EVANGHELIA DUPĂ REGELE AGATHÎRS

SAU

DINCOLO DE **“ADEVĂRUL”** CATOLIC

MULȚUMIM TUTUROR CELOR CARE AU POSTAT PE INTERNET FOTOGRAFIILE CU CARE AM ILUSTRAT EXPLICAȚIILE TEXTELOR DIN ACEASTĂ CARTE.

THRQAAR VALENTIN

EVANGHELIA DUPĂ REGELE AGATHÎRS

SAU

DINCOLO DE **“ADEVĂRUL”** CATOLIC

Această carte este adresată în exclusivitate ATEILOR.

Cei care cred în DIVINITATE o pot face doar pe propria lor răspundere.

EVANGHELIA REGELUI AGATHÎRS nu este de inspirație "DIVINĂ", ci se bazează pe cercetări ştiințifice, fapte reale care s-au petrecut şi se petrec, secrete care au scăpat de sub CONTROLUL ABSOLUT al VATICANULUI, şi nu în ultimul rând LOCULUI ŞI FAMILIEI ÎN CARE M-AM NĂSCUT.

Tot ce avem nevoie este o
criză majoră,
iar națiunile vor accepta

NOUA ORDINE MONDIALĂ.

Rockefeller

MAXIME

● Nici o religie şi nici o lege nu pot fi mai presus decât adevărul.

● Adevărul nu este întotdeauna acelaşi lucru cu propria-ți părere. – DEMOSTENE

● Minciuna repetată la nesfârşit cu timpul devine « adevăr ».

● Dacă noi nu credem că anumite lucruri pot fi într-un anumit fel, asta nu înseamnă că ele nu pot fi aşa.

● Dacă anumite lucruri s-au întâmplat cum s-au întâmplat, asta nu înseamnă că aşa era şi normal să se întâmple.

● A fi deştept e o prostie. A fi prost este o binecuvântare. Ferice de cei săraci cu duhul……

- Un arhiepiscop catolic

● Este adevărat că ignoranța echivalează cu fericirea. Insă pe termen scurt.

● Dacă toți oamenii ar duce o viață cu dreptate nu ar mai fi nevoie de legi.

Regele BIRGERUS – Legile UPSALEI

AXIOME :

* NU ŞTII CUM ESTE FĂCUTĂ LUMEA.

* DUMNEZEII ACESTUI UNIVERS SUNT : MATEMATICA, FIZICA ŞI CHIMIA PURĂ*

* RASA UMANĂ NU ESTE SINGURA FORMĂ DE VIAŢĂ INTELIGENTĂ DIN UNIVERS *

* RASA UMANĂ PRIN TRANSFORMĂRI RADICALE DE COMPORTAMENT POATE DEVENI STĂPÂNA INTREGULUI UNIVERS TRANSFORMÂNDU-L ÎNTR-UN PARADIS*

* NUMAI ADEVĂRUL ÎŢI POATE DA FORŢA DE A TE RIDICA DIN GENUNCHI DEVENIND ASTFEL CU ADEVĂRAT LIBER*

* NU EXISTĂ DUMNEZEU ŞI NU EXISTĂ SATANA, NU EXISTĂ ÎNGERI ŞI NU EXISTĂ DEMONI, NU EXISTĂ RAI ŞI NU EXISTĂ IAD. CEEA CE EXISTĂ ESTE NUMAI FORŢA BINELUI CARE ZACE ÎN NOI, CARE POATE SĂ ÎNVINGĂ FORŢA RĂULUI CARE ZACE TOT ÎN NOI. ÎN FUNCŢIE DE CINE ÎNVINGE POŢI FI ÎNGER SAU DEMON IAR VIAŢA TA ŞI A CELOR DIN JUR POATE SĂ FIE UN PARADIS SAU UN IAD*

ACEASTĂ CARTE ESTE SCRISĂ :

În memoria miliardelor de membri ai RASEI UMANE uciși în condiții violente de-a lungul întregii noastre istorii, din cauza intereselor grupurilor de SACERDOȚI, « Mari Preoți » ai diverşilor zei şi dumnezei.

În memoria tuturor membrilor RASEI UMANE trimişi la moarte de către cei care trăiau în templele Antichității.

În memoria celor peste 250 de milioane de oameni omorâți în Evul Mediu, fie arşi pe rug sub acuzația de EREZIE, fie în războaiele religioase ”orchestrate” de STĂPÂNII Bisericii Catolice.

În memoria celor 3 milioane de evrei uciși în progromurile Evului Mediu.

În memoria tuturor musulmanilor uciși în cruciade.

În memoria celor peste 2 milioane de epileptici omorâți în Evul Mediu de oamenii Bisericii Catolice sub acuzația că sunt “POSEDAȚI DE DIAVOL”.

În memoria lui GIORDANO BRUNO şi tuturor spiritelor luminate care au murit în încercarea de a ajuta RASA UMANĂ să se ridice din genunchi şi să îşi depăşească condiția.

În memoria « VRAJITOARELOR » din SALEM.

În memoria tuturor schilodiților fizic şi psihic ca urmare a TERORII instaurate de către Biserica Catolică în Evul Mediu.

În memoria morților din cele două războaie mondiale.

În onoarea CAVALERILOR TEMPLIERI.

În onoarea lui MARTIN LUTHER.

În onoarea celor care au fost : Papa IOAN al XXII-lea şi IOAN PAUL al II-lea.

În onoarea poporului rus şi a conducătorilor săi, căci astăzi ei sunt singurii care mai pot ajuta RASA UMANĂ să se ridice din genunchi.

ACEASTĂ CARTE NU INTENȚIONEAZĂ SĂ ADUCĂ NICI O OFENSĂ CREDINCIOŞILOR MUSULMANI, CREŞTINI SAU EVREI ŞI NICI ADEPȚILOR ALTOR CREDINȚE.

Această carte nu este recomandată :

Preoților, indiferent de confesiune (catolică, ortodoxă, Martori ai lui Iehova, penticostali, adventişti, baptişti, Oastea Domnului, etc.), şi nici fanaticilor religioşi, deoarece procesul de spălare a creierelor ce le-a fost aplicat este atât de profund încât orice argument logic nu are nici o valoare în fața convingerilor, refuzându-l ca atare.

ACEASTĂ CARTE ESTE RECOMANDATĂ :

Fiecărui membru al RASEI UMANE care gândeşte LOGIC şi care a fost frământat de întrebări cu privire la noi oamenii :

CINE SUNTEM ?

DE UNDE VENIM ?

CARE NE SUNT ADEVĂRATELE ORIGINI ?

UNDE VOM PUTEA AJUNGE DACĂ VOM FI LĂSAŢI SĂ GÂNDIM LIBER ?

OARE ISTORIA PE CARE O ŞTIM ESTE ADEVĂRATA NOASTRA ISTORIE SAU ESTE DOAR O ISTORIE INVENTATĂ, BAZATĂ PE LEGENDE ŞI LUCRURI ARBITRAR IMPUSE?

Stimate cititor,

În cele ce urmează vei face cunoştinţă cu una din cele mai debile istorii pe care ai avut ocazia să o auzi.

Debilismul va fi însă şi mai mare dacă odată ce ai aflat de ea nu faci nimic ca să o schimbi.

În ceea ce mă priveşte SUNT DEPLIN CONŞTIENT de faptul că foarte multă lume se va autosesiza sau va fi autosesizată afirmând că toate acestea nu sunt altceva decât elucubraţiile unui nebun.

Este normal, deoarece ating corzi « sensibile » şi interese financiare uriaşe.

În această carte, îţi voi vorbi despre crime comise împotriva RASEI UMANE, despre ZEII deveniţi ulterior DUMNEZEU, SATANA, ÎNGERI şi DEMONI, îţi voi vorbi despre EXTRATEREŞTRI, ATLANŢI şi LEMURIENI, despre ESENIENI, TEMPLIERI şi FRANCMASONI, dar mai ales despre faptul cum STĂPÂNII VATICANULUI au confiscat imaginea MARELUI PERSONAJ IISUS HRISTOS falsificându-i originile, precum şi despre multe alte lucruri pe care cei ce ne conduc au considerat că este bine CA TU SĂ NU LE ŞTII, pentru că dacă LE ŞTIAI NU MAI PUTEAI FI CONDUS. Nu te mai aliniai în front şi asta nu era bine pentru afaceri. AFACERILE LOR. Mulţi dintre mai marii zilei vor fi deranjaţi şi vor lua ATITUDINE. Voi fi considerat un ANARHIST, şi un ELEMENT DĂUNATOR SOCIETĂŢII. În parte au dreptate.

SUNT UN ELEMENT DĂUNĂTOR SOCIETĂŢII LOR. Cetăţenii multor ţări manipulaţi de guvernanţi se vor simţi jigniţi în « religia », « istoria » şi « sentimentele lor naţionale ».

Îmi cer scuze ADEVĂRUL POATE FI DUREROS UNEORI, dar ISTORIA este doar una şi este « total » diferită de « istoriile » pe care

cei care NE-AU ŞI ÎNCĂ NE CONDUC le-au scris pentru noi, CEI CONDUŞI, aşa cum le-a venit mai bine la socoteală.

ADEVĂRUL despre originile noastre a fost mereu acelaşi, însă el ne-a fost CONFISCAT ca să nu putem emite PRETENŢII. Prin TEROARE controlată ne-au furat IDENTITATEA, ISTORIA, precum şi DREPTUL DE A GÂNDI LIBER.

Cei mai indignaţi de scrierile mele vor fi « OAMENII BISERICILOR ». Mă vor compara cu ANTICRISTUL descris în APOCALIPSE. Nu au decât să mă compare. Tot ce vă pot spune este faptul că eu sunt PROCRIST, sunt doar anti-minciunilor pe care EI le-au spus despre Christ şi anti-crimelor pe care EI le-au săvârşit de-a lungul timpului în numele DIVINITĂŢII (Dumnezeu), cu scopul avantajului material.

SUNT DEPLIN CONŞTIENT că dezvăluindu-ţi monstruozităţile de care au fost în stare membri unui GRUP LIMITAT DE INDIVIZI, care şi-au predat ştafeta de-a lungul unui ARBORE GENEALOGIC MILENAR, este posibil să mi se întâmple vreun « ACCIDENT », CEEA CE NU LE RECOMAND.

În caz că totuşi se va întâmpla, vă spun şi le spun : NU IMI PASĂ. AŞA A FOST SĂ FIE. O victimă în plus sau în minus în comparaţie cu miliardele de victime care au murit nevinovate în condiţii înfiorătoare de când a început această istorie de coşmar, chiar nu mai contează. Ce contează este însă faptul că am încercat să-mi fac datoria faţă de rasa mea, RASA UMANĂ, încercând să o scol din genunchi, arătând că înaintaşii noştri AU FOST OMORÂŢI DEGEABA ÎN NUMELE UNOR INEPŢII.

Cei chemaţi la bară sunt ei, SACERDOŢII, împreună cu slugile lor popii şi factorii politici.

Sunt chemaţi la bară SACERDOŢII din timpuri imemoriabile, din Antichitate, din Evul Mediu, din Epoca Premodernă şi din Epoca Modernă, deoarece indiferent de noanţă, de timp sau de loc, ei au condus ÎNTOTDEAUNA LUMEA. Tot ce era important pentru ei era AVANTAJUL MATERIAL şi SETEA DE PUTERE. SETEA DE A DOMINA.

Pentru atingerea acestor obiective, mijloacele nu aveau nici o importanţă : CRIMA, MINCIUNA, ŞANTAJ, MANIPULARE ÎN MASĂ, GENOCID, toate erau bune în atingerea marelui scop. Vă veţi întreba probabil cine sunt eu ca să îi chem la bară ? Vă întreb : cine au fost ei de şi-au permis asemenea fărădelegi ? Răspunsul la ambele întrebări le veţi afla în cele ce urmează :

Ni se vorbeşte astăzi despre crima contra umanităţii şi vedem cum TRIBUNALUL DE LA HAGA i-a « judecat şi condamnat cu succes » pe SLOBODAN MILOŞOVICI şi pe ceilalţi generali implicaţi în

războiul iugoslav. Alţii se gândesc să-i facă un proces lui Napoleon. Recent, umanitatea s-a mai debrasat de încă un TIRAN, tiranul de SAADAM HUSEIN, făcându-se astfel loc « minunatei democraţii americane » testate pe pielea poporului irakian.

Stau şi mă întreb de ce oare « onoratul » TRIBUNAL nu se autosesizează să înceapă un proces contra BISERICII CATOLICE şi a ADEVĂRAŢILOR EI STĂPÂNI pentru crime contra umanităţii, ştiindu-se bine faptul că în Evul Mediu, olandezii au fost cel mai crunt loviţi de CIUMA CATOLICĂ ?

Vorbind despre crime contra umanităţii, nu ai cum să nu te vezi obligat să pui BISERICA CATOLICĂ în cap de listă.

Acest SINDICAT AL CRIMEI are în aproape 1600 de ani de existenţă peste 250 milioane de oameni pe conştiinţă, fie arşi pe rug, fie împinşi să se măcelărească între ei în NUMELE DOMNULUI.

Un studiu recent indică faptul că fiecare cetăţean al Europei Occidentale are cel puţin un strămoş, dacă nu chiar mai mulţi, fie executat, fie căzut într-unul dintre războaiele dirijate de «SFINŢII PĂRINŢI ».

Peste două milioane de epileptici au fost ucişi cu sânge rece sub acuzaţia că sunt posedaţi de DIAVOL.

Acest studiu exclude zecile de milioane de morţi din cele două războaie mondiale, care, aşa cum vom vedea ulterior, au fost generate tot de VATICAN.

În aceste condiţii oare MUZEUL MONDIAL al HOLOCAUSTULUI nu ar trebui deschis la VATICAN ?

Te miri poate că deşi aceste lucruri sunt arhicunoscute, nimeni nu ia nici o atitudine.

Nu te mai mira, căci o faci degeaba. Răspunsul este foarte simplu şi a fost mereu în faţa ta, dar tu, fie că ai fost prea orb ca să vezi, fie nu te-a prea interesat.

Adevărul este că nu are nimeni INTERESUL să o facă.

Fondurile adunate de acest SINDICAT AL CRIMEI sunt exorbitante, iar preşedintele tău « DEMOCRAT » împreună cu toţi ceilalţi « ALEŞI » sunt în solda lor, în cadrul obscurei societăţi numite FRANCMASONERIE.

Regreţi că nu i-ai votat pe contracandidaţi ? Ce durere !

Nu regreta că lucrurile ar fi stat la fel. Ei pariază pe amândoi caii. Singura diferenţă era că te minţeau ceilalţi la televizor.

Actualmente, Vaticanul sau mai bine zis patronii Vaticanului, deţin o avere de peste 70 mii de miliarde de Euro, şi în fiecare lună mai câştigă încă aproape 10 miliarde, vânzând naivilor PROMISIUNI şi BALIVERNE, bani din care totuşi mai fac şi pomeni de câteva zeci de milioane prin intermediul CRUCII ROŞII şi alte organizaţii aşa zis UMANITARE, ca să te înduioşeze pe tine când te uiţi la televizor.

Astăzi, în Europa Occidentală, 3 locuințe din 5 aparțin Vaticanului, locuințe care sunt închiriate preferențial cetățenilor, prin intermediul marilor agenții imobiliare.

Ne întrebăm la ce o fi folosind DOMNULUI aceste bunuri atât de pământeşti. Cineva sugera că probabil, cazării ÎNGERILOR ce vor veni la JUDECATA DE APOI (sic).

Iată adevăratul motiv, pentru care Preşedintele tău « democrat », în loc să înceapă demersurile în instrumentarea unui proces în urma căreia OMENIREA să afle adevărul oricât de dureros ar fi, preferă să sărute mâna « SFINTELUI PĂRINTE », şi odată cu el i-o săruți şi tu căci te reprezintă. În Evul Mediu, pe înaintaşul tău, înainte să-l ardă de viu, l-au legat cu lanțuri ca pe o vită, pe tine te-au legat la ochi cu o slujbă mai bine plătită, mizând pe faptul că dacă ție îți este bine nu îți va mai păsa de ceea ce a fost odată. Arde-te puțin cu o brichetă pe mână şi poate că te vei trezi.

Bisericile creştine ne-au vorbit şi ne vorbesc despre IISUS HRISTOS, deşi nu au nimic în comun cu ACESTA. Aşa cum veți vedea mai târziu în carte, IISUS HRISTOS a renunțat la un tron ca să oprească vărsările de sânge şi a purtat o singură cămaşă, în vreme ce ei au vărsat râuri de sânge şi s-au împopoțonat cu veşminte împodobite în diamante şi străluciri.

« EXCELENȚE », « EMINENȚE », « PRINȚI SECULARI AI BISERICII », « PONTIFI », « SUVERANI PONTIFI » sau « SFINȚI PĂRINȚI » erau apelativele cu care pretindeau şi pretind să fie onorați, cu toate că, CRIMINAL CU SÂNGE RECE sau TICĂLOŞI FĂRĂ SCRUPULE li se potrivea mai bine.

Un « SUVERAN PONTIF » alături de un „SFÂNT PĂRINTE”

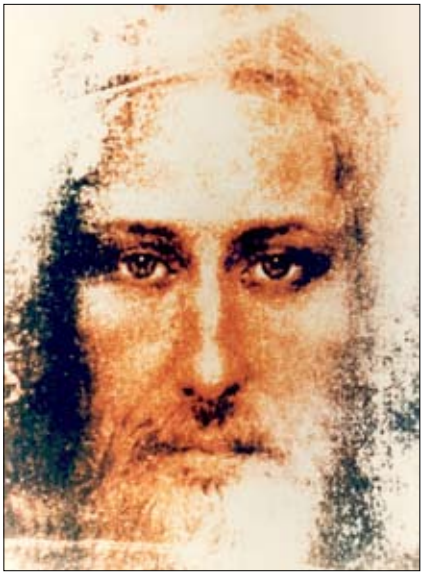

Reprezentare a lui IISUS HRISTOS

„Sfinți“ torturând „eretici“

„Sfinți“ torturând „eretici“

„Sfântul“ Torquemada

Indivizi ca IGNACE de LOYOLA, TORQUEMADA, ducele D'ALBA care au pe conştiinţă sute de mii de morţi, au devenit « SFINŢI » după canoanele şi mai « SFINTEI BISERICI ».

Dacă ei l-au slujit într-adevăr pe DUMNEZEU, stai şi te întrebi ce fel de dumnezeu este acela care are nevoie de astfel de slujitori ?

Dacă aceşti « SFINŢI » au ucis oameni nevinovaţi, atunci « cuvântul sfânt » poate fi asociat fără greşeala cuvântului CRIMINAL.

Dacă credeţi că nu am dreptate, vă sugerez să scoateţi toţi criminalii din puşcării şi să le daţi câte o medalie.

Herr RATZINGER sau BENEDICT sau cum te cheamă, crezi că ne poţi da un răspuns pertinent la aceste întrebări ?

Răspunsul încerc să vi-l prezint în cele ce urmează. Stimate cititor, nu-ţi cer să mă crezi. Îţi cer doar să gândeşti logic. Şi dacă gândeşti logic şi urmăreşti cu atenţie firul evenimentelor ai să îţi dai seama că faptele au o logică atât de cursivă încât la urmă ai să admiţi că povestea este atât de complicată încât ar trebui să fii un super geniu ca să o poţi inventa.

Cineva spunea că dacă dintr-o poveste înlături lucrurile practic imposibile, povestea îţi va rămâne aşa cum s-a întâmplat.

Respect conducătorilor poporului rus care s-au opus şi se opun în continuare societăţilor oculte şi obscure să înainteze şi să ocupe Estul Europei sau, mai bine zis, ce a mai ramas din Est, şi suntem obligaţi să ne înclinăm cu respect în faţa memoriei celor care au fost Papii IOAN al XXII-lea şi IOAN PAUL al II-lea, căci au avut curajul ca din poziţia lor să-şi înfrunte stăpânii, deturnând o parte din fondurile « sindicatului » într-ajutorând oamenii.

La scenariul pe care il veţi citi în continuare, am ajuns în urma studierii şi comparării între ele a tuturor informaţiilor cuprinse în scrierile vechi din Mesopotamia, Egipt, Palestina, Europa, China, India, America de Nord şi Latină, precum şi din informaţii care spre marele nostru bine au scăpat de sub controlul absolut al Vaticanului şi al societăţii oculte FRANCMASONERIA, care îl protejează, şi nu în ultimul rând locului şi familiei în care m-am născut.

Concluziile, după cum veţi vedea, sunt halucinante.

« LUMINEAZĂ-TE ŞI VEI FI »

NOȚIUNI AJUTĂTOARE ÎNȚELEGERII PRIMULUI CAPITOL AL EVANGHELIEI REGELUI AGATHÎRS

DATE DE REFERINȚĂ

● CONSTELAȚIA DRAGONULUI – Este cea de-a opta constelație ca mărime dintre cele 88 de constelații ale cerului, fiind compusă dintr-un număr de 17 stele, dintre care 14 principale şi 3 secundare. Este plasată pe direcția VEGA între URSA MICĂ, URSA MARE şi TRIUNGHIUL DE VARĂ. Din cauza dispunerilor sinuoase se aseamănă cu un şarpe, sau mai bine zis, cu un dragon de unde îi vine şi numele. În ciuda lungimii sale, constelația nu conține stele cu adevărat strălucioare, emițând o LUMINĂ DIFUZĂ. Constelația poate fi vizibilă în totalitate dacă este privită de la 45° latitudine nordică (foto a, b, c şi d).

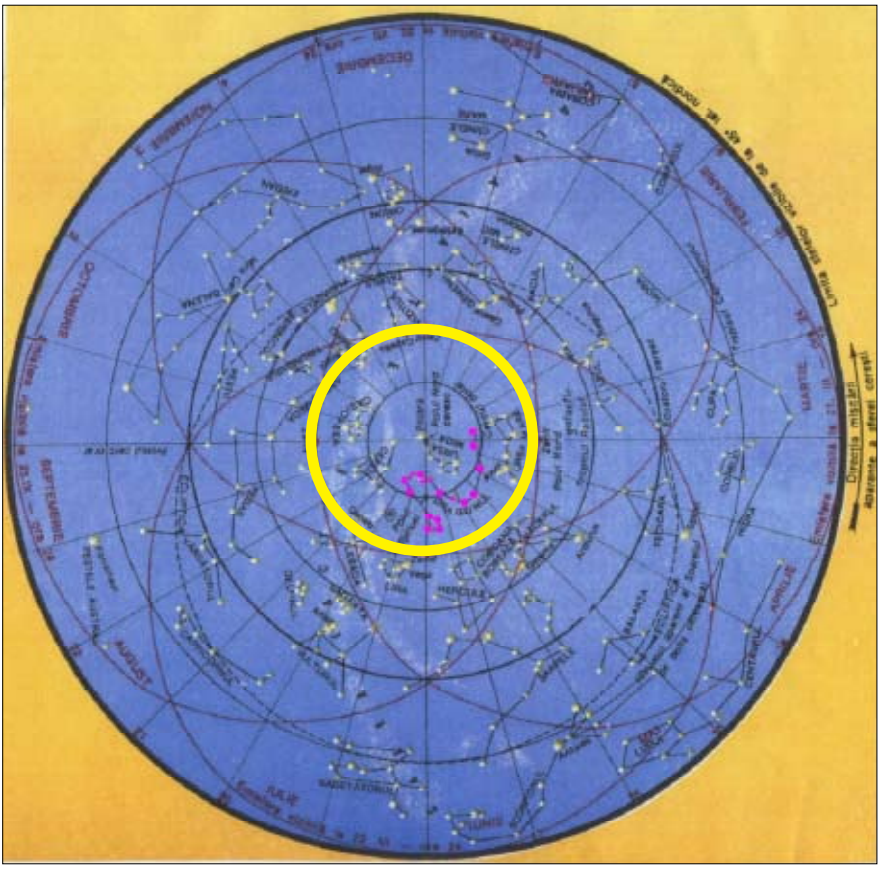

Foto a

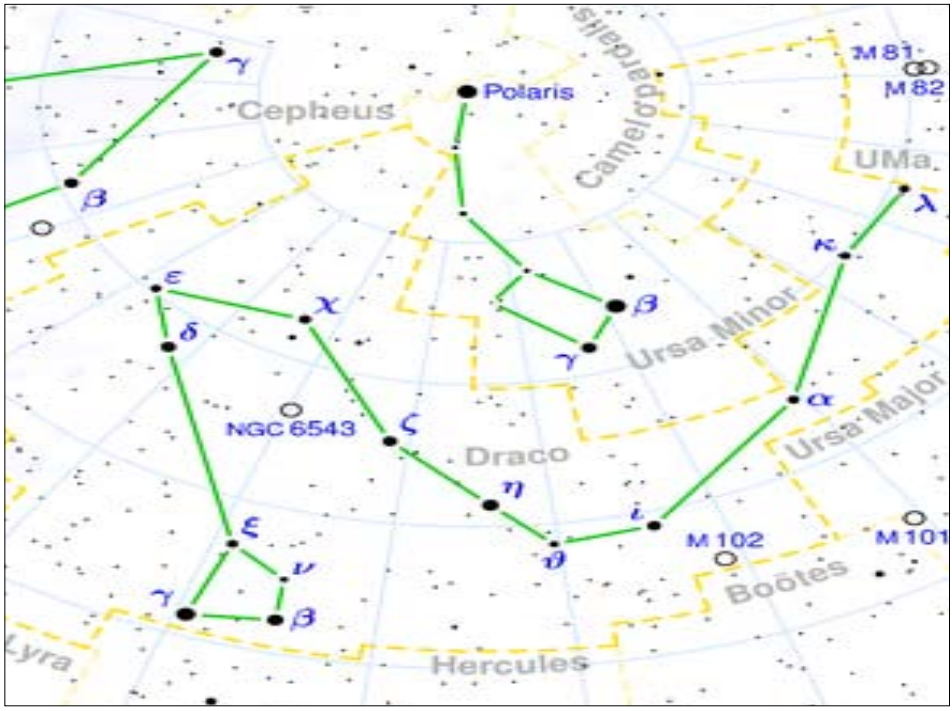
Polaris
Cepheus
Camelopardalis
M 81
M 82
UMa
Ursa Minor
Ursa Major
NGC 6543
Draco
M 102
M 101
Boötes
Hercules
Lyra

Foto b

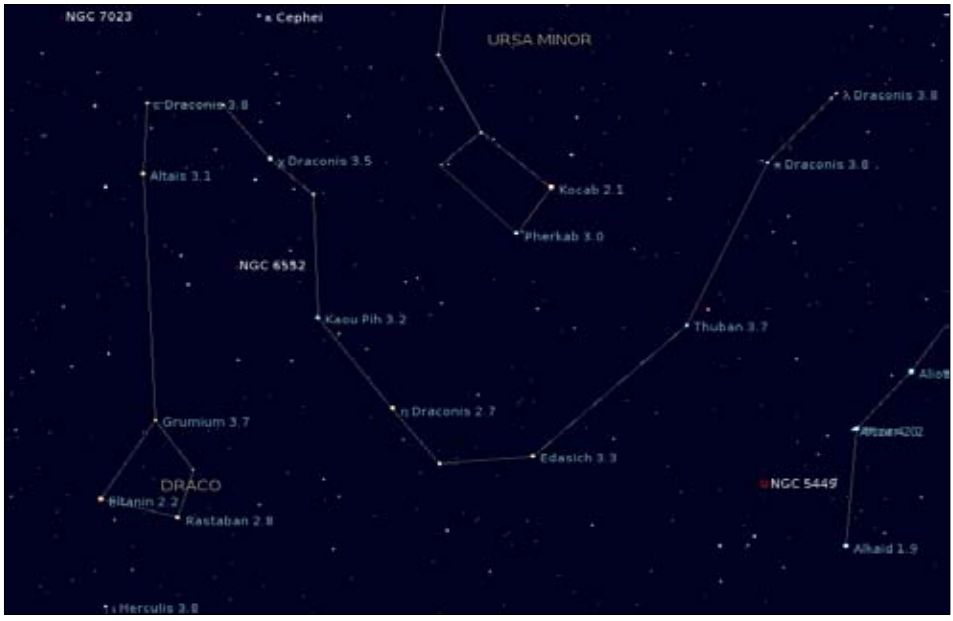
NGC 7023
α Cephei
URSA MINOR
ε Draconis 3.8
γ Draconis 3.5
Altais 3.1
Kocab 2.1
Pherkab 3.0
λ Draconis 3.8
κ Draconis 3.8
NGC 6552
Kaou Pih 3.2
Thuban 3.7
η Draconis 2.7
Grumium 3.7
Edasich 3.3
DRACO
Eltanin 2.2
Rastaban 2.8
NGC 5449
Alkaid 1.9
ι Herculis 3.8

Foto c

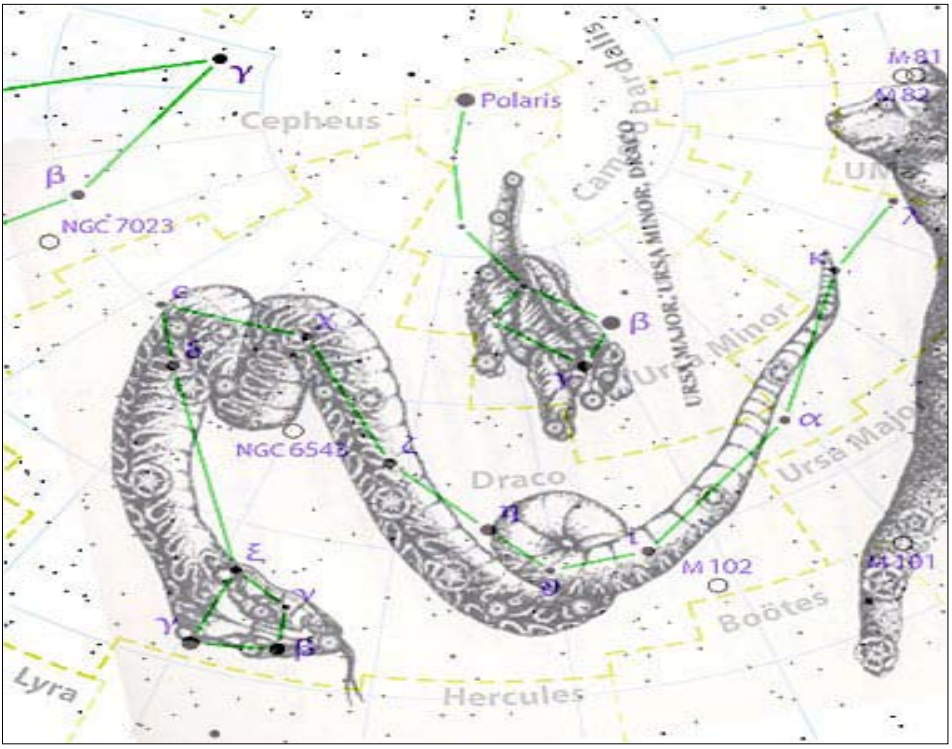

Foto a, b, c, d:
Hărţile constelaţiei Dragonului

• GALAXIA NOASTRĂ

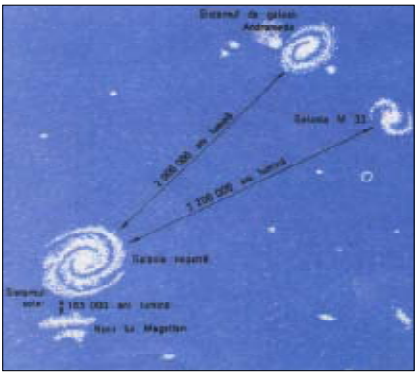

● EXTRATEREŞTRII DRAGONIENI – Civilizație care populează Constelația Dragonului de cel puțin 4 miliarde de ani tereştri, timp în care au reuşit să colonizeze toate planetele din constelația lor. Dotați cu o inteligență superioară, stăpânesc legi ale fizicii, matematicii şi chimiei total necunoscute încă nouă oamenilor. Forma de comunicare între ei este telepatia. Talia lor este cuprinsă între 0,80 - 1,40 m, capul fiindu-le enorm de mare şi oval, iar ochii mari, imobili şi mați. Durata lor de viață putea varia între 5000 şi 8000 de ani tereştri în funcție de capacitatea cerebrală după care puteau fi **recreați** dacă doreau de către semenii lor. Pătrunzând în sistemul nostru solar s-au instalat în primă fază pe planeta Marte, după care descoperind THERRA (Pământul) şi potențialul ei (bogatele zăcăminte de aur, diamante şi uraniu) au modelat-o, colonizat-o şi exploatat-o după planuri de „urbanism“ foarte exacte şi bine determinate. Pe baza unei inginerii genetice avansate au creat din propriile lor celule modificate RASA UMANĂ, ca specie inteligentă, adaptată (compatibilă) la condițiile Therrei, oferindu-i tehnologie şi respect în schimbul ajutorului de a extrage aur, diamante şi uraniu din locurile indicate de ei.

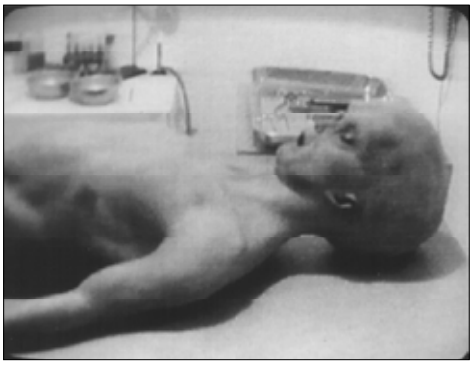

Extratereştri găsiți decedați la Roswell

Craniu de extraterestru şi craniul de cristal găsit în America Latină. Pentru realizarea craniului de cristal nu există tehnologie astăzi

Ei sunt autorii modelării Terrei şi a tuturor construcţiilor aşa-zise antice, ca piramidele « egiptene », « mayaşe », « incaşe », « chineze », a templului de la BAALBECK, a aerodromului şi a hărţilor stelare de la NAZCA, a Monumentului Omenirii de la MARCAHUASI, Cetatea de la Sacsayhuamán, zeii de piatră din Insula Paştelui, Cetatea de la

Piramidele egiptene

Piramidă mayaşă

Cetatea de la Cerra Galan

Templul lui Jupiter din Baalbeck

Piramidele chinezeşti din Xin-Jiang

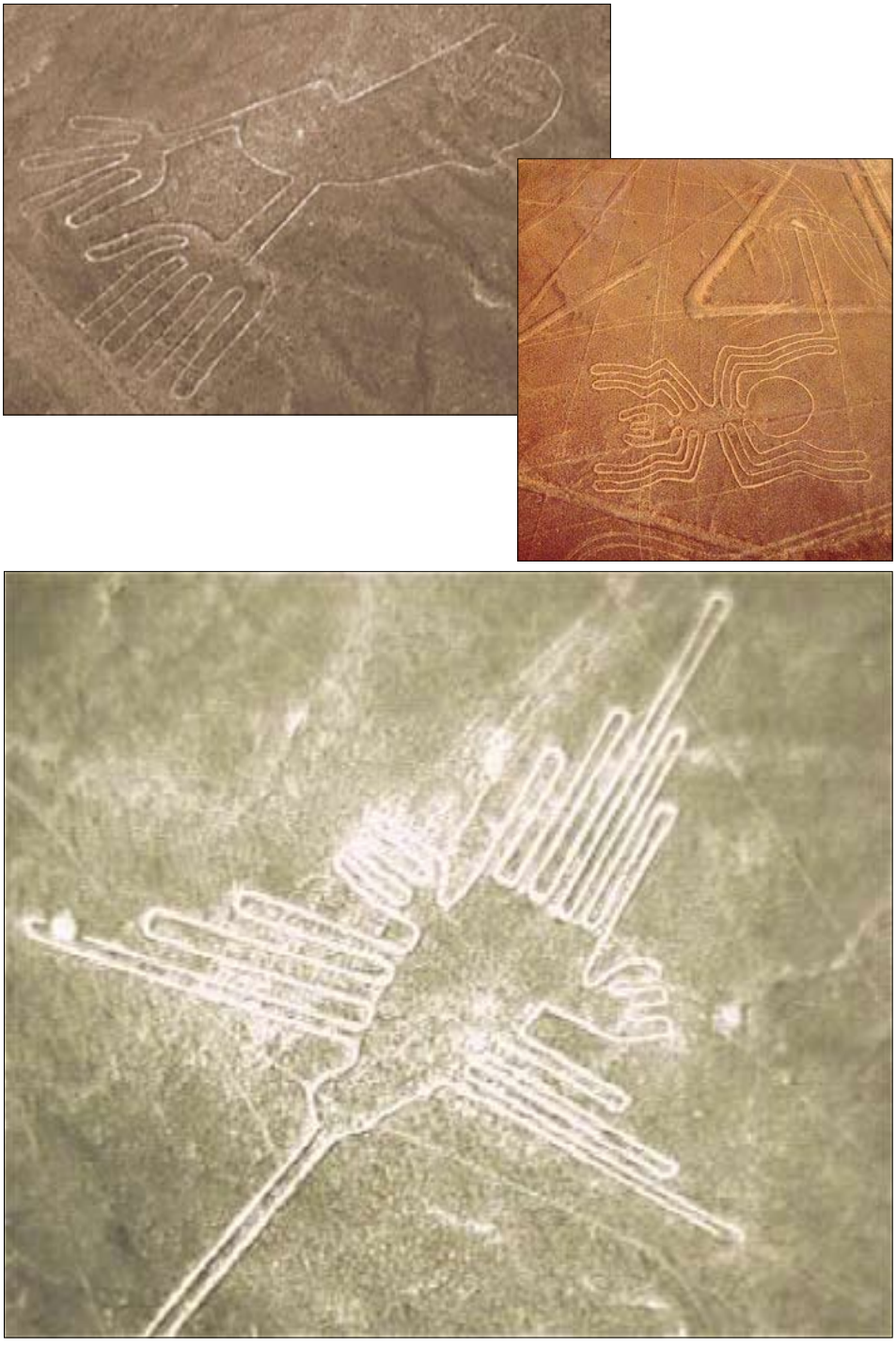

Aerodromul şi hărţile stelare de la NAZCA

Monumentul Omenirii de la MARCAHUASI

Cetatea de la Sacsayhuamán

Zeii de piatră din Insula Paştelui

Ca un paradox, în Antichitate, toate popoarele din apropierea acestor centre extraterestre au dezvoltat civilizaţii mai avansate, datorită faptului că materialele de construcţii (lespezile de piatră) le-au luat de la vechile construcţii extraterestre. Exemplu: Egiptul Antic, Regatele Mesopotamiene (Uruk, Akkad, Ninive, Babilon, etc), Imperiul Thracilor, Imperiul Persan cu capitala la Susa (Shiraz-Thiracis), China şi mai apoi Imperiul Mongol.

Un alt paradox este însă faptul că astăzi, toate popoarele situate în zona acestor centre principale se zbat în sărăcie, războaie şi probleme economice (Irak, Afganistan, Pakistan, Iran, Egipt, Mongolia, Liban, Turcia, România, Serbia, Ungaria, Polonia şi Slovacia), în vreme ce, cele care ocupă coloniile secundare extraterestre sunt, am putea spune „dezvoltate”.

Sărăcie cruntă

Lux opulent

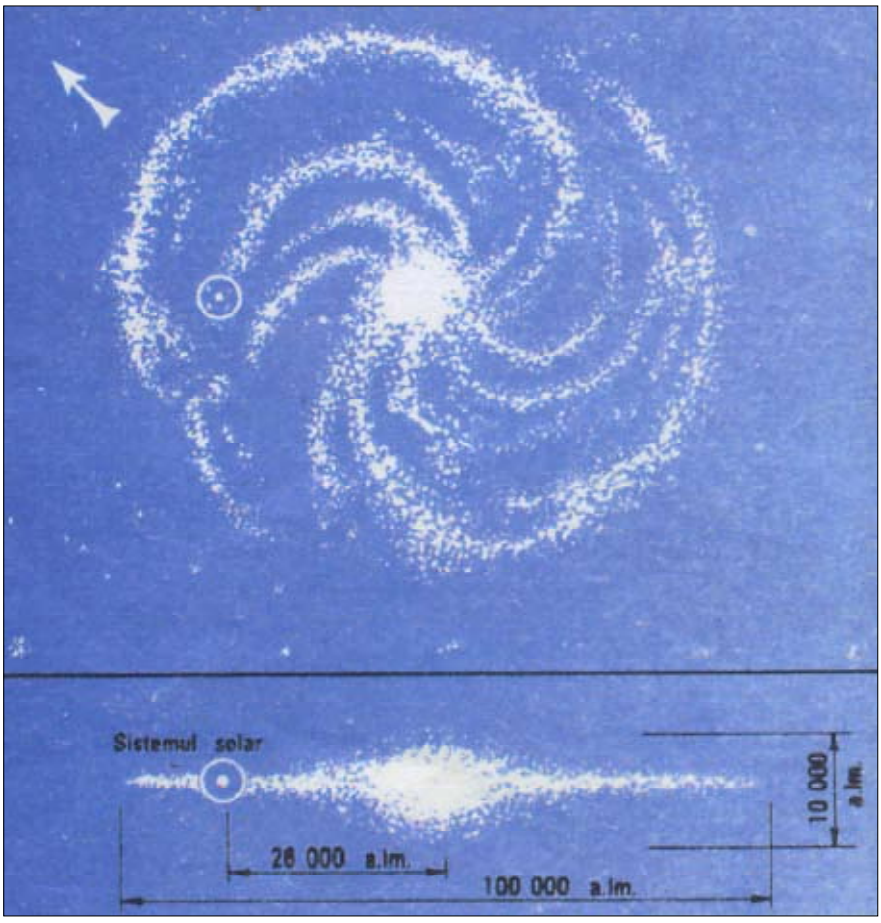

Galaxia Calea Lactee

● PLANETA MARTE –
Planeta din sistemul nostru solar unde extratereştrii şi-au făcut prima bază când au pătruns în galaxia noastră, construind un complex de piramide pentaedrice şi un monument asemănător sfinxilor din PLATOUL GIZEH (Egipt) şi MUNȚII CARPAȚI (România), marcând-o cu emblema lor: CAPUL DE DRAGON.

Planeta Marte

Capul de Dragon de pe Marte (Emblema extratereştrilor)

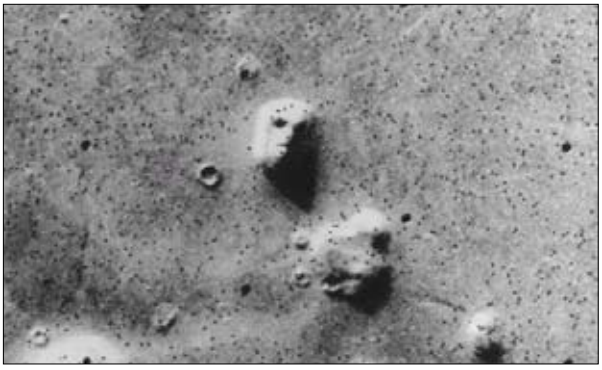

Complexul de piramide şi Sfinxul de pe Marte

Sfinxul din GIZEH

Babele şi Sfinxul din CARPAŢI

● THERRA (TERRA - PĂMÂNTUL) – Planeta din sistemul nostru care începe să capete formă în urmă cu aproximativ 4,5 miliarde de ani. Pe scheletul unui meteorit mediu încep să se depună diverşi asteroizi de diverse compoziţii chimice.

2,6 miliarde de ani în urmă, Terra atinge dimensiuni de peste 900 de ori mai mare decât cele actuale. În urma coliziunii cu un asteroid de talia Lunii, conglomeratul de asteroizi se topeşte reducându-şi proporţiile la coordonatele actuale. În urma coliziunii (efectul unei deflagraţii de aproximativ 6 miliarde de bombe atomice), se degajează o enormă cantitate de energie care absorbind în traiectoria sa asteroizii întâlniţi, formează SOARELE de astăzi, Terra reducându-se la dimensiunile actuale.

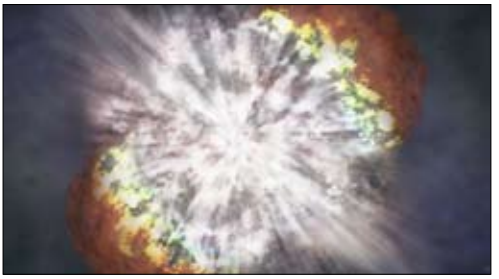

Terra în timpul exploziei

Terra după explozie

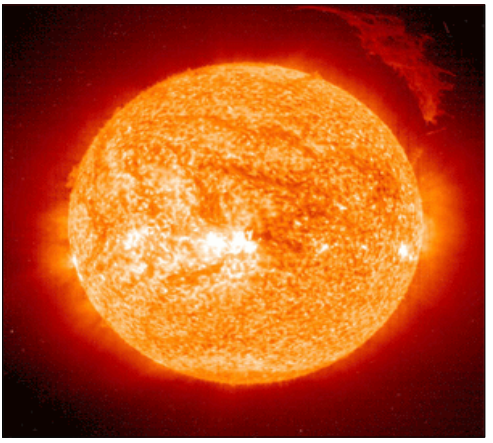

Soarele

Terra va fi descoperită de o civilizaţie din Constelaţia Dragonului, care realizându-i uriaşul potenţial, în decursul a 1,2 miliarde de ani tereştri o vor modela, coloniza şi exploata în două etape distincte. Prima fază a început în condiţiile în care Terra, după ce s-a răcit, devenise o masă compactă acoperită de apă, care se rotea cu o viteză de aproape 2,5 ori mai repede decât astăzi.

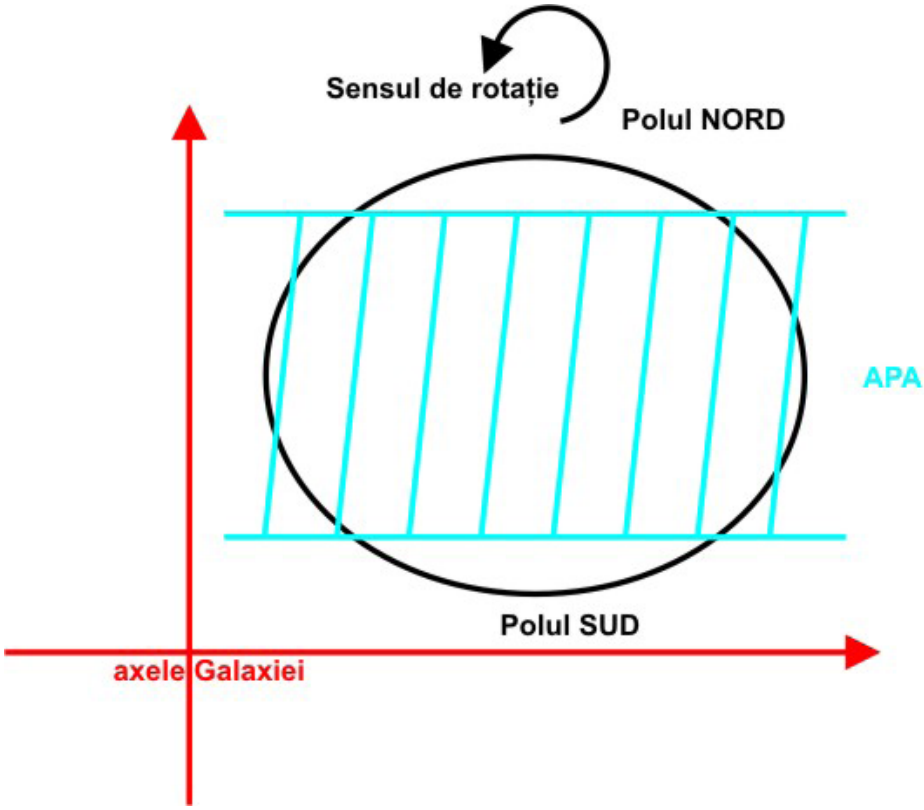

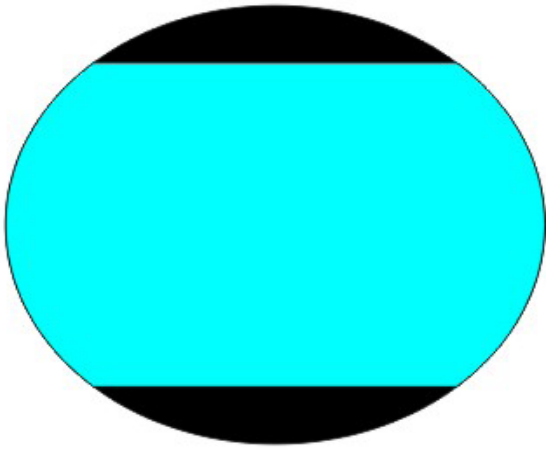

Schița 1

Prima etapă a început cu aducerea unui asteroid mic deasupra Polului Nord făcând, pe baza unor legi necunoscute încă nouă, să se anuleze forța de atracție gravitațională ($G=mg^2=0$).

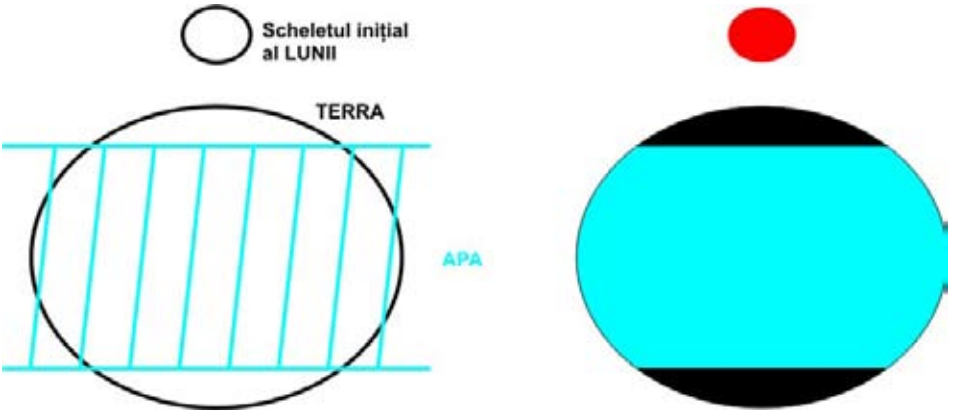

Schița 2

Au scobit Terra în interior în jurul NUCLEULUI CENTRAL, până când au adus-o ca în schița 3.

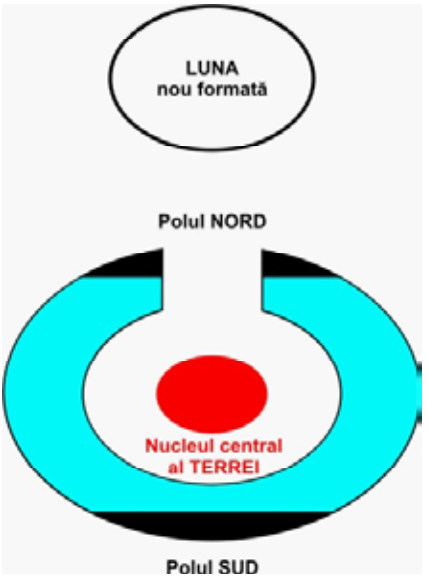

Schița 3

Gaura de la Polul Nord
- fotografii din arhiva NASA

Pe scheletul asteroidului pe care l-au tractat deasupra Polului Nord au depozitat şi selectat materialul extras din interiorul Terrei, în special aurul, diamantele şi uraniul, începând să prindă astfel contur satelitul artificial Luna. Găurind scoarța terestră, fac ca apa să patrundă în interiorul Terrei (schița 4), dezvelind astfel Emisfera

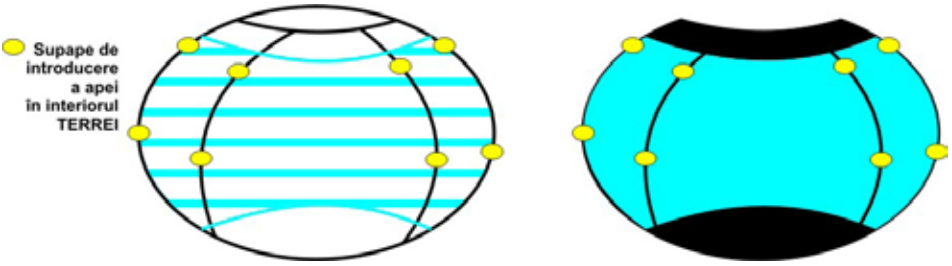

Schița 4

Nordică şi Emisfera Sudică. Apa pătrunsă în interior era împinsă în pereții formați de scoarță de forța centrifugă şi face să scadă viteza de rotație. Din locul actualelor oceane au excavat pământ pe care l-au selectat pe Lună. În penultima etapă a primei faze de modelare şi exploatare a Terrei, Terra arăta astfel în interior (schița 5) şi astfel în exterior (schița 6a,b).

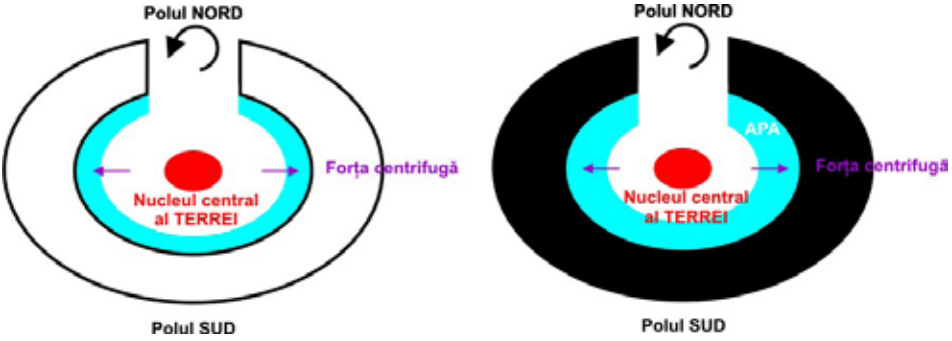

Schița 5

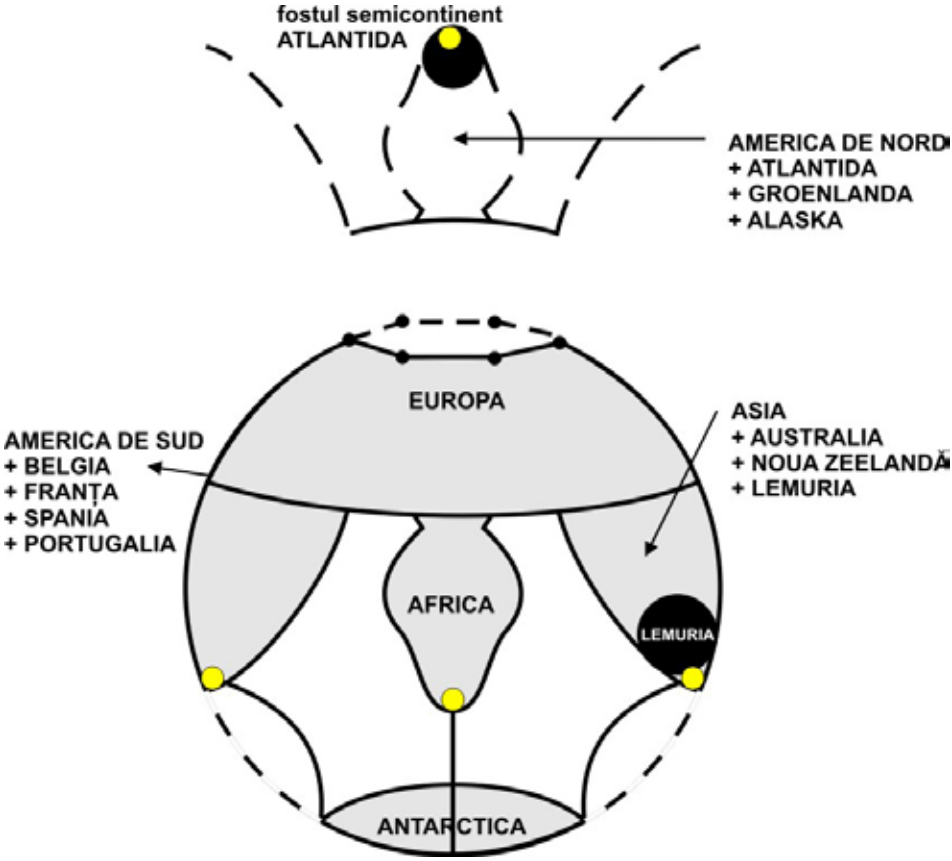
fostul semicontinent
ATLANTIDA
AMERICA DE NORD
+ ATLANTIDA
+ GROENLANDA
+ ALASKA
EUROPA
AMERICA DE SUD
+ BELGIA
+ FRANȚA
+ SPANIA
+ PORTUGALIA
ASIA
+ AUSTRALIA
+ NOUA ZEELANDĂ
+ LEMURIA
AFRICA
LEMURIA
ANTARCTICA

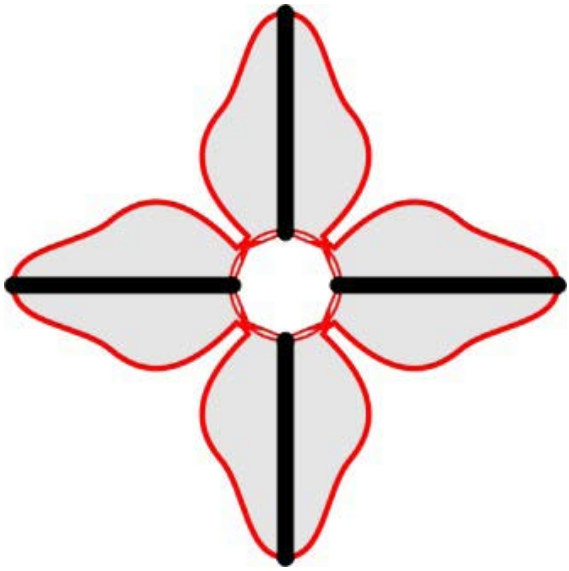

Schița 6a

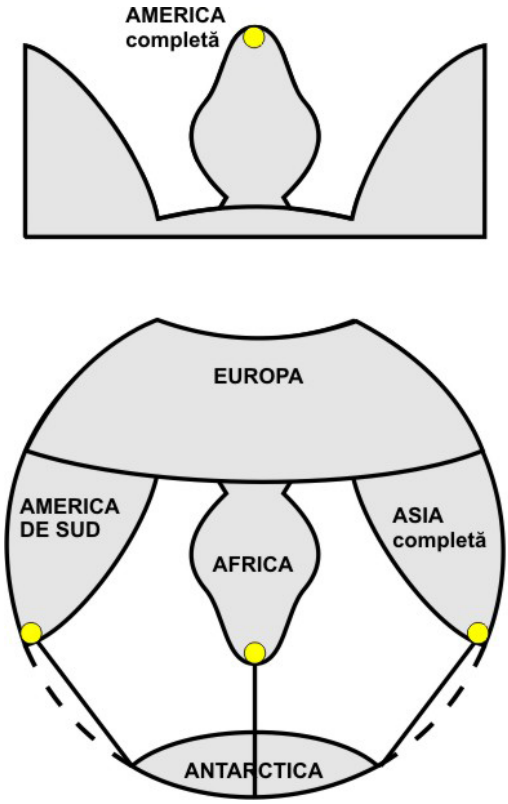

Schița 6b

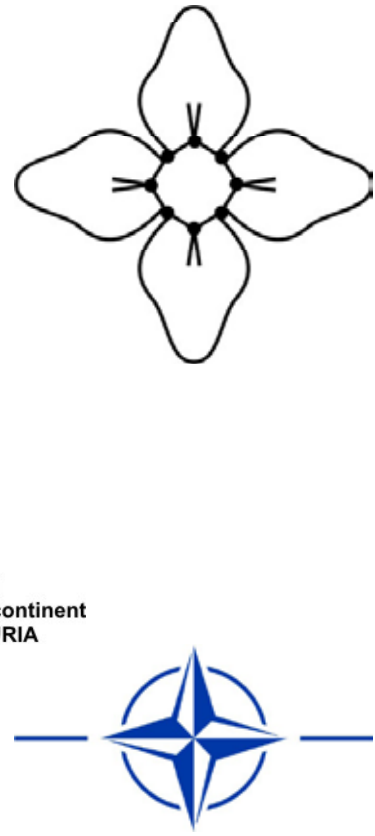

Sigla NATO

Făcând găuri la Polul Sud (Antarctica), scot apa din interiorul pământului, apă care ia loc în găurile excavate la suprafață. Perforând Antarctica, scot apa din interiorul Terrei, care ocupă locul excavațiilor. Nu se ştie exact, dar se presupune că ieşirea bruscă a apei ar fi provocat o mişcare de oscilație bruscă care a început să disloce scoarța, ocazie cu care din continentul America de Nord s-a desprins Atlantida, iar continentul America de Sud s-a desprins de Spania, Franța şi Belgia de astăzi. Australia de astăzi, care la vremea respectivă era parte din Lemuria, se desprinde din continentul asiatic şi se poziționează în Emisfera Sudică. Acest incident îi determină pe extratereştri să părăsească mina Terra pentru o perioadă de aproximativ 350 milioane de ani. Când se vor întoarce, extratereştri au găsit planeta acoperită cu o vegetație superluxuriantă şi populată cu dinozaurii care au evoluat din apă. Vor echilibra planeta înclinând-o la 23° şi 27´ în baza unor legi ale fizicii puse în acord cu Luna. Datorită acestei înclinări Terra s-a echilibrat, mişcarea de oscilație nevariind cu mai mult de 1°, ceea ce face ca variațiile de climă să fie constante. (schița 7).

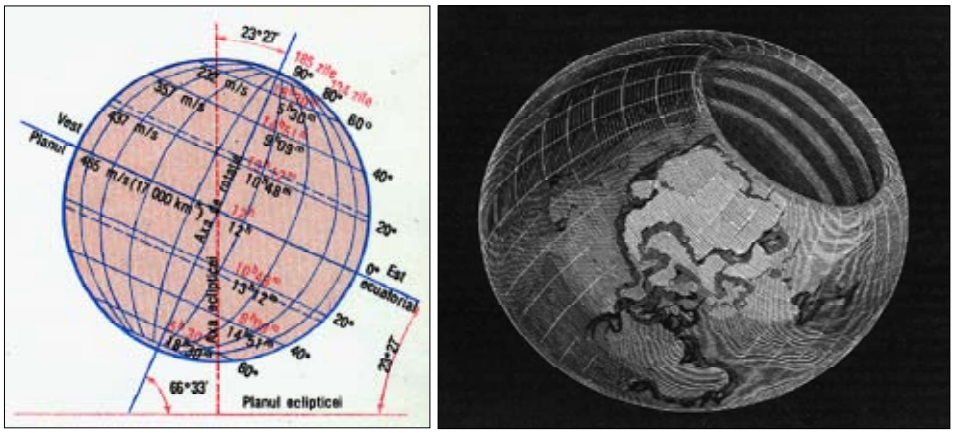

Schița 7

La sfârşitul celei de-a doua faze (care începe cu războiul dintre extratereştri şi atlanți), Terra va fi « O COPIE » la scară mică a Constelației Dragonului şi a galaxiei noastre.

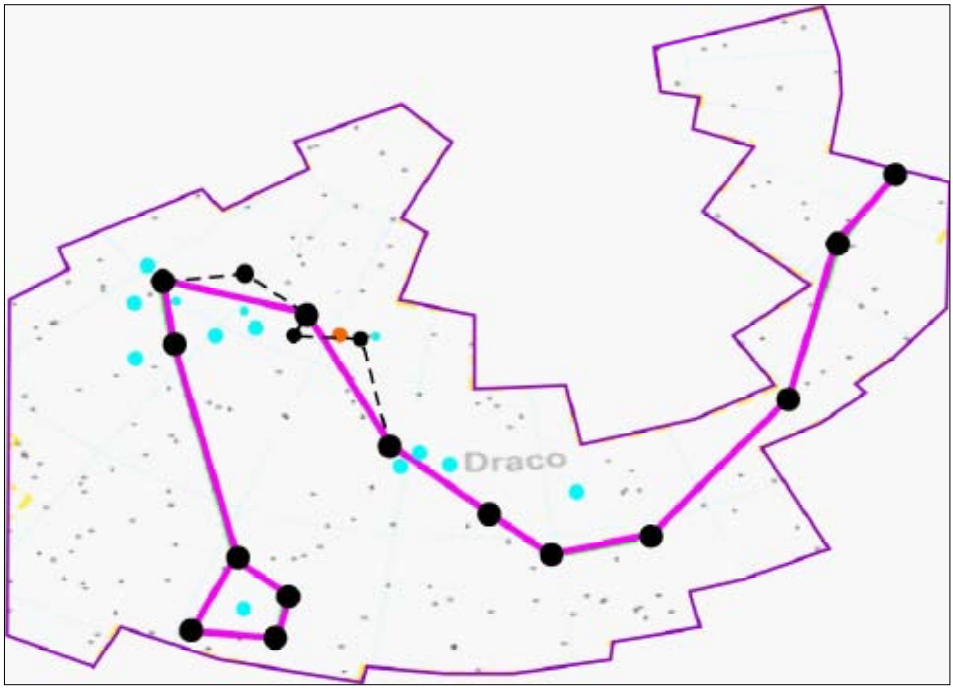

Constelația Dragonului completă

Harta Constelației Dragonului văzută de la 45° latitudine nordică

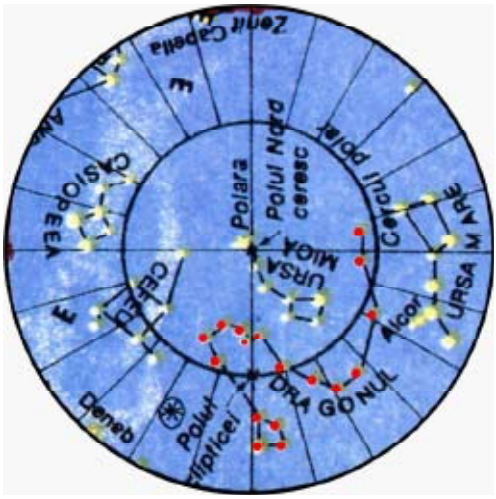

Harta vechiului Egipt cu cele 17 orașe principale de-a lungul Nilului care corespund celor 17 planete principale din Constelația Dragonului

Harta Dunării care străbate 17 oraşe principale europene

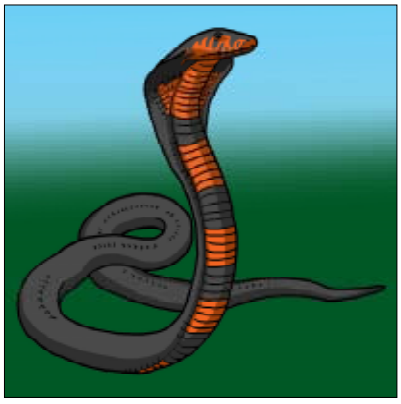

Cobră imperială (seamănă cu fluviile artificiale Nil şi Dunăre)

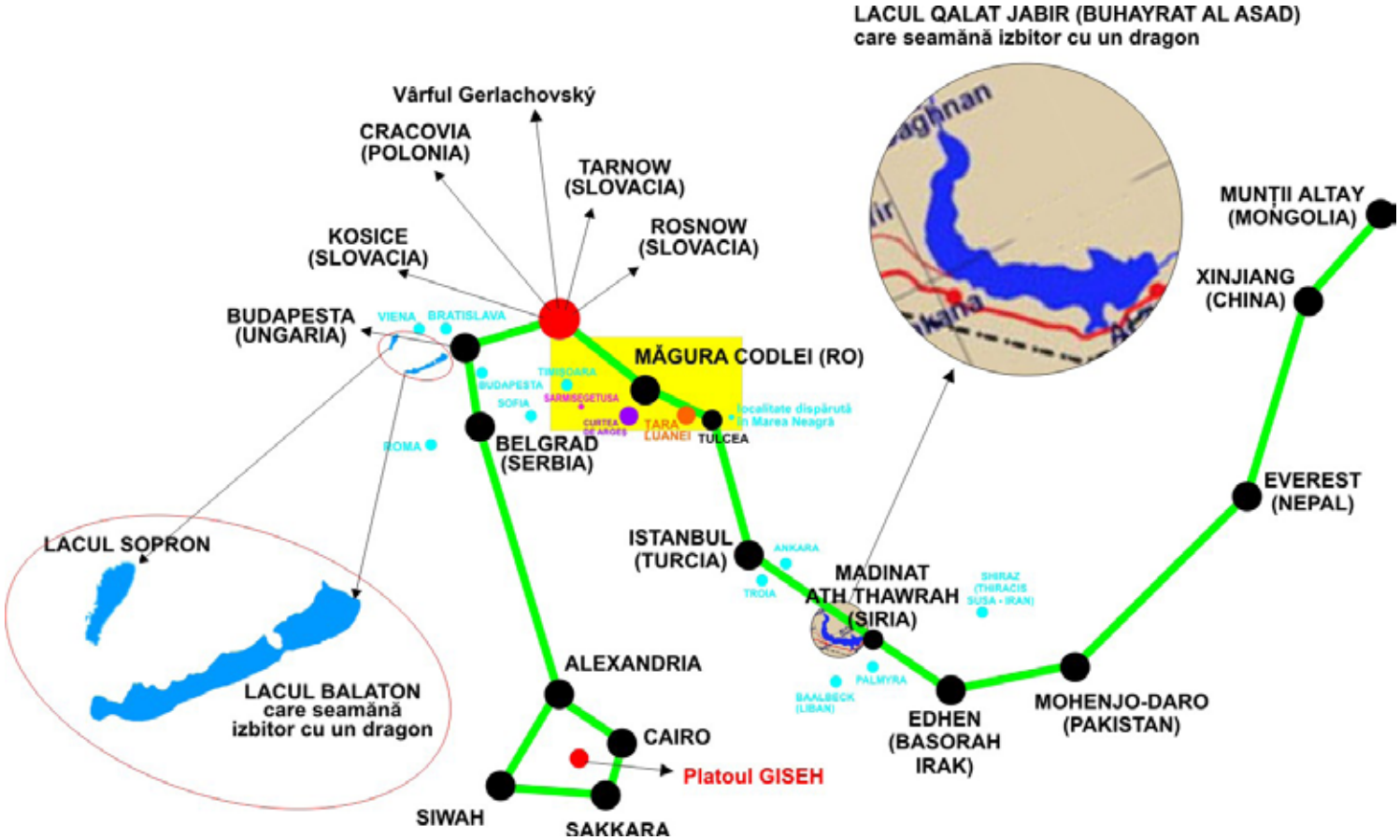
LACUL QALAT JABIR (BUHAYRAT AL ASAD)
care seamănă izbitor cu un dragon
Vârful Gerlachovský
CRACOVIA (POLONIA)
TARNOW (SLOVACIA)
ROSNOW (SLOVACIA)
KOSICE (SLOVACIA)
BUDAPESTA (UNGARIA)
VIENA
BRATISLAVA
MĂGURA CODLEI (RO)
BUDAPESTA
TIMIȘOARA
SARMISEGETUSA
SOFIA
CURTEA DE ARGEȘ
TÂRGOVIȘTE
TÂRGU JIU
localitate dispărută în Marea Neagră
TULCEA
ROMA
BELGRAD (SERBIA)
MUNȚII ALTAY (MONGOLIA)
XINJIANG (CHINA)
EVEREST (NEPAL)
LACUL SOPRON
ISTANBUL (TURCIA)
ANKARA
TROIA
MADINAT ATH THAWRAH (SIRIA)
SHIRAZ (THIRACIS SUSA - IRAN)
PALMYRA
BAALBECK (LIBAN)
ALEXANDRIA
CAIRO
Platoul GISEH
SIWAH
SAKKARA
EDHEN (BASORAH IRAK)
MOHENJO-DARO (PAKISTAN)
LACUL BALATON
care seamănă izbitor cu un dragon

Schița 8

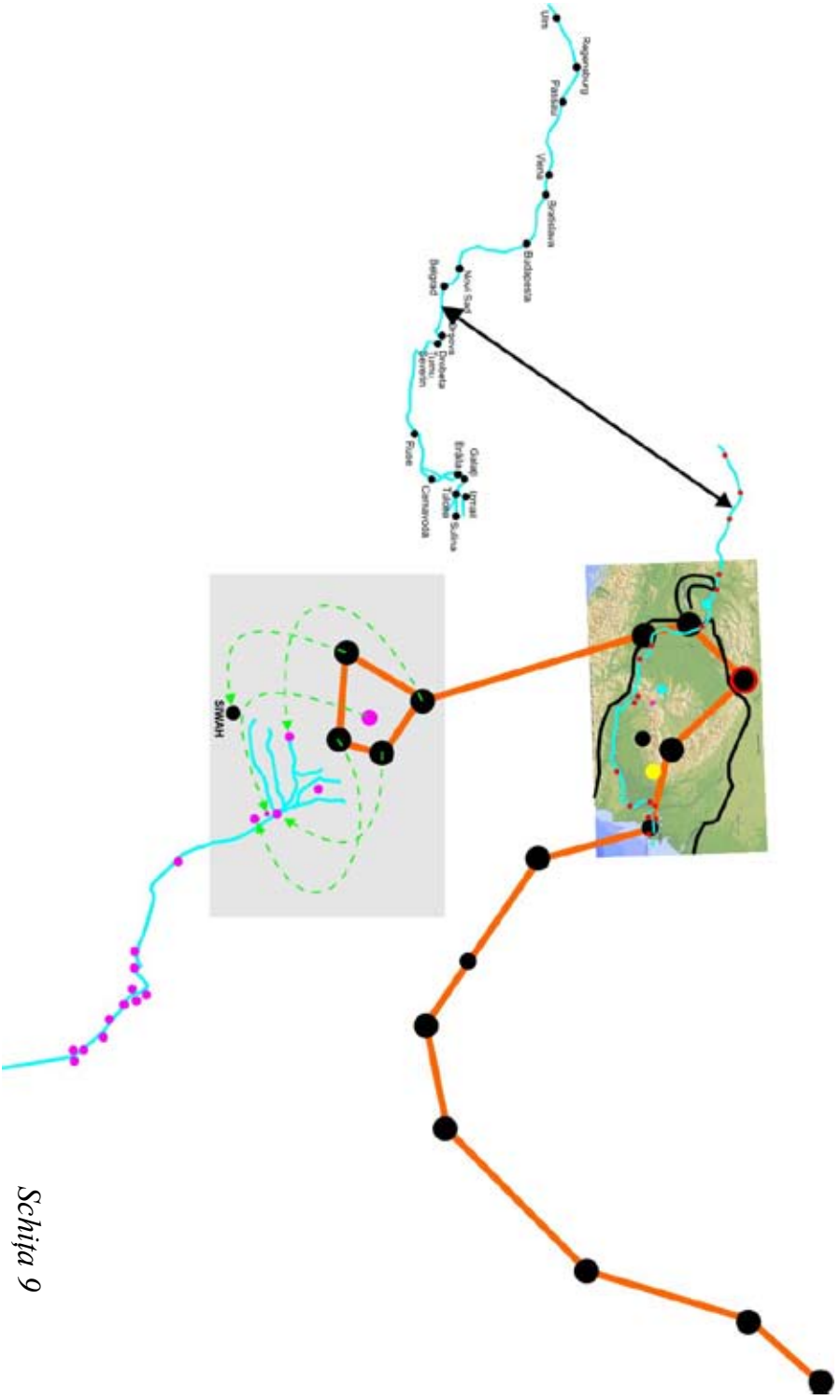
Ulm
Regensburg
Passau
Viena
Bratislava
Budapesta
Novi Sad
Belgrad
Ruse
Galaţi
Brăila
Urziceni
Slobozia
Călăraşi
SINAIA

Schița 9

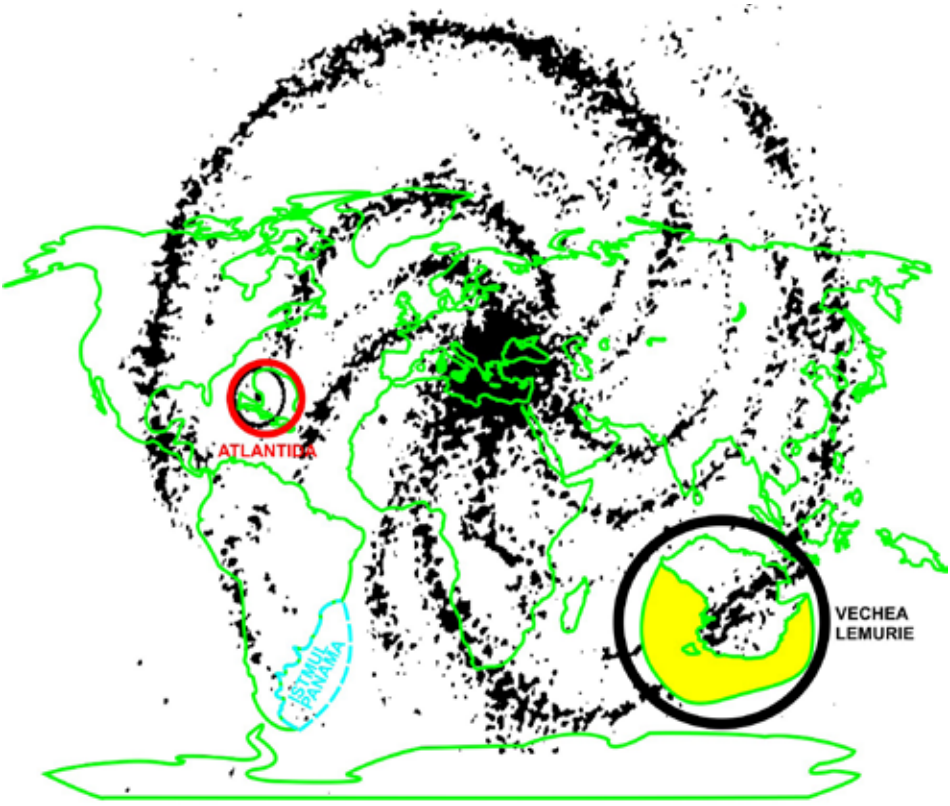

Schița 10

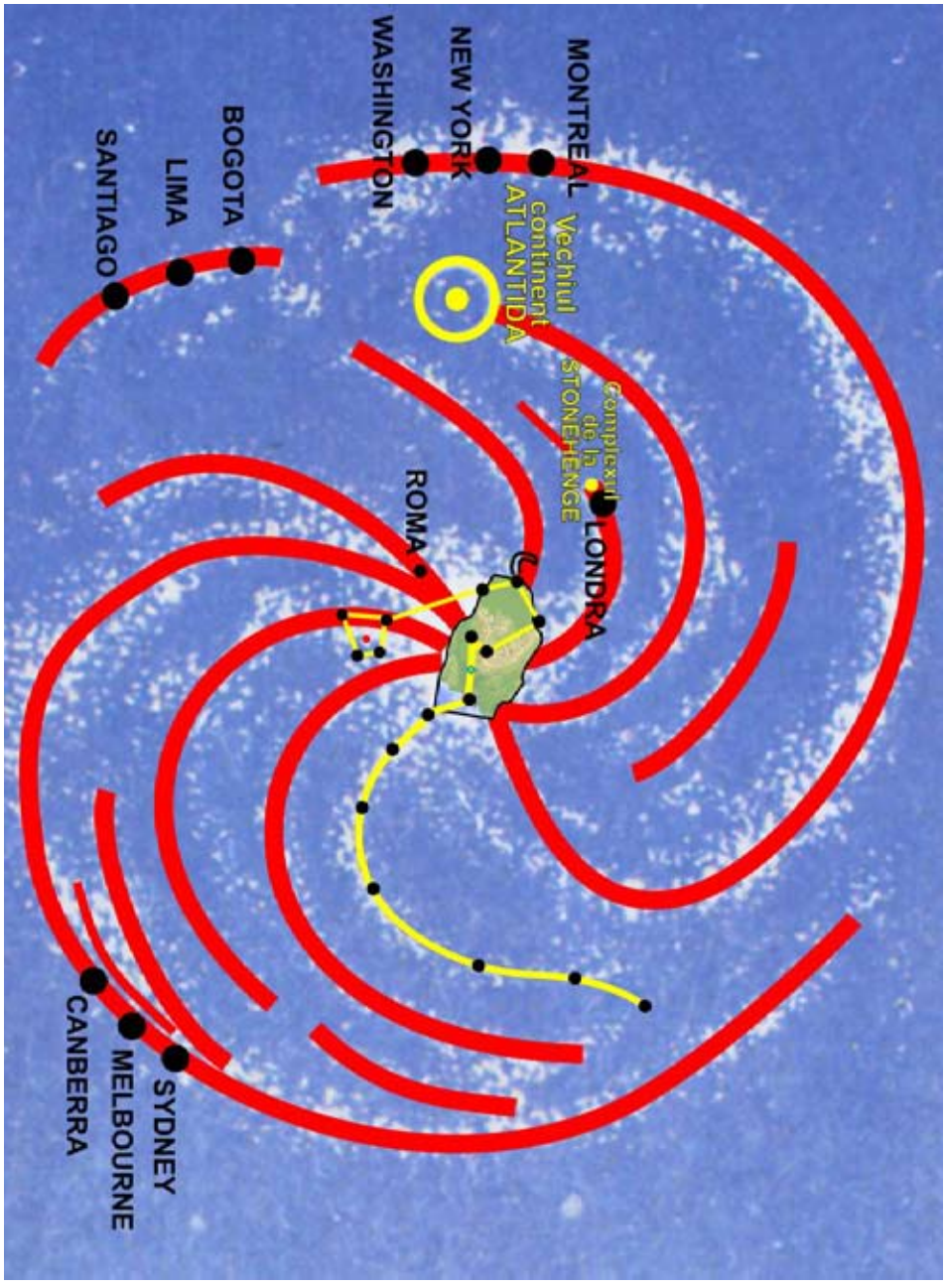
MONTREAL
NEW YORK
WASHINGTON
BOGOTA
LIMA
SANTIAGO
Vechiul continent ATLANTIDA
Complexul de la STONEHENGE
LONDRA
ROMA
SYDNEY
MELBOURNE
CANBERRA

Schița 11

Luna

● LUNA – Asteroid de talie mică pe scheletul căreia extratereştrii au depozitat şi selectat material din interiorul Terrei şi din locul actualelor mări şi oceane. Rezidurile au fost lăsate pe scheletul asteroidului, rezultând astfel satelitul artificial Luna. Ea a fost folosită de extratereştri ca o bază. Satelitul artificial nou creat de rasa extraterestră avea şi rolul de a filtra şi dispersa radiaţiile solare ce veneau spre Terra. Acest satelit artificial era de 400 de ori mai mic decât Soarele, plasat foarte exact între acesta şi Terra, distanţa de la Soare la el fiind de 400 de ori mai mare decât distanţa de la el la Pământ. Acestea sunt coordonatele eclipsei perfecte.

● DINOZAURI – Mamifere de talie uriaşă care au evoluat şi s-au dezvoltat în perioada de TIMP cât extratereştri au părăsit Terra după prima fază de exploatare (aproximativ 350 milioane de ani). Conform

teoriei lui Darwin, care se aplică strict în cazul dinozaurilor, microorganisme au evoluat în paralel atât în apă, cât şi pe uscat şi s-au adaptat la condiţiile Terrei. Aceşti coloşi ai naturii deveniseră un real impediment în procesul de colonizare a Terrei de către extratereştri, fapt pentru care aceştia i-au exterminat prin înec. Ultimii dinozauri de pe Terra dispar DEFINITIV în urmă cu aproximativ 70.000 de ani înaintea erei noastre, ca urmare a iernii atomice instalate pe planeta noastră în urma războiului dintre extratereştri şi atlanţi.

● OMUL (RASELE UMANE) – Fiinţe dotate cu inteligenţă, concepuţi de către rasa extratereştrilor dragonieni din propriile lor molecule, modificate genetic. Aceşti hibrizi de muncă (RASELE UMANE) au fost concepuţi să fie compatibili şi rezistenţi la condiţiile Terrei. Au fost folosiţi cu predilecţie în exploatarea minelor de aur, uraniu, diamante ş.a.

Rasele umane create au fost :

KINII – Prima rasă de oameni concepută la ETHEN (Eden-Bassorah Irak), din care descind asiaticii de astăzi ;

RASELE UMANE ALBE din Europa cu centrul în AGARTHA.

THRCII – Rasă umană de culoare albă, având părul negru care au fost repartizaţi în Europa între axele BORDEAUX - ALMA ATA – ULAN BATOR şi GIBRALTAR – VLADIVOSTOK, despărţindu-i astfel pe sauromaţi de rasele kinilor din Asia şi negrilor din Africa.

PELASGII – Elită a thrcilor care colectau aurul transportându-l în centrul de la Agartha.

SAUROMAŢII (SARMAŢII) – Rasă umană de culoare albă cu o tentă de albastru deschis, ochii luminoşi şi părul blond. Rasa sauromaţilor, ca şi design poate fi considerată perla creaţiei extraterestre. Ei sunt strămoşii celţilor şi ruşilor.

RASELE UMANE ALBE din America de Nord cu păr roşcat din care vor descinde vikingii.

ANTARCTIZII – rase umane de culoare albă care au fost repartizaţi în Antarctida şi America de Sud.

GIGANŢII – Hibrizi umani de rasă albă, având statura cuprinsă între 3-3,5 m, ce şi-au desfăşurat activitatea în Agartha, fiind intermediari între thrci, sauromaţi şi extratereştri;

RASELE UMANE DE CULOARE NEAGRĂ din AFRICA: LEMURIENII (MULLATRII) – Rasă umană negroidă (mixtură între rasa albă a THRCILOR şi cea neagră), care au populat LEMURIA.

THITANII – Hibrizi umani de rasă neagră, având statura între 3-3,5 m, ce şi-au desfăşurat activitatea în Africa, în zona Munţilor Atlas.

HIBRIZI MARINI – Rasa de oameni adaptaţi mediului marin, jumătate om, jumătate peşte, (legendele celebrelor sirene), care comunicau între ele cu ajutorul undelor de joasă frecvenţă.

Giganții din Carpați

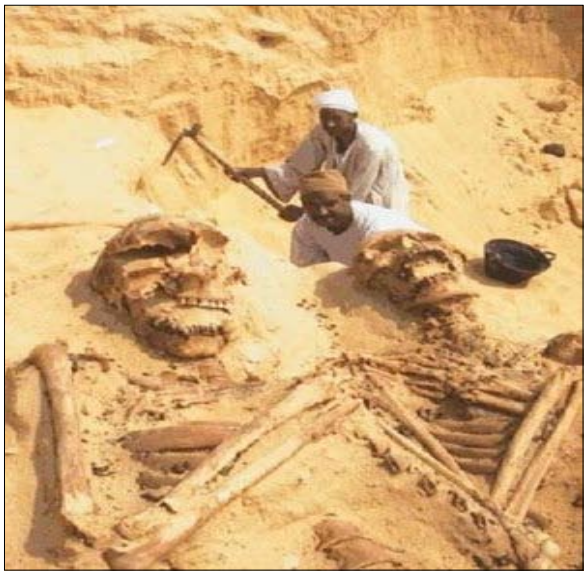

Titanii din Munții Atlas

Reprezentare a hibrizilor marini (sirenele)

- HIPERBOREEA 1

HIPERBOREEA 2 – Baze extraterestre construite în interiorul Terrei, după ce aceasta a fost modificată în prealabil.

Hiperboreea 1 avea corespondent la suprafață în Emisfera Nordică insula GOTLAND din MAREA BALTICĂ (Suedia).

Hiperboreea 2, în Emisfera Sudică, avea corespondent la suprafață în NOUA ZEELANDĂ.

- ETHEN (EDHEN - BASSORAH IRAQ) – Prima bază extraterestră la suprafața Terrei, plasată în Mesopotamia în Câmpia **Abadan** între uniunea fluviilor Tigru şi Eufrat şi Golful Persic. În baza de la Ethen a fost concepută prima rasă de oameni, mai exact kinii.

Harta Edenului şi harta regatelor mesopotamiene

● AGARTHA – Cea de-a doua bază extraterestră la suprafață, construită pe teritoriul României de astăzi şi care a fost cea mai importantă colonie extraterestră de pe Terra, drept pentru care au înconjurat-o cu un zid în formă de cap de dragon identic cu cel de pe Marte şi care asemeni aerodromului şi hărţilor stelare de la Nazca se vede din afara spațiului. Ca şi în cazul aerodromului şi hărţilor stelare de la Nazca, emblema şi-au gravat-o cu laserul cu care au topit pământul. Centrul coloniei se afla în interiorul MUNȚILOR CARPAȚI, unde extratereştrii au construit uzine şi laboratoare care aveau ca obiectiv principal prelucrarea aurului şi a celorlalte minereuri. Colonia Agartha era populată de rasa albă a thrcilor şi sauromaților, giganții fiind intermediari între ei şi extratereştri. Thrcii şi sauromații erau responsabili cu extragerea aurului şi transportarea lui în interiorul Munților Carpați. Arealul sauromaților se întindea de-a lungul Europei de Vest, Nord şi de Est, în vreme ce arealul thrcilor era toată Europa Sudică şi o parte a Mesopotamiei.

Au înconjurat-o cu un zid în formă de cap de dragon (zid care a fost dezgropat în vremea regelui Burebista), iar centru Agarthei se afla cuprins în triunghiul Măgura Codlei, Curtea de Argeş şi Țara Luanei care împreună cu Sfinxul din Carpați formau imaginar o piramidă tetraedrică. În interiorul acestei piramide era inclusă o altă piramidă formată din centrele din Branul de astăzi, Râşnov şi Sinaia care aveau în mijloc tot Sfinxul. Dispoziția acestor piramide imaginare raportate la Sfinx era următoarea:

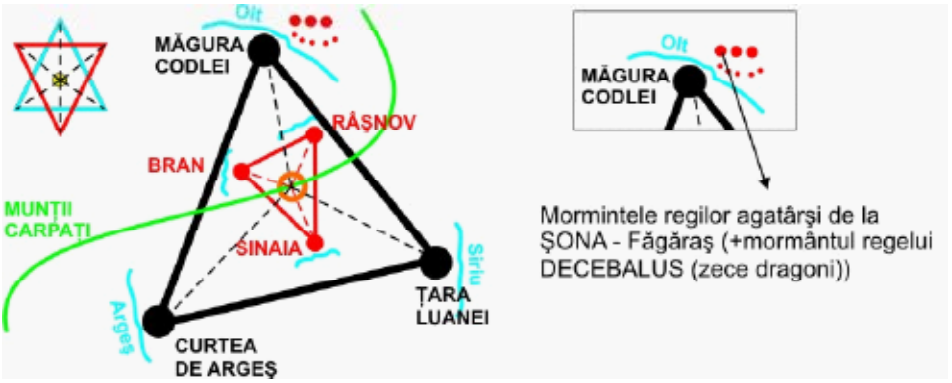

Hărți ale acestor locuri însuşite de către Francmasonerie

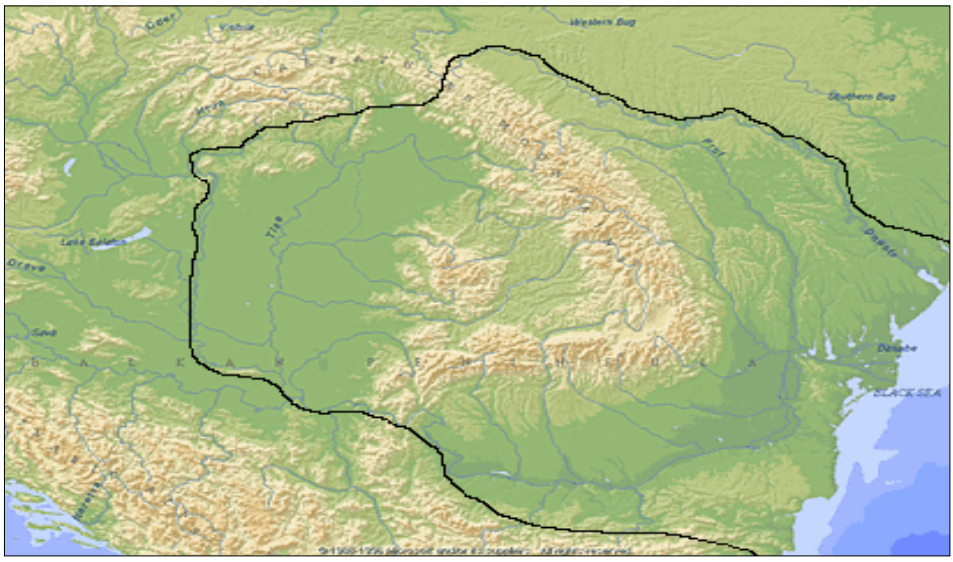

Harta Agarthei

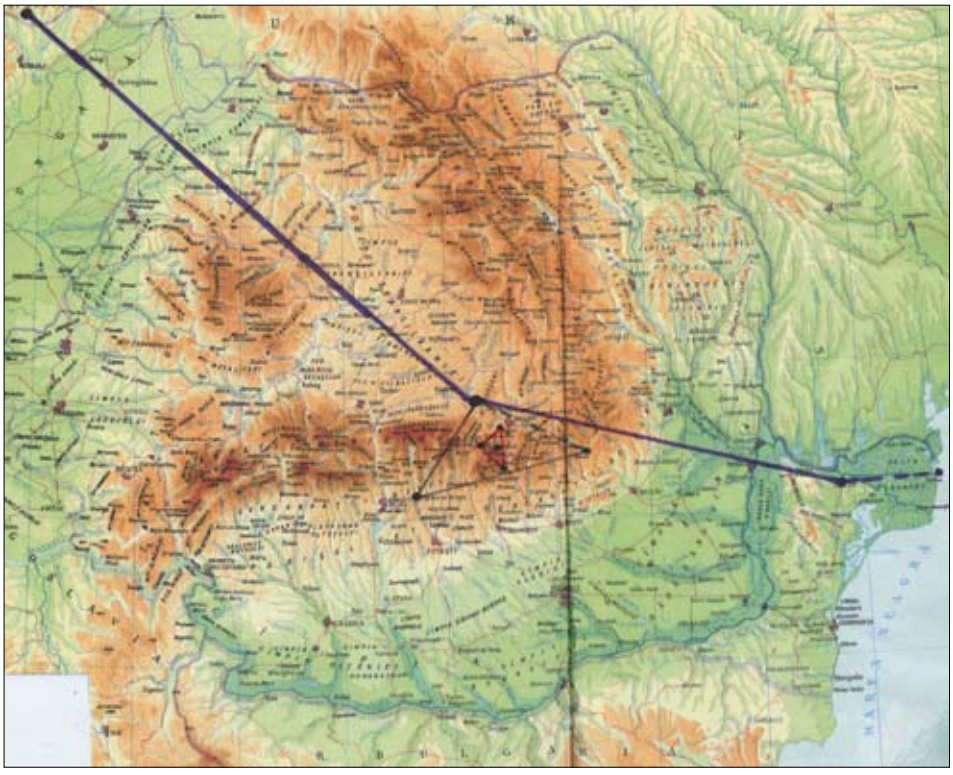

Harta centrului Agarthei

MORMINTELE REGILOR AGATHÎRŞI

SFINXUL

CETATEA RÂŞNOV

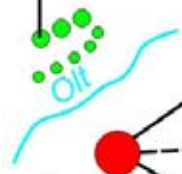

Olt

RÂŞNOV

Buzău

TARA LUANEI

MĂGURA CODLEI

BRAN

SINAIA (PELEŞ)

CASTELUL BRAN

CURTEA DE ARGEŞ

Argeş

CASTELUL PELEŞ

În perimetrul triunghiului MĂGURA CODLEI, CURTEA DE ARGEŞ, ŢARA LUANEI zace îngropat cel mai mare vestigiu extraterestru şi arme nucleare care pot distruge Terra de cel puţin 8 ori.

Colonia Agartha a fost construită după ce Marea Sauromatică a fost împărţită (aproximativ 18 milioane de ani înaintea erei noastre).

Între oraşele Râşnov (Rosenov-Rosenau) şi Bran, la poalele Carpaţilor se găseşte cel mai mare complex de piramide împădurite.

● AUR – Metal nobil din tabelul lui Mendeleev având numărul atomic 79, din care extratereştrii obţineau prin dezintegrare o pulbere albă numită PULBEREA VIEŢII.

Această pulbere, în contact cu orice organism viu avea proprietatea de a-l regenera. Oricine consuma această pulbere întinerea instantaneu, putând atinge vârste metusalemice. Dezintegrarea aurului şi obţinerea acestei pulberi era posibilă cu ajutorul unui dispozitiv de înaltă tehnologie, bazat pe câmpurile de energie generate de piramidele tetraedrice. (Ca şi informaţie suplimentară, primul care a încercat reconstruirea unui astfel de dispozitiv, în baza unor schiţe aduse de către CAVALERII TEMPLIERI, a fost nimeni altul decât LEONARDO DA VINCI, unul dintre cele mai luminate spirite şi Mare Maestru al organizaţiei secrete CONSILIUL din SION).

● ATLANŢII – Progenituri rezultate în urma împerecherii extratereştrilor dragonieni cu membri ai raselor umane albe din America de Nord. La începuturi, datorită « originilor nobile », aceste progenituri aveau un statut privilegiat şi li s-a repartizat ca şi areal ATLANTIDA (de unde li se şi trage numele), unde se ocupau cu navigaţia. În urmă cu aproximativ 100.000 de ani o elita de rasă albă ale acestor progenituri din Atlantida, care în afară de structura genetică nu aveau nimic în comun cu aryenii şi agathîrşii, au vrut să preia controlul asupra Terrei. Unindu-se cu un grup de extratereştri nemulţumiţi şi aliindu-se cu titanii au atacat cu arme nucleare Lemuria, una dintre coloniile importante pentru societatea extraterestră. Când au emis pretenţii asupra Agarthei, o uniune giganto-aryani-agathîrsă îi atacă în Munţii Atlas. În final, altlanţii sunt atacaţi şi de către extratereştri, fapt care generează înfrângerea lor, scufundarea Atlantidei şi instalarea unei ierni atomice de aproximativ 50.000 de ani.

● ARYENII - Progenituri rezultate în urma împerecherii extratereştrilor dragonieni cu membre ale rasei sauromaţilor. Arealul acestora era coloana Munţilor Tatra şi Sudeţi (Cehia şi Slovacia) până la Viena şi controlau activităţile sauromaţilor din partea de Est şi de Vest a Europei, şi chiar teritorii din America de Nord.

● AGATHÎRŞI - Progenituri rezultate în urma împerecherii extratereştrilor dragonieni cu membre ale rasei thrcilor. Arealul acestora era în exclusivitate Agartha, în special coloana Munţilor Carpaţi, până la graniţa cu Munţii Tatrii (Slovacia), Munţii Sudeţi, Munţii Scandinavici şi toţi munţii Europei de Vest până în Alpii Elveţieni. Aceştia i-au înlocuit pe PELASGI care au luat în partea sudică Munţii Rodopi, Taurus şi Caucaz.

ARYENII şi AGATHÎRŞII erau responsabili ca transporturile de aur să ajungă în sala de piatră, în mâinile GIGANŢILOR.

În timpul războiului extraterestro-atlant, când atlanţii au emis pretenţii asupra Agarthei, giganţii, aryenii şi agathîrşii au luptat împotriva atlanţilor aliaţi cu titanii. Bătălia s-a dat undeva în regiunea Munţilor Atlas, unde se gasea un important centru atlant (Maroc). Astăzi în Maroc, în Munţii Atlas, locuieşte o ramură a atlanţilor, care se numesc BERBERI. Aceşti berberi au trăit şi trăiesc într-o societate închisă, după legile şi cutumele lor străvechi, preferând anonimatul şi neimplicându-se în « afacerile » fraţilor atlanţi mai mari.

O altă facţiune a progeniturilor extraterestro-umane sunt elitele poporului evreu (ai căror înaintaşi preferau puterea generată de anonimat), care s-au grupat în cadrul CONSILIULUI din SION.

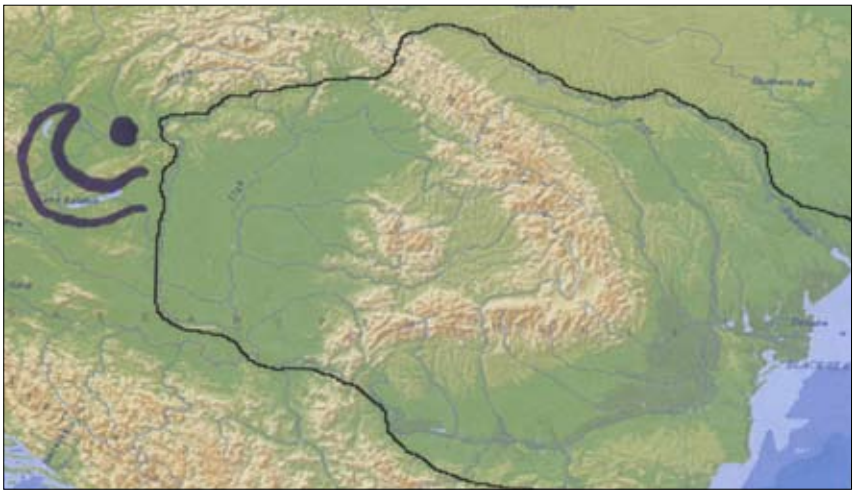

Capul de balaur

● ATLANȚI PURI – Hibrizi rezultați din încrucișarea extratereștrilor cu atlanții de rasă albă din Atlantida, care s-au constituit într-o elită a atlanților şi care au fost artizanii războiului extraterestro-atlant. 50.000 de ani după acest război, aceşti atlanți puri s-au organizat în Mesopotamia, de unde au pătruns în Egipt şi ulterior Grecia Antică şi Roma Antică. Ei au foat inventatorii RELIGIEI, religie pe care au impus-o raselor umane, ei devenind Mari Sacerdoți. De atunci şi până astăzi ei sunt cei care au controlat destinele marii majorități a rasei umane. Însemnul suprem al atlanților puri a fost dintotdeauna CRUCEA. După ce s-au instalat la Roma, au promovat ca formă de pedeapsă crucificarea, expunându-şi adversarii pe simbolul puterii lor.

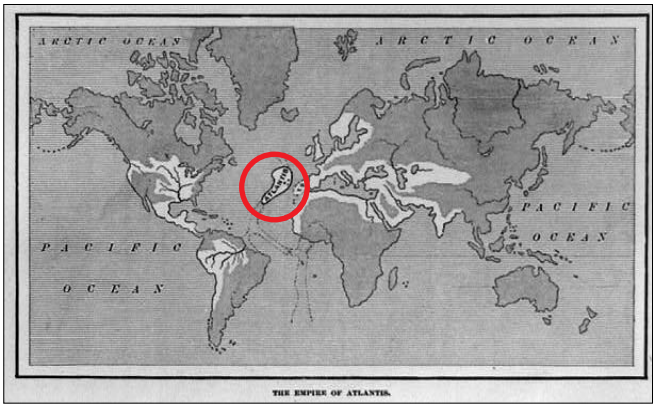

Harta Atlantidei

● ATLANTIDA – Semicontinent situat în actualul Triunghi al Bermudelor, de proporțiile « Asiei şi Libiei la un loc », conform relatărilor lui Platon, desprins din placa sudică a Americii de Nord, scufundat în jurul anului 75.000 î.e.n în urma războiului dintre atlanți şi extratereştrii dragonieni. Coordonatele exacte ale Atlantidei se regăsesc şi în hărțile cunoscute sub numele de HĂRȚILE lui PIRI REIS, celebrul navigator ajuns amiral al Imperiului Otoman. Aceste hărți i-au fost încredințate acestui PIRI REIS de către CAVALERII TEMPLIERI care, la rândul lor, le aveau de la ESENIENII din QUMRAM. Autorul acestor hărți care cuprind atât ATLANTIDA, cât şi LEMURIA, este nimeni altul decăt legendarul HANOK cunoscut mai bine sub numele de ENOH. Acest Enoh a fost un membru al rasei umane foarte apropiat de rasa extraterestră şi tot el şi este autorul celebrelor APOCRIFE a lui ENOH, apocrife în care dă detalii impresionante şi exacte asupra Terrei văzute din afara spațiului.

● REPTILIENI – Înainte de începerea războiului extraterestru-atlant, extratereştrii aliaţi atlanţilor au fabricat ca şi armă în secret din genele unei reptile modificate o rasă de reptiloizi dotaţi cu superinteligenţă şi agresivitate pe care ulterior le-au introdus în lupta contra giganţilor, agatârşilor şi thrcilor. Tot ei au creat şi alte specii din modificarea genelor altor animale, dar rasa reptiliană era cea mai eficace ca inteligenţă, violenţă şi forţă de distrugere. În plus, aceştia erau dopaţi cu diverse substanţe care le dădeau energii nebănuite de distrugere. Urmaşii acestora au fost regi în regatele mesopotamiene.

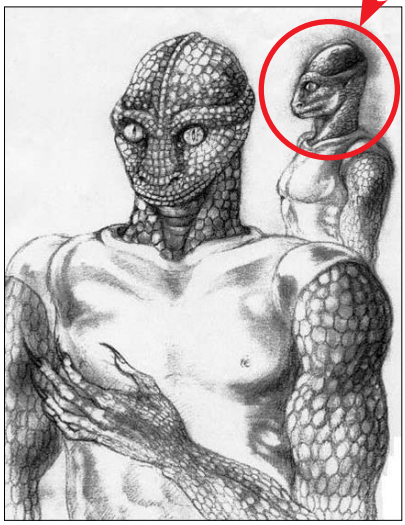

● LEMURIA – Continent în Oceanul Pacific populat de către lemurieni (rasa umană negroidă), scufundat parțial de către atlanți cu arme nucleare. În urma scufundării, din Lemuria a mai rămas Australia, Noua Zeelandă şi o parte din insulițele din Oceanul Pacific.

Fostul continent Lemuria

Una din cele 7 hărți ale lui PIRI REIS copiate după hărțile lui HANOK (Enoh) de către esenieni şi aduse de către Cavalerii Templieri în Europa

● RĂZBOIUL EXTRATERESTRO-ATLANT – Începe aproximativ cu 100.000 de ani înaintea erei noastre, când atlanții ajutați de o parte a membrilor rasei extraterestre dragoniene care își desfășura activitatea pe Terra, încearcă să preia controlul planetei. Atlanții atacă Lemuria, distrugând-o în parte, luând populația în sclavie. Extratereştrii dragonieni reacționează pe măsură distrugând nuclear Atlantida, exterminându-i pe atlanți (aproximativ 75.000 de ani i.e.n.). În urma acestui fapt pe Terra se instalează o iarnă atomică de aproximativ 50.000 de ani. Extratereştrii dragonieni părăsesc planeta, în vreme ce o parte a raselor umane împreună cu atlanți neimplicați în conflict se retrag în bazele extraterestre din interiorul pământului Hiperboreea 1 şi Hiperboreea 2, unde folosind nucleul central al Terrei ca un fel de SOARE INTERIOR au creat o nouă civilizație care nu a avut decât tangențial contact cu rasele rămase la suprafață. Rasele umane de la suprafața pământului cad în BEZNA INVOLUȚIEI până în anul 1798 când NAPOLEON BUONAPARTE sprijinit de către CAVALERII TEMPLIERI ocupă Vaticanul, ocazie cu care ies la lumină diverse documente, documente care în doar 200 de ani au ajutat rasa umană să atingă gradul de civilizație de astăzi.

● MARII SACERDOȚI ATLANȚI – Urmaşi ai atlanților puri (scăpați de atacul extraterestru), care s-au grupat într-o societate închisă, şi dispunând de informații şi inteligență, au supus popoarele negroide din Mesopotamia şi Egipt. Aceştia dețineau planuri ale lumii de dinainte de război concepute de către atlanții puri scăpați de atacul extraterestru, planuri care vor fi dezvoltate mai târziu, multe dintre ele în secolul XIX e.n. Pentru a putea supune mai bine rasele umane, MANEVRÂND SUPRANATURALUL, au inventat RELIGIA (credințele în zei şi dumnezei) ca mijloc eficient de dominare şi manipulare, ei devenind MARI PREOȚI (Sacerdoți). Marii Sacerdoți atlanți s-au grupat în 15 familii dominante, fiecare familie având un şef suprem care era ascultat necondiționat. Fiecare mare sacerdot avea « în exploatare » un zeu principal, care la rândul lui era slujit de zei

secundari. Fiecare dintre aceşti zei avea « pretenţia » ca rasele umane să-i aducă o ofrandă. (Iată o şmecherie simplă care de-a lungul timpului i-a îmbogăţit pe preoţi, indiferent de loc, indiferent de timp).

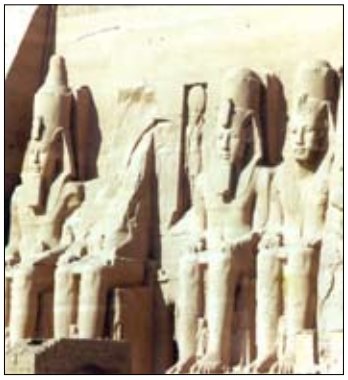

Preoţi egipteni

Preot druid

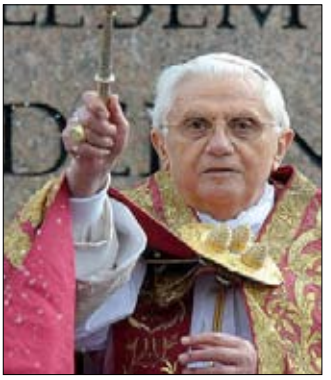

Mic Sacerdot în slujba MARILOR SACERDOŢI

Mici Sacerdoţi Ortodocşi în slujba MARILOR SACERDOŢI

Harta Vaticanului reconstruit pe ruinele unei vechi colonii extraterestre si pe nucleul Romei Antice

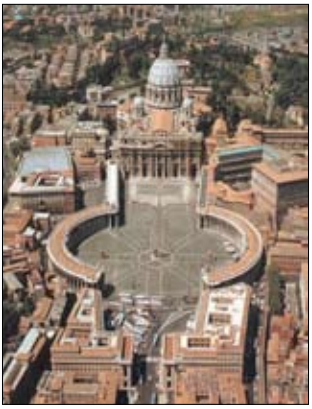

VATICAN - VIITORUL MUZEU AL HOLOCAUSTULUI OMENIRII

● AKEN-ATON – Faraon al dinastiei a XVIII-a, de origine atlantă, care născându-se cu un defect risca să fie înlăturat de pe tron, de către Marii Sacerdoți ai Egiptului. Individ determinat, acesta dă o replică pe măsura sacerdoților, schimbând religia. Încercând să-l asasineze, acesta se întoarce împotriva lor, decimându-i. Instaurează în Egipt o religie monoteistă, UNICUL ZEU FIIND SOARELE (Aton).

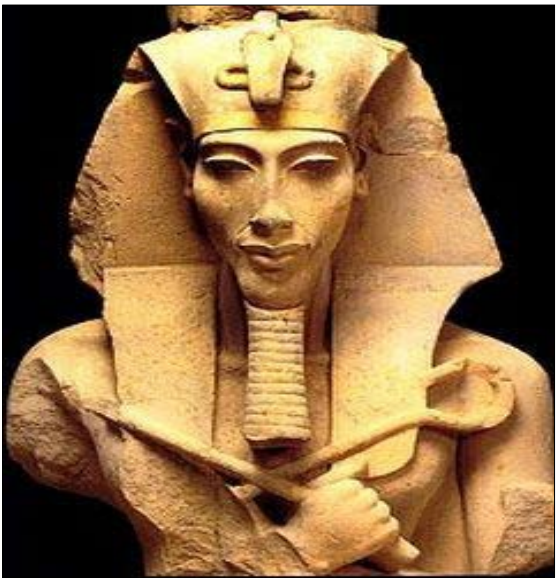

Faraonul Aken-Aton

●TUTANKAMON – Ultimul faraon de origine atlantă al Egiptului, fiu al lui Aken-aton, este determinat după moartea tatălui său să revină la cultul vechilor zei, după care, la nici 19 ani este asasinat de către clasa preoților ostili tatălui său, lăsându-i-se în mod deliberat o rană, căpătata la genunchi, să i se infecteze. Căsătorit cu sora sa vitregă, ANKSENAMON, are o fetiță care-i moare la naştere şi încă o fetiță născută prematur. După asasinarea sa, Anksenamon este obligată să se căsătorească cu un sacerdot, care după ce a aranjat lucrurile în favoarea sacerdoților, au asasinat-o.

Tutankamon, ultimul faraon de origine atlantă

Fetuşii fiicelor lui Tutankamon

CAPITOLUL I

- Aproximativ 4,5 miliarde de ani î.e.n –

♦ Cercetătorii INDEPENDENȚI sunt de părere că procesul de formare a planetei TERRA a început cu aproximativ 4,5 miliarde de ani, când diverşi asteroizi de diverse compoziții chimice încep să se depună pe scheletul unei planete-mamă care avea de 2 ori dimensiunile Lunii actuale.

- Aproximativ 2,6 miliarde de ani î.e.n -

♦ Terra devine un conglomerat de asteroizi care formau un tot unitar de peste 900 de ori mai mare decât dimensiunie actuale, fiind la vremea respectivă practic cea mai mare planetă a sistemului nostru. Datorită naturii (compoziției) asteroizilor ce compuneau Terra, se estimează că forța de atracție gravitațională $G=mg^2=9,8m/s^2$ ar fi fost de aproximativ 1200 de ori mai mare decât cea actuală.

- Aproximativ 2,3 miliarde de ani î.e.n –

♦ Un corp ceresc de proporțiile Lunii de astăzi intra în raza de atracție a Terrei percutând-o. Se estimează că impactul ar fi avut echivalentul unei deflagrații a peste 6 miliarde de bombe de la Hiroshima. În urma impactului are loc degajarea unei ENORME cantități de energie amestecată cu heliu şi hidrogen care, antrenând şi absorbind o mare parte din asteroizii existenți în sectorul nostru de galaxie formează SOARELE, în vreme ce Terra, topindu-se, devine un fel de masă compactă reducându-se aproximativ la coordonatele actuale.

În urma impactului are loc un întreg şi surprizător PROCES CHIMIC. Se formează cantități industriale de diamante, precum şi alte metale grele care străbătând magna fierbinte s-au depus în jurul nucleului planetei, stabilizându-i parțial mişcarea de rotație, pe care acesta a căpătat-o după impact. (Conform unor cercetări recente se estimează ca la vremea respectivă anul terestru ar fi avut în jur de 900 de zile). Pe măsură ce planeta se răcea, vaporii de apă cădeau sub formă de precipitații tot mai abundente ajungând să acopere Terra în proporție de peste 80%. Datorită mişcării de rotație care genera o forță centrifugă, cei doi poli, respectiv Polul Nord şi Sud, erau neacoperiți de apă.

- Aproximativ 1,5 miliarde de ani î.e.n –

♦ O civilizaţie EXTRATERESTRĂ din CONSTELAŢIA DRAGONULUI, intra în contact cu sistemul nostru instalându-se pe Marte.

♦ Pe Marte îşi fac un habitat temporar construind un complex de piramide şi un sfinx asemănător sfinxilor din Platoul Gizeh şi Munţii Carpaţi.

♦ De pe Marte îşi extind cercetările asupra Terrei.

♦ Descoperind potenţialul ridicat al Terrei (imensele resurse de diamante, aur, uraniu şi alte minereuri, dar în special aurul), decid să o exploateze în folosul lor.

Neputând să aterizeze pe Terra din cauza vitezei de rotaţie ridicate şi a apei, extratereştii tractează şi plasează în apropierea acesteia un asteroid de talie mică ca un parasolar, după care, cu ajutorul unui laser foarte puternic concep un proiect de gaurire a Terrei de-a lungul axei polilor în jurul nucleului cu scopul de a-şi însuşi, în primă fază, enormele cantităţi de diamante şi alte minereuri din interiorul planetei. Materialul rezultat îl vor transporta şi selecta apoi pe acest asteroid. Astfel ia naştere satelitul artificial LUNA.

Data « de naştere » a lunii este estimată în jurul anilor 1,1 miliarde de ani î.e.n.

♦ Fac apa să intre în interiorul Terrei eliberând astfel vaste suprafeţe de pământ. Din locul actualelor oceane, dragonienii au transportat pământ pe Luna, modelând Terra.

♦ Perforând Antarctica, apa năvăleşte la suprafaţă, fapt ce generează o mişcare de oscilaţie care face ca falii ale scoarţei terestre rămase să se deplaseze şi să se rupă, ceea ce îi determină pe extratereştri să înceteze temporar activitatea pe Terra. O falie desprinsă din placa continentului american se deplasează şi astupă intrarea de la Polul Sud.

♦ Extratereştri părăsesc « mina Terra ».

♦ Datorită mişcării de rotaţie şi a golului interior faliile încep să se desprindă, formând continentele. Prin desprindere, faliile se ciocnesc între ele, degajând temperaturi ridicate. În urma cocnirilor se formează munţii. În noile condiţii, cu o climă relativ constantă şi radiaţiile solare reduse, microorganisme încep să se dezvolte în apă, iar din sol răsare vegetaţia.

♦ Parte din organisme se dezvoltă în apă, parte se dezvoltă pe uscat.

♦ Microorganismele care ies din apă datorită compuşilor chimici bogaţi din sol şi vegetaţie ajung în TIMP, conform TEORIEI EVOLUŢIONISTE a lui CHARLES DARWIN,

Charles Darwin

la mamifere de talia DINOZAURILOR. (Teoria lui CHARLES DARWIN este valabilă STRICT în cazul acestor microorganisme care s-au dezvoltat devenind dinozauri, în perioada de TIMP care este relativă în cazul planetei noastre).

♦ DINOZAURII devin noii stăpâni ai Terrei. Singurii duşmani ai acestor mastodonţi naturali (dacă nu luăm în calcul faptul că se mai mâncau între ei), erau forţele naturii gen erupţii vulcanice sau mici meteoriţi care mai percutau planeta cu efecte catastrofale, pe zone limitate. În aceste condiţii, speciile lor s-au acomodat şi au proliferat pe Terra.

- Aproximativ 75 milioane de ani î.e.n. –

♦ Extratereştri dragonieni (este vorba de civilizaţie, nu de persoane), se reîntorc pe Terra.

Între Terra pe care au părăsit-o şi Terra pe care au regăsit-o erau DIFERENŢE FUNDAMENTALE. Continentul America de Sud se desprinsese din “CRUCE”, iar Lemuria şi Atlantida se rupseseră din Asia, respectiv America de Nord de astăzi. Se formaseră munţii, apa se strânsese în cavităţile oceanelor de astăzi şi îşi formase un circuit în natură, adaptat coordonatelor. Stăpânind legi ale fizicii total superioare legilor cunoscute astăzi, au înclinat Terra la 23,27° faţă de axa centrală a galaxiei, plasând-o pe coordonate bine determinate în legătură cu luna, ceea ce îi conferă climei o stabilitate relativ constantă pe parcursul unui an terestru.

Scobirea Terrei pe interior şi dislocarea materialului intern, precum şi a celui extern din locul oceanelor de astăzi, au făcut să scadă masa acesteia (Terrei), şi ca urmare a scăzut atât forţa de atracţie gravitaţională, cât şi viteza de rotaţie.

Planeta avea cu două continente mai mult (este vorba despre Atlantida şi Lemuria – vezi şi hărţile lui Hanok-Piri Reis).

♦ În primă fază se instalează în Hiperboreea 1, prima bază din interiorul Terrei. Folosesc supapa din INSULA GOTLAND de astăzi (Suedia) din MAREA BALTICĂ ca un tunel de legătură între Hiperboreea 1 şi suprafaţa Terrei. Cum falia vestică s-a deplasat masiv acoperind intrarea de la Polul Sud, fac « o supapă » în apropierea AUSTRALIEI de astăzi care, la vremea respectivă era parte a continentului Lemuria, şi mai construiesc o bază, HIPERBOREEA 2.

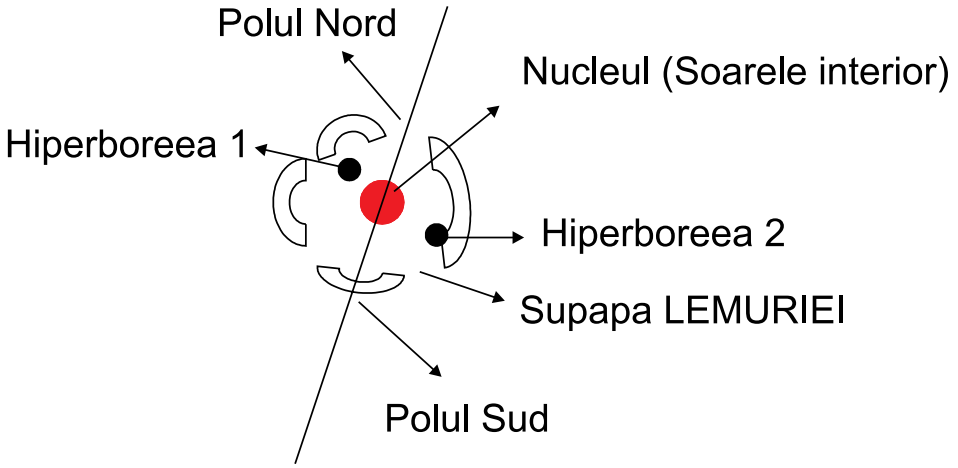

Schița 12

♦ După ce s-au instalat în bazele din interiorul Terrei, extratereştrii extind colonizarea la suprafață. Baza de la suprafață au făcut-o pe teritoriul cuprins între fluviile TIGRU, Câmpia ABIDAN şi Golgul PERSIC, mai exact în BASORAH de astăzi (Irak), bază care va rămâne în scrierile şi memoria unor popoare ca legendara GRĂDINĂ EDEN sau GRĂDINA PARADISULUI.

Locul ales pentru baza de la suprafața Terrei, prezintă un enorm avantaj strategic de protecție contra dinozaurilor, fluviile Tigru, Eufrat

Harta ETHEN-ului

(care la vremea respectivă aveau un debit de apă mult mai mare decât astăzi) şi Golful Persic, reprezentând bariere naturale în calea acestora. În plus, luând în considerație unele scrieri vechi, regiunea era foarte bogată în minereuri de aur şi pietre prețioase.

♦ Din centrul de la Ethen, extratereştrii încep planuri de exploatare a Terrei la suprafață.

♦ Pe baza unei inginerii genetice avansate (astăzi chiar şi oamenii de ştiință sunt capabili de aşa ceva), concep din propriile lor celule modificate genetic OMUL ca un HIBRID de MUNCĂ, adaptat la condițiile planetei, dar cu un coeficient de inteligență redus suficient cât să fie condus. Primul experiment eşuează lamentabil, rezultatul obținut fiind PRIMELE MAIMUȚE, pe care le-au lăsat libere în natură. *Astfel se explică veriga lipsă dintre MAIMUȚĂ şi OM, care i-a dat lui Charles Darwin teoria evoluționistă peste cap şi a generat multe discuții contradictorii în lumea cercetătorilor. Încă o dată REAFIRM că teoria revoluționistă a lui Charles Darwin este valabilă STRICT în cazul dinozaurilor.*

♦ Si cel de-al doilea experiment de concepere a omului dă într-o oarecare măsură greş (miturile facerii primului OM), deoarece HIBRIZII-OAMENI rezultați aveau un coeficient de inteligență mai ridicat decât standardele prevăzute.

♦ Aceşti hibrizi sunt prima rasă de oameni.

Din această rasă descind CHINEZII şi ASIATICII în general. Aşa se explică de ce comparativ cu celelalte rase create ulterior, sunt cei mai numeroşi. AU FOST PRIMII. Este foarte stranie asemănarea dintre chinezi şi anumite « zeități » pictate pe pereții interiori ai

Reprezentări de chinezi antici

Zeitate egipteană

Enlil, unul dintre zeii principali ai Sumerienilor

piramidelor din Egipt şi templelor din Mesopotamia, dar şi mai stranie este asemănarea lor cu extraterestra decedată la Roswell.

- - - -

neagră din Africa. Încep în paralel construcţia piramidelor din Egipt, precum şi începe construirea coloniei Agartha care avea să devină cea mai importantă dintre colonii, datorită activităţii desfăşurată în ea.

♦ Fiecare colonie avea un sistem propriu de lucru, conducătorii fiecăreia având de dat raportul doar responsabililor extratereştri de pe Lună.

♦ În coloniile extraterestre, în timp, rasele umane au deprins un grad ridicat de CUNOŞTINŢE, mult peste cel actual, deşi începuturile au fost dure. În paralel cu gradul de cunoştinţă, oamenii indiferent de rasă aveau şi-au dezvoltat şi gradul de CUNOŞTINŢĂ, trăind ÎNTR-O SOCIETATE FĂRĂ BANI, unde fiecare îşi făcea conştiincios datoria şi beneficia de avantajul unui trai stabil.

♦ COLONIA AGARTHA a fost construită după ce a fost împărţită Marea Sauromatică. În jurul Coloniei Agartha a fost construit un zid în formă de cap de dragon (acest zid a fost dezgropat în vremea regelui dac Burebista). Ea era situată pe teritoriul ce cuprindea ROMÂNIA de astăzi şi o parte din teritoriile ţărilor vecine acesteia, precum şi MAREA NEAGRĂ care la vremea respectivă făcea parte din marea de apă dulce numită MAREA SAUROMATICĂ (sau Marea Sarmatică). Ca şi în cazul hărţilor stelare de la NAZCA (America Latina), zidul se vedea din afara spaţiului terestru. Fiind cea mai importantă colonie, extratereştrii şi-au gravat emblema, astfel, se face că privită din spaţiu Agartha seamănă perfect cu UN CAP DE DRAGON.

În urmă cu 70 de milioane de ani Munţii Carpaţi aveau o înălţime de peste 3000 m, însă extratereştrii au luat piatră din ei

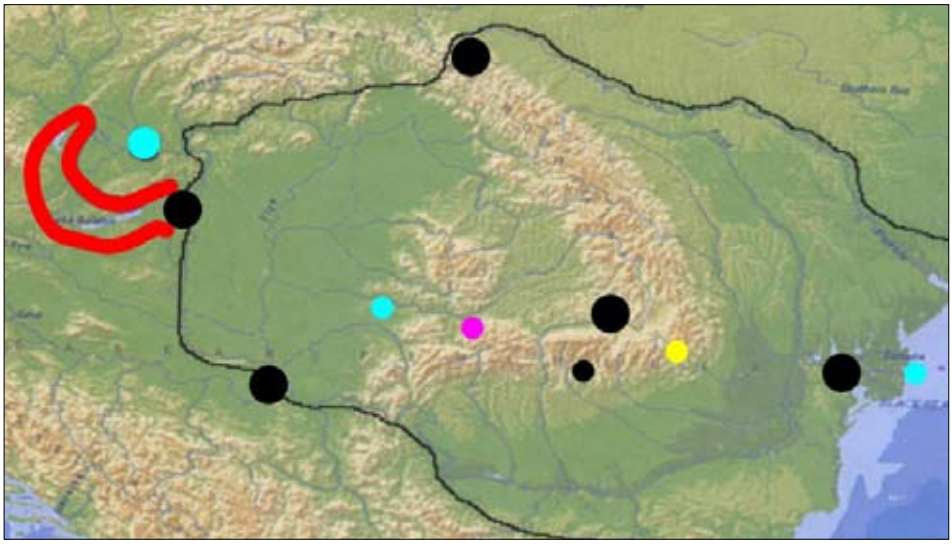

Hărţile cu dragonul

pentru construcţii şi pentru zid. Acest lucru e confirmat de către MELCII SAUROMATICI (ACTEONELLA GIGANTAE) găsiţi pe **Dealul Melcilor** în Transilvania (România) care au peste 65 de milioane de ani şi care au păstrat în interiorul lor elemente care se găsesc doar la înălţimi de peste 2700 m.

♦ Agartha a fost cea mai bogată zona de pe Terra in minereuri de aur, argint si uraniu. În interiorul munţilor Carpaţi de astăzi şi-au făcut habitatul construind uzine şi laboratoare legate între ele printr-o reţea de tunele. Toate coloniile de pe "scheletul dragonului" le-au legat între ele printr-o reţea de tunele. Un tunel principal pleca din Egipt, trecea prin Iugoslavia, Ungaria, Slovacia, România, Turcia, Siria şi Liban, Irak, Iran, Pakistan, China şi se oprea în Mongolia, în Munţii Altay (Muntele de Aur). În jurul munţilor Carpaţi au construit un complex care cuprindea piramide mai mari şi mai mici, identice celor din Egipt, care se găsesc în TRANSILVANIA (România) în locul numit MĂGURA CODLEI, în apropierea râului Olt. (3 din piramidele mici, în mileniul 4 î.e.n au fost dărâmate, iar lespezile transportate peste Olt, în locul numit astăzi SONA, lângă Făgăraş, unde au fost reasamblate obţinându-se astfel 8 piramide mai mici care au servit ca şi MORMINTE REGILOR AGATHÎRŞI). Piramidele din Agartha ca şi cele din Egipt au o vechime de peste 18 milioane de ani, deoarece au fost construite primele, în vreme ce piramidele din celelalte colonii au o vechime, relativ mai mică. Pe ruta Râşnov-Bran, în partea stângă se profilează în apropierea muntelui trei complexe de piramide aliniate. Un alt centru extraterestru important, marcat cu o piramidă, se găsea în oraşul TULCEA, înaintea bifurcării fluviului Dunărea în 3 braţe. Un alt grup de piramide mici, se găseşte în oraşul RÂŞNOV, în vreme ce la CURTEA DE ARGEŞ, în ŢARA LUANEI (în submunţii Buzăului), BRAN şi SINAIA, se găsesc locaţii care odinioară erau fiefurile extratereştrilor. Aceste centre extraterestre erau dispuse sub forma unui triunghi mare care în interiorul lui cuprindea un triunghi mic invers poziţionat, ca în foto.

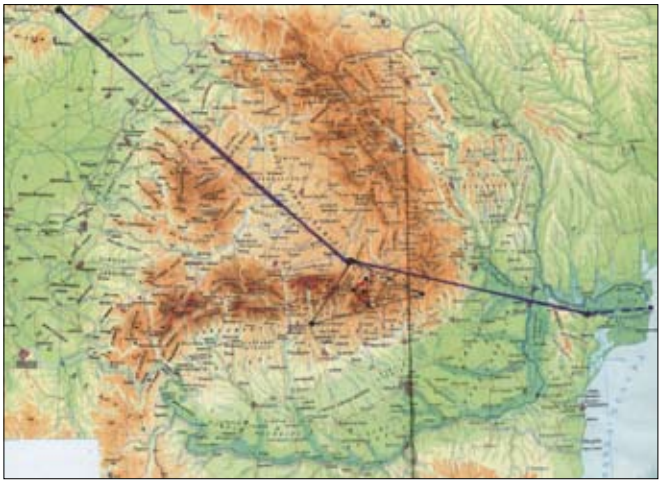

Harta Țării Luanei (Submunții Buzăului)

♦ Piramidele serveau drept locuință extratereştrilor, protejându-i de radiațiile solare, iar marea lor particularitate constă în faptul ca la o treime de bază şi două treimi de vârf, forța atracției gravitaționale era nulă $G=mg^2=0$.

♦ Piramidele au fost construite cu ajutorul forței de muncă umană printr-un procedeu foarte simplu. Dintr-un aliaj de vanadiu şi titan se făceau cofraje în interiorul cărora forța de muncă (oamenii), puneau pietre de diverse mărimi, pietre care ulterior erau topite cu laserul sau cu un dispozitiv care concentra lumina solară pe perimetrul limitat, putându-se ajunge astfel la temperaturi de peste 4.000°C. Aşa se explică urmele acestui aliaj găsite pe lespezile piramidelor, suprafața lor perfect plană şi faptul că acestea îşi schimbă culoarea în funcție de poziția soarelui. Timpul construirii piramidelor a fost relativ scurt deoarece stăpânind legi ale fizicii avansate, extratereştri creau un câmp magnetic în jurul lespezilor, anulându-le forța de atracție gravitațională. Astfel, lespezile foarte grele deveneau foarte uşor de transportat şi de aşezat. Piatra topită devenea foarte dură şi pe bună dreptate se poate spune că: TIMPUL ESTE DUŞMANUL TUTUROR, IAR DUŞMANUL TIMPULUI SUNT PIRAMIDELE.

COMPOZIȚIA CHIMICĂ A TUTUROR PIRAMIDELOR, a MEGALIȚILOR DE LA STONEHENGE [megaliți care făceau parte dintr-un complex mic de piramide, pe care în Antichitate druizii le-au dărâmat şi au reconstruit complexul religios, complex care nu este altceva decât o reprezentare a hărții interioare a pământului], MONUMENTUL OMENIRII DE LA MARCAHUASI, CETATEA DE LA SACSAYHUAMAN, CETATEA DE PIATRĂ DIN ZIMBABWE, CHIPURILE DIN INSULA PAŞTELUI, PRECUM ŞI TOATE TEMPLELE DIN PIATRĂ CONSTRUITE ÎN ANTICHITATE (piatra obținută prin dărâmarea vechilor construcții din centrele extraterestre) ESTE… ACEEAŞI.

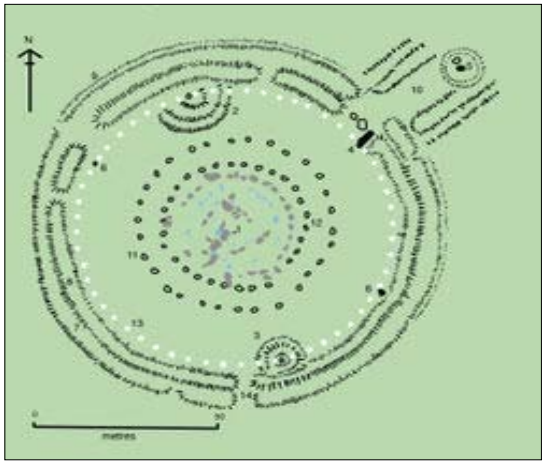

Harta Complexului de la Stonehenge care este şi harta interioară a Pământului cunoscută de către druizi

Complexul Megaliţilor de la Stonehenge

♦ Revenind la colonia Agartha, munţii Transilvaniei din România erau plini de aur, drept pentru care, aşa cum vom vedea ulterior, spre deosebire de celelalte colonii, nu existau prea multe obiecte de activitate. Societatea din colonia Agartha era compusă din grupuri de oameni care lucrau în mine, grupuri de oameni care executau activităţi casnice (crescători de animale, agricultori, meşteşugari), precum şi o elită a acestora care asigurau transportul minereurilor în interiorul muntelui. Aşa cum am afirmat anterior, în interiorul Munţilor Carpaţi, extratereştri contruiseră uzine şi laboratoare de prelucrare a metalelor nobile (aur, argint, etc.), şi a metalelor radio-active.

♦ La începuturi societatea din Agartha era împărţită în cinci caste :

- casta extratereştrilor din Agartha, care operau în uzinele şi în laboratoarele din Carpaţi şi cărora o să le spunem EXTRATEREŞTRI AGARŢHI
- casta GIGANŢILOR – hibrizi umani de rasă albă având în jur de 3,5 metri înălţime, dotaţi cu o forţă herculeanică, care îşi aveau habitatul în SALA DE PIATRĂ şi care erau intermediari între rasele thrcilor, sauromaţilor şi extratereştri.
- THRCII PELASGI – O ELITĂ A THRCILOR care îi comandau atât pe thrci cât şi pe sauromaţi, şi care se ocupa cu transportul minereurilor preţioase până în SALA DE PIATRĂ din interiorul Munţilor Carpaţi.
- SAUROMAŢII (SARMAŢII) erau o breaslă de navigatori care făceau transporturi pe MAREA SAUROMATICĂ (SARMATICĂ).

MAREA SAUROMATICĂ era o mare de apă dulce, complet izolată de Oceanul Planetar, fiind alimentată de fluviile Dunăre, Don, Nistru şi Volga. În urmă cu aproximativ 40 milioane de ani, extratereştri au fragmentat această mare, dând naştere Mării Negre, Mării Caspice, Lacului Aral şi Lacului Balaton şi Lacului Sopron. O parte din apa acestei mări a fost stocată în bazine uriaşe, special construite , în MUNŢII PIATRA CRAIULUI, în apropierea oraşelor Râşnov şi Bran. Odată cu împărţirea acestei mări, o mare suprafaţă de uscat apare pe harta Terrei, care intră în stăpânirea Sauromaţilor (Sarmaţi), al căror areal a ajuns să se întindă pe arealul din foto…

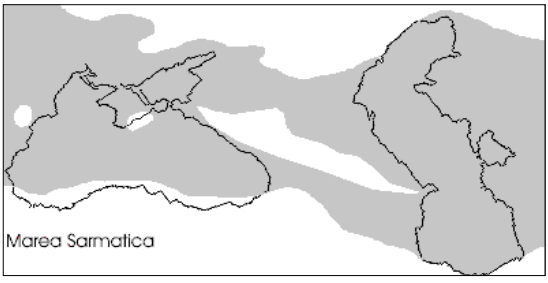

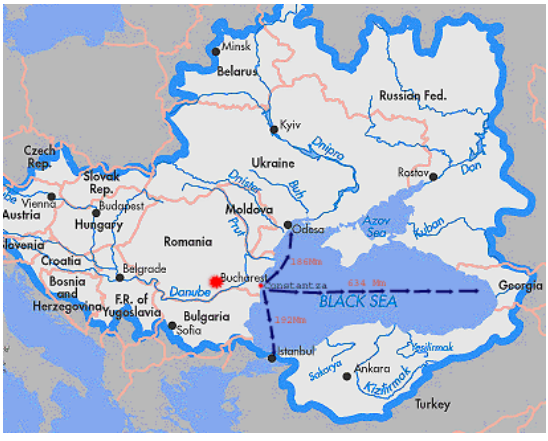

Marea Sarmatică

- THRCII erau hibrizi umani de rasă albă cu părul negru, împărțiți în mai multe bresle : mineri, agricultori, crescători de animale, meşteşugari, care beneficiind şi de tehnologie avansată, alături de sauromați, erau baza societății Agarthe.

♦ AGATHÎRŞII aveau în grijă transportul minereurilor prețioase, în interiorul muntelui (Carpații de astăzi). Tot ei asigurau securitatea şi ordinea în colonie, după legi clare şi bine stabilite. Istoricii au stabilit că termenul « agathîrs » este o derivare a termenilor « thrs » care înseamnă munte şi « aga » care înseamnă superior sau stăpân. În ciuda faptului că se numeau « stăpâni ai muntelui », agathîrşii se subordonau giganților, cu care împreună cu aryenii, se întâlneau într-o sală imensă din interiorul muntelui numită şi MAREA SALA DE PIATRĂ sau SALA GIGANȚILOR, în centrul Munților Carpați. Acolo

Centrul Munților Carpați

Nistru

avea loc predarea minereurilor prețioase care erau preluate ulterior de la giganți de către extratereştri agarțhi. Thrcii mineri extrăgeau aur dintr-un areal foarte vast (partea Sudică a Europei : Munții Caucaz, Taurus, Denarici, Apenini şi la începuturi până în Munții Atlas). Minereurile de aur erau transportate pe fluviul Dunărea de astăzi, până în DEFILEUL CARPAȚILOR, Nistru şi pe Olt.

Râul Olt (ALT)

Minele din TRANSILVANIA erau perla coroanei mineritului.

Defileul Carpaților

♦ COLONIA din AFRICA – În paralel cu deschiderea coloniei din Agartha, extratereştrii se extind pe continentul numit astăzi Africa. Hibrizii de muncă din Africa erau de rasă neagră. În sudul continentului Africa de astăzi, extratereştri au descoperit rezerve de diamante şi construiesc diverse « filiale » de-a lungul continentului. (vezi Cetatea de Piatră din Zimbabwe). În Republica Africa de Sud de astăzi s-au găsit mine de diamante cu o vechime de peste 6 milioane de ani, precum şi **trei găuri** în pământ dispuse în această formă.

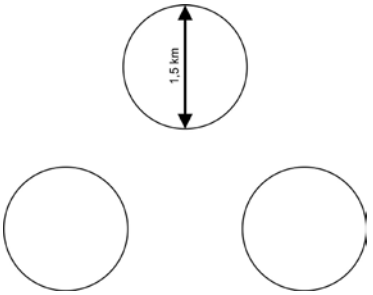

Schița 13: Cele 3 găuri

Fiecare gaură avea un diametru de peste 1,5 km şi peste 2 km adâncime. Ciudățenia constă în faptul că interiorul fiecărei găuri este perfect neted şi perfect cilindric, astăzi neexistând tehnologie pentru a realiza aşa ceva. Aceste trei găuri sunt considerate «SECRET DE STAT ». Specialiştii sunt de părere că acolo ar fi fost supapele prin care apa a intrat în interorul Terrei.

♦ Deşertul Sahara de astăzi şi continentul Africa în general, la vremea respectivă, era o junglă luxuriantă comparativă cu cea a Amazonului. Existau vaste culturi a plantei numite astăzi coca şi marijuana, extratereştri fiind mari consumatori ai acestor substanțe. În nordul Africii (Egiptul de astăzi) încep contrucția piramidelor, fiind aşa cum afirmam anterior capul « Constelației Dragonului ».

♦ O nouă colonie este deschisă pe continentele americane de astăzi şi pe continentul scufundat numit ulterior ATLANTIDA. În Mexic şi în America Latină construiesc piramide trapezoidale datorită faptului că erau mult mai practice, în sensul că, în afară de

faptul că le utilizau ca şi locuinţe, îşi puteau plasa navele extraterestre deasupra lor.

♦ Este realizat AERODROMUL de la NAZCA, tăind vârful unui munte cu laserul. Ca şi în cazul Capului de Dragon din Agartha (România de astăzi), « desenează » hărţi solare pentru a-şi ghida navele. Principalul obiectiv de activitate era extragerea minereului de aur. Această colonie, fiind în apropierea Africii a fost populată cu rasa umană neagră.

♦ Din colonia continentelor americane se extind pe continentul (scufundat astăzi) LEMURIA.

LEMURIA sau continentul MU era situat în Oceanul Pacific şi cuprindea la vremea respectivă Australia de astăzi, Noua Zeelandă şi marea majoritate a insulițelor răspândite în Pacific. Încrucişând hibrizii umani de rasă neagră din Africa şi America cu cei de rasă albă din Agartha rezultă o nouă rasă negroidă. Aceştia au fost numiți LEMURIENI sau MULLATRI.

În Lemuria, dintre toate coloniile extraterestre pe Terra, oamenii desfăşurau cea mai complexă activitate. Lemurienii, în preajma extratereştrilor, devin cu timpul cei mai avansați dintre rasele umane datorită diversității activităților desfăşurate în Lemuria. Multe dintre materiile prime erau transportate din Lemuria pe Luna şi de acolo spre Constelația Dragonului.

♦ COLONIA din GOBI – Cu o ramură desprinsă din kini populează colonia din Gobi.

Faptul că au creat mai multe rase de oameni deosebiți ca şi design, pare-se că a fost o măsură luată de extratereştri pentru ca rasele umane să nu se poată uni între ei şi eventual să le scape de sub control.

Ca şi o concluzie, în primă fază, planeta a fost locuită la suprafață în cele 17 mari colonii dispuse pe scheletul dragonului şi coloniile din America Latină şi Lemuria, cărora le-au fost distribuite 5 rase distincte de oameni (kinii, rasa albă din Agartha, rasa albastră (Sauromații), rasa neagră şi rasa negroidă (Lemurienii)). Cele două colonii din interiorul Terrei, Hiperboreea 1 şi Hiperboreea 2, erau fiefurile exclusive ale extratereştrilor, care dispuneau de serviciile hibrizilor marini. O autobandă gigantică, având forma galaxiei noastre, unea toate coloniile, atât cele principale, cât şi cele secundare.

- - - -

şi datorită structurii lor genetice incompatibile cu radiaţiile planetei, purtau diverse costume cu care impuneau respect oamenilor.

Iată ce spunea HESIOD despre civilizaţia oamenilor şi a “zeilor” (extratereştrilor): *“oamenii trăiau la fel ca şi zeii, fără vicii sau pasiuni şi fără să muncească din greu. Trăind în armonie cu zeii, îşi duceau zilele în pace, într-o societate fără inegalităţi şi bani, uniţi prin iubire şi respect reciproc. Pământul era mai frumos ca astăzi, producând mai multe feluri de fructe. Zeii şi oamenii vorbeau aceeaşi limbă. Nu sufereau bolile bătrâneţii, iar moartea venea lin şi fără durere, ca un somn.”*

Lucrurile au decurs normal şi decent în istoria relaţiilor dintre extratereştri şi oameni, până când s-a petrecut o suită de evenimente ale căror urmări vor buscula ordinea instituită în societate, aruncând în final totul în haos.

♦ După cum afirmam anterior, din cei aproximativ 3000 de extratereştri dragonieni care dirijau activitatea de pe MAREA COLONIE TERRA, o parte erau perechi, restul, aproximativ 800 fiind celibatari. O elită a extratereştrilor responsabili îşi aveau sediul pe satelitul artificial creat de ei, Luna, în vreme ce restul îşi desfăşurau prin rotaţie activităţile pe pământ.

În prezenţa oamenilor, extratereştrii foloseau echipament care le impunea acestora RESPECT şi chiar TEAMĂ.

♦ Departe de civilizaţia lor, extratereştrii « CELIBATARI » aveau, cum era firesc şi ei la rândul lor NECESITĂŢI SEXUALE.

♦ Echilibrul se rupe şi apar primele probleme în momentul în care o parte dintre aceşti extratereştri « celibatari » îşi rezolvă aceste necesităţi apelând la femeile rasei umane. Primele cazuri au fost aspru pedepsite de către conducătorii extratereştri care locuiau pe Lună, cei în cauză fiind acuzaţi şi condamnaţi pentru trădare endogamică a castei superioare care s-a abătut de la legile societăţii închise, amestecându-se cu fiinţe « inferioare lor ».

Problema CELIBATARILOR era destul de sensibilă şi conducătorii extratereştrilor s-au văzut în poziţia de a alege cea mai bună soluţie dintre două rele :

- sau a accepta ca celibatarii să se cupleze cu pământencele
- sau să le « împrumute » perechile lor, ceea ce contravenea total legilor societăţii lor.

Au ales cea dintâi soluţie dar cu anumite rezerve.

Rezervele încep să dispară în momentul în care celibatarii (şi chiar unele celibatare) au început să « frecventeze » cât mai des « rasa inferioară » compatibilă. (Aveau la origini aceleaşi gene).

♦ Cum era firesc, din aceste « iubiri nefireşti » au rezultat PROGENITURI. [Miturile popoarelor abundă de istorii cu « SEMIZEI », hibrizi rezultaţi din încrucişarea unui « ZEU » (citeşte

extraterestru), cu o pământeancă şi chiar invers, adică un pământean şi o « ZEIȚĂ » (citeşte extraterestră)].

♦ Pe măsură ce PROGENITURILE se înmulțeau, o nouă RASĂ răsărea pe suprafața Terrei. Aceste PROGENITURI aveau un statut privilegiat datorită « descendenței divine » şi pe măsură ce deveneau tot mai numeroşi au început să fie cooptați în sarcinile de dirijare a activităților.

Datorită faptului că aveau un părinte extraterestru, din start durata lor de viață era mult mai mare. Erau dotați cu o inteligență nativă net superioară oamenilor. Marea majoritate a progeniturilor erau de rasă albă deoarece pare-se că extratereştrii erau atraşi mai mult de către cei din această rasă.

Elitelor raselor umane le erau repartizate de către extratereştri doze din pulberea vieții.

♦ Înmulțindu-se, progeniturilor li se oferă semicontinentul ATLANTIDA drept fief, împreună cu tehnologie şi forță de muncă umană. În ATLANTIDA, progeniturile cărora le vom spune ATLANȚI, dezvoltă o civilizație sofisticată şi au ca prim principal obiect de activitate construcția de vapoare, constituind o flotă care în timp a ajuns să faciliteze relații strânse şi rapide între colonii.

În Atlantida, o parte din extratereştrii s-au încrucişat chiar cu atlanții, dând astfel naştere unei alte rase de progenituri care îşi vor zice ATLANȚII PURI.

În Agartha au loc, de asemenea, cazuri în care extratereştrii s-au împerecheat cu rasele umane ale thrcilor şi sauromaților, fapt care a dus, aşa cum era firesc, la apariția de progenituri. Progeniturile din Agartha s-au numit AGATHÎRŞI, respectiv ARYANMAȚI (sau ARYENI).

O parte din aceste progenituri de rasă albă, înmulțindu-se, s-au stabilit în Atlantida, iar cele rămase au format o elită care i-au înlocuit pe THRCII PELASGI în funcție, devenind astfel ei intermediarii responsabili cu minereurile prețioase, populând astfel axa Munților Carpați.

Atlanții, agathîrşii şi aryenii s-au constituit în societăți închise, şi înmulțindu-se, se implica în organizarea bunei desfăşurări a activităților de pe Terra, ceea ce are ca rezultat ca o parte din extratereştrii dragonieni să se întoarcă în propria Constelație.

♦ ATLANȚII PURI (progenituri extraterestro-atlante de RASĂ ALBĂ) se constituie într-o elită a atlanților care ajung să conducă Atlantida. Aceştia promovează o politică de împerechere DOAR ÎNTRE EI, atlanții puri împreună cu atlanții de rasă albă devenind MAJORITARI în Atlantida.

♦ Ca urmare a acestei politici, MAJORITARII, au promulgat un decret în Atlantida prin care se stipula că ei, pentru divertisment

puteau apela doar « serviciile sexuale » ale membrilor rasei umane albe, dar nu au dreptul de a PROCREA cu aceştia. Pentru procreaţie era obligatoriu ca ambii părinţi să fie atlanţi. Cei care nu se supuneau părăseau Atlantida fără drept de întoarcere. *Cu timpul, atlanţii puri şi cei de rasă albă, i-au izgonit pe ceilalţi atlanţi (atlanţii kini, atlanţii de rasă neagră).*

♦ Fapt rămas iniţial neobservat, atlanţii şi atlantele de rasă albă, refuză împerecherea cu atlanţi negri, atlanţii mullatri sau atlanţii kini (progeniturile rezultate din celelalte rase umane).

A FOST PRIMA FORMĂ DE RASISM CONSEMNATĂ ÎN ISTORIE.

♦ Atlanţii, conduşi de către atlanţii puri, datorită sistemului lor modern şi rapid de navigaţie, tehnologiei oferite de către parinţii lor, şi nu în ultimul rând statutului lor în societatea de pe Terra, încep să stocheze informaţii despre toate coloniile şi uneori să-şi exercite influenţa în regulamentele de ordine interioară a acestora.

♦ Lemuria devenise capitala economică a Terrei, iar Atlantida cartierul ei de lux, în vreme ce Agartha era obiectiv SECRET.

Cu timpul, extratereştrii rămaşi s-au retras în proporţie de 80% pe Lună, lăsând administrarea Terrei pe mâna atlanţilor.

♦ Atlanţii de rasă albă majoritari îi « repatriază » pe atlanţii negri, lemurieni şi kini, în coloniile respective sub pretext că aceştia trebuie să îi înlocuiască în conducerea coloniilor pe extratereştrii lor plecaţi.

♦ AGARTHA ERA SINGURA COLONIE CARE AVEA UN STATUT SPECIAL, PERSONALUL EXTRATERESTRU FIIND DIRECT SUBORDONAT COMANDAMENTULUI ELITEI DE PE LUNA, IAR REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ STIPULA CĂ ÎN CAZ DE NECESITATE, COMANDANTUL EXTRATERESTRU AL COLONIEI AGARTHA AVEA DREPT DE A LUA DECIZII, URMÂND APOI SĂ DEA RAPORT FORURILOR INTERSTELARE.

♦ Ierarhia şi relaţiile interumane stabilite în Agartha funcţionau perfect.

- Aproximativ 100.000 de ani î.e.n -

♦ ATLANŢII PURI, elita atlanţilor albi majoritari, împreună cu un grup de extratereştri nemultumiţi (în jur de 300-400), se aliază cu titanii (giganţi de culoare neagră), decid să preia puterea pe Terra, să izgonească elita de pe Lună şi să preia controlul Agarthei. Extratereştrii răzvrătiţi îi creează genetic pe reptilieni. Cine controla praful vieţii putea emite pretenţii în orice colţ de galaxie.

♦ În Lemuria se prelucra uraniu şi existau centrale nucleare. Printr-o stratagemă bine gândită, atlanţii pun mâna pe majoritatea armelor nucleare. Extratereştrii aliaţi atlanţilor creează o diversiune îşi pun sub stare de arest conducătorii aflaţi pe Lună, declarând Terra supusă autorităţii lor.

♦ Extratereştrii răsculaţi, împreună cu atlanţii puri, emit pretenţii asupra Agarthei şi cer supunerea acesteia autorităţii lor.

♦Extratereştrii agarţhi la suprafaţă şi extratereştrii hiperboreeni, în interiorul Terrei, blochează intrările în uzinele şi laboratoarele din Carpaţi, declarându-se neutri şi cerând ajutor interstelar. Drept represalii, atlanţii invadează Lemuria luându-i pe locuitori prizonieri şi transformându-i în sclavi. Au executat marea majoritate a atlanţilor de rasă negroidă, doar un mic număr dintre aceştia reuşind să scape, refugiindu-se în coloniile din China şi Gobi. Intenţionat sau din greşeală, atlanţii au aruncat în aer centralele nucleare din Lemuria, care a avut ca efect scufundarea unei părţi din continent, Australia, Noua Zeelandă şi insulițele din Pacific fiind tot ce a mai rămas.

♦ Bombardarea Lemuriei a avut ca efect blocarea ieşirii hiperboreenilor la suprafaţă prin Emisfera Sudică.

Devastarea Lemuriei, ocuparea Americii de Sud, a Ethenului şi Egiptului îi fac pe atlanţii kini, aliaţi cu cei din rasa negroidă, să se alăture Agarţhilor. Răzvrătiţii atlanţi, titanii şi aliaţii lor extratereştri încearcă o tentativă de preluare în forţă a conducerii din Agartha, însă, în Agartha, sistemul de ierarhii funcţionează impecabil. Agartha avea mijloacele necesare să riposteze pe măsură în cazul unui atac. Atlanţii instituie un embargou Agarthei silind-o să se predea, însă aceasta rezistă cu succes. Când atlanţii invadează coloniile din America de Nord, fiefurile sauromaţilor conduşi de aryeni, extratereştrii agarţhi împreună cu giganţii, aryenii şi agathîrşii constituiţi în "GARDA AGARTHEI" îi atacă pe atlanţi în fiefurile lor, bătălia dându-se în Munţii Atlas.

O mică parte din reptilieni scapă şi împreună cu câţiva extratereştri se vor refugia pe planeta Marte.

- Aproximativ 75.000 de ani î.e.n. -

♦ Intervine ajutorul interstelar care bombardează nuclear Atlantida, coloniile din America, Africa şi Gobi. Titanii sunt exterminaţi în totalitate, capii extratereştrilor răsculaţi sunt executaţi exemplar fiind arşi în foc, în vreme ce ceilalţi extratereştrii implicaţi în răscoală sunt condamnaţi la exil pe Terra, iar peste 80% dintre atlanţii puri si atlanţii de rasa albă sunt nimiciţi.

♦ În urma bombardării, Atlantida se scufundă (Cuba şi Caraibele fiind tot ce a mai rămas din ea). Pe continentele Americii şi Africii,

situate în apropierea ei, precum şi în Gobi se instalează pustiurile (deşertul Sahara, Acatama şi Mexic). Construcţiile extraterestre pe Terra ocupate de atlanţi au fost pustiite, singura colonie rămasă intactă fiind Agartha şi bineînţeles Hiperboreele.

♦ “MINA TERRA” este închisă de către extratereştrii în proporţie de 95%. După scufundarea Atlantidei şi încheierea războiului extraterestro-atlant, contactul raselor extraterestre cu Terra a devenit extreme de rar. Elitele agathîrşilor şi aryenilor au fost desemnate să strângă în continuare minereurile de aur, urmând ca la date bine stabilite, extratereştrii să revină pe Terra şi să “macine” aurul, obţinând astfel PULBEREA VIEŢII.

♦ În urma atacului nuclear generat de către civilizaţia extraterestră dragoniană, pe Terra se instalează o iarnă atomică de aproximativ 55.000 de ani. Nori groşi de fum s-au ridicat în atmosferă făcând ca aerul să fie greu de respirat şi lumina soarelui să fie difuză. Temperaturile au scăzut cu aproape 30°C, făcând ca civilizaţiile să se refugieze, fie în interiorul pământului, fie în interiorul munţilor ca să supravieţuiască frigului. Groenlanda şi toată regiunea Polului Nord au fost acoperite de gheaţă, cu toate că mai înainte au fost acoperite de un ţinut verde.

♦ Rasele umane din Agartha (giganţii, aryenii, agathîrşii, sarmaţii şi thrcii pelasgi), s-au adăpostit şi au supravieţuit în interiorul Carpaţilor.

- Aproximativ 20.000 de ani î.e.n. -

♦ Clima pe Terra începe să se încălzească şi rasele umane încep să migreze. Civilizaţiile de rasă albă din America de Nord pătrund în Europa, fiind înaintaşii scoţilor, vikingilor şi goţilor.

♦ O parte din rasele umane din Asia migrează în America de Nord, aceştia fiind strămoşii amerindienilor. Din rasele umane albe amestecate cu rasele kinilor au ieşit străbunii japonezilor. Tot din kini şi alte rase au rezultat străbunii mongolilor, care îşi spuneau şi THARTHARI.

♦ Urmaşii atlanţilor puri şi o altă parte a atlanţilor albi se reunesc la ALACA-HUYUK (Turcia), fiind cunoscuţi sub numele de HITIŢI de unde migrează spre BAALBECK, ETHEN şi JERICHO (veche colonie extraterestră), localitate situată la 30 km JERUSALIM, unde s-au găsit urme de construcţii rectangulare şi rotunde care presupuneau cunoştinţe sofisticate de inginerie, având o vechime de aproape 15.000 de ani. De la Jericho se vor întinde până în Egipt.

Ruine Antice de la Alaca-Huyuk

În foto stânga este reprezentat un disc al Soarelui găsit într-un mormânt hitit la ALACA-HUYUK, 17.000 ani î.e.n, în care se regăseşte semnul crucii încadrat într-un cerc, referire clară la harta inițială a Terrei, la sfârşitul primei faze de modelare.

Ruine de la JERICHO

Harta Israel cu JERICHO (Ariha)

Atlanții albi din Mesopotamia dezvoltă arta navigației şi sunt cunoscuți şi sub numele de FENICIENI, CHALDEENI, SUMERIENI, etc. În secret un grup format din descendenții celor mai vechi familii de atlanți puri (în număr de 15) preiau conducerea tuturor atlanților albi din Mesopotamia până în Egipt. Pentru prima oară în aceste construcții s-a descoperit elementul numit impropriu astăzi ARCUL GOTHIC sau ARCUL FRÂNT.

- Aproximativ 8.000 de ani î.e.n. -

♦ Planeta începând să se încălzească, rasele umane se stabilesc în general pe malurile mărilor, clima fiind mai blândă.

♦ Atlanții pătrund în Egipt, supunând rasele umane negroide şi negre. Redescoperă toate construcțiile făcute de extratereştri în Egipt şi reamenajându-se şi instalează în ele. Odată instalați în Egipt, se constituie în trei clase dominante :

- prima clasă a fost cea a ATLANȚILOR PURI (a Sacerdoților sau a Marilor Preoți). Ei au fost INVENTATORII RELIGIEI.
- Urmează clasa Aristocraților Atlanți din rândul cărora se alegea Regele.
- Cea de-a treia clasă era o categorie de atlanți liberi care, spre deosebire de rasele umane supuse, nu plăteau nici taxe şi nici nu aduceau ofrande « zeilor », însă în caz de necesitate ofereau sprijin necondiționat primelor două clase. Erau o clasă de negustori care se ocupau cu comerțul şi care erau foarte buni navigatori (aşa cum spuneam anterior, erau cunoscuți sub numele de fenicieni, chaldeeni, sumerieni, mesopotamieni sau hitiți, cu toate că la origini făceau parte dintr-un singur popor, şi anume poporul atlant).

♦ CLASA SACERDOȚILOR sau A MARILOR PREOȚI.

Această clasă era de fapt o societate secretă compusă din 15 mari familii de atlanți de origini pure. Şefii fiecărei familii erau numiți MARI SACERDOȚI sau MARI PREOȚI. Fiecare dintre aceşti sacerdoți avea în subordinea lui, din rândul familiei sale, un grup care i se supuneau necondiționat şi care erau numiți în limbaj interior, Micii Preoți. Aceşti 15 Mari Sacerdoți au confiscat pentru prima oară ADEVĂRUL despre originile rasei umane şi au inventat RELIGIA ca MIJLOC DE ÎNGENUNCHIERE A MASELOR. Având cunoştințe despre lucrurile care s-au întâmplat în vremuri imemoriabile, fiind dotați cu o inteligență nativă ridicată şi cunoscând diverse trucuri manipulatorii, s-au impus în ochii raselor umane căpătând o aura mistică. Religia inventată de ei şi transmisă maselor nu era altceva decât fapte care s-au întâmplat în vremuri memoriabile, rearanjate şi repovestite în propria lor manieră. Aşa zişii zei, deveniți ulterior

dumnezeii-demon nu erau altceva decât personaje reale, care au trăit pe Terra înainte de războiul dragono-atlant, ajungându-se astfel ca panteonul egiptean să cuprindă peste 200 de zei, mai mari sau mai mici, zei care trebuiau cinstiți și onorați. În paralel, deși aveau un sistem de scriere propriu, au mai inventat încă unul pentru uzul maselor. Acest sistem de scriere l-au numit HIEROGLIF.

În TIMP au reușit să planteze în conștiința oamenilor TEAMA de acești zei, deveniți ulterior, de-a lungul istoriei demoni, îngeri, sfinți, dumnezei, etc., FENOMEN CARE DUREAZĂ ȘI ÎN ZILELE NOASTRE.

RELIGIA A FOST DINTOTDEAUNA O AFACERE PENTRU CEI CARE AU INVENTAT-O.

♦ Fiecare MARE SACERDOT își desemna la moarte succesorul. În general, cei din familia unui mare sacerdot, se căsătoreau între ei în scopul obținerii descendenței pure.

♦ Atlanții albi majoritari, de la instalarea lor în Egipt, au dezvoltat un adevărat imperiu, întinzându-se de la Tigru la jumătatea Africii, până în apropiere de Marea Neagră.

♦ Acest imperiu condus de cei 15 Mari Sacerdoți, care în afară de faptul că aveau o armată proprie, se bazau pe clasa aristocraților aleasă tot din rândul lor, au condus Egiptul cu mână de fier până în timpul lui AKEN-ATON, al zecelea faraon al dinastiei a XVIII-a, cel numit și FARAONUL ERETIC.

♦ În timpul domniei acestui faraon, între atlanții puri și ceilalți atlanți (atlanții albi), izbucnește un conflict. Cum Aken-Aton avea un handicap, Marii Sacerdoți au vrut să-l schimbe din funcție. Acest conflict va genera cea mai mare lovitură dată elitei atlanților puri de la Marea Agresiune Extraterestră.

- -

♦ Aken-Aton, al zecelea faraon al dinastiei a XVIII-a, faraon de origine atlantă, ajunge să domnească în Egipt.

Născându-se cu un handicap (sutură între vertebre), risca să fie înlaturat de la domnie datorită acestui fapt. Fire energică, acesta își apară tronul, întorcându-se împotriva Marilor Sacerdoți. Având sprijinulunei părți a atlanților albi, și sprijinindu-se pe armata recrutată din rândul populației, care i-a rămas fidelă, desființează cultele numeroșilor zei închizându-le templele.

♦ Aken-Aton instituie MONOTEISMUL. Zeul ales este ATON, ZEUL SOARE, un zeu palpabil și vizibil, iar el faraonul s-a autodeclarat UNIC MARE PREOT al acestui zeu.

♦ Marii Sacerdoţi încearcă asasinarea lui.

♦ Aken-Aton riposteaza pe măsură. Peste 70% din clasa sacerdoţilor au fost executati, le-au fost confiscate palatele, iar templele zeilor au fost transformate în temple ale lui Aton, Zeul Soare.

Sacerdoţii scăpaţi se refugiază în Mesopotamia.

♦ Situaţia revine la « normal » şi sacerdoţii revin în Egipt după moartea lui Aken-Aton, în timpul domniei fiului acestuia : TUT-ANK-ATON, devenit ulterior TUT-ANK-AMON. Acesta este determinat de un preot al vechiului cult, pe nume AY, să revină la zeii tradiţionali. La scurtă vreme după ce s-au întors la vechiul cult, la nici 19 ani, Tutankamon este asasinat de către sacerdoţi, infectându-i-se în mod deliberat o rană la genunchi, căpătată la o partidă de vânătoare, când pare-se că a căzut dintr-un car de luptă.

♦ După moartea lui Tutankamon, soţia (şi sora vitregă în acelaşi timp) acestuia , ANKSENAMON, este obligată să se căsătorească cu preotul AY, după care la scurt timp dispare fără urmă.

♦ AKEN-ATON şi TUTANKAMON sunt ultimii faraoni de origine atlantă (extraterestro-umană), care au domnit în Egipt. Acest fapt este atestat atât de forma capului lor, cât şi de faptul că în vara anului 1974, o echipă de cercetători a Universităţii statului Michigan, debarcaţi la Cairo pentru a radiografia mumiile celor doi faraoni, ajung la aceeaşi concluzie : faraonii nu aparţineau rasei nubienilor (rasa umană negroidă), baştinaşi ai vechiului Egipt. În plus, forma capului fetuşilor găsiţi în mormântul lui Tutankamon (dovedit ştiinţific că el le era tată), este tulburător de asemănătoare cu cadavrele extratereştrilor găsite la ROSWELL.

În camera mortuară a lui Tutankamon s-au găsit relicve extraterestre. Există indicii că înainte de intrarea « oficială » în camera mortuară a lui Tutankamon, celebrul Howard Carter a făcut o vizită prealabilă, toate obiectele care NU TREBUIAU VĂZUTE de public, dispărând în direcţie necunoscută. Machete de avioane, submarine, si alte aparate de zbor, precum şi alte relicve au dispărut înainte ca mormântul lui Tutankamon să fie deschis « oficial ».

Toţi cei implicaţi în aceste descoperiri, încep să moară la scurt timp unul după altul în condiţii mai mult sau mai puţin dubioase. Este vehiculată tot mai des ideea unui « blestem » aruncat asupra celor care tulburau somnul faraonului. Văzând însă conţinutul mormântului, suntem tentaţi să credem că aceste descoperiri tulburau INTERESELE VATICANULUI şi ca atare, era « normal » ca aceşti cercetători să dispară.

În gura şi în stomacul lui Tutankamon s-au găsit frunze de coca.

♦ Nedorind ca astfel de istorii să se mai repete, sacerdoţii atlanţi reveniţi în « vechile drepturi », decid ca regii să fie aleşi din rândul

rasei umane deoarece aceştia, necunoscându-le secretele, erau uşor de manipulat şi controlat. Aken-Aton a reuşit să se întoarcă împotriva lor datorită faptului că era din rasa lor şi le cunoştea secretele.

♦ Regele, deşi era de origini umane, era înconjurat de aristocraţime atlantă, pentru ei, el nefiind altceva, decât şeful armatei.

♦ Odată cu moartea lui Tutankamon este înlăturată dinastia a XVIII-a. SACERDOTUL AY lasă tronul moştenire lui HOREMHEB, şeful armatei pe care îl căsătoreşte cu o prinţesă de ocazie. Acesta înainte să moară, îl desemnează faraon pe PARAMESSOU, care devine RAMSES I, bunicul celui care a fost RAMSES al II-lea.

Ramses I

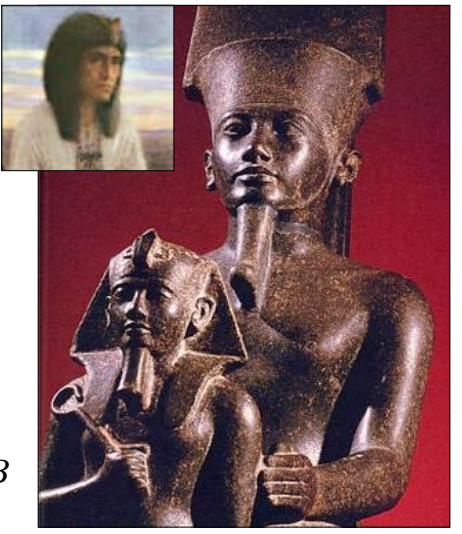

Faraonul HOREMHEB

FARAONUL TUTANKAMON asasinat pentru vina de a fi fiul tatălui său s-a răzbunat dincolo de mormânt, deschizându-ne ochii, nouă celor de astăzi, ochii asupra unor pagini din propria-ne istorie care nu s-a întâmplat deloc aşa cum ne-a fost spus.

- -

- Aprox. 7.000 de ani î.e.n -

♦ În Agartha, dispare rasa ULTIMILOR GIGANŢI, iar THRCII şi SARMAŢII se înmulţesc şi încep să migreze. THRCII PELASGI coboară în Sudul Europei, instalându-se în partea sudică a Greciei de astăzi, Asia Mică, până la Munţii Caucaz.

O ramură desprinsă din thrci, cunoscută sub numele de THRACI, se întindea din partea Sud-Vestică a României de astăzi până în Albania şi Nordul Greciei. O altă ramură a thrcilor, mai exact ETRUSCII, ajung până pe malul drept al Tibrului, unde pe scheletul unei vechi colonii extraterestre, formează un sistem de oraşe-stat. Unul dintre aceste oraşe se numea RUMLUM (Roma de astăzi – oraşul de pe cele 7 coline. În traducere din limba etruscă : oraşul de pe marginea râului/fluviului). Odată cu migraţia lor, Etruscii, au luat şi sistemul de vorbire (limba) din Agartha.

Hărţile Etruscilor

Bărbat etrusc

Construcţie etruscă

Centrul puterii cetăţilor etrusce se afla în Tarquinia (în traducere: cetatea regală sau cetatea regilor) şi Rumlum (Rim). 3 dintre regii etrusci s-au numit Tarquinus Priscus, Tarquinus Superbus şi Tarquinus Severus.

♦ SAUROMAŢII devin SARMAŢI şi se instalează în Europa de Nord şi de Vest şi de Est, fiind subordonaţi aryenilor, care îşi aveau arealul din Munţii Tatra până în Munţii Sudeţi, centrul fiind VIENA, în vreme ce thracii se subordonau agathîrşilor.

Urmaşii reptilienilor de pe Marte se întorc pe Terra şi intră în contact cu rasa aryenilor din nordul Europei. Sunt declaraţi „zei“, iar aryenii devin mari preoţi ai acestor zei spunându-şi DRUIZI. Au loc sacrificii

umane, reptilienii fiind mari degustători de carne de om, în special de copii.

Rasa aryenilor (din care fac parte şi DRUIZII) era o rasa foarte crudă care practica ritualuri "religioase" cu sacrificii umane. Rasa umană a sarmaţilor apelează la agathîrşi, şi împreună îi vor izgoni pe aryeni din Europa Centrală (din centrul de la VIENA). Aryenii izgoniţi se vor refugia în primă fază în vechile colonii extraterestre din Valea Indusului (MOHENJO-DARO-Pakistan) şi India (New Delhi, oraş care în Antichitate se numea PÂNDAVA), de unde, supunând popoarele băştinaşe şi "plantându-le" cultura lor se vor extinde spre Iran, Nepal, Bangladesh şi Sri Lanka. Ei sunt autorii CIVILIZAŢIILOR VEDICE (în India), PERSANE (în Iran) şi a civilizaţiilor din NEPAL, BANGLADESH, BHOUTAN şi SRI LANKA. Centrul civilizaţiei aryene din Nepal era în SAGARMATA (locul actual al Muntelui Everest), care a fost unul dintre cele mai importante centre aryene.

Harta civilizaţiilor aryene

Muntele EVEREST

Harta Indiei cu New Delhi

Ruine New Delhi

Sit arheologic în Bangladesh

Valea Indusului

Harta MOHENJO-DARO

♦ GIGANȚII părăsesc Sala de Piatră şi se instalează ca şi conducători ai raselor umane din Agartha, rasa lor stingându-se odată cu moartea lor. După izgonirea aryenilor, AGATHÎRŞII rămân singurii eterni paznici şi stăpâni pe toată coloana Munților Carpați , de la Munții Sudeți până la Munții Rodopi. Caucazul Mic, Taurus şi Munții Greciei intră în stăpânirea thrcilor pelasgi.

După izgonirea aryenilor şi reptilienilor pe Valea Indusului, în Mesopotamia, şi plecarea giganților, agathîrşii se retrag în interiorul

Munţilor Carpaţi, munţi care în scurt timp vor fi acoperiţi de păduri dese pe care agathîrşii le vor popula cu lupi. Pare-se că singurele fiinţe de care se tem aceşti reptilieni sunt lupii *(ştiinţific, momentan nu ştim să vă explicăm de ce, dar pare-se că urletul lugubru al lupilor declanşează în ei sentimente de panică şi teamă).* Sarmaţii care s-au alăturat aryenilor vor pătrunde alături de aceştia în India, Pakistan, Mesopotamia (Ur, Uruk, Babilon, Ninive) Asyria, Caldeea. Aryenii vor lua cu ei o parte a sistemului de scriere din Agartha, parte care se regăseşte în *tăbliţele de la Sinaia.* (Aceste tăbliţe au o vechime de peste 8000 de ani şi au fost turnate în sistem Braille. La vremea când civilizaţiile scriau pe piei de animale şi desenau în peşteri, agathîrşii aveau cel mai sofisticat sistem de scriere, sistem pe care l-au dat şi altor civilizaţii.) Aryenii şi reptilienii în timp se vor uni cu atlanţii puri din Egipt.

♦ SARMAŢII migrează până în adâncurile stepelor din Est, ajungând până în Mesopotamia unde întâlnesc rase umane derivate din kini şi alte populaţii negroide. Se vor amesteca cu aceste popoare şi vor da naştere altor popoare (persanii), care cu timpul vor migra şi vor emite pretenţii asupra teritoriului cuprins în spaţiul Carpato-Danubiano-Pontic.

♦ Teritoriul din jurul munţilor Carpaţi devine o zonă acoperită de păduri de necuprins şi spre deosebire de alte popoare, agathîrşii conservă arhitectura vechilor colonii extraterestre. Celelalte popoare ale rasei umane au folosit blocurile de piatră ale vechilor construcţii extraterestre ca să ridice alte palate şi temple. Ca şi informaţie suplimentară, după ce cavalerii templieri au adus de la Qumram hărţile coloniilor extraterestre pe Terra, a urmat o explozie de biserici şi palate construite cu piatra vechilor construcţii.

♦ Dacă atlanţii şi aryenii conduceau rasele umane căzute în stăpânirea lor prin FORŢĂ, agathîrşii şi thrcii pelasgi le conduceau în baza unei relaţii de parteneriat şi respect reciproc. Aşa cum vom vedea ulterior, sferele de influenţă ale atlanţilor, aryenilor şi agathîrşilor se vor interfera, generând o serie de războaie.

COMENTARII

Ideea că în Univers ar exista şi alte rase inteligente, care s-ar fi intersetat cu planeta noastră, nu este nouă. Noutatea constă în faptul că Vaticanul (locul unde se ascund urmaşii MARILOR SACERDOŢI din Egipt, după cum vom vedea ulterior, reprezentaţi în faţa lumii de Papă, care este în slujba lor împreună cu instituţia numită FRANCMASONERIE), nemaiavând încotro a ADMIS oficial că

există şi alte forme de viaţă extraterestră, asociindu-le totuşi cu tagma ÎNGERILOR (sic).

În SUA, peste 60% dintre cetăţeni sunt convinşi de existenţa extratereştrilor şi de faptul că aceştia au un rol în apariţia rasei umane.

Asta este normal deoarece « amprente » clare şi palpabile se găsesc peste tot în lume începând cu PIRAMIDELE din Egipt, AERODROMUL şi HĂRŢILE STELARE de la NAZCA, construcţiile de la CERA GALAN în Anzi, PIRAMIDELE « MAYAŞE », ceea ce reprezintă pietrele de la Stonehenge, statuile din Insula Paştelui, CETATEA de PIATRĂ din Zimbabwe, « MONUMENTUL OMENIRII din MARCAHUASI » (Peru), CETATEA COLŢI din România şi SFINXUL din Carpaţi, precum şi PIRAMIDA de lângă Sarajevo. Mai nou este vorba şi de complexul de PIRAMIDE şi SFINXUL de pe Marte. Dacă piramidele egiptene au fost făcute de către egipteni, pe cele de pe Marte cine le-a făcut ?

Nu trebuie să mai amintim de faptul că aproape zilnic, la nivel mondial, apar relicve de origine extraterestră, precum şi apariţii OZN, unele chiar filmate, care sunt confiscate şi depozitate în MARELE SANCTUAR numit şi AREEA 51.

Încă o dovadă că nu suntem singuri în UNIVERS, cum vor unii să credem, este evenimentul petrecut la ROSWELL (SUA), când o navă extraterestră care a eşuat a fost confiscată de forţele guvernamentale şi întreaga afacere muşamalizată.

Întrebarea care se pune este următoarea : De ce guvernele care ne conduc şi chiar o parte dintre cercetătorii renumiţi infirmă cu atâta tărie existenţa civilizaţiilor extraterestre ?

Răspunsul este simplu. Dacă nouă oamenilor ni s-ar dezvălui oficial aceste lucruri, în mod automat începem să ne punem întrebări asupra conceptului de DUMNEZEU.

Punându-ne întrebări asupra conceptului de DUMNEZEU am descoperi foarte repede grave neconcordanţe cu ceea ce de peste 1600 de ani ne tot SPUNE şi IMPUNE Instituţia numită BISERICA CATOLICĂ.

Ori, cum stăpânii acestei instituţii, care au un arbore genealogic milenar, deţin fonduri fabuloase, multe guverne şi tări există datorită lor. Cum guvernanţii ne reprezintă ca fiind conducătorii noştri, ne dau legi care avantajează şi protejează interesele marilor STĂPÂNI.

Ce ştim noi oamenii despre DUMNEZEU ?

Că este undeva în ceruri, că noi nu-l vedem dar el vede tot şi stie tot şi singurii intermediari între el şi noi sunt oamenii bisericilor şi sfinţii. Cine sunt SFINŢII ?

Tot nişte oameni care au slujit devotat cauza Biserici, făcuţi « sfinţi » post mortem de către aceasta.

Cine nu îşi aminteşte oare de « sfântul » duce d'Alba care în trei săptămâni a « prăjit » 80.000 de olandezi « eretici » sau de « sfântul » Ignace de Loyola ? Dar de « sfântul » Torquemada ?

Sfinţii în realitate erau nişte dezaxaţi în slujba « Prea Sfintei Biserici » şi a STĂPÂNILOR EI.

Cu ce se mai ocupă « sfinţii » prin cer ?

Cu alungarea « duhurilor necurate » (sic), strigoi, vampiri, etc., alte debilisme inventate de sacerdoţi şi slugile lor popii ca să justifice rolul "benefic" pentru om al Sfintei Biserici Catolice, cu toate că Biserica n-a avut decât un singur rol: să ţină oamenii în genunchi, să-i despoaie de bunuri şi să-i omoare pe cei ce încercau să GÂNDEASCĂ LIBER.

Astăzi, Biserica este protejată de către FRANCMASONERIE (despre care o să vorbim ulterior cum şi de unde a luat fiinţă), o societate OBSCURĂ care controlează peste 70% din tot ce mişcă pe Terra, şi care face afaceri cu banii Vaticanului.

Francmasoneria controlează oameni politici, guverne, bisericile neoprotestante, servicii secrete, bănci, crize financiare şi războaiele de pe planetă.

Sunt un fel de legiune străină fără naţionalitate, sentimente sau scrupule. Ei se joacă cu destinele oamenilor după bunul lor plac.

Au creat pentru noi UNIUNEA EUROPEANĂ şi ALIANŢA NORD-ALTLANTICĂ.

SUA, Marea Britanie, Europa Occidentală şi mai nou ţări din Estul Europei ca România şi Ţările Baltice sunt sub controlul lor. Toţi preşedinţii Statelor Unite din anul 1776 până la BARAK OBAMA au fost rude între ei şi erau membri ai Casei de HABSBOURG, casa care a dat regi tuturor ţărilor europene, şi aşa cum era « normal » trebuia să „ajute" şi Statele Unite. Familia Imperială de Habsboug este cea de-a 3-a Mare Familie Francmasonică, care a condus şi conduce HARTA POLITICĂ ŞI ECONOMICĂ A LUMII. Între drapelul primelor State Unite şi drapelul Uniunii Europene nu este diferenţă decât de câteva stele şi culori.

Toate acestea au fost posibile având la bază fondurile Vaticanului.

Steagul UE

Primul Steag al SUA

Având cunoştinţă de existenţa Americilor, Cavalerii Templieri scăpaţi în perioada imediat următoare morţii lui Jacques de Molay îşi transportă o parte din tezaur şi îl ascund în Americi. Când Americile vor fi „descoperite“ oficial, templierii aveau deja vechime pe acolo, ei deţinând hărţi cu oraşele civilizaţiilor de dinainte de războiul extraterestru-atlant.

În faza iniţială, Francmasoneria a fost o organizaţie creată de către Cavalerii Templieri în perioada imediat următoare anului 1314, când a murit, ars pe rug, Marele Maestru al Cavalerilor Templieri, Jaques de Molay. Rolul Francmasoneriei (Free Mason-zidar liber) era acela de a recruta artişti, pictori, arhitecţi, sculptori, etc, şi de a-i plasa în sfera Vaticanului şi a familiilor de aristocraţi din jurul acestora, cu scopul de a face spionaj. Astfel au luat naştere cele 4 Loje Masonice de la Edinborough, Paris, Stockolm şi Milano. Cel care a fost desemnat cu finanţarea acestei AGENŢII a fost un evreu de origine chazară, numit AMSCHEL MEYER-BAUER.

Anul 1776 este un an de referinţă atât în istoria Francmasoneriei cât şi în istoria omenirii, deoarece acesta este anul când un descendent al acestui Amschel Meyer-Bauer, ajuns capul AGENŢIEI, trece de partea Vaticanului cu toată reţeaua. Acest cap al reţelei va fi «ÎNNOBILAT» cu titlul de BARON DE ROTSCHILD. Anul 1776 este atât de important în istoria Francmasoneriei, încât membrii acestei organizaţii au găsit de cuviinţă să îl marcheze în cifre latine pe piatra de la baza piramidei DE PE BANCNOTA DE 1 DOLAR a SUA. Cele 13 lespezi ale piramidei reprezintă cele 13 Mari Familii Francmasonice care conduc lumea, respectiv:

- Familia de ROTSCHILD
- Familia ROCKEFELLER
- Familia de HABSBOURG (Regi Merovingieni şi Casa de Winsdor)
- Familia Du PONT (descendenţi ai lui Pilat din Pont şi membri ai familiei scoţiene SAINT CLAIRE)
- Familia ASTOR
- Familia FREEMAN
- Familia KENNEDY
- Familia LI
- Familia ONASIS
- Familia RUSSEL
- Familia BUNDY
- Familia COLLINS
- Familia Van DUYN

Odată cu trecerea Agenţiei de partea Vaticanului, Francmasonii aduc cu ei şi harta tuturor coloniilor extraterestre din continentul America de Nord şi cu această ocazie, SUA încep să prindă formă şi să se dezvolte rapid. Toate marile oraşe ale SUA şi Canada, ca şi cele din Europa, sunt reconstruite pe locurile şi cu materialele vechilor colonii extraterestre de pe Terra. Trecerea Agenţiei de partea Vaticanului va avea ca efect sprijinirea de către templieri şi aducerea pe tronul Franţei al lui NAPOLEON BUONAPARTE, care contrar variantelor « oficiale », că ar fi fost « un mic caporal », era membru unei familii nobiliare din Corsica (Bastia-Franţa). Corsica era şi ea una dintre vechile locaţii extraterestre.

Napoleon Buonaparte

În anul 1807, la 500 de ani de la arestarea Cavalerilor Templieri, Napoleon îi face funerarii naţionale Marelui Maestru Jaques de Molay, reabilitându-l. Această rivalitate dintre templieri şi Vatican va lua formele războaielor napoleoniene. Împins de către templieri, Napoleon „jefuieşte" Vaticanul, ocazie cu care foarte multe secrete ies la lumină, o parte din schiţe ajungând în mâna unor oameni inteligenţi care, dezvoltându-le vor începe să dezvolte societatea. Odată cu această dezvoltare, se dezvoltă şi armele de război. Atras de către francmasonerie, Napoleon se întoarce împotriva templierilor, dizolvând ORDINUL CAVALERILOR TEUTONI, ordin în umbra căruia acţionau şi Cavalerii Templieri.

Cavaler TEUTON

Crucea Ordinului

Cavaler Templier

Crucea Ordinului

- -

Primele dintre cele mai vechi surse găsite, care vorbesc despre civilizații extraterestre venite pe planetă sunt două manuscrise găsite la Marea Moartă, cunoscute sub numele de APOCRIFELE lui ENOH şi CARTEA JUBILEELOR, manuscrise care sunt o traducere în ebraica veche după nişte scrieri într-o limbă necunoscută decât elitei misterioşilor ESENIENI.

În hageografia ebraică, Enoh are un loc de cinste, fiind considerat un mare « profet », numele său derivând din HANOK care are sensul de « cel care cunoaşte multe lucruri ». Cu toate că el este recunoscut ca « profet » atât de Cultul Mozaic, cât şi de Bisericile Creştine, totuşi Apocrifele lui sunt înlăturate şi de unii şi de ceilalți. Motivul principal ar fi că dă prea multe date exacte despre Terra ca şi cum ar fi văzut-o din afara spațiului, date care nu prea se potrivesc cu ceea ce susțin oamenii religiilor.

În Biblie şi în cărțile lui Moise se regăseşte un pasaj pare-se preluat din CARTEA JUBILEELOR, carte care spune că el, Enoh, ar fi umblat cu IAHWEH vreme de 300 de ani. Iată despre ce pasaj este vorba:

« Îngerii lui Iahweh s-au coborât pe pământ spre a învăța odraslele oamenilor şi a împlini dreptatea şi legea pe pământ. El a fost cel dintâi dintre fii oamenilor, dintre cei care s-au născut pe pământ, care a învățat

scrierea, ştiinţa, înţelepciunea şi a scris semnele cerurilor într-o carte. El a fost cu îngerii lui Iahweh şase jubilee de ani (300 de ani), iar ei i-au arătat tot ce este pe pământ şi în ceruri, puterea soarelui şi el a scris totul şi a mărturisit despre (atenţie) ÎNGERII VEGHETORI care « au păcătuit » cu fiicele oamenilor, căci începuseră a se împreuna cu acestea ca să se întineze. El a fost ridicat din mijlocul oamenilor, iar îngerii l-au dus în Grădina Eden, în măreţie şi slavă ». (Această slavă ar putea fi efectul pornirii unei nave extraterestre, cum ar fi lumina, fum, etc.).

În Apocrifele sale el povesteşte cum a fost plimbat cu « carul lui Iahweh » şi ceea ce îl face credibil este faptul că descrie cu detalii exacte Terra văzută din spaţiu. Tot el mai povesteşte că:

« Îngerii veghetori în jur de câteva sute s-au răzvrătit împotriva lui Iahweh şi s-au strâns pe MUNTELE HERMON în Siria de astăzi în preajma TERASEI din BAALBECK (în traducere : poarta zeului), unde şi-au jurat credinţă unul altuia şi prinţului SEMYAZA (Azazeel sau Satana ?).

Această istorie este completată şi de scrierea mesopotamiană ENUMA ELISH, care relatează că:

« Marduk, zeul suprem, le cere celorlalţi zei să facă o fiinţă care să se numească OM şi care să aibă povara slujirii zeilor, aceştia să se afle în pace. »

În genesa, prima carte a Vechiului Testament, se relatează că Iahweh (Domnul Dumnezeu) « l-a făcut pe om după chipul şi asemănarea sa şi l-a aşezat în Gradina Edenului ca să o muncească şi să o păzească. » Conform scrierii Enuma Elish, omul ar fi fost făcut « din sângele lui KINGU, un zeu răzvrătit. Aceeaşi scriere susţine că « zeii dorind să facă omul, au greşit amestecul şi au ieşit maimuţele pe care le-au lăsat libere prin păduri ».

În aceeaşi genesa a Vechiului Testament, se relatează cum a fost « adormit » (citeste anesteziat) omul, şi din coasta lui (structura lui genetică) i-a fost făcută perechea. Femeia.

Aceleaşi teme le regăsim în scrierile vechilor mayaşi. Interesant este faptul că aceste scrieri aflate la mare distanţă de loc şi de timp, povestesc cam aceleaşi întâmplări, completându-se uneori, ceea ce înseamnă că DEMULT CÂNDVA aceste istorii au avut un PUNCT DE PLECARE COMUN.

În America Latină s-au descoperit nişte desene rupestre care înfăţişează nişte… cosmonauţi cu navele lor. Desenele din foto au fost descoperite în interiorul piramidelor, şi reprezintă clar o lampă fluorescentă racordată la un generator.

Lampa

Foarte ciudat este faptul că în interiorul piramidelor nu s-au găsit urme de fum de torță. Acest lucru a fost explicat de către picturile de mai sus.

Dacă cei care au făcut picturile nu au văzut modelele în față, este foarte greu de crezut că au putut să-şi imagineze asemenea lucruri. Teoria că extratereştrii care ne-au creat ar fi venit din Constelația Dragonului este susținută, în primul rând, de faptul că Agartha a fost marcată în forma capului unui dragon, precum şi şirul de piramide din Emisfera Nordică, care sunt dispuse în forma Constelației lor.

Un alt lucru şi mai interesant este faptul că Terra este o copie mai mică a hărții Constelației Dragonului.

Toate popoarele, mai noi şi mai vechi, aveau Cultul Şarpelui sau al Dragonului. Egiptenii venerau şerpii, chinezii au de mii de ani Sărbătoarea Dragonului. Incaşii şi mayaşii se închinau lui Quetzalcoatl-Dragonul cu pene. Agathîrşii şi Sarmații aveau ca stindard de luptă un dragon. Iar în Cetatea Sarmisegetusa s-au găsit hărți exacte ale Constelației Dragonului gravate în piatră.

Deci, ca şi o concluzie, lucrurile stau destul de clar : omul a fost făcut ca un hibrid de muncă în slujba Extratereştrilor Dragonieni. În aceste condiții ne putem permite să îi întrebăm pe teologi, indiferent

de nuanță: ce sunt tâmpeniile cu păcatul originar ? De vreme ce din textele biblice care, după cum susțineți cu tărie, că sunt « insuflate de Dumnezeu », reiese faptul că omul a fost creat cu scopul precis şi clar de a servi divinitățile (zeii, Iahweh, Dumnezeu), indiferent de voința lui şi în mod arbitrar, aşa cum arbitrare au fost multe lucruri care ni s-au impus cu forța, de ce este omul vinovat de păcatul originar ?

Deci, stimati popi (scuzati, teologi) ar fi de dorit să ne povestiți altceva, fiindcă poveştile cum că Dumnezeu, în « marea-i bunătate », ne-a creat pe noi oamenii să ne « bucurăm » de plăcerile vieții şi că noi oamenii, de ticăloşi ce suntem, ne-am apucat de păcătuit, nu prea îşi mai au fundament. Noroc că sunteți voi alături de noi şi vă rugați să fim iertați. Scuzați-mi întrebarea : CINE SUNTEȚI VOI ? sau unde este contractul pe care îl aveți cu « Divinitatea » ca să pretindeți ceea ce pretindeți ?

Ne-ați spus că pământul are o vechime de 7000 de ani (dar iată că oamenii de ştiință vă contrazic cu argumente logice şi irefutabile), şi a fost creat special pentru noi. Noi înşine am fost « creați » pentru « binele nostru » şi puşi pe această « planetă minunată ». Când ne merge bine trebuie să mulțumim « Divinității », iar când ne merge rău este vina noastră căci am « păcătuit ». Afirmați că toți suntem copii lui Dumnezeu, care ne iubeşte pe toți la fel, dar căruia, după cum se vede, nu prea îi pasă când zilnic ne omorâm între noi. Este insensibil când cel bogat câştigă întotdeauna în fața celui sărac, şi când cel mai tare îi ia întotdeauna pâinea celui mai slab. Oare Dumnezeu chiar îşi doreşte să defilăm cu « mumii făcătoare de minuni » pe străzi bolborosind aceleaşi veşnice « rugăciuni » şi sperând în EFECTUL PLACEBO.

Stimați teologi, când vă îmbolnăviți, de ce apelați la medici (oameni de ştiință) şi nu vă vindecă Dumnezeu? Nu credeți că a venit timpul să dăm clădirilor (înălțate cu truda şi banii oamenilor), numite biserici alte întrebuințări, de exemplu să le transformăm în spitale sau adăposturi de iarnă pentru cei săraci? Ce ați zice dacă am folosi fondurile « Domnului », administrate de voi, în scopuri mai bune ? Personal vă asigur că Dumnezeu nu se va supăra.

Noi cei din rasa umană am fost « orbi », dar am început să vedem, am fost « naivi », dar am început să ne deşteptăm. Vechea lege « CREDE ŞI NU CERCETA » începem să o schimbăm cu alta « CERCETEAZĂ ACESTE LEGI PÂNĂ CÂND LE ÎNȚELEGI ».

NOȚIUNI AJUTĂTOARE ÎNȚELEGERII CELUI DE-AL II CAPITOL AL EVANGHELIEI REGELUI AGATHÎRS

Ramses al II-lea

● RAMSES al II-lea – După revolta faraonului Aken-Aton contra sacerdoților atlanți, sacerdoții au decis ca faraonul să fie ales din rasele umane, nemaiavând astfel contact cu secretele lor. Ramses al II-lea este al treilea faraon al dinastiei a XIX-a, care este de fapt prima dinastie de origini umane. La 16 ani devine co-regent. Căsătorit cu Nefertari, la bătrânețe vor fi « investiți » de către sacerdoți cu rangul de « zei ». Înainte de a fi căsătorit cu Nefertari, dintr-o legătura cu o prințesă madianită, lui Ramses i se naşte un fiu, care va fi numit AMON-SERU-MOSEH. Acest AMON-SERU-MOSEH va fi cunoscut în istorie ca legendarul personaj MOISE.

Nefertari

● AMON-SERU-MOSEH – Primul fiu al lui Ramses al II-lea cu o prințesă madianită. În condiții normale era moştenitorul tronului, dar cum faraonii trebuiau să descindă direct din « zei », când sacerdoții i-au înaltat pe Ramses şi pe Nefertari la rangul de zei, pentru Amon-Seru-Moseh (căruia îi vom spune Moseh) nu mai era loc în poveste. Sacerdoții decid ca primul fiu al lui Ramses cu Nefertari să devină faraon, putându-se astfel da « legitimitate » modestei dinastii a XIX-a. Moseh este desemnat ca Mare Preot al noilor zei : RAMSES şi NEFERTARI.

Moise

Chivotul lui MOISE

Moise

● AMON-SERU-NEMEF – Fiu al lui Ramses şi Nefertari, moare în bătălia dată la MAREA TRESTIILOR, înfuntându-l pe Moseh, care profitând de o conjunctură favorabilă se aliase cu sclavii evrei, revendicând tronul. Mumia lui Amon-Seru-Nemef a fost găsită în camera mortuară a lui Ramses, alături de cea a fraţilor săi şi de o stelă de piatră, stelă care puţin mai târziu ne va spune o istorie foarte interesantă.

● CONSILIUL DIN SION – Moseh, eşuând în tentativa de a pune mâna pe tron, se retrage în DEŞERTUL SION (SINAI), unde i se alătură şi un grup de preoţi atlanţi, adepţi ai vechiului cult al lui Aken-Aton (monoteismul). În Deşertul Sion, Moseh şi atlanţii monoteişti pun bazele unei societăţi secrete, numită CONSILIUL DIN SION. Moseh dă poporului evreu o identitate, « aranjându-i » un arbore genealogic de care s-a ancorat şi el, un alfabet şi legi. Când israeliţii au invadat şi s-au stabilit în Palestina, Consiliul din Sion i-a repartizat pe triburi, în regiuni clar stabilite, ei (Consiliul) acţionând în arealul MĂRII MOARTE, mai exact în peşterile de la Qumram care aparţineau tribului IUDA. De-a lungul timpului, în sânul Consiliului din Sion, au existat frământări care au dus la scindarea lor şi a Regatului Israel.

Regele David

● REGELE DAVID – Rege al Israelului din spiţa atlanţilor plecaţi din Egipt o dată cu Moise, sub sceptrul căruia Consiliul din Sion reuneşte cele 12 triburi ale lui Israel. Istoria regelui David, ca şi multe alte istorii, este foarte "înduioşătoare", dar şi deformată în acelaşi timp. Istoria ciobanului ajuns rege prin fapte de vitejie, cu ajutorul "Domnului", a influenţat mentalităţi de-a lungul timpului, ajungând până în zilele noastre.

David şi Goliat

Regele Solomon

● REGELE SOLOMON – Fiu al regelui David, sub conducerea căruia, Regatul Israel atinge apogeul. Consiliul din Sion furnizează schiţe de construcţii sofisticate, precum şi indicii asupra locurilor de unde puteau lua materialele (exemplu : Jericho). Regele Solomon construieşte o splendoare de templu şi o cetate în Ierusalim, care de-a lungul timpului, vor fi dărâmate şi reconstruite din temelii. Ierusalimul

a fost oraşul cel mai disputat din istorie şi oraşul a cărui cucerire a generat milioane de morţi.

În timpul regelui Solomon, Consiliul din Sion se aliază cu Atlanţii puri din Egipt, Solomon contractând o căsătorie cu fiica unui faraonului din vremea respectivă.

Templul lui Solomon

Cetatea lui Solomon

• E S E N I E N I – Facţiune din rândul membrilor inferiori ai Consiliului din Sion, care imediat după invadarea regatului Israel de către NABUCODONOSOR, regele Babilonului, şi deportarea poporului evreu, arestează elita consiliului, acuzându-i de înaltă trădare şi o execută.

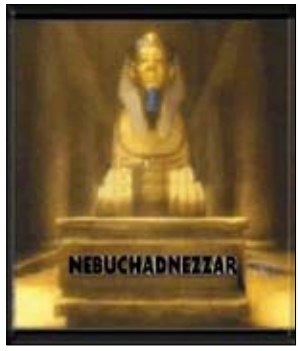

NABUCODONOSOR

Invadarea regatului Israel de către babilonieni a fost o urmare a scindării consiliului, când o parte s-au aliat cu altlanţii puri din Egipt, în vreme ce, o altă parte vroiau alianţă cu atlanţii din Mesopotamia. După executarea elitei Consiliului din Sion, esenienii s-au regrupat în arealul de la Marea Moartă, ascunzându-se în spatele unor profesii modeste şi trăind după un cod interior. “Uniforma” esenienilor era o cămaşă confecţionata dintr-o pânză specială, de un alb strălucitor. Esenienii pretindeau că deţin ADEVĂRUL ABSOLUT. Termenul ESENIAN are semnificaţia de ÎNVĂŢAT sau VINDECĂTOR. Esenienii au participat alături de fraţii Macabei la apărarea integrităţii statului Israel, fiind cunoscuţi sub numele de HASISIMI. Esenienii au continuat sistemul “profeţiilor”, controlând din umbră situaţia politică. Ei au înlăturat

Clasa Preoților Leviți, înlocuindu-I cu partidele religioase ale fariseilor şi saducheilor, care se trăgeau din Triburile lui Manasem şi Efraim. Ei l-au sprijinit şi l-au impus pe Herod cel Mare ca şi rege al Israelului, şi tot ei l-au ajutat pe acesta sa reconstruiască țara. Când Herod a început să facă abuz de putere, i-au adminstrat o poțiune "miraculoasă", în urma căreia acesta s-a îmbolnăvit, ajungând să se sinucidă.

CELE MAI REPREZENTANTE PERSONAJE ALE ESENIENILOR AU FOST: JOSIA-IISUS HRISTOS ŞI CEL CUNOSCUT SUB NUMELE DE IOAN BOTEZĂTORUL, ŞI „ISTORICUL" IOSIF FLAVIUS (care nu era altcineva decât autoritatea supremă a esenienilor).

IOSIF FLAVIUS

Esenienii vor da foc Romei, pe vremea împăratului Nero. Catharii şi Cavalerii Templieri, până la dizolvarea ordinului, sunt creații ale esenienilor.

● JOSIA-IISUS HRISTOS – Contrar afirmațiilor Bisericii Catolice, care susțin originea "divină" a lui Iisus Hristos, astăzi putem afirma că ştim EXACT cine i-au fost părinții. IOSEF, tatăl lui Josia, se trăgea din spița regelui David şi în primă fază a fost căsătorit cu SALOMEEA, sora lui Herod, în vreme ce mama sa era MIRIAMNE, prințesă din familia HASMODEILOR. Miriamne a fost căsătorită cu regele Herod cel Mare, cu care a avut doi copiii: Alexandru şi Aristobul. La intrigile Salomeii, care intrase în conflict atât cu Iosef cât şi cu Miriamne, Herod într-o criză de furie, îi condamnă la moarte pe cei doi. Esenienii îi salvează şi îi ascund la Qumram. Acest Iosef şi Miriamne se supun esenienilor, căsătorindu-se.

Herod cel Mare

JOSIA, transformat în Iisus Hristos de către Biserica Catolică, este fiul lor, care a reunit vechea linie a lui David cu linia Hasmodeilor, foştii regi ai evreilor, înainte de Herod.

Templul lui Herod

Herodium

Ioan Botezătorul

Esenienii l-au format pe Josia pentru a-l impune ca şi rege al poporului Israel, însă LATURA PACIFISTĂ a acestuia l-a determinat să-i refuze. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu cel cunoscut sub numele de Ioan Botezătorul, care a fost format ca şi Mare Preot a noii reforme religioase preconizată de esenieni.

● PILAT DIN PONT – Guvernatorul roman al Palestinei, de origine samnită, nepot de soră al guvernatorului provinciei romane GALLIA AQUITANIA, prieten şi om de încredere al împăraţilor TIBERIUS şi CALIGULA, originar din ARCACHON-ul de astăzi, din departamentul AQUITANIA FRANŢA. Căsătorit cu CLAUDIA PROCULLA, fiica guvernatorului provinciei romane GALLIA NARBONENSIS, acesta reuşeşte după încetarea activităţii în Palestina să stăpânească arealul Sud-Vestului Franţei de astăzi. În timpul mandatului său la Ierusalim, i se cere să îl ucidă pe Iisus Hristos, ca blasfemiator, însă acesta preferă să îl salveze în urma unui acord cu esenienii. Iisus este “omorât” prin crucificare, în urma unui simulacru de proces şi execuţie. Între Iisus Hristos şi Pilat din Pont (ARCACHON – AQUITANIA FRANŢA) ia naştere o legătură cerebrală. Fiica lui Iisus Hristos se va căsători cu fiul lui Pilat din

Pilat din Pont

Pont, dând naştere în timp regilor MEROVINGIENI, familiei SAINT CLAIRE (migrată în Anglia şi apoi Scoţia, în timpul regelui AARTHUR), înglobate astăzi în marea familie francmasonică DU PONT.

Harta Gallia Aquitania

Harta Gallia Narbonensis

Harta portului Santes Maries de la Mer, în vechea provincie Gallia Narbonensis

Harta Arcachon

Arcachon - fieful lui Pilat

Dunele lui Pilat, Arcachon-Franţa

CAPITOLUL II

♦ Odată cu moartea lui Tutankamon ia sfârşit şi dinastia a XVIII-a, şi o dată cu ea şi dinastiile de rasă atlantă. Lovitura dată de Aken-Aton Marilor Sacerdoţi, le-a retezat acestora ambiţiile de expansiune. Cum nici în perioada dinastiei următoare, lucrurile nu vor sta mai bine (după cum vom vedea ulterior), îi va face să se orienteze spre alte teritorii pentru a-şi planta ambiţiile.

- DINASTIA a XIX-a Egipteană

♦ Sacerdotul Ay îi cedează tronul Egiptului armatei, HORENHEB, care neavând moştenitori direcţi, lasă tronul unui alt militar numit PARAMESOU, devenit RAMSES I. După moartea lui Ramses I, îi succede fiul sau, SETHY I, căruia îi va succede apoi RAMSES al II-lea, cel mai longeviv faraon din istoria Egiptului (a trait peste 90 de ani, dintre care a domnit peste 66).

♦ Ramses al II-lea nu a fost un mare strateg, ci mai degrabă un politician abil, care a reuşit printr-un sistem de alianţe matrimoniale să consolideze regatul. În timpul domniei sale, atlanţii aveau să rescrie istoria.

♦ Înainte să ajungă faraon, lui Ramses al II-lea, dintr-o legătură cu o PRINŢESĂ MADIANITĂ, i se naşte un fiu pe nume AMON-HEROU-MOSEH, care este nimeni altul decât « legendarul » personaj biblic MOISE. Acest Amon-Herou-Moseh era, în condiţii normale, prinţul moştenitor al tronului.

♦ Ramses al II-lea, ajungând faraon, se căsătoreşte cu NEFERTARI, o femeie frumoasă, pe care se zice că a iubit-o până la moarte. La « sugestia » sacerdoţilor, Ramses începe să renoveze vechile temple şi palate, în special cele care au aparţinut faraonului eretic Aken-Aton, pe care şi le apropriază.

♦ În timpul vieţii, Ramses împreună cu Nefertari sunt ridicaţi de către sacerdoţi la rang de zei, urmând ca primul lor născut (AMON-HEROU-NEMEF), să moştenească tronul, ca astfel, să se împlinească condiţia că faraonul se trăgea din zei.

♦ AMON-HEROU-MOSEH, căruia îi vom spune mai simplu, MOSEH, este înlăturat cu această ocazie, de la conducerea regatului, fiind încredinţat unei clase de sacerdoţi.

♦ Moseh, fire energică, nu se împacă cu deciziile luate în cazul său, şi începe să-şi caute aliaţi. La vremea respectivă, înaintaşii poporului evreu de astăzi erau supuşi, ca şi sclavi, puterii din Egipt. Moseh, înţelegând jocurile politice, în numele cărora a fost sacrificat, devine pe ascuns un mare admirator al lui Aken-Aton. Întrând în contact cu

sclavii, le promite acestora eliberarea din sclavie, în schimbul ajutorului de a prelua puterea din mâinile fratelui său (Amon-Herou-Nemef, căruia îi vom spune Nemef), pe care îl consideră un uzurpator.

♦ Moseh devine repede popular printre sclavii evrei, când făcând uz de statutul lui, le îmbunătăţeşte acestora condiţiile de viaţă, pedepsind chiar câţiva funcţionari zeloşi.

♦ Popularitatea lui Moseh o nelinişteşte pe Nefertari, care pune la cale asasinarea lui. Cei doi asasini trimişi de Nefertari, sunt anihilaţi de Moseh, care luând mesajul în serios fuge în ţara MADIAN, la bunicul sau din partea mamei, care era unul dintre regii madianiţilor. Se căsătoreşte cu SEFORAH, fiica lui IETRO, preotul suprem din Madian, făcându-şi noi alianţe şi aşteptând momentul potrivit să-şi ia tronul (triburile madianite erau o uniune de oameni liberi, veniţi din Mesopotamia, şi aşezaţi în vecinătatea Egiptului, în apropiere de Deşertul Sinai sau Sion).

♦ Nefertari se răzbună pe sclavi, îngreunându-le şi mai rău condiţiile de viaţă, cu scopul de a-l face pe Moseh inpopular.

♦ Intervine momentul aşteptat de Moseh, dar nicidecum aşa cum plănuise. (Teoria care urmează va fi contestată de foarte mulţi arheologi, mulţi dintre ei fiind plătiţi pentru asta).

♦ La aproximativ 800 km de Egipt în Mediterană, are loc erupţia vulcanului SANTORINI, erupţie de o violenţă ieşită din comun, norul uriaş de gaze şi cenuşă vulcanică ajungând la peste 15 km înălţime. Norul este împins de curenţii atmosferici direct peste o parte din Egipt. Cenuşa şi pulberea vulcanică se depune peste palate, temple, case, câmpuri agricole, se amestecă cu apa Nilului dându-i o culoare roşiatică, peştii mor, iar broaştele şi crocodilii părăsesc mlaştinile, învadând oraşele şi casele oamenilor într-o nebunie de nedescris. Câmpurile agricole au fost acoperite de un strat gros de cenuşă, iar vitele şi oamenii mureau pe capete. Cel mai afectat a fost centrul şi Sudul Egiptului. Cariera de zeu a lui Ramses al II-lea începuse prost şi avea să se termine şi mai prost.

♦ Capitala Egiptului, în vremea lui Ramses al II-lea, era Pi-Ramses (Goshen) în nordul regatului, nord care nu fusese atins de calamitate. [Ulterior, acest eveniment va fi descris de MOISE (Moseh) ca fiind mâna puternicului Iahweh (Dumnezeu), care i-a lovit pe egipteni cu cele 10 plăgi (urgii) ca pedeapsă că i-a ținut sclavi pe evrei].

♦ În aceste condiții de haos, armata regatului era dispersată la hotare şi în zona calamitată pentru păzirea palatelor, templelor şi oraselor de hoți, precum şi la supravegherea convoaielor care transportau tezaurele templelor şi oraşelor în zonele necalamitate.

Profitând de acest fapt Moseh, care păstrase legătura cu conducătorii evreilor, dă lovitura. Evreii fug din Egipt şi se refugiază la madianiți, cu care Moseh, punându-se în fruntea unei armate mixte, madianito-evreeşti, atacă şi jefuieşte Pi-Ramses-ul (Goshen).

♦ Atacând convoaiele care transportau tezaurele templelor, Moseh « confiscă » pe lângă bogații, şi documente, hărți şi alte relicve extraterestre din patrimoniul Marilor Sacerdoți Atlanți. Cea mai mare parte din tezaur au îngropat-o în prima fază în DEŞERTUL SINAI (SION).

♦ În fața noului pericol, faraonul Amon-Herou-Nemef, fratele vitreg al lui Moseh, mobilizează în grabă o parte din armată, şi punându-se în fruntea ei, începe o campanie de pedepsire.

♦ Cunoscând foarte bine regiunea, evreii împreună cu madianiții îi atrag pe egipteni într-o delta a Nilului, numită în vechile manuscrise MAREA TRESTIILOR, unde carele grele de luptă ale egiptenilor s-au împotmolit în mlaştină.

În lupta corp la corp ce a urmat, răsculații conduşi de Moseh câştigă bătălia, faraonul Amon-Herou-Nemef, fiul lui Ramses al II-lea şi Nefertari, pierzându-şi viața în urma unei puternice lovituri la cap.

♦ Realizând că nu are şanse să ocupe tronul, Moseh părăseşte Egiptul în fruntea evreilor pe care i-a « eliberat » şi se aşează în Deşertul Sinai (Sion), în apropierea triburilor madianite.

♦ În schimbul retrocedării unei părți a tezaurului jefuit, între Moseh şi Ramses al II-lea se încheie un tratat de neagresiune reciprocă.

MOISE

♦ Rămas cu poporul pe care l-a « eliberat » MOSEH devine MOISE, aranjându-şi o genealogie 100% ebraică. Necunoscând limba « maternă », invocă un defect de vorbire şi comunică cu poporul prin intermediul unuia dintre capii evreilor, cunoscut de noi din Thora (Biblie) sub numele de AARON, despre care susține că i-ar fi frate de sânge şi pe care îl va « consacra » ulterior MARE PREOT al poporului evreu.

♦ Odată cu acest exod, lui Moise i s-au alăturat şi o parte dintre atlanţii care rămăseseră credincioşi fostului cult instaurat de Aken-Aton.

PRINTRE LUCRURILE LUATE DIN PATRIMONIUL SACERDOŢILOR ATLANŢI S-A AFLAT UN SARCOFAG AVÂND UN CADAVRU DE EXTRATERESTRU MUMIFICAT. CELEBRUL KIVOT AL LEGII CONSTRUIT ULTERIOR NU ERA ALTCEVA DECÂT UN NOU SARCOFAG PENTRU ACESTA.

(Particularitatea acestui nou sarcofag era că se comporta ca o PILĂ VOLTAICĂ electrocutând orice persoană neavizată care ar fi încercat să îl deschidă. Să nu uităm că Moise înainte de exod făcuse parte din tagma sacerdoţilor şi avea un oarecare bagaj de cunoştiinţe pentru a fabrica supranaturalul. În plus, mai devenise şi ginerele lui IETRO, MARELE PREOT al Madianului.

Pentru cei interesaţi de detalii, în Thora (Biblie) găsiţi descrierea exactă a acestui kivot. Un cot avea 0,66 m. Talia extratereştrilor era, cum spuneam anterior, între 0,80-1,40 m).

Această istorie a fost găsită gravată pe o stelă de piatră chiar în interiorul camerei mortuare a lui Ramses al II-lea. Alături de el, s-au găsit mumiile copiilor săi avuţi cu Nefertari. În urma analizelor ştiinţifice, cel mai în vârstă, prezintă o gaură în partea din spate a cutiei craniene. Aceasta este o confirmare a relatării gravată pe stelă. În altă ordine de idei, nu prea vedem motivul pentru care Ramses ar fi inventat o asemenea poveste, dacă ea nu ar fi fost reală. Cum era de aşteptat, istoria de pe stelă contrazicea total varianta descrisă în Biblie. Cum Biblia este inspirată direct de « DUHUL LUI DUMNEZEU », nu mai era loc şi de istoria gravată pe stelă, drept pentru care, stela de piatră din camera mortuară a lui Ramses a… DISPĂRUT.

De când francmasoneria s-a instalat în Egipt orice descoperire se face este vizată de responsabili care decid dacă ea trebuie făcută publică sau să dispară fie în BRITISH MUSEUM, fie în AREA 51.

British Museum

Area 51

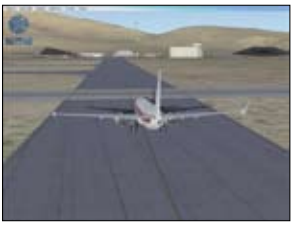

♦ În urma acestor evenimente, MARII SACERDOȚI ATLANȚI decid să părăsească Egiptul. Privirile li se îndreaptă către GRECIA ANTICĂ. Ulterior se vor stabili la ROMA.

♦ Rămas cu « poporul » său, Moise trece la lucruri măreţe.

♦ Inventează un nou alfabet, le dă evreilor un cod de legi şi fiind un admirator al lui Aken-Aton, le dă o religie MONOTEISTĂ. Extraterestrului din sarcofag i se dă numele de IAHWEH (Iahweh era una dintre divinităţile centrale a madianiţilor), fiind impus ca şi DIVINITATE SUPREMĂ.

♦ Îi obligă pe evrei să se căsătorească doar între ei, reuşind astfel să le dea o IDENTITATE. Ca autor al alfabetului EBRAIC, el este şi primul istoric cunoscut al acestui nou popor apărut pe hartă, « scriind » istoria în maniera sa.

♦ În perioada imediat următoare fugii din Egipt, triburile ”izraelite” s-au instalat în Deşertul Sinai (Sion) unde, vreme de aproape 40 de ani au trăit o formă de COMUNISM de KIBUTZ, primind raţii regulate de alimente şi îmbrăcăminte, cumpărate de la popoarele din jur cu aurul din tezaurul luat din Egipt.

♦ Consacră tribul lui LEVI (al cărui şef era AARON, presupusul său frate), în Mari Preoţi ai divinităţii inventate de el (Iahweh), şi având sprijinul socrului său Ietro şi al atlanţilor ce i s-au alăturat din Egipt, face planuri de cucerire a ţării CANAAN (Palestina de astăzi). Planuri care se vor materializa după moartea sa.

COMENTARII

Autor al alfabetului ebraic, Moise este de asemenea şi autorul celor cinci cărţi ale Thorei. În aceste cărţi, el scrie istoria poporului evreu, dar în maniera sa.

În aceste cărţi, el amestecă totuşi unele fapte reale cu altele care sunt foarte greu de crezut astăzi. Face greşeala de a cădea în extreme. Maschează şi disimulează anumite întâmplări, fiind foarte exact în altele.

Prima carte numită şi Genesa (Facerea) este clar inspirată după Apocrifele şi Jubileele lui Enoh. Acest personaj real, Enoh, poate fi identificat că a trăit undeva înaintea anului 75.000 î.e.n., chiar în preajma războiului dragono-atlant, acest lucru fiind dedus din descrierile lui.

Moise, făcând parte din tagma preoţilor, a avut acces la documente şi cunoştea foarte multe secrete. Inspirându-se din mai multe surse, a creat o nouă religie pe care a impus-o poporului evreu.

În primele capitole ale Genesei dă câteva detalii despre apariţia vieţii şi facerea omului, dar nu intra în amănunte. Unele din detalii, pare-se

că le-a luat şi din scrierile mesopotamiene. Există şi cazuri în care se contrazice singur. De exemplu, el afirmă că omul a fost creat după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu şi pus în Eden să muncească şi să păzească grădina, pentru ca ulterior să afirme că, de fapt, creerea rasei umane n-a avut alt scop decât acela de a scoate la « lumină » poporul ales « al lui Israel » şi să-l facă numeros ca stelele de pe cer. Într-un alt capitol, Iahweh, le-a promis evreilor ţara Canalului (Palestina), însă dupa cum rezultă ulterior, evreii au fost obligaţi să se bată pentru ocuparea ei, întâmplându-se ca nu de multe ori să fie înfrânţi.

Moise, în scrierile sale, afişează o modestie suspect de ciudată în ceea ce îl priveşte, lucru care nu este tocmai normal pentru un personaj care face atât de multe pentru un popor. În afară de faptul că nu dă grozav de multe detalii despre el şi familia sa, odată cu moartea sa dispare orice urmă despre el şi urmaşii săi. Mormântul lui este necunoscut (undeva în Bet-Peor ca să citäm scrierile Thorei), iar despre cei doi fii ai săi, Gersom şi Eliezer, nu se mai relatează nimic.

Realitatea este cu totul alta. Trăind printre sacerdoţi, ştia că publicitatea, în general, înseamnă vulnerabilitate, în vreme ce ADEVĂRATA PUTERE constă în a nu ştii nimeni nimic despre tine, în vreme ce tu ştii totul despre toţi şi tot.

Împreună cu atlanţii care i s-au alăturat la plecarea din Egipt, Moise înfiinţează o societate secretă, ca păstrătoare şi gestionare a tezaurului luat din Egipt. Această societate secretă se numea CONSILIUL din SION. Avându-l drept paravan pe Iahweh şi vârfurile Leviţilor, consacraţi ca preoţi ai acestuia.

Acest Consiliu din Sion a ajuns să controleze atât triburile israelite, cât şi celelalte triburi ale popoarelor din jur, ajungând cu timpul să-şi exercite puterea până în Mesopotamia. S-au stabilit în zona Mării Moarte, mai exact, în labirintul de galerii de la QUMRAM.

Încă înainte de cucerirea Palestinei, Moise le impune Leviţilor o schemă asupra felului cum se vor desfăşura lucrurile în viitor. Schema nu se deosebea prea tare de cea a sacerdoţilor atlanţi din Egipt. Tribul lui Levi (preoţii) erau cei care colectau « zecimile şi darurile » pentru Iahweh. Din aceste « zecimi şi daruri », 9% le reveneau preoţilor, iar 1% Consiliului din Sion. [Termenii « contractului » între preoţii leviţi şi Iahweh (Dumnezeu), în spatele căruia se ascundea Moise şi Consiliul din Sion, îi găsim în cartea NUMERI capitolel 18, 26-29].

ORIGINALITATEA, PUTEREA şi MISTERUL Consiliului din Sion, constă în aşa zisele « PROFEŢII ». Odata ce « Mesagerul » lui Iahweh (« prooroc » sau « înger ») anunţa poporului său unor persoane ceva, fie de bine, fie de rău « PROOROCIA SE ÎMPLINEA ». Organizaţia avea toate mijloacele necesare, precum şi timpul necesar să ducă profeţia până la capăt.

Acest consiliu funcţiona ca un fel de legiune străină, ajungând să numere cu timpul peste 60.000 de membri, împărţiţi în tot teritoriul.

Veşmintele lor erau confecţionate dintr-o pânză aparte de un alb strălucitor.

După câteva sute de ani de existenţă underground, ies la lumină când triburile lui Israel s-au instalat bine în regiune (foto).

Un membru din elita consiliului pe nume DAVID este numit MESIAH (« Cel Uns ca rege »), devenind astfel primul rege al poporului evreu.

Harta triburilor lui Israel

Sub domnia fiului său, celebrul rege SOLOMON, este construit Ierusalimul, cetatea şi templul, construcţii bazate pe planurile luate de Moise din Egipt. În timpul acestui rege, triburile lui Israel reunite, ajung în regiune o putere economică şi militară.

[Povestea lui David, aşa cum este zugrăvită în Thora (Biblie), este foarte înduioşătoare, ciobanul care ajunge rege datorită faptelor sale de vitejie. ÎN REALITATE ÎNSĂ NU SE ÎNTÂMPLĂ NICIODATĂ AŞA CEVA. « Ciobanul » David aparţine tribului lui IUDA, trib care, coincidenţă stranie, avea în stăpânire chiar arealul unde se găsea Qumram, Marea Moartă, En-Ghedi şi ulterior Masada. I se atribuie tribului lui Iuda rol de trib conducător, David devenind rege peste tot Israelul. Din timpul vieţii, după un plan bine stabilit, strânge materialele de construcţie cu care fiul său va construi IERUSALIMUL. Regele David este primul rege al Israelului, din casa lui Moise].

În realitate, « înţeleptul » rege Solomon, nu a fost pare-se atât de « înţelept », multe dintre poemele lui regăsindu-se pe pereţii templelor din Egipt, temple mai vechi decât Ramses însuşi.

La câteva sute de ani de la moartea regelui Solomon, o scindare se produce în sânul Consiliului din Sion, şi o parte dintre ei fac alianţe cu regii din Mesopotamia care atacă Israelul, jefuind şi dărâmând Ierusalimul. În ciuda disensiunilor dintre membrii consiliului, au existat tot timpul descendenţi ai casei lui David şi deci implicit ai lui Moise. Membrii de rând ai Consiliului din Sion au arestat elita consiliului, acuzând-o de înaltă trădare şi deturnare de fonduri. Membrii rămaşi fac să revină la Ierusalim pe cei din casa lui David. Consiliul din Sion a rămas ca şi organizaţie, însă membrii ei s-au autodenumit ESENIENI. Au adoptat veşmântul alb ca şi uniformă şi

sistemul dublu de scriere. Termenul « esenian » are echivalentul de « luminat », « învățat », « ales », « vindecător ».

Esenienii aveau cunoştiințe avansate în toate domeniile, şi manevrau chiar substanțe halucocinogene. De asemenea, ei aveau cunoştințe avansate de medicină naturistă, bazată pe extracte din plante.

En-Ghedi

Cămaşa albă din panză de alb strălucitor era simbolul purității. Scăldătoarea de la En-Ghedi a fost scăldătoarea esenienilor. Organizația dispunea de fonduri fabuloase, putând să sponsorizeze armate, dar în ciuda acestui fapt, trăiau modest, ascunzându-se în spatele unor origini sau ocupații modeste.

Foto: Arealul esenienilor la En-Ghedi, Qumram şi Massada

Qumram

Massada

Esenienii susţineau că ei deţin ADEVĂRUL ABSOLUT.

De la reinstalarea casei lui David la Ierusalim şi până în apropierea războaielor conduse de fraţii MACABEI, membrii consiliului au continuat să trăiască în anonimat în zona Mării Moarte.

Au adoptat, de asemenea, şi vechiul joc « de-a profeţiei ». În urma unor mişcări seismice cu efecte devastatoare pentru zona Mării Moarte (surparea unor galerii la Qumram), esenienii au ieşit la lumină, participând alături de fraţii Macabei la lupta împotriva invadatorilor greci.

Într-un moment de vid de putere, familia Hasmodeeană (a Hasmodeilor), deşi nu era legitimă, îşi asumă responsabilitatea guvernării. Esenienii nu au intervenit în nici un fel în această chestiune, însă de-a lungul timpului, între ei şi hasmodeeni a intervenit un conflict.

Motivul principal al conflictului a fost faptul că hasmodeenii începuseră să comită abuzuri.

Esenienii le-au cerut Hasmodeeilor să înceteze cu abuzurile, însă aceştia i-au ignorat. Din acel moment şi până când i-au măturat de la conducerea Israelului, nu a mai trecut mult timp.

“Istoricul” Iosif Flavius (Mare Maestru al esenienilor), relatează cum « IUDAS, Marele Stăpân al Dreptăţii », îi prezice lui Antigon, fratele lui Aristobul (conducătorul hasmodeean al Israelului), unde şi cum va muri. Paradoxal, lucrurile s-au întâmplat exact aşa. Vechiul joc de-a « profeţiile » a funcţionat perfect.

Când Herod, rămas în istorie sub numele de Herod Cel Mare, era încă copil şi nimeni nu putea lua în calcul datorită originilor sale edomite, esenienii i-au promis ca îl vor face rege. Când lucrurile s-au împlinit, Menahem Esenianul i-a proorocit : « Tu vei fi rege şi domnia ta va fi liniştită dacă nu uiţi mila şi dreptatea.» Vreme de 25 de ani, între Herod şi esenieni, a avut loc o relaţie privilegiată. Herod necerându-le niciodată să-i depună jurământ de supunere.

- - - -

Au inventat o religie diferită de cea practicată în Egipt, avându-i ca personaje de adorație pe ZEII OLIMPIENI.

♦ Marii Sacerdoți ating apogeul în vremea lui Alexandru Cel Mare (Alexandru Macedon), când acesta cucereşte pentru ei lumea de la Macedonia la India.

Alexandru „cel Mare“ şi harta teritoriilor cucerite

Când acesta încearcă să pătrundă în Agartha, este respins drept pentru care cucereşte celelalte colonii de pe schema hărții Constelației Dragonului. Acum este simplu de văzut ce căuta prin India şi ce scop aveau cuceririle lui.

♦ Odată cu războiul dintre populațiile din stânga Tibrului şi etruscii de pe dreapta Tibrului, începe războiul dintre societățile thrcilor şi atlanți. În bătălia dată pentru cucerirea cetății-stat etrusce RUMLUM, atlanții au aruncat în luptă triburile samniților, latinilor,etc., în vreme ce alături de etrusci au aruncat în luptă detaşamente de thraci. Atlanții câştigă, iar societatea etruscă cade sub dominația triburilor semisălbatice, pe care le civilizează, dându-le atât limba, cât şi cultura. Limba atlanților de uz interior era exact limba care se vorbea în Agartha. Odată cu supunerea societății etrusce care nu era o societate de războinici, trecerea atlanților

de la Grecia Antică la Roma Antică s-a făcut relativ uşor. Societatea din Agartha avea cel mai complex sistem de scriere, caractere ale acestui scris găsindu-se la mai toate civilizaţiile. Arienii izgoniţi din Agartha duc cu ei pe Valea Indusului caractere ale acestui scris, precum şi parte din vocabular. Cel mai complex şi cel mai vechi sistem de scriere s-a descoperit pe TĂBLIŢELE DE AUR de la Sinaia (România), care au fost topite de către Regele Carol I de România, membru al celei de-a treia mari familii francmasonice, familia de Habsburg.

♦ Aryenii ajung în India, Mongolia, China şi Europa de Nord. În zonele unde au ajuns, au supus populaţiile autohtone, plantându-le alfabetul inventat de ei, ca şi credinţele lor.

- -

La Qumram, în grota nr. 4 s-au găsit scrieri ale căror autori sunt esenienii. Aceste scrieri contravin teoriilor Vaticanului şi intereselor francmasonilor drept pentru care oamenilor de ştiinţă li se pun tot felul de piedici în încercarea de a le traduce şi publica. Aceste traduceri ar aduce o lumină în legătură cu originea umană a lui Isus Hristos, precum şi asupra legăturilor acestuia şi a lui Ioan Botezătorul cu esenienii. O comisie catolică condusă de ROLAND de VAUX şi cei care dirijează Muzeul Rockefeller din Ierusalim, sub pretextul că „ajută“ la traducerea şi conservarea scrierilor eseniene, LE DISTRUG SISTEMATIC, ocazie cu care distrug şi date privind adevărata identitate şi istorie a poporului evreu.

Stimate cititor, în această parte a cărţii voi aborda unul dintre cele mai sensibile subiecte, ca să-i spun aşa şi anume subiectul IISUS HRISTOS. Încă o dată reafirm: nu sunt împotriva lui Iisus Hristos, dimpotrivă, îl găsesc unul dintre cele mai ILUSTRE PERSONAJE cu care noi RASA UMANĂ ar trebui să ne mândrim. A fost primul dintre noi care ne-a vorbit despre PACE, despre BUNA ÎNŢELEGERE, despre RESPECT, IUBIRE şi TOLERANŢĂ faţă de semeni ca despre cele mai mari BOGĂŢII pe care le poate poseda cineva. Celebra învăţătura « DACĂ CINEVA ÎŢI VREA HAINA TU DĂ-I ŞI CĂMAŞA » spune tot despre caracterul acestui personaj pe care trebuie să-l considerăm ca fiind cel mai abil dintre noi. Dacă învăţăturile sale le-am fi pus în practică astăzi, noi RASA UMANĂ am fi fost DEMULT o adevarată civilizaţie pe cale să cucerim UNIVERSUL.

Limitându-ne însă la micile noastre mari ticăloşii, am rămas unde suntem, cu mizeriile lumii în care trăim, o rasă de toată jalea, incapabilă să ne protejăm copiii şi pe noi înşine de suferinţe inutile provocate tot de noi şi aşa vom rămâne mult timp dacă nu vom lua MĂSURI IMEDIATE. Ascultându-l pe IISUS am fi lăsat la o parte micile noastre mari orgolii, ne-am fi depăşit condiţia, ne-am fi învins lăcomia şi mândria, iar « banul, rădăcina tuturor relelor » n-ar mai fi

avut nici o influenţă asupra noastră. Dacă l-am fi ascultat pe IISUS, FORŢA BINELUI CARE ZACE ÎN NOI AR FI ÎNVINS FORŢA RĂULUI CARE ZACE TOT ÎN NOI ŞI NE-AM FI RIDICAT DIN GENUNCHI, IAR CEI CARE NE-AU ÎMPINS LA RĂZBOAIE ŞI MASACRE ÎN NUMELE UNOR INEPŢII N-AR MAI FI AVUT LOC DEMULT PRINTRE NOI.

Iisus a fost un nobil membru al Rasei Umane, dar ei ni l-au FURAT. I-au confiscat identitatea, iar noi n-am făcut nimic ca să-i împiedicăm. De mai bine de 1600 de ani privim cum se folosesc de imaginea lui Iisus în scopurile lor ticăloase, iar unii dintre noi sunt atât de naivi încât le mai dau şi bani pentru asta.

În vreme ce Iisus ne-a învăţat să întoarcem şi obrazul celălalt, ei au purtat războaie şi au omorât oameni în numele Lui. În afară de Biserica Lutherană şi Biserica Ortodoxă (cu foarte mari rezerve) a-l asocia pe Iisus cu oricare altă biserică, aşa zis creştină, este cea mai gravă ofensă ce-i poate fi adusă Acestuia.

Oameni care se măcelăresc între ei în numele DOMNULUI

Religia a fost din toate timpurile O MARE AFACERE. Un grup limitat de indivizi, vânzând supranaturalul au acumulat venituri fabuloase. Problema cea mai gravă este că au reuşit prin teroare, profitând de teama şi slabiciunile noastre, să ne PLANTEZE în cap varianta lor numită CREDINŢĂ.

CREDINŢĂ ÎN CE ?

Cineva spunea că dacă nu ar fi religia ar fi un haos.

Prostii. Dacă legile oamenilor ar fi fost bine întocmite, n-ar fi fost nici un haos. Suntem o rasă inteligentă şi nu cu ciomagul putem fi educaţi. Religia, aşa zis creştină, ca şi cea din Antichitate, în loc să ajute Rasa Umană să devină mai bună, a fost ca o plagă şi o frână în calea dezvoltării acesteia şi tot atât de folositoare ca şi un cui bătut în cap. Alături de Muzeul Holocaustului de la Auschwitz, mai putem deschide unul la Vatican, în onoarea tuturor europenilor şi evreilor ucişi în Europa şi un altul la Ierusalim în onoarea tuturor europenilor, evreilor şi arabilor ucişi în Palestina Evului Mediu.

« DUMNEZEU VREA » striga isterizat Papa Urban al II-lea, reprezentantul Domnului la Clermond Ferand (Franţa) în 1095, propovăduind prima cruciadă.

« DUMNEZEU VREA ». Nu ştim ce vroia acel Dumnezeu, dar ştim ce vrem noi astăzi.

DREPTATE PENTRU CEI ASASINAŢI PE NEDREPT, DREPTATE PENTRU CEI SCHILODIŢI FIZIC ŞI PSIHIC, prin termeni EXCOMUNICARE, EREZIE, SPOVEDANIE, RAI, IAD, DEMONI, MÂNTUIRE şi alte debilisme inventate având ca « bază » Evangheliile lor falsificate grosolan.

NU CEREM VĂRSARE DE SÂNGE PENTRU CĂ NOI NU SUNTEM CRIMINALI, ÎNSĂ SE IMPUNE UN PROCES CORECT. Avem datoria morală să-i tragem la răspundere dacă vrem ca generaţiile viitoare să ne privească cu respect.

Oameni buni, până astăzi aţi avut scuza că nu aţi ştiut. ACUM ŞTIŢI cam cum s-au desfăşurat lucrurile şi din acest moment nu mai aveţi nicio scuză.

DACĂ NICI ACUM NU ÎNCERCAŢI SĂ VĂ RIDICAŢI DIN GENUNCHI PENTRU BINELE VOSTRU ŞI PENTRU FERICIREA ŞI LIBERTATEA CELOR CE VOR VENI DUPĂ VOI, COMPLĂCÂNDU-VĂ ÎN EGOISM, INDIFERENŢĂ ŞI IGNORANŢĂ, BLESTEMAŢI SĂ FIŢI SĂ RĂMÂNEŢI ÎN GENUNCHI ÎNCĂ 1 MILION DE ANI SAU SĂ PIERIŢI CA RASĂ.

« Fără plată aţi primit şi fără plată să daţi » zicea Iisus şi « cine scoate sabia de sabie va pieri ».

Rasă Umană, aceşti indivizi au fost mai distrugători pentru noi decât un atac nuclear. În 200 de ani de când Napoleon l-a arestat pe Papa Pius al VII-lea şi influenţa Bisericii Catolice a căzut în Europa şi până astăzi, deşi am trecut şi prin două războaie mondiale, care au început tot din pricina criminalilor ce se adăpostesc la Vatican, am ajuns să cucerim SPAŢIUL. Vă imaginaţi unde eram NOI astăzi dacă scăpam de ei cel puţin cu 1500 de ani mai înainte ? Nu vrem să facem jocul nimănui, ce este drept este drept, iar probele le avem la îndemână, şi îmi asum responsabilitatea pentru ce afirm, dar spre deosebire de Biserica Catolică, Biserica Ortodoxă are totuşi nişte MERITE. Nu numai că nu a permis execuţii religioase, dar putem spune că a dat o identitate şi a conservat limba şi cultura tuturor popoarelor pe care haideţi să spunem « le-a păstorit ».

Grecii, sârbii, bulgarii, românii, ruşii şi toate celelalte popoare aflate sub influenţa Bisericii Ortodoxe au fost stâlpi ai Europei în calea expansiunii otomane şi tătare, în vreme ce Biserica Lutherană a continuat lupta lui Martin Luther, încercând dezrobirea Europei de FLAGELUL CATOLIC.

Olandezii, francezii, spaniolii, italienii, portughezii, locuitorii ţărilor din America Latină, toţi au avut de suferit de pe urma FLAGELULUI CATOLIC. În condiţii normale, fondurile acestui (încă o dată mă

repet) SINDICAT AL CRIMEI, trebuiesc împărţite tuturor ţărilor care au avut de suferit de pe urma lor. Încă o dată vă repet, sunt conştient că afirmând toate acestea ÎMI RISC VIAŢA, căci ştiu cu cine am de a face, iar metodele lor SFINTE sunt foarte cunoscute, dar departe de mine gândul de a încerca a deveni prin asta cineva. Mi-aş fi dorit din străfundul inimii ca aceste lucruri să nu se fi întâmplat, dar dacă s-au întâmplat trebuie cineva să-i tragă la răspundere. Dacă ne unim împreună reuşim să facem dreptate. Avem datorie morală pentru toţi cei care au murit în chinuri cumplite pentru singura vină că s-au născut ATUNCI şi ACOLO. Dacă vrem ca cei ce vor veni după noi să ne privească cu respect, nu cere nimănui vărsare de sânge, însă se impune un PROCES CORECT.

Credincioşii catolici vor fi foarte revoltaţi de aceste cereri, dar ei înşişi sunt victime ale acestor şarlatani.

Cineva argumenta : « sunt creştin ca şi tata, ca şi bunicul, aşa am fost educat şi chiar dacă am îndoieli în privinţa multor lucruri nu pot să mă schimb ». Acesta este cazul tipic şi de asta am ajuns aici, fiind conduşi după legile principiului de piramidă, când cel subordonat asculta orbeşte ordinele superiorului, măcar că poate unele ordine i se par absurde sau contravin conştiinţei, în timp ajunge să nu-i mai pese, minţindu-se că va plăti superiorul. Dacă, de exemplu, soldaţii care primeau ordinul să ardă un « eretic » s-ar fi întrebat « dacă acest om duşmanul lui Dumnezeu, de ce nu-l pedepseşte El, Dumnezeu însuşi, de ce trebuie să o facem noi ? », şi ar fi lăsat lucrurile în Plata Domnului, NICIODATĂ NU AM FI AJUNS AICI. Dar fiindcă au refuzat să gândească logic, nu numai că le-au făcut jocul, dar mulţi dintre ei au plătit ei înşişi cu viaţa comoditatea refuzului de a gândi.

EU SUNT ATEU ŞI O STRIG ÎN GURA MARE, ÎMPINS DE REVOLTA NORMALĂ A OMULUI CU CONŞTIINŢA VĂZÂND NEDREPTATEA ŞI TICĂLOŞIA. SUNT « FĂRĂ DUMNEZEU ». SUNT FĂRĂ DUMNEZEUL PE CARE EI NI L-AU IMPUS ATÂTA TIMP CU JAPCA. DACĂ EI SUNT OAMENII LUI DUMNEZEU, REFUZ SĂ-L SLUJESC. CONŞTIINŢA DIN MINE NU MĂ LASĂ. MĂ SUBSCRIU BENEVOL AFIRMAŢIILOR LUI LUTHER « DEMONSTRAŢI-MI CHIAR ŞI PE BAZA PROPRIILOR VOASTRE SCRIPTURI CĂ SUNT GREŞIT ». NU VEŢI PUTEA NICIODATĂ, DEOARECE SCRIPTURILE VOASTRE SUNT NIŞTE INEPŢII, IAR BAZA SCRIPTURILOR VOASTRE A FOST ŞI ESTE ÎNCĂ (sperăm că nu pentru încă mult timp) TEROAREA, CRIMA, ŞANTAJUL ŞI MINCIUNA.

RASĂ UMANĂ A VENIT TIMPUL SĂ TE TREZEŞTI.

♦ Herod Cel Mare ajunge rege în Iudeea cu ajutorul romanilor şi sprijinit de esenieni. Tipic celor ajunşi la putere, începe să se

descorosească de cei care au avut puterea înaintea lui, iar Herod nu se abate de la regulă. La fel de tipic tuturor uzurpatorilor, păstrează în viață o prințesă din rândul ”foştilor”, pe care o ia în căsătorie ca să-i dea « legitimitate în ochii poporului ». Cei din dinastia Hasmodeilor au fost şi ei la rândul lor nişte uzurpatori, dar poporul evreu i-a acceptat datorită conjuncturii. Dinastia Hasmodeeană nu avea nici o legătură cu casa regală a lui David, însă îşi asumase guvernarea într-un moment de vid de putere.

♦ Herod se căsătoreşte cu MIRIAMNE, sora lui ARISTOBUL HASMODEU, fostul conducător, pe care Herod îl înjunghiase cu mâna lui. Ca să-şi consolideze şi mai bine domnia, la sugestia esenienilor, îşi căsătoreşte sora, celebra SALOMEEA, cu un oarecare IOSIF, descendent din stirpea regelui David, care la momentul respectiv nu reprezenta nici un factor de risc în calea domniei lui Herod. *Sora lui Herod, celebra SALOMEEA (a cărei nepoată SALOMEEA Dansatoarea a cerut capul lui IOAN BOTEZĂTORUL pe o tavă de argint), a rămas celebră datorită intrigilor şi ticăloşiilor ei. Herod o foloseşte în planurile lui, căsătorind-o cu un descendent al casei lui David, în vreme ce el s-a căsătorit cu Miriamne, prințesa hasmodeeană.*

♦ Herod începe reconstrucția țării. Apar construcții sofisticate.

♦ Herod are din căsătoria cu Miriamne doi fii : Alexandru şi Aristobul.

♦ După câțiva ani, Salomeea se îndrăgosteşte de un oarecare COSTABARE, şi aflându-se în acel moment într-o dispută cu Mariamne, soția lui Herod, o acuză pe aceasta în fața acestuia de legături adultere, avute chiar cu soțul ei Iosef. În prima instanță, Herod respinge toate acuzațiile, considerându-le o nebunie, însă prin intrigi, Salomeea reuseşte să-l « convingă » de trădarea celor doi, şi acesta într-un moment de furie, îi condamnă la moarte. În timp ce erau conduşi spre locul de execuție, esenienii provoacă o busculadă în urma căreia îi răpesc pe ei doi. Comandantul gărzii şi soldații desemnați pentru execuție, temându-se de represaliile lui Herod, ucid doi nevinovați luați la întâmplare şi raportează misiune îndeplinită.

♦ Iosef şi Mariamne sunt ascunşi într-una din locațiile esenienilor. După aproape 25 de ani de domnie, esenienii încep să fie iritați de excesele lui Herod şi încep să pregătească un plan de înlăturare al acestuia, împreună cu un plan de reformare al religiei care presupunea înlăturarea partidelor fariseilor şi saducheilor de la conducerea templului. (Cele două partide, atât fariseii, cât şi saducheii, fuseseră ajutați la începuturi de către esenieni ca să ajungă conducătorii religioşi ai poporului, în dauna preoților leviți).

♦ Iosef şi cu Mariamne încep să intre în vederile esenienilor. Cei doi se căsătoresc. Mariamne rămâne însărcinată şi este adusă să nască

la Hebron, mai exact, la Bait Lehem (în traducere din ebraică « casa pâinilor »). Îi este adusă să o ajute la naştere chiar moaşa care o ajutase şi la naşterea celor doi prinţi: Alexandru şi Aristobul.

♦ MARIAMNE NAŞTE UN FIU. Din cauza vârstei ei mai înaintate, se presupune, moare la naştere. În noua situaţie, copilul este hrănit cu lapte de capră de la o stână din apropiere, în vreme ce esenienii încearcă să-i găsească o doică.

♦ Unui oarecare Zakarias, din familia leviţilor, un mic slujbaş la templu, îi naşte soţia (o oarecare Elisaveta), un băieţel.

♦ Esenienii îl numesc pe copilul lui Iosef şi al Mariamnei, JOSIA (după numele unui mare reformator evreu), şi îl încredinţează Elisavetei, soţia lui Zakarias spre alăptare, punându-i pe cei doi să jure că vor păstra tăcerea.

ACEŞTI COPIII VOR FI CUNOSCUŢI ÎN ISTORIE CA IISUS HRISTOS ŞI IOAN BOTEZĂTORUL.

♦ Povestea explodează când moaşa vinde informaţia Salomeei, care i-o aduce la cunoştinţă lui Herod. Rezultatele sunt cunoscute. Herod îşi strangulează cei doi copii avuţi cu Mariamne (Alexandru şi Aristobul), şi dă ordin ca toţi copiii sub trei ani, din Hebron, să fie ucişi. Acesta este momentul în care intervine ruptura definitivă între el şi esenieni. Esenienii îi întind o capcană, trimiţându-i pe celebri magi să-i facă cadouri scumpe. Magii sunt generoşi, iar Herod le dă un permis de trecere, special pentru trei pesoane, valabil în tot regatul, semnat chiar de mâna lui. La sfârşitul întrevederii, printre alte daruri, magii i-au lăsat o licoare « magică » care avea darul să-l vindece de toate bolile.

Îngurgitând licoarea, Herod Cel Mare se îmbolnăveşte de o boală care începe să-l macine încet şi sigur. În mai puţin de doi ani, Herod îşi pune capăt suferinţelor, înjunghiindu-se cu o sabie, chiar în interiorul camerei sale mortuare, asta nu înainte de a-şi mai omorâ un fiu. Este vorba despre Antipater, fiul primei sale soţii Doris. Profeţia esenienilor s-a mai împlinit o dată : « Tu vei fi rege şi domnia ta va fi liniştită până când vei uita mila şi dreptatea ».

♦ Pentru siguranţa prinţului JOSIA, cu permisele de trecere semnate de Herod, pentru trei persoane, esenienii îl trimit în Egipt unde exista o comunitate ebraică, însoţit de tatăl său Iosef şi de o tânără numită de asemenea Miriamne, care era verişoara Elisavetei, mama copilului Ioan, de unde se întorc abia după moartea lui Herod.

Tatăl lui Josia, Iosef, era o persoană educată, dar trăind printre esenieni, îşi însuşeşte stilul lor de viaţă şi ascunzându-se în spatele unei activităţi modeste de tâmplar se căsătoreşte cu această tânără Miriamne (verişoara Elisavetei, mama lui Ioan Botezătorul).

Miriamne (Fecioara Maria) - mama adoptivă a lui Josia şi nepotul ei, Ioan Botezătorul

Se instalează în Nazareth şi încep să se ocupe de educaţia lui JOSIA cât mai departe de lumea dezlănţuită.

♦ După o şedere în Nazareth de câţiva ani, prinţul JOSIA şi cel ce va fi cunoscut sub numele de Ioan Botezătorul sunt luaţi de către esenieni şi crescuţi împreună la Qumram, unde încep să fie pregătiţi fiecare pentru rolul lui: JOSIA rege, iar Ioan Mare Preot Reformator.

♦ Ajunşi la maturitate, Ioan începe o misiune de reformare şi recrutare a adepţilor, predicând poporului doctrina esenianã.

♦ JOSIA refuză însă tronul strămoşilor săi şi implicit rolul de rege pentru care esenienii îl pregătiseră, şi părăsind Qumramul începe în paralel o misiune de vindecare şi transformare a mentalităţii poporului său.

Avem probe despre JOSIA, devenit ulterior IISUS HRISTOS, că avea cunoştinţe avansate de medicină naturală, bazate pe extracte din plante şi ajunsese să-şi folosească peste 25% din capacitatea cerebrală. Le vorbea oamenilor pe limba lor, în special copiilor. Folosea stratagema exemplelor, exemple în care binele învingea întotdeauna răul. Predica toleranţa faţă de semeni, altruismul şi mila. A vrut să transmită oamenilor mesajul că violenţa întotdeauna va antrena violenţă. Iisus nu a fost mai ”divin” decât nici unul dintre noi, însă el a ajuns pe o treaptă de gândire superioară.

♦ În ciuda presiunilor pe care conducerea esenienilor le face asupra lui, JOSIA refuză tronul şi titlul de MESIAH (în limba ebraică CEL UNS sau CEL CARE A FOST UNS).

Titlul de MESIAH, în ciuda a ce susţine tradiţia creştină, avea echivalentul titlului de faraon sau rege, în limba ebraică. MESIAH-i au fost toţi regii evrei care înainte de încoronare erau unşi simbolic pe cap, cu un ulei foarte scump. Tradiţia creştină a confiscat acest termen afirmând că se aplica strict în cazul lui IISUS. Este însă impropriu să afirmi că JOSIA (IISUS) este Mesiah, deoarece el a refuzat să fie uns.

♦ Iisus se mulţumeşte cu statutul de esenian, lucru confirmat de CELEBRA-I CĂMAŞĂ.

Cămaşa esenienilor, aşa cum relatam anterior, era făcută dintr-o pânză albă stălucitoare, şi era ca o formă de uniformă, după care esenienii se puteau recunoaşte între ei. Istoricul Iosif Flavius este primul care vorbeşte despre această uniformă a lor. Aceeaşi cămaşă o purta şi Ioan Botezătorul, însă cei care au aranjat cele patru evanghelii din Noul Testament, au avut grijă să sublinieze faptul că Ioan Botezătorul ar fi purtat o haină din piele de capră, tocmai pentru a distrage atenţia de la eventualele conexiuni care s-ar fi putut face între el, Iisus şi esenieni. Debilismul acestei afirmaţii constă în faptul că, în deşert, vara, o haină din piele de capră este tocmai ceea ce-ţi lipseşte. Fiecare esenian purta asupra lui o otravă foarte puternică într-un mic buzunăraş pe interiorul cămaşii, otravă pe care nu ezitau să o îngurgiteze dacă situaţia o cerea. Un alt aspect, pe care foarte puţini îl cunosc şi pe care Biserica Catolică l-a ascuns foarte bine, este faptul că Ioan Botezatorul nu a murit decapitat, ci otrăvit, mai exact, s-a otrăvit în temniţă. Biserica Catolică, deşi cunoştea acest aspect, a făcut tot posibilul să-l ascundă, deoarece un Ioan Botezătorul care s-a sinucis, nu dădea bine în « dosarul evangheliilor ». Nu contestă totuşi nimeni faptul că, capul Botezatorului a fost tăiat, pus pe o tipsie, şi făcut cadou Salomeei.

♦ JOSIA vizitează MAGDALA, unul dintre centrele de rezistenţă anti-Herod, ocazie cu care face cunoştinţă cu Miriamne (MARIA din Magdala).

♦ După plecarea din Magdala, Josia are o întâlnire cu Ioan în deşert şi acesta îi cere categoric să-şi asume responsabilitatea de conducător faţă de naţiunea sa ocupată.

Întâlnirea din deşert dintre Josia şi Ioan este descrisă în evanghelii că ar fi avut loc cu ocazia botezului lui Iisus. Tradiţia creştină aberează în evanghelii, cum că, la acest, aşa zis botez al lui Iisus, s-a deschis cerul şi a « coborât Duhul Sfânt » şi stoluri de porumbei.

Întrebări pertinente: cum pot cerurile să se deschidă?, cum putem şti că porumbeii aveau legătura cu Duhul Sfânt? Fără să greşesc pot să afirm că în cele patru evanghelii ale Noului Testament sunt relatate doar frânturi ale evenimentelor care s-au desfăşurat în perioada aceea, privind viaţa şi activitatea lui Iisus. Acestea au fost aranjate după bunul plac al Bisericii Catolice ca să le iasă cât mai bine povestea.

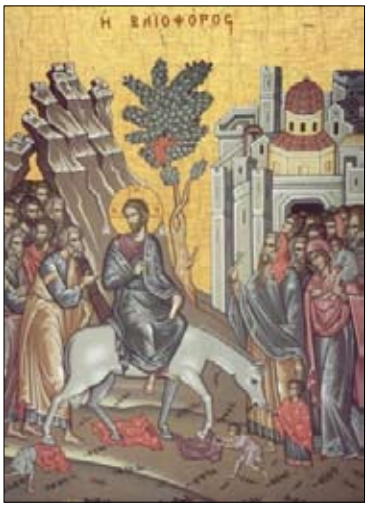

♦ Iisus ajunge în fața Ierusalimului. Pilat, rămas în istorie sub numele de Pilat din Pont, era prefectul Ierusalimului.

Ajuns în fața Ierusalimului, esenienii încearcă o ultimă tentativă de a-i forța mâna lui Josia să accepte tronul, isterizand mulțimea care îl aclamă. Dacă în acel moment s-ar fi pus în capul unei mişcări antiromane, aceştia ar fi avut serioase probleme, şi Pilat din Pont era conştient de acest lucru. Să nu dezamăgească mulțimea, Josia intra în curtea templului din Ierusalim, denunțând corupția clerului şi comerțul murdar ce avea loc acolo.

♦ În perioada imediat următoare ajungerii la Ierusalim, se dedică acțiunilor de vindecare şi predicare a oamenilor spre marea uşurare a lui Pilat, care începe să-l simpatizeze. Poziția lui Pilat era destul de delicată datorită unor abuzuri pe care le făcuse în trecut.

♦ Josia întâlneşte toate categoriile sociale de oameni şi pentru fiecare are cuvinte pe măsură, ceea ce irită clasa preoților (fariseii şi saducheii). Datorită vindecărilor, aşa zise miraculoase, Josia începe să devină cel mai carismatic persoanaj din Ierusalim, discipolii săi (cei 12 ucenici) lansează zvonul că este trimisul lui Iahweh (Dumnezeu). Folosindu-şi cunoştințele de medicină, tratează chiar şi soldații romani. Începe să fie consultat în probleme ale comunității, cum a fost cazul prostituatei care trebuia omorâtă cu bolovani, prostituată de care, ulterior Biserica Catolică a legat numele Miriamnei (Mariei) din Magdala.

♦ Josia încearcă o reformare nonviolentă a religiei ebraice, însă se loveşte de refuzul tradiționaliştilor, care printre altele, îl acuză de colaboraționism cu ocupantul roman. Între Josia şi Sanhedriu (conducerea templului), izbucneşte un conflict deschis, Marii Preoți îl acuză pe Josia de blasfemie, în vreme ce Josia îi acuză de corupție.

♦ Pilat din Pont, sâcâit de numeroasele revolte ce aveau loc, are o întrevedere cu Josia, căruia îi propune sprijin în preluarea conducerii religioase a evreilor, în schimbul subordonării puterii romane.

Această întâmplare este deformată în evanghelii, susținând că diavolul l-ar fi urcat pe Iisus pe streaşina templului, şi arătându-i bogațiile lumii, i-ar fi spus : « toate astea ți le voi da ție dacă te vei supune mie ».

♦ Josia refuză elegant propunerea şi pare-se că, cu această ocazie, îi face cunoscut lui Pilat şi originea-i nobilă.

♦ La vremea respectivă, cel mai periculos lider al răzvrătiților evrei, împotriva ocupației romane, era un oarecare BARABAS.

Barabas şi Iisus

Barabas era un fel de Robin Hood al epocii respective, şef al unui grup de naționaliști evrei, răzvrătiți contra puterii romane care avea pe conştiință mai mulți soldați romani. Acest lucru nu-l împiedica totuşi ca pentru a-şi procura mijloacele băneşti, să îi jefuiască pe bogații cetății pe care, pentru a-şi justifica tâlhăriile, îi acuza de colaboraționism. Pilat îl vâna cu disperare, ajungând chiar să pună un preț pe capul lui.

♦ Preoții Sanhedriului îl acuză pe Josia în fața lui Pilat de blasfemie şi alte încălcări ale legii. Pilat îi pofteşte afară cu politețurile cuvenite, argumentând că, după dreptul roman, lui Josia nu i se poate aduce nici o învinuire.

♦ Preoții Sanhedriului revin şi îi propun lui Pilat un schimb. Ei îl « livrează » pe Barabas şi grupul său, iar el îl va condamna pe Josia. Pentru Marii Preoți era un prilej nimerit de a se debarasa şi de Barabas şi de Josia. Pilat face promisiuni că după ce-l va aresta pe Barabas va urma şi arestarea lui Josia. În timp ce pregăteşte atacul împotriva grupului lui Barabas, Pilat trimite un mesager la Josia, spunându-i să părăsească Ierusalimul cât mai repede posibil. Josia organizează o reuniune cu ucenicii (reuniune cunoscută în evanghelii şi sub numele de Cina Cea De Taină), unde având încredere în discipoli, le explică toată istoria sfătuindu-i să părăsească Ierusalimul în taină, doi câte doi, urmând să se reunească la Qumram, unde Josia spera să le obțină un statut în cadrul esenienilor.

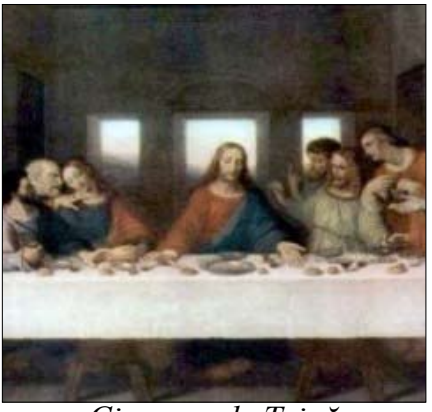
Cina cea de Taină

♦ În vreme ce Pilat conducea operațiunea contra lui Barabas, gărzile templului încep să-l caute pe Josia. Ca să câştige timp, Josia încearcă o diversiune, trimițându-l pe Iuda ca să îl « vândă » sau, mai exact, să-i ducă în altă parte. Deşi nu înțelege toate detaliile, Iuda se conformează şi face ce i-a cerut Josia. Josia se întâlneşte în secret, în grădina numită Getsemani cu Iosif din Arimateea şi cu slujitorul acestuia, Nicodim. Fiind un om bogat şi influent, Iosif din Arimateea, juca un rol dublu.

Iosif era foarte bogat şi influent, fiind unul dintre oamenii de bază ai esenienilor, plantați în sânul preoțimii din Ierusalim, în Sanhedriu.

♦ Iuda se pierde cu firea în fața Marilor Preoți, şi în cele din urmă, este obligat să le dezvăluie unde îl pot găsi pe Josia.

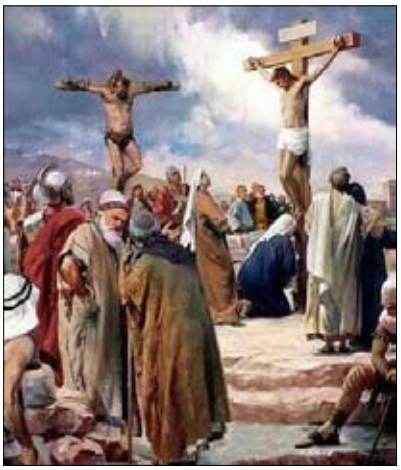

Iosif din Arimateea

♦ Josia este arestat de gărzile Marilor Preoți, pe când încerca să părăsească Ierusalimul, care îl duc legat la Pilat. Pilat începe să tărăgăneze lucrurile, trimițându-l la judecată lui Herod Antipa, fiul lui Herod Cel Mare, deşi ştia că acesta nu putea să-l condamne neavând nici o autoritate asupra lui.

♦ Campania împotriva lui Barabas a fost un succes, grupul lui fiind în totalitate distrus, el şi câțiva apropiați căzând prizonieri.

♦ Esenienii intră în contact cu Pilat, prin intermediul lui Iosif din Arimateea, cerându-i răscumpărarea lui Josia în aur.

♦ Claudia Proculla, soția lui Pilat, îi cere de asemenea acestuia să nu se amestece în această istorie.

♦ De la Herod Antipa care, aşa cum prevăzuse Pilat, nici nu a vrut să audă de o asemenea poveste, Josia este adus din nou în fața lui Pilat, care ordonă unui soldat din garda sa, să-l ducă în curtea templului şi să-i aplice o corecție prin flagelare.

Herod Antipa, fiul lui Herod Cel Mare, a fost cel care a ordonat execuția lui Ioan Botezătorul. Ca urmare a morții acestuia, a avut loc o mare revoltă populară, tronul său fiind în pericol. Acesta pare-se că a fost şi unul dintre motivele pentru care nici măcar nu a vrut să se implice în povestea dintre Sanhedriu şi Josia.

Soldații romani erau adevărate « maşini » de ucis oameni. Un soldat roman era capabil să ucidă un om dintr-o singură lovitură de bici. Soldatul « însărcinat » de Pilat şi-a făcut bine treaba, alegând bine biciul care trebuia să producă leziuni de suprafață foarte dureroase, dar care nu-i afectau organele vitale.

♦ I se fabrică şi un coif dintr-un mărăcine, pe care i l-au îndesat pe cap pentru ai da un aspect de îndestul pedepsit. Pilat mizează pe efectul surpriză şi, după flagelare, ordonă eliberarea lui Josia, declarând că nu are nici un motiv ca să-l condamne. Marii Preoți revin şi cer în continuare condamnarea lui Josia, amenințându-i cu revolte populare şi reclamații la Roma.

♦ Cum Paştele evreiesc se apropia, Pilat recurge la o stratagema, inventând el însuşi o « tradiţie », care prevedea eliberarea unui condamnat de Paşte. Mizând pe popularitatea lui Josia şi strâns cu uşa de Marii Preoţi, « decide » ca poporul să aleagă « democratic » dintre doi condamnaţi, contracandidatul lui Josia fiind chiar Barabas.

Toate acestea se întâmplau într-o zi de miercuri.

♦ În ziua următoare (o zi de joi), gloata manipulată de Sanhedriu, cere eliberarea lui Barabas. În ochii preoţilor, Barabas rămas singur era cu mult mai puţin periculos decât Josia. Strategia lui Pilat s-a năruit şi trebuia să o ia de la capăt.

♦ Pilat cere ca Josia să fie adus din nou la « judecată ». Josia, sfătuit probabil în prealabil, nu îi răspunde în mod deliberat la întrebări şi astfel, Pilat poate juca cartea ”procuratorului ofensat” în exercitarea autorităţii, după care, ”în culmea indignării”, citeşte actul de acuzaţie şi sentinţa.

♦ Urmează o mare surpriză pentru Marii Preoţi. Condamnarea la moarte este prin răstignire şi nu prin lapidare, cum era pedeapsa tradiţională şi normală pentru blasfemie. Pilat invocă dreptul roman drept scuză şi îşi spală mâinile în mod teatral, după care îi însărcinează pe soldaţii din garda sa să conducă.

Longhin Dacul

Comandantul gărzii lui Pilat era un oarecare Longhin (Longuin), originar din Dacia (România de astăzi), căruia i se mai spunea şi Longhin Dacul, în limba latină Longuinus Dacus. Acest Longhin era omul de încredere a lui Pilat, amestecat în toate combinaţiile pe care le făcea acesta. Atât el cât şi Pilat ajunseseră să adune sume fabuloase de bani şi aşa cum vom vedea ulterior, o regiune din Franţa (mai exact, Languedoc-ul), va ajunge să-i poarte numele. După evenimentul « răstignirii », Longhin Dacul este obligat să-şi ia o « vacanţă » undeva prin

Capadocia. Astăzi, acest Longhin Dacul, este trecut în rândul « sfinților » Bisericii Catolice, care i-au făcut o biografie foarte înduioşătoare. Există indicii că atât acest comandant al gărzii lui Pilat, cât şi soldații din garda acestuia, proveneau sau erau originari din Dacia Minor.

Longhin Dacul

Golgota

♦ În vinerea dinaintea Paştelui evreiesc, dimineața, soldații din garda lui Pilat îl duc pe Josia la locul « ales pentru execuție ». Acest loc, nu era nici pe departe cel al execuțiilor obişnuite. A fost ales un loc pe Dealul Căpățânii (Golgota), un deal care seamănă cu un craniu de om, situat la câțiva km de cetate.

Un oarecare din mulțime a fost obligat de către soldați să-i care lui Josia lemnele crucii. La nici măcar 100 m de deal, se afla un mormânt săpat în stâncă de talia unei camere de aproximativ 5 m$_{c}$, cu înălțimea de 1,5 m. Mormânt care fusese cumpărat de Iosif din Arimateea, nu cu mult timp înaintea acestor evenimente, împreună cu toată grădina dinprejur. În momentul răstignirii, Nicodim, slujitorul lui Iosif, dusese deja acolo un amestec de aproape 100 l de smirnă şi aloe.

Acest mormânt a fost descoperit la Ierusalim de un grup de arheologi englezi care au avut indicii clare asupra locului şi este cunoscut sub numele de Mormântul Grădinii, fiind situat la nici 100 m de Dealul Golgota. Din punct de vedere al cercetătorilor, acesta este ADEVĂRATUL MORMÂNT unde a fost pus Josia (Iisus) după răstignire, şi nicidecum cel din Cetatea Ierusalim, cum în mod eronat, Bisericile Creştine, în speță Biserica Catolică, încearcă să ne convingă, si in jurul căreia se desfăşoara un comerț sălbatic: iconițe, lumânări, apa din

Râul Iordanului, toate sfinţite şi vândute la grămadă vizitatorilor credincioşi şi naivi.

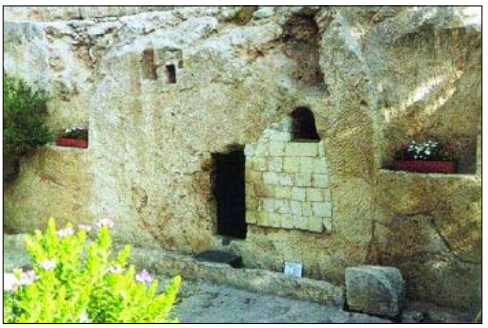

Mormântul lui Iosif din Arimateea, locul unde Iisus a fost depus după «răstignire» . Este cunoscut sub numele de Mormântul Grădinii din cartierul TALPIOT Ierusalim.

♦ Marii Preoţi ai Sanhedriului îl însoţesc pe Josia la locul execuţiei şi mituiesc soldaţii să-şi ducă treaba până la capăt. Împreună cu Josia, sunt aduşi pentru a fi executaţi şi doi dintre tovarăşii lui Barabas. Execuţia începe cum era normal, conform ordinelor lui Pilat, cu răstignirea celor doi tovarăşi ai lui Barabas, apoi urmează Josia.

Romanii erau experţi în « arta crucificării », pe cruce se murea în două, trei sau patru zile. Celor programaţi să moară mai lent, li se fixa o scăriţă pe care să îşi sprijine picioarele. Rudele apropiate ale condamnatului aveau dreptul să-i şteargă acestuia sudoarea de pe faţă cu o cârpă înmuiată în apă, dar nu aveau dreptul să îi dea să bea. Pentru un condamnat, soldaţii care se ocupau de răstignire, puteau fi îngeri sau demoni. Totul depindea de ei şi totul le era permis. Uneori soldaţii, cu complicitatea comandanţilor, dacă suma pusă în joc era atractivă, mai făceau scăpat câte un condamnat. Fiecare răstignit primea, după ce era dat jos de pe cruce, o lovitură asiguratorie cu sabia scurtă romană în ceafă, ceea ce nu s-a întâmplat şi în cazul lui Josia. Din punct de vedere al specialiştilor, este practic IMPOSIBIL, în condiţii normale, să se moară pe cruce într-un interval de aproximativ cinci-şase ore, excluzând un stop cardiac. Un fapt foarte ciudat a fost acela că lui Josia i-au fost bătute cuiele în palmă şi nu în încheieturi, cum era normal. Asta presupune faptul că antebraţele i-au fost legate de lemnul vertical al crucii, ceea ce face ca durerile să fie mai mici decât cum ar fi fost normal. Putem afirma pe bună dreptate, că Pilat i-a învins pe Marii Preoţi, profitând chiar de propriile lor legi, răstignindu-l pe Josia în zi de vineri, ziua dinaintea Sabath-ului. După legile evreilor era interzis ca un executat să fie expus « în faţa lui Iahweh » în zi de Sabath. Ziua Sabath-ului, sau sâmbăta, avea legi foarte stricte.

♦ Soldaţii intra bine în jocul mulţimii strânse, « batjocorindu-l » şi ei pe Josia, în prezenţa Marilor Preoţi, veniţi să-şi savureze victoria. În timpul « ceremoniei », începe să se anunţe o ploaie violentă, foarte normală pentru acea perioadă a anului. Mulţimea începe să se disperseze împreună cu Marii Preoţi. Pe lângă faptul că venea ploaia, era şi vineri, şi fiecare evreu avea obligaţia, conform tradiţiei,

să se pregătească pentru Sabath. Rămân câțiva curioşi şi apropiați ai condamnaților, printre care şi Nicodim, slujitorul lui Iosif din Arimateea.

O întâmplare iarăşi stranie, în toată această poveste, face ca cineva să aducă acolo un vas cu oțet, şi nu unul cu apă, cum ar fi fost normal. Se presupune că în acest oțet, soldații ar fi dizolvat un narcotic foarte puternic. Contrar oricărei logici, dar ştiind exact ce face, un soldat, înmoaie un fel de burete în vasul cu oțet, îl înfinge în lance şi îl apropie de fața lui Iosia, care la foarte puțin timp «îşi dă duhul». Acestui moment al morții lui Josia (Iisus) îi este asociat în evanghelii diverse «Miracole». Perdeauna groasă a templului care se rupe în două, morminte care se deschid şi «sfinți» care învia. Aici se impune totuşi o întrebare: Ce sfinți erau la vremea respectivă, în afară de, hai să zicem, Ioan Botezătorul, despre care nu se consemnează nicaieri că ar fi înviat, de vreme ce este ştiut că «sfinții» au început să apară 300 de ani mai târziu, când Biserica Catolică a început să-i «sfințească» pe toți de-a valma. Ucenicii erau în viață, Miriamne (Fecioara Maria) şi Iosif idem, deci… nu înțelegem despre care ”sfinți” era vorba.

Luminați-ne ”Sfinți Parinți”, căci citind evangheliile voastre pe care le-ați impus cu japca enoriaşilor, riscăm să bâjbâim în întuneric, şi uite ce prostii mai înțelegem (SIC) dacă începem să gândim.

♦ Primii stropi de ploaie încep să cadă şi lucrurile încep să se precipite. Cei doi tovarăşi ai lui Barabas, fiindcă trebuiau să moară, sunt omorâți pe cruce. Le sunt zdrobite oasele picioarelor cu o ranga, după care soldații le acordă lovitura de grație, străpungându-i cu sabia în ceafă.

♦ Unul dintre soldați se îndreaptă spre crucea lui Josia şi « împungându-l » cu lancea în coastă îl declară MORT ultimilor curioşi rămaşi, după care îl dau jos de pe cruce. Cum era şi « normal », nu l-au predat membrilor familiei (mama, tata, frații vitregi), ci îl predau lui Iosif din Arimateea şi lui Nicodim care făceau parte din cealaltă familie, cea a esenienilor. Nicodim îl înfăşoară într-o PÂNZĂ, şi îl transportă în mormântul lui Iosif din Arimateea din apropiere, unde ştim că dusese deja un amestec de aproape 100 de litri de smirna şi aloe.

S-a dovedit ştiinţific că nici smirna şi nici aloea nu fac parte din elementele folosite la îmbălsămarea cadavrelor în tradiţia evreilor. În schimb, aloea era foarte des folosită la închiderea rănilor şi vindecarea lor grabnică. Putem afirma că imediat după răstignire, Josia a fost scăldat timp de aproximativ 40 de ore în acest amestec.

Pânza în care a fost înfăşurat Josia după crucificare, nu este altceva decât atât de celebrul şi controversatul GIULGI DE LA TORINO, care poate fi considerat cheia de boltă a acestui caz. Istoria acestui Giulgi este foarte bizară, dar şi extraordinară în acelaşi timp. Giulgiul este un material textil care în prezent este conservat în Domul din Torino, având o lungime de 4,36 m pe 1,10 m, urmele de pe pânză conturând două imagini.

Prima menţiune despre existenţa acestui giulgi a fost făcuta într-o Evanghelie Apocrifa numită Evanghelia după Evrei. Este semnalat apoi, prin diverse locuri în Europa, în anul 1204 la Constantinopol, ca să apară în anul 1356, la 32 de ani de la moartea Marelui Maestru al Cavalerilor Templieri, Jaques de Molay, în Franţa, la Lirey, pe proprietatea lui Godefroy de Charny, care îşi schimbase numele în Godefredo I de Chany, nimeni altul decât nepotul comandorului Godefroy de Chany care fusese ars pe rug alături de Marele Maestru al Cavalerilor Templieri. Pentru a fi protejat este purtat prin diverse locuri în Franţa, de unde intra în posesia familiei de Savoya, pentru ca în 1983, prin testament, ultimul rege al Italiei, Umberto al II-lea, să-l doneze Bisericii Catolice, care L-a expus în Domul de la Torino. La început, Biserica Catolică a fost foarte rezervată în declaraţii, căci exista riscul ca acesta să fie un fals al Evului Mediu şi nu vrea să se discrediteze, dar totuşi l-a expus. Adevărat sau fals, mai aducea nişte bănuţi în Visteria Domnului. Cercetătorii, cu ajutorul mass-mediei, au făcut oarece presiuni asupra Vaticanului, să le fie încredinţat pentru a fi analizat. În cele din urmă, Vaticanul se declară de acord, însă reafirmă ca nu poate să garanteze dacă este original sau nu. În anul 1988 au aprobat ca mostre din Giulgi să fie date mai multor laboratoare independente, laboratoare care confruntând ulterior concluziile, au descopeit că relicva considerată la început un fals al Evului Mediu din perioada anilor 1260-1360, are o vechime de aproape două milenii. S-a constatat, de asemenea, că există asemănări uimitoare între pânza Giulgiului şi fragmente de îmbrăcăminte descoperite în ruinele de la Masada. Singurul detaliu care diferă, fiind vârsta datată cu C 14. Particulele de polen descoperite pe suprafaţa ţesăturii, caracteristice unei plante care creşte în Palestina, grupa de sânge AB, foarte rară printre europeni, dar comună evreilor din Orientul Mijlociu, fragmente dintr-un spin care creşte doar pe dealurile din jurul Ierusalimului,

precum şi o concentraţie ridicată de aloe, smirnă şi alte uleiuri, i-au îndreptăţit să creadă că se aflau într-adevăr în posesia pânzei în care a fost învelit Josia după răstignire. Ceea ce îi nedumerea pe cercetători, era imaginea împregnată de pe Giulgi, fiindcă, dacă pânza ar fi fost mulată pe figură, ar fi trebuit să fie în forma de oval culcat şi nicidecum un oval drept. După o nouă serie de cercetări au lămurit misterul. Imaginea de pe Giulgi era o imagine imprimată optic în perioada Evului Mediu. Imediat, bănuielile au căzut pe Leonardo da Vinci, care era un nelipsit în cercul familiei de Savoya, dar cercetătorii se întrebau care a fost scopul pentru care a imprimat imaginea pe Giulgi. Răspunsul este foarte simplu. Leonardo da Vinci, ca Mare Maestru al Consiluiului (Prioriei) din Sion (despre care vom avea ocazia să vorbim puţin mai târziu), a vrut să atragă atenţia asupra pânzei, fiindcâ aceasta nu îşi dezvăluise încă marea TAINĂ, taina pe care el o ştia şi ulterior au descoperit-o şi cercetătorii.

La auzul veştii că pânza era autentică, preoţii Vaticanului şi-au frecat mâinile de bucurie. După numeroasele falsuri care le comercializaseră în trecut aveau, în sfârşit, şi ei ceva original. Bucuria le-a fost însă de scurtă durată. Cercetătorii le-au mai dat o veste: «OMUL CARE A FOST ÎNVELIT ÎN ACEST GIULGI NU ERA MORT».

În anul 1988, cinci dintre laboratoarele independente, în urma unor « donaţii anonime » a câte 10 milioane de lire sterline fiecare, au declarat Giulgiul din Torino un fals al Evului Mediu. În data de 13 octombrie 1988 (în 13 oct. 1307 au fost arestaţi templierii şi veţi vedea puţin mai târziu ce legături au aceste date între ele), purtătorul de cuvânt al Vaticanului anunţă rezultatele cercetării : pânza a fost lucrată în perioada anilor 1260-1360. Astăzi, numeroase canale de televiziune, cu prezentatori care se văd de la distanţă că au fost instruiţi, vin să ne intoxice cu concluziile că Giulgiul nu este altceva decât un fals. În anul 1997, are loc un incendiu « inexplicabil » care a cuprins capela în care se afla Giulgiul, incendiu din care relicva a scăpat chiar ca prin minune, am putea spune, datorită prezenţei de spirit a gardianului de servici, prezenţă de spirit care avea să-l coste ulterior pierderea locului de muncă. Relicva a fost din nou expusă, în perioada 13 octombrie-22 octombrie 2000, iar următoarea expunere va mai avea loc tocmai în ...anul 2025. Asta dacă între timp nu o să mai aibă loc vreun « eveniment ».

Francmasoneria, organizaţie care actualmente protejează Vaticanul deoarece face afaceri cu banii « Prea Sfintei Instituţii », dă şi ea o « mână de ajutor » afirmând că Giulgiul aparţine, nici mai mult nici mai puţin, decât lui Jaques de Molay, Marele Maestru Templier. Când Marele Inchizitor al Franţei, GUILLAUME IMPERT

«îngrozit» că Molay şi-ar fi bătut joc de suferința lui Hristos, a executat pe acesta Scena Patimilor. (Vedeți stimați cititori ce grozavi au fost debilii aceştia în stare să facă, fără să fie pedepsiți de nimeni ?)

Ulterior, când de Moley a fost coborât de pe cruce, ar fi fost înfăşurat în Giulgi şi chemând rudele celuilalt templier schinjuit Goudefroy de Chany, să-i îngrijească, aceştia şi-ar fi însuşit Giulgiul. Drăguță poveste dragi MONSENIORI, dar ce ne facem cu grupa sângelui de pe Giulgi, deoarece Jaques de Moley era francez şi deci european, asta ca să nu mai vorbim de vechimea pânzei.

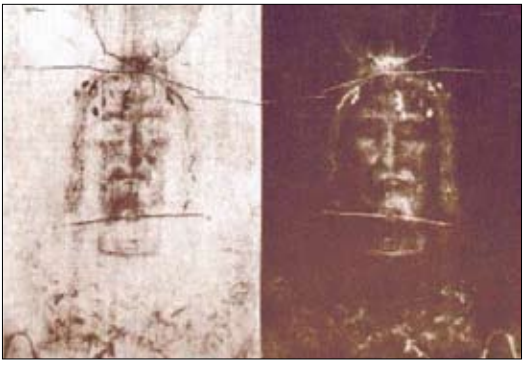

Giulgi-ul din Torino

Domul din Torino

Leonardo da Vinci

Humberto II de SAVOYA

♦ Ca totul să pară veridic, soldații îşi dispută cămaşa lui Josia într-un potop (şi la propriu şi la figurat) de înjurături şi îmbrânceli, după care iau poziție la gura mormântului. În cursul nopții de sâmbătă spre duminica, între Pilat, prin intermediul soldaților, şi esenieni, are loc un schimb.

♦ Esenienii predau soldaților 30 de talanți de aur (1500 kg), în schimbul lui Josia « şifonat » dar viu.

Aşa zişii "îngeri" îmbrăcați în alb de la mormânt, menționați în evanghelii, nu sunt altcineva decât esenienii veniți să-l recupereze pe Josia.

Faptul că venind la mormânt, Miriamne (Fecioara Maria), mama sa adoptivă împreună cu Maria din Magdala, nu l-au recunoscut decât după voce şi faptul că Josia nu le-a lăsat să îl îmbrăţişeze de teamă să nu îi redeschidă rănile, este încă un argument pe lângă celelate care susţin acest scenariu.

♦ Mai marii preoţi ai Sanhedriului, cerându-le ulterior socoteală soldaţilor cu privire la cadavrul lui Josia, aceştia declară cu nonşalanţă că au adormit în post şi este foarte probabil ca acesta să fi fost luat de ucenici.

Aceşti soldaţi din garda lui Pilat sunt poate singurii soldaţi din toată istoria Imperiului care, declarând că au adormit în post nu li s-a tăiat capul în faţa plutonului, conform legilor romane. Paradoxul este că au mai primit şi bani pentru acest « somn » al lor.

♦ Între mai Marii Preoţi ai Sanhedriului şi Pilat povestea rămâne nedesluşită, acesta având un as în mânecă, în persoana lui Barabas, care cu puţin sprijin, îi putea acuza pe Marii Preoşi de trădare în faţa poporului.

♦ Marii Preoţi se întâlnesc din nou cu soldaţii conduşi de Longhin Dacul, care devenise un coşmar al lor şi , dându-le din nou o suma considerabilă de bani, cad de acord ca ambele părţi să facă povestea uitată.

♦ Refăcându-se în urma « tratamentului » aplicat de Pilat, Josia se întâlneşte pe ascuns cu ucenicii.

Întâlnirea lui Josia cu ucenicii a fost una cât se poate de pământească, ucenicul Toma putând pipai cu propriile mâini rănile acestuia. Deşi în evanghelii, Biserica Catolică aberează din nou, susţinând că Josia s-ar fi înălţat la cer, după care s-a coborât Duhul Sfânt din cer sub forma eternilor porumbei şi flăcări care s-au depus pe căpăţânile ucenicilor, îl regăsim pe Josia în drum spre Emaus. Referitor la Înălţare suntem totuşi înclinaţi să credem că printr-o tehnica de folosire a capacităţii cerebrale, Josia ar fi putut levita cativa zeci de cm deasupra solului. Creierul uman este o mare necunoscută, capabil de foarte multe lucruri deosebite. Ideal ar fi să putem folosi această forţă a creierelor noastre doar în slujba binelui.

Toma ”Necredinciosul”

♦ Josia, personal se reconciliază cu ucenicii, dar nici nu mai intra în discuție faptul ca ei să mai primească un statut în cadrul grupării esenienilor.

♦ Josia se desparte de ucenici, recomandându-le să predice BINELE şi să aplice tratamentele pe bază de plante aşa cum el i-a învățat, fără însă să pretindă ceva în schimb. (Fără plată ați primit, fără plată să dați).

♦ Ucenicii însă au început să predice ce au crezut ei mai bine, adică pe Josia Iisus Hristos. Predicându-l pe Iisus se predicau pe ei înşişi. Când eşti în compania cuiva important, cu timpul devii şi tu important. Banale vindecări, e drept, inexplicabile pentru unii, au devenit MIRACOLE. Minunile au început să fie povestite şi repovestite. Bineînțeles că erau şi ei de față când s-au întâmplat aceste minuni. Cu timpul, s-a ajuns că unele dintre minuni s-au întâmplat tocmai datorită faptului că erau şi ei de față. Josia se întoarce în fieful esenienilor. Esenienii îi impun un statut special în cadrul organizației, iar Josia trebuie să se supună.

♦ El este REGELE NEUNS al poporului său, dar şi neuns tot rege rămâne, iar linia dinastică trebuie dusă mai departe. El este « Fiul Risipitor », din propria-i pildă, care s-a întors acasă. Odată întors acasă, trebuie să se supună legilor casei.

♦ Esenienii încheie o alianță cu Pilat, ajungând să aibă chiar relații strânse de prietenie.

♦ Josia se căsătoreşte cu Maria din Magdala, Marie care încă o dată repetăm, nu are nici o legătură cu prostituata salvată de la lapidare.

Tot acest scenariu are la bază trei scrisori pe care Claudia Proculla, soția lui Pilat, i le-a trimis Fulviei Romelia, cea mai bună prietenă a sa. Aceste scrisori, în urma cruciadei împotriva catarilor (despre care vom vorbi puțin mai târziu), au ajuns în posesia Bisericii Catolice, care le-a modificat total. Originalele au fost totuşi păstrate în subsolurile Vaticanului, de unde au ajuns în Franța, aduse de către Napoleon. Când acesta a invadat Roma, l-a arestat pe Pius al VII-lea şi a pus sechestru pe bunurile Bisericii. Din Franța aceste scrisori, ajung nu se ştie cum, în Anglia, de unde sunt răscumpărate de Vatican de la un anticar care a dorit să rămână anonim, în schimbul unei sume destul de piperate (este vorba despre aproximativ 17 milioane de lire sterline). Pentru că se ştia de existența acestor scrisori, Biserica nu a putut să le nege, însă a putut să le modifice. Alăturat, aveți una dintre aceste scrisori, modificată de « Sfinții Părinți », în care se simte de la distanță, stilul bisericesc în care a fost scrisă. Interesant este faptul că în afară de faptul că descriu scenariul de la Ierusalim, scrisorile dau date şi despre identitatea ei, a Claudiei şi a lui Pilat. Ştim despre Pilat că era din Pont (Golf), cei care au scris ulterior istoria, au afirmat că

Pilat era din Pontul (Golful) Asiei Mici. Total greşit. Pilat era nepot de soră a guvernatorului de origine samnită a provinciei romane GALLIA AQUITANIA şi locuia exact în ARCACHON-ul de astăzi, acolo unde sunt şi deja celebrele DUNE ale lui PILAT, iar Pontul (Golful) era Golful Arcachon-ului. De asemenea, se ştie, că soţia lui Pilat, Claudia Proculla era fiica guvernatorului provinciei romane GALLIA NARBONENSIS (mai exact localitatea Narbone de astăzi din Franţa), vecină cu Gallia Aquitania, nu departe de orăşelul-port SANTES-MARIES de la MER (Sfintele Marii ale Marii).

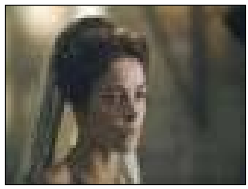

Claudia Proculla, soţia lui Pilat

CLAUDIA PROCULA, ŢIE FULVIA ROMELIA, SALUTARE!

O, tu a mea credincioasă tovarăşă, mă întrebi şi mă rogi a-ţi descrie evenimentele care s-au petrecut după ziua despărţirii noastre. Ştirile unora din ele au ajuns şi până la tine, însă taina în care sunt învăluite trezeşte în tine neliniştea şi dorinţa de a şti starea mea. Dând atenţie apelului tău mă voi strădui să refac inelele lanţului de amintiri împrăştiate ale vieţii mele şi, dacă vei întîlni astfel de împrejurări, care ar uimi mintea ta, atunci adu-ţi aminte că Puterile Creatoare sunt nepătrunse şi înconjurate de întuneric pentru priceperea noastră neputincioasă şi muritoare, şi că este cu nep utinţă pentru fiinţele muritoare de a schimba soarta vieţii lor.

Eu nu o să-ţi amintesc primele zile ale vieţuirii mele, care au zburat aşa repede în pace, în Narbona, sub paza şi grija părinţilor mei şisub ocrotirea divină a prezenţei lor… Tu ştii că odată cu sosirea celei de-a şaisprezecea primăveri a fecioriei mele, m-am unit prin legătură conjugală cu romanul Ponţiu, nepot al unei renumite familii, care ocupa pe atunci, în Italia, un post de guvernator... Imediat după ieşirea noastră din templu a trebuit să merg cu Ponţiu în provincia care i-a fost încredinţată. Am plecat fără bucurie, dar nici cu o deplină îndoială, după soţul meu care, după anii săi, putea fi socotit ca tatăl meu. Eu v-am regretat mult... fiindcă locuinţa liniştită a p ărinţilor mei, fericitul cer al Narbonei, frumoasele monumente, gingaşele dumbrăvi ale patriei mele au rămas ceva sublim în sufletul meu. Eu vă salut, copleşită de dor, cu ochii plini de lacrimi!...Primii ani ai vieţii mele conjugale au trecut liniştiţi. Cerul mi-a dăruit un fiu. El mi-a fost mai drag decât lumina zilei, am împărţit cu el ceasurile mele de îndeletniciri, de tristeţe, de bucurie. Fiul meu era de numai cinci ani când Ponţiu, după mila Împăratului, a fost numit Procurator peste Iudeea. Atunci noi am plecat cu oamenii noştri reangajaţi ca servitori,

pe un drum foarte greu de descris... Cu timpul, m-am îndrăgostit de acea provincie bogată şi fructiferă pe care soţul meu trebuia să o cârmuiască în numele Romei, stăpâna popoarelor. În Ierusalim de multe ori am fost înconjurată de aplauze şi cinste, dar totuşi am trăit în deplină singurătate şi izolată, din cauza mândriei şi disprețului cu care evreii ne întâmpinau pe noi, "străinii" şi "păgânii" - după cum ei ne numeau pe noi. Ei susțineau că noi spurcăm cu prezența noastră pământul sfânt, pe care Dumnezeul lor l-a făgăduit strămoşilor lor. Eu mi-am petrecut deseori timpul plimbându-mă cu copilaşul meu prin pădurile mele liniştite, unde mistrețul se hrănea cu ramurile măslinilor, unde palmieri cu frunzele lor delicate, mai frumoase ca cele din Delosa, se ridicau deasupra portocalilor sălbatici care înfloreau, ori printre narvii fructiferi. Acolo, sub acea umbră răcoroasă, am cusut învelitori pentru altarele zeilor, sau citeam versurile lui Virgiliu care sunt foarte plăcute auzului şi tot atât de răcoritoare inimii. Soţul meu, numai puține momente îşi putea rezerva pentru mine. El era întunecat şi trist, pentru că oricât de tare era mâna lui, ea era totuşi prea slabă pentru a ține în frâu acest popor care a fost mult timp independent şi pornit din fire către răscoală. Deşi am observat că sunt despărțiți în mii de secte furtunoase, totuşi ei se unesc într-un singur punct: ura turbată contra romanilor.

Numai o singură familie din înalta clasă din Ierusalim îmi arătă o prietenie relativă. Aceasta era familia şefului sinagogii, iar eu am găsit o mare plăcere în vizitarea soției lui, Salomeea, un exemplu de bunătate şi blândețe, şi îndeosebi în faptul că am făcut cunoştință cu fiica ei, ce avea vârsta de doisprezece ani, Semida cea iubită şi preafrumoasă, ca zarea Saronului care înfrumusețează părul ei...

Câteodată ele îmi vorbeau despre Dumnezeul părinților lor şi îmi citeau pasaje din sfintele lor cărți. Şi ce să-ți spun, Fulvia, îmi amintesc despre cunoscutele cântări de laudă compuse de Solomon pentru Dumnezeul lui Iacob - acel singur Dumnezeu, veşnic şi nepătruns de obiceiurile şi proverbele cărora noi le dăm ascultare la altarele noastre numindu-le dumnezeieşti, Atotputernicul şi Milostivul, care uneşte în Sine bunătatea, curăția şi mărirea. Amintindu-mi de glasul Semidei care răsuna ca sunetul de harfă când cânta sfântul imn Binefăcătorului şi Marelui Împărat al lui Israel, la rândul meu încercam să-l cânt la instrumentul meu, aşa de des folosit pe atunci. În singurătatea mea, lângă leagănul băiatului meu, mă aruncam în genunchi, Îl chemam de multe ori, chiar împotriva voinței mele, rugam pe acel Dumnezeu, pentru smerenia şi liniştea inimii mele, îi supuneam soarta şi judecata me a mâinii lui tari de fier, ca o roabă unui domnitor, şi să vezi minune! eu totdeauna mă ridicam ajutată şi mângâiată.

După un timp oarecare, Semida se îmbolnăvi. Într-o dimineață, când m-am deşteptat, mi s-a spus că ea a murit în brațele mamei sale şi fără prea mare suferință.

Cuprinsă de întristare, auzind această ştire, eu l-am luat pe copilaşul meu pentru a merge la ele, ca să o plâng împreună cu plângătoarele şi cu maica ei, Salomeea. Sosind în strada unde era casa lor, servitorii mei doar cu mare greutate au putut face drum prin mulțime, pentru mine şi însoțitoarele mele, pentru că plângâtoarele şi cântărețele, împreună cu o imensă mulțime de oameni, se îngrămădiseră în jurul casei... Deodată, am văzut că mulțimea se retrage, făcând loc de trecere unui grup de oameni ce veneau şi la care mulțimea privea cu mare interes şi respect. În primul om, eu am recunoscut pe tatăl Semidei; dar în loc a-l vedea întristat, după cum mă aşteptam să-l văd, pe strălucitoarea lui față am văzut semnele unei ferme convingeri şi nădejdi, ce nu putea fi înțeleasă de mine. Cu el mai mergeau trei inşi, îmbrăcați cu haine aspre şi cam sărăcăcioase, ce dădeau impresia că sunt nişte oameni simpli şi neştiutori. Dar după ei mergea unul îmbrăcat, un bărbat în anii de plină frăgezie a tinereții Lui.

Eu mi-am ridicat ochii ca să-L privesc, dar a trebuit imediat să-mi retrag privirea de la El spre pământ, ca dinaintea Soarelui strălucitor. Mi se părea că fruntea Lui era luminată, iar în jurul capului se forma o strălucire care părea ca o coroană, iar părul Lui se lăsa pe umeri, potrivit cu obiceiul locuitorilor din Nazaret.

Îmi este imposibil a-ți explica ce am simțit eu când L-am privit! Aceasta a fost cea mai puternică emoție pe care am simțit-o vreodată, pentru că în fiecare trăsătură se descoperea o nepătrunsă frumusețe, dar totodată El insufla şi o teamă tainică prin privirea ochilor Săi, ce păreau că ne prefac în țărână. Eu plecai după El fără să ştiu unde merge.Uşa se deschise şi eu am putut vedea pe Semida, care zăcea în pat înconjurată de sfeşnice şi miresme! Era încă frumoasă, în acea linişte cerească ce se cobora peste ea, dar fruntea îi era palidă, precum culoarea crinilor ce erau îngrămădiți la picioarele ei. Degetul morții lăsase urme în jurul ochilor ei, peste buzele ei uscate. Salomeea stătea lângă ea, amuțită şi aproape lipsită de orice simțire. Mi s-a părut că ea nici nu mă vedea.

Iar tatăl Semidei s-a aruncat la picioarele Aceluia, necunoscut de mine, care se apropie de aşternutul celei moarte, şi după ce i-a arătat-o, a strigat: “Domnul meu, fiica mea este în mâinile morții: dar dacă voieşti, ea va învia!”

Am tremurat când am auzit aceste cuvinte. Inima mea a încetat să mai bată din cauza măreției Aceluia pe care eu nu-L cunoşteam. El a prins mâinile Semidei, aţintindu-şi puternica-i privire la ea şi i-a zis: “Fetițo, scoală-te!”

Semida s-a ridicat de pe patul ei, ca şi cum ar fi fost ajutată de o mână nevăzută. Ochii i se deschiseră, elanul cel fin al vieţii înflori iarăşi pe buzele ei, apoi şi-a întins mâinile şi a strigat: "Mamă!". La acest strigăt se trezi Salomeea. Mama şi fiica ei, tremurând, s-au îmbrăţişat una pe alta. Iar Iair a îngenunchiat în faţa Aceluia căruia îi zicea Domn, sărutându-i ciucurii de la poala veşmântului, zicând: "Ce trebuie să fac pentru a avea viaţă veşnică?". "Să iubeşti pe Dumnezeu şi pe oameni", a spus El şi S-a făcut nevăzut, ca o fantomă în umbra luminii. Eu eram în genunchi, fără să-mi dau seama. După ce m-am sculat, ca într-o deşteptare din somn, am plecat acasă lăsând fericita familie în culmea bucuriei - o bucurie pe care nici o pană nu o poate descrie.

În timpul când luam masa de seară, i-am istorisit lui Ponţiu tot ce-am văzut şi auzit. El plecă capul şi zise: "Tu ai văzut pe Iisus Nazarineanul, care e obiectul de ură şi de dispreţ al fariseilor şi al saducheilor, al partidului lui Irod şi al leviţilor îngâmfaţi din Templu. Această ură creşte zi de zi, tot mai mult şi unicul lor gând este ca să-i ia viaţa, dar cuvintele Nazarineanului sunt ale unui înţelept şi minunile Lui, sunt ale adevăratului Dumnezeu".

"Dar pentru ce-L urăsc ei aşa de mult?" zisei eu. "Pentru că El mustră obiceiurile şi făţărnicia lor. Eu L-am auzit odată zicând fariseilor: "Morminte văruite! Pui de năpârci otrăvitoare! Voi puneţi fraţilor voştri sarcini grele pe umeri, pe care nu voiţi să le atingeţi nici cu degetul mic al vostru! Voi plătiţi zeciuiala din chimen, dar foarte puţin vă interesaţi de împlinirea legii, de credinţă, dreptate şi milă!" Înţelesul acestor cuvinte este adânc şi adevărat...El a supărat pe aceşti oameni îngâmfaţi şi mândri şi atmosfera e foarte nefavorabilă pentru viitorul Nazarineanului".

"Dar tu o să-L aperi, nu-i aşa?" am strigat eu, plină de indignare.

"Puterea mea este foarte slabă în faţa acestui popor răsculător şi stricat; de altfel, aş suferi şi eu foarte mult, sufleteşte, dacă ar trebui să vărs sângele acestui înţelept". După aceste cuvinte, Ponţiu se sculă şi intră în altă cameră, adânc îngândurat. Eu am rămas într-o durere şi întristare de nedescris...

Ziua Paştelor se apropia. La această mare sărbătoare, atât de importantă pentru evrei, se îngrămădea în Ierusalim o mare mulţime de oameni, din toate părţile Iudeii, pentru a aduce, în Templu, jertfa divină legată de solemnitatea sărbătorilor care aveau loc. Joi, înainte de această sărbătoare, Ponţiu mi-a spus întristat că viitorul Nazarineanului e foarte neliniştitor. Asupra capului Lui s-a făcut deja o conjuraţie şi se poate ca încă în aceasta seară El să fie predat în mâinile Arhiereilor. Eu mă cutremurai la auzirea acestor cuvinte şi îl întrebai: "Tu o să-L aperi, nu-i aşa?". "Voi putea face eu aceasta?" răspunse Ponţiu, cu

o privire întunecată. “Soarta pe care Platon o prezicea pent ru unii neprihăniți, mi se pare că o să-L lovească pe Iisus. El va fi persecutat, disprețuit şi predat spre a fi osândit la moarte crudă”.

Veni timpul pentru culcare şi pe dată ce aşezai capul pe pernă, nişte puteri tainice parcă au pus stăpânire pe mintea mea. Eu L-am văzut pe Iisus, aşa după cum Salomeea îl descria pe Dumnezeul ei. Fața Lui strălucea ca un soare de atâta mărire. El zbura undeva deasupra aripilor Heruvimilor şi din ființa Sa izvorau flăcările ce împlineau voința Lui. Mi se părea că El era oricând gata de a judeca popoarele adunate în fața Sa, doar prin întinderea dreptei Sale puternice. El a despărțit pe drepți de nedrepți. Cei dintâi se urcau către El plini de mărirea tinereții veşnice şi mărirea Dumnezeiască; dar cei din urmă au fost aruncați în lacul focului, un foc pe lângă care Ereba şi Plegetona sunt nimic. Atunci judecătorul divin, arătând mulțimii rănile ce-I împestrițau corpul Său, a zis cu un glas de tunet puternic:”Dați-Mi înapoi sângele pe care Eu l-am vărsat pentru voi!”. Atunci aceşti nenorociți rugau munții şi peşterile pământului ca să-i înghită, acoperindu-i. În zadar s-au simțit ei fără suferințe, în zadar s-au simțit nemuritori şi nesupuşi disperării cât timp au fost pe pământ! Ei pieriră! O! Ce fel de vis, sau mai bine i s-ar zice prevestire!

Îndată ce zorile începură să se ivească şi să lumineze auriu turnurile templului, eu m-am sculat cu inima apăsată de groază de cele văzute, m-am aşezat la fereastră pentru a lua aer proaspăt. Mi se părea însă că din centrul oraşului se aude, din ce în ce mai tare, un şuier zgomotos; strigătele, țipetele, blestemele, care erau mai înspăimântătoare decât valurile înfuriate ale oceanului, ajungeau la urechile mele. Eu am continuat să ascult; inima mea bătea înspăimântată, iar fruntea mi se umplu de sudoare rece.

Nu peste mult timp am auzit acel zgomot apropiindu-se, tot mai mult, până ce treptele care conduceau la Palatul Justiției s-au cutremurat sub greutatea gloatei ce venise într-un număr foarte mare.

Adânc îngrijorată de cele ce vor urma, pe neaşteptate, mi-am luat pe fiul meu în brațe, acoperindu-l cu o învelitoare subțire şi am alergat la soțul meu... Ajungând la uşa din interior, care conduce la sala de judecată şi auzind acel zgomot mare de glasuri, n-am mai îndrăznit să intru înăuntru, ci am rămas să privesc prin perdeaua de purpură. Ce privelişte, Fulvio! Ponțiu stătea pe tronul său, făcut din oase de elefant, în toată mărirea cu care Roma înconjură pe reprezentanții săi; şi, deşi în aparență fără teamă, cum voia el să apară, arătând prin expresia feței lui că nu se teme, totuşi, eu mărturisesc că am putut pricepe grozăvia chinului său.

În fața lui, cu mâinile legate, cu hainele rupte de maltratările suferite, cu fruntea plină de sânge stătea Iisus Nazarineanul, liniştit şi

neclintit. În trăsăturile feţei Lui nu se putea vedea nici mândrie, nici frică. El era liniştit ca un nevinovat, supus ca un miel; blândeţea Lui m-a umplut de frică şi groază, pentru că în urechile mele încă mai răsunau cuvintele din vis: "Daţi-mi sângele ce am vărsat pentru voi!"

În jurul Lui, plină de furie şi turbată, stătea mulţimea, care Îl adusese la judecată; la această gloată se mai adăuga şi o mare mulţime de gardieni şi servitori, de leviţi şi de farisei, cu privirile încruntate şi mânioase. Aceştia din urmă se puteau deosebi după tăbliţele de pergament, însemnate cu diferite texte din Lege pe care le aveau legate pe frunţi. Toate aceste feţe fierbeau de egoism şi erau pline de ură; pot spune că mi se părea că pe faţa lor strălucesc flăcările infernului şi că spiritele lui Nemera amestecă glasurile lor cu strigăte sălbatice, întocmai ca acelea ale fiarelor turbate. În cele din urmă, după ce se făcu un semn din partea lui Ponţiu, se lăsă tăcere.

- "Ce vreţi voi de la mine?" - întrebă el.

- "Noi vrem moartea acestui om, Iisus Nazarineanul" - răspunse unul din preoţi, în numele întregului popor. «Irod Îl trimite la tine, pentru ca tu să-i pronunţi osânda».

- "Cu ce Îl învinuiţi voi? În ce constă gravitatea vinei Lui?"

După aceste întrebări a început din nou să se audă ecoul ţipetelor lor.

- "El a prezis distrugerea Templului; El se intitulează Rege al Iudeilor, Hristos, Fiul lui Dumnezeu; El a supărat pe preoţii seminţiei lui Aaron", strigau leviţii.

- "Să fie răstignit!" ţipa mulţimea înfuriată. Acest strigăt îşi păstrează şi acum ecoul în urechile mele, iar chipul jertfei Sale neprihănite se perindă adeseori prin faţa ochilor mei.

Atunci Pilat, întorcându-se către Iisus, i se adresă cu cuvintele lor prefăcute:

- "Aşadar, Tu eşti Împăratul Iudeilor?"

- «Tu zici aceasta», răspunse Iisus.

- «Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu?» Îl întrebă iarăşi Pilat.

Dar Iisus nu i-a răspuns nici un cuvânt. Ţipetele se reânnoiră atunci şi mai accentuat ca înainte şi acum, întocmai ca urletele unui tigru flămând, ei începură să strige:

- «Daţi-ni-L nouă, ca să moară pe cruce!»

Ponţiu îi făcu din nou să tacă, zicându-le:

- «Eu nu găsesc nici o vină acestui om şi am să-L eliberez».

- «Dă-ni-L nouă! Răstigneşte-L!» se repetă strigătul mulţimii. Eu n-am putut asculta mai departe; am chemat un rob al meu şi l-am trimis la soţul meu, să-l cheme pentru a vorbi puţin cu el.

Ponţiu părăsi sala judecăţii fără întârziere şi veni la mine. Eu m-am aruncat la picioarele lui zicând:

- «Pentru tot ce ţi-e mai drag şi mai scump, pentru copilul acesta, arvuna aceasta sfântă a unirii noastre, să nu te faci părtaş la vărsarea sângelui Acestui Neprihănit, care este asemenea lui Dumnezeu celui nemuritor! Eu L-am văzut într-un vis în astă noapte, înconjurat de mărire dumnezeiască. El judeca omenirea, care tremura în faţa Lui şi printre nefericiţii aceia, care au fost aruncaţi în flăcările gheenei, eu am recunoscut faţa acestora, care cer moartea Lui... Păzeşte-te a nu ridica preaputernica ta mână împotriva Lui! O! Crede-mă, că numai o singură picătură a acestui sânge, va cauza în veşnicie osândirea ta!»

- «Tot ce se petrece acum mă înfricoşează şi pe mine, îmi răspunse Ponţiu, dar ce pot face eu? Scutul gărzii romane e alcătuit dintr-un număr foarte redus de soldaţi şi ca atare, o asemenea apărare este neânsemnată, faţă de acest popor înţesat de demoni. Nenorocirea ne ameninţă şi asemenea judecată e întocmai ca a eumendiţilor, de unde aşteaptă nu dreptate, ci răzbunare. Linişteşte-te, Claudio! Mergi cu copilul în grădină; ochii tăi nu sunt creaţi pentru a privi această scenă dureroasă».

După aceste cuvinte, el a ieşit şi m-a lăsat singură, iar eu m-am prăbuşit într-o adâncă descurajare şi jale. Iisus era încă ţinta tuturor batjocurilor şi al maltratărilor din partea mulţimii şi a soldaţilor brutali; patimile lor se aprindeau şi mai mult, din cauza răbdării Lui nemărginite.

Ponţiu se întoarse îngrozit la tronul său. Când gloatele văzură aceasta, ţipetele: «La moarte, la moarte», răsunau mai asurzitor decît înainte.

După o veche tradiţie, guvernatorul elibera totdeauna de Paşte câte unul din condamnaţii la moarte, ca un semn al binefacerii romane, acesta fiind şi graţiat. În această faptă dumnezeiască, el se adresa întotdeauna poporului. Văzând în acest obicei un mijloc de a-L elibera pe Iisus, Ponţiu întrebă poporul cu glas tare:

- «Pe cine să vă eliberez de sărbători, pe Baraba sau pe Iisus, numit Hristos?»

- «Eliberează pe Baraba», strigă mulţimea. Baraba era un tâlhar şi criminal cunoscut bine prin împrejurimi din cauza cruzimilor săvârşite de el. Ponţiu întrebă din nou: «Dar ce să fac acestui Iisus Nazarineanul?»

- «Să fie răstignit!» strigară ei.

- «Dar ce rău v-a făcut El?»

Cu şi mai multă furie ei strigară:

- «Să fie răstignit!»

Ponţiu plecă capul descurajat. Îndrăzneala gloatei creştea mereu şi lui i se părea că este ameninţată autoritatea sa şi autoritatea romană pe care el o apăra aşa de mult. În Ierusalim el nu avea altă apărare

decât escorta lui, fiindcă numai puţini dintre militarii localnici depuseseră jurământul semnului nostru de vultur. Tulburarea creştea cu fiecare minut ce trecea. Niciodată n-am putut vedea o furtună atât de zgomotoasă ce agita mulţimea, niciodată încăierările în forum nu au avut atâta influenţă chinuitoare asupra auzului meu. Nicăieri eu nu mai puteam găsi linişte. Liniştea deplină se găsea numai pe fruntea victimei. Maltratările, batjocurile, dispreţul general şi chiar moartea chinuitoare, nimic dintre acestea nu puteau întuneca acea privire cerească şi luminată. Acei ochi care dăduseră viaţă fiicei lui Iair priveau la chinuitorii Săi cu un reflex nedescris de pace şi iubire. El suferea, fără îndoială, dar suferea cu bucurie şi spiritul Lui, mi se părea mie, se înălţa către tronul cel nevăzut, ca o flacără curată ce se oferea pentru arderea de tot a păcatelor lumii.

Judecătoria era plină de mulţime care dădea aspectul unui râu înfuriat, ale cărui ape se îngrămădeau începând de la muntele Sion, unde era ridicat templul şi până în faţa Pretoriului şi în fiecare minut se adăugau glasuri noi acestui cor al infernului. Bărbatul meu, obosit şi ameninţat, a fost silit să cedeze în cele din urmă.

O! Fatal ceas al pierzării!!!...

Ponţiu se ridică. Pe faţa lui se citea îndoiala şi groaza morţii. Îşi spălă mâinile în mod simbolic, în ligheanul plin cu apă, zicând:

- «Eu să ştiţi că mă consider nevinovat de sângele acestui drept ce urmează a fi vărsat».

- «Să fie asupra noastră şi asupra copiilor noştri!» zbiera nefericitul şi nebunul de popor, care se îngrămădea în jurul lui Iisus. Călăii, ca turbaţi, Îl răpuseră. Eu am urmărit cu ochii mei Jertfa, care era condusă la înjunghiere...

Deodată, ochii mi se întunecară ca din cauza unor bătăi accelerate de inimă: mi se părea că viaţa mea a atins marginile ei. Eu am fost luată de mâinile femeilor mele servitoare şi condusă la o fereastră care dădea în curtea tribunalului. Eu m-am aplecat şi am văzut urmele de sânge vărsat. „Aici au bătut cu biciul pe Nazarinean!“ îmi spunea una din roabele mele. „Acolo L-au încoronat cu spini“ spunea o altă roabă. „Soldaţii L-au batjoc orit, zicându-I Regele Iudeilor, lovindu-L peste faţă“. „Acuma El îşi dă sufletul!“ răspunse a treia roabă.

Fiecare cuvânt din acestea străpungea inima mea întocmai ca un cuţit. Amănuntele acestei grozave fărădelegi înmulţeau întristările mele şi suferinţele ce le simţeam atunci în pieptul meu. Am simţit, îţi spun, că s-au întâmplat evenimente cu totul supranaturale în acea nenorocită zi. Mi se părea că cerul se asemăna cu jalea inimii mele. Nori mari, negri şi înfricoşători, de diferite forme, plu teau asupra pământului şi din atingerea norilor se descărcau fulgere, care aduceau ecoul tunetelor...

Astfel, oraşul plin de zgomot se linişti ca pus pe gânduri, în tăcere, ca şi când moartea ar fi întins peste el aripile ei negre. O groază de nedescris îmi răpi privirea spre un punct. Când mi-am strâns la piept copilaşul meu, eu aşteptam ceva, fără ca să ştiu ce; pe la ceasul al nouălea al zilei, întunericul se îngroşă şi avu loc un puternic cutremur de pământ, care zgudui totul. Putea să creadă omul că a venit pustiirea lumii şi că stihiile se prefăcuseră în haosul primitiv. Eu mă lăsai pe pământ, iar în acel timp una din femeile mele, născută evreică, intră în camera mea; palidă, disperată şi cu ochii speriaţi, striga:

- “A venit ziua de apoi! Dumnezeu anunţă aceasta prin minuni. Catapeteasma care desparte Sfânta de Sfânta Sfintelor s-a despicat în două de sus până jos. Vai este pentru sfântul locaş! Se spune că multe morminte s-au deschis şi mulţi au văzut pe cei drepţi înviaţi, care fuseseră dispăruţi demult din Ierusalim: profeţi şi preoţi din timpul lui Zaharia, care a fost ucis în templu, şi până la Ieremia, care a prezis căderea Sionului. Morţii ne prevestesc mânia lui Dumnezeu. Pedeapsa Celui Atotputernic se răspândeşte ca o flacără”. Când auzeam aceste cuvinte, mi se părea că îmi pierd raţiunea! M-am ridicat şi abia îmi târâiam picioarele; am ieşit la scări, unde l-am întâlnit pe sutaşul care luase parte la maltratarea lui Iisus. El era un viteaz încărunţit şi prea oţelit în luptele cu germanii şi alte popoare. Niciodată nu a bătut în piept o inimă aşa de îndrăzneaţă ca a acestuia. Dar în această clipă el era indispus şi istovit de chinuri, căindu-se. Eu am vrut să-l întreb mai amănunţit despre cele întâmplate, însă el trecu pe lângă mine repetând în urmă: “Acela pe care noi L-am omorât a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!”

Eu intrai în marea sală. Acolo stătea Ponţiu care îşi acoperea faţa cu mâinile. Când şi-a ridicat capul, la intrarea mea, mi-a zis disperat: “Ah! Pentru ce nu te-am ascultat, Claudio! Inima mea întunecată nu va mai gusta niciodată liniştea. Pentru ce nu am putut apăra pe acest înţelept cu viaţa mea?!”.

Eu nu mai avui îndrăzneala de a-i mai răspunde. Nu puteam găsi nici cuvinte spre a-l întări sau înviora şi de a-l abate de la acea nefericire, care ne pecetluia în veci pierzania. Tăcerea noastră de mormânt era întreruptă numai prin ecourile tunetelor, care răsunau prin toate coridoarele palatului.

Fără a ţine seama de furtună, un om bătrân s-a prezentat în faţa locuinţei noastre. El a fost condus în faţa noastră şi, cu lacrimi în ochi, se aruncă la picioarele bărbatului meu, zicând: “Mă numesc Iosif din Arimateea şi am venit să te rog a-mi permite ca să iau de pe cruce corpul lui Iisus şi să-L înmormântez în mormântul meu”. “Du-te şi ia-L!” răspunse Ponţiu, fără a ridica ochii să-l privească. Bătrânul ieşi;

am văzut că se uni cu un grup de femei, îmbrăcate în haine lungi, cu care se acopereau, şi-l aşteptau la poartă.

Astfel s-a terminat acea zi fatală! Iisus a fost înmormântat într-un mormânt, într-o peşteră săpată în piatră, iar la uşa peşterii s-au pus santinele de pază.

Dar acum află, Fulvio!

A treia zi, plin de strălucire, mărire şi triumfător, El se arătă deasupra acestui oraş. El a înviat. Împlinind prezicerile ce s-au făcut cu privire la El şi triumfând prin biruinţa asupra morţii, El S-a arătat ucenicilor şi prietenilor Săi şi mai pe urmă El a apărut la o mare mulţime de oameni din popor. În felul acesta mărturiseau despre El ucenicii Lui -confirmându-şi mărturia cu sângele lor şi ducând vestea despre Domnul lor Iisus, atât în faţa tronurilor, cât şi în faţa mai marilor şi judecătorilor. Dar, ca o dovadă şi mai autentică cu privire la acestea, învăţătura Lui a fost încredinţată câtorva pescari. Această învăţătură se răspândeşte în întreg imperiul. Aceşti neştiutori au devenit pe dată oameni cu renume şi vestiţi, cu cuvintele lor dulci, spuse în toate limbile şi pline de putere. Noua credinţă creşte ca o sământă de muştar, căci ea este o adevărată rădăcină roditoare, căreia urmează să i se supună orice rădăcină.

De la această dată, soţului meu a început să-i meargă din ce în ce mai rău. Învinuit fiind pentru procedura sa de către Senat şi de către Tiberiu însuşi, care era stăpânit de ură contra iudeilor, şi bănuit fiind chiar de acei a căror patimă şi dorinţă o împlinise, viaţa lui se transformă în chinuri şi otravă. Salomeea şi Semida mă priveau cu frică; ele vedeau în mine soţia prigonitorului şi o cursă pentru Domnul lor, pentru că ele deveniseră urmaşele Sale, ale Aceluia care dăruise mamei pe fiica ei, iar fiicei pe mama sa. Eu am văzut în locul blândeţii şi bunătăţii lor o neîncredere, care le făcea să le tremure faţa când le priveam şi îndată am încetat a le mai vizita.

În acest timp al singurătăţii mele m-am dedicat cercetării neîntrerupte a unor învăţături morale ale lui Iisus, ce îmi fuseseră predate de Salomeea şi păstrate cu sfinţenie de mine.

O, scumpă prietenă! Cât de neînsemnată şi deşartă este înţelepciunea mai marilor noştri, în comparaţie cu învăţătura aceea, pe care numai singur Dumnezeu a inspirat-o şi a împrăştiat-o pe Pământ! O! Cât de adânci sunt aceste cuvinte înţelepte! Ce pace şi bunătate inspiră ele! Unica mea mângâiere con stă în a le citi şi reciti mereu.

După trecerea câtorva luni, Ponţiu a fost obligat să demisioneze din postul care-i oferea atâta autoritate. Noi a trebuit să ne întoarcem în Europa, peregrinând din oraş în oraş. El purta cu sine în toată împărăţia greutatea umilirii şi întristării sale şi a chinurilor descurajării lui sufleteşti. Eu am mers împreună cu el, dar cum era vieţuirea mea

cu el? Prietenia familială a vieţii conjugale nu mai este între noi; el vede în persoana mea martorul viu al amintirii despre crima lui; eu, de asemenea, văd în el chipul şi crucea plină de sângele Aceluia pe care el - nefericitul şi nelegiuitul judecător - L-a osândit. Nu mai am îndrăzneala să-mi ridic ochii ca să-l privesc în faţă. Sunetul cuvintelor lui, acel glas car e a pronunţat osânda, îmi străpunge şi răneşte inima. Iar când, după luarea mesei, îşi spală mâinile, mi se pare că nu le înmoaie în apă curată, ci în acel sânge cald, ale cărui urme nu se mai pot şterge.

Într-un timp, eu am vrut să-i vorbesc de pocăinţă şi de expierea (compensarea) păcatului, dar îţi spun că niciodată nu voi uita privirea lui sălbatică şi cuvintele lui pline de furie şi fără nădejde.

Nu peste mult timp, copilul meu muri în braţele mele, dar eu nu l-am plâns. Fericitul! El a murit ca fericit, scăpând de blestemul care ne urmăreşte, el a descărcat din spatele lui uriaşa povară a numelui tatălui său. Nefericirea ne urmărea întruna, din cauză că în toate părţile existau creştini; chiar aici, în această sălbatică patrie, unde noi ne rugăm a ni se acorda ocrotirea, lângă valurile mării şi stâncile ciudate, chiar şi aici pot auzi cu câtă indignare se pronunţă numele bărbatului meu! Cei care erau trimişi să predice învăţăturile Lui Iisus au scris între îndrumările lor şi cuvintele: “E l a fost răstignit din ordinul lui Ponţiu Pilat”. Grozav blestem, care în toate veacurile va fi repetat.

Iartă Fulvio! Şi te rog să plângi şi tu, care mă doreşti. Să-ţi ajute dreptul judecător Dumnezeu şi să-ţi dea, cât mai repede, toată fericirea pe care noi o dorim una alteia.

Scuză-mă! Claudia

Dacă, după cum susţin unele documente, Pilat, pierzând încrederea în mila iertătoare a lui Dumnezeu, s-ar fi sinucis, cum a făcut şi Iuda, ***soţia sa a murit ca o creştină şi chiar a suferit mult, fiind prigonită pentru credinţa ei în Hristos. Grecii o numără printre sfinţii lor, serbându-i amintirea pe 24 decembrie.***

Originalul acestei scrisori se află în bibliotecile Vaticanului de unde, pe la 1643, a fost copiată şi trimisă episcopului Dionisie al Constantinopololui, care a publicat-o. A fost apoi publicată în Bulgaria, în 1875.

Moartea lui Pilat

Un înşelător a adunat pe muntele Gazirim o mulţime, pentru a le arăta vasele ascunse de însuşi Moise. Pilat, auzind de această adunare, care se presupunea că este contra romanilor, folosi această ocazie pentru a se răzbuna pe acei pe care îi ura de mai înainte din cauza fărădelegilor lor. El îi înconjură cu cavalerii săi, ordonînd ca

să omoare pe capii lor, iar mulțimea să o împrăştie cu lăncile, lovind apoi pe ori care îl va ajunge.

Samaritenii concetățenii celor omorâți s-au plîns înpotriva lui la guvernatorul Siriei, Vitelia, fratele Cezarului cu acelaşi nume, fiincă cei din Iudeia aparțineau de acea auturitate superioară. Pilat a fost găsit vinovat de Vitelia. El a dat poruncă, ca Pilat să plece la Roma, spre a se înfățişa Cezarului Tiberiu. Acesta avea de asemenea ceva nemulțumiri din cauza plângerii făcute de Maria Magdalena, pentru procedeul nedrept de condamnare a lui Iisus. Pilat nu s-a putut îndreptăți în fața lui Tiberiu Cezar, din care cauză a fost internat în Galia, la anul 37 după Hristos. De acolo la înaintat la Viena, unde s-a sinucis din cauza umilirii şi mustrării de cuget.

PASAJ EXTRAS DIN ISTORIA LUI NICHIFOR KALIST VOLUMUL 2 CAPITOLUL 10.

Această scrisoare este datată în jurul anilor 35-45 e.n. Dacă "SFINȚII PĂRINȚI" îşi imaginează că noi credem că această scrisoare (în care se vede de la distanță izul bisericesc de exprimare) a fost scrisă ÎN TOTALITATE de către Claudia Proculla sau ne cred naivi sau se înşeală. În afara acestei scrisori mai sunt încă 2, care "s-au pierdut" în timpul invaziei napoleoniene la Vatican, fiind recuperate ulterior contra sumei de 17 milioane de lire sterline.

♦ Pilat a fost prefect în Iudeea aproape 11 ani. Într-o perioadă de doi ani de la răstignirea lui Josia, relațiile între Pilat şi esenieni au evoluat admirabil, astfel că, esenienii decid să-şi schimbe arealul. Marea majoritate a esenienilor împreună cu tezaurele lor au migrat în Sudul Franței, pe teritoriul coloniilor romane Gallia Aquitania şi Gallia Narbonensis. Pilat fiind prieten bun cu Caligula, nepotul Împăratului Tiberius, se retrage din politică când acesta ajunge împărat. Instalându-se în regiunea BORDEAUX-ului de astăzi primeşte din partea prietenului său Caligula în stăpânire cele două provincii romane, Gallia Aquitania şi Gallia Narbonensis.

Harta Santes Maries de la Mer

Împăratul Tiberius

Împăratul Caligula

♦ Primul născut din căsătoria lui Pilat cu Claudia Proculla a fost un băiat. Din căsătoria lui Josia cu Miriamne (Maria) din Magdala rezultă o fetiță pe nume SARAH (prințesa). Din scrisorile Claudiei reiese că fiul lui Pilat era cu aproximativ cinci ani mai mare decât fiica lui Josia.

♦ Odată cu migrarea esenienilor în Sudul Franței de astăzi, migrează şi familia lui Josia.

♦ FIUL LUI PILAT SE CĂSĂTOREŞTE CU FIICA LUI JOSIA (IISUS HRISTOS), DÂND NAŞTERE ÎN SUDUL FRANȚEI DINASTIEI REGILOR MEROVINGIENI.

Pe la mijlocul secolului trecut, a luat naştere grupul BILDERBERG, o organizație care cuprinde cei mai puternici oameni din lume. Prințul BERHARD al Olandei, inițiatorul acestui proiect, declară în 1954 că este descendentul personajului biblic David. Se presupune că el este liderul « NOBILIMII NEGRE », o grupare francmasonică, formată din 300 dintre cele mai bogate familii ale lumii. Cu ajutorul CIA a reuşit să adune în grupul BILDERBERG, cu sediul firmei mamă în Elvetia, industriaşi, oameni de stat, bancheri şi intelectuali. Iată încă un "motiv" în plus, pentru care tribunalul de la Haga nu poate începe un proces contra crimelor comise de Biserica Catolică împotriva umanității.

♦ Longhin "Dacul" aduce din « Dacia » mercenari de origine traco-sarmată, cu care se instalează în Sud-Vestul Franței de astăzi. Aceşti mercenari sunt în slujba lui Pilat care le repartizează proprietăți. Această mixtură de esenieni, traco-sarmați şi un grup de samniți (Pilat era de origine samnită), se unesc ajungând din Sudul Franței să îşi extindă influența în Spania şi în Marea Britanie. O parte dintre esenieni rămân în Palestina, unde mai aveau o ultimă misiune şi o ultimă profeție de îndeplinit : distrugerea clasei preoțeşti.

Grație politicii lui Longin Dacul regii merovingieni se vor încrucişa cu regii arwieny dând naştere celebrei familii de HABSBURG.

Acesta era de fapt şi unul dintre secretele descoperite de preotul Saunniere la Chateau Rennes în afara aceluia că Chateau Rennes era situat deasupra uneia dintre cele mai vechi colonii extraterestre. Aceste secrete l-au făcut să moară bogat.

♦ Provocând tot felul de revolte contra autorității romane, evreii determină Roma să-l trimită pe VESPASIANUS să rezolve problema definitiv. Şef al armatei de rezistență contra invaziei romane a fost ales, nimeni altul, decât cel care va fi cunoscut în istorie drept Iosif Flavius. După două ciocniri minore cu legiunile romane, acesta cere o întrevedere lui Vespasian, căruia îi dă toate informațiile cum să îi învingă pe evreii conduşi de farisei şi saduchei. Printre altele îi « face » şi o profeție acestuia, sugerându-i că va deveni împărat. Când într-adevăr

Vespasianus ajunge împărat în anul 69 e.n., Flavius devine secretarul personal şi prieten de nedespărţit al fiului său, Titus, care va duce profeţia la bun sfârşit, ocazie cu care Ierusalimul este dărâmat piatră cu piatră.

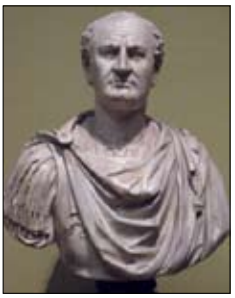

Titus Vespasianus

Vespasianus Augustus

♦ « Ultimii esenieni » din Palestina « dispar » pentru totdeauna « sinucigându-se » la Massada. După dărâmarea Ierusalimului, evreii sunt împrăştiaţi în toate colţurile imperiului. Un oarecare SAUL, rămas în istorie ca APOSTOLUL PAVEL, un erudit, se va infiltra printre ucenici şi, încet încet, confiscă povestea lui Iisus Hristos, prezentând-o în maniera lui. Împreună cu ucenicii, i-au schimbat numele din JOSIA în IISUS HRISTOS, şi nu s-au jenat să afirme că acesta era fiul lui Dumnezeu. Unele întâmplări sunt denaturate, altele sunt inventate (de exemplu minunea relatată în evanghelia faptelor apostolilor cum că Iisus i s-ar fi arătat acestui Apostol Pavel, pe drumul de la Damasc şi că l-ar fi desemnat continuatorul şi reprezentantul noii religii). Discipolii lui Iisus Hristos devin credibili datorită faptului că au învăţat diverse reţete medicale, şi la rândul lor reuşesc şi ei să vindece bolnavi.

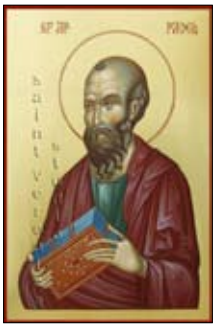

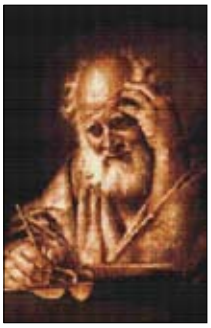

“APOSTOLUL” PAVEL

♦ Deşi la început, povestea lui Iisus Hristos avea oarece lacune, a început să fie aranjată pe parcurs. Creştinismul începe să se propage uluitor devenind o religie a celor oprimaţi, decepţionaţi de nedreptăţile sistemului, o religie a sclavilor şi a celor săraci. Istoria este fantastică, Iisus, un rege care refuză onorurile lumii acesteia, Fiul unui Dumnezeu care vindecă săracii, moare şi învie în trei zile pentru păcatele lumii, şi promisiunea că va reveni şi îi va lua într-o lume mai bună pe toţi cei care cred în El.

♦ Creştinismul devine o formă de protest paşnic, a oprimatului contra oprimantului. Cum dintotdeauna, cei oprimaţi au fost mai numeroşi decât ceilalţi, prăpastia dintre cele două clase devine din ce în ce mai mare. Asupritul are un ascendent moral asupra asupritorului. Religia lui îi conferă ceva ce celălalt nu poate avea.

♦ Creştinismul pătrunde în Imperiul Roman. La scurt timp, veniturile preoţilor, zeilor « legitimi » scad pe zi ce trece. Analizând situaţia,

se trece la acţiuni imediate. Se interzice cu moartea aderarea la noua religie. Eroare fatală. Pentru cei care îşi ziceau creştini, moartea devenise un prag care odată trecut, îi făcea să pătrundă în « REGATUL LUI HRISTOS ». Creştinii se autodenunţau cu miile, Era un fenomen rar, de nemaivăzut şi nemaiauzit, un fenomen de sinucidere în masă, colectiv, cu zâmbetul pe buze. Marea majoritate a ucenicilor au sfârşit-o prost, care răstigniţi, care arşi sau fierţi în ulei încins. În ciuda reprimărilor violente, în mai puţin de 250 de ani de la răstignirea lui Josia-Iisus Hristos, creştinismul devine religia majoritară între graniţele vechiului imperiu, ameninţându-l să-l rupă în două.

- - - -

o elită de luptători, constituindu-i într-un ordin secret cu rolul de a proteja familia regală a poporului agathîrs. Aceştia au rămas în istorie sub numele de CAVALERI ai ORDINULUI DRAGONULUI.

Cavalerii Ordinului Dragonului se subordonau în exclusivitate regilor agathârşi.

Cavalerii Ordinului Dragonului aveau în subordinea lor ORDINUL CAVALERILOR DANUBIENI şi ORDINUL CAVALERILOR TRACI. Agatârşii şi sarmaţii i-au izgonit aryeni, totuşi au păstrat o ramură din neamul lor pe care au confirmat-o ca elită, numindu-i ARWIENY cu centrul puterii în Viena de astăzi. Pentru a proteja familiile regale ale acestora din cavalerii sarmați s-a format Ordinul Cavalerilor Sarmați sau Ordinul Cavalerilor Donauwieny (Danubieni) care în Evul Mediu se vor transforma în Ordinul Cavalerilor Teutoni. ORDINUL CAVALERILOR TRACI aveau în consemn protecţia familiilor regale ale thrcilor pelasgi.

Cavaler Trac

Scuturi sarmate

Cavaleri sarmați

Harta Sarmației î.H.

Diademă sarmată

Harta Sarmației sec VI î.H.

Adevăratele simboluri ale agathîrşilor, sarmaţilor şi tracilor sunt doar parţial cunoscute. Adevăratul stindard al regilor (THÎRCAARI) agathîrşi era DRAGONUL în totalitate NEGRU. Acesta era însemnul suprem al Agarthei. Celelalte două erau drapele de protocol.

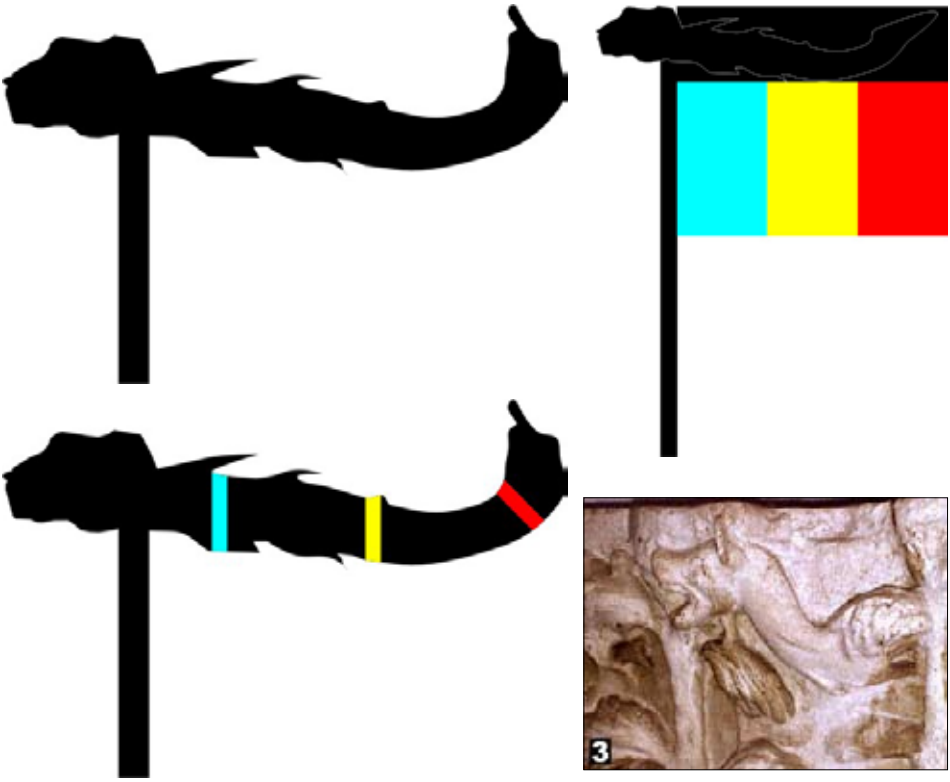

Stindardul agathîrşilor

ORDINUL CAVALERILOR TRACI avea ca şi drapel principal DRAGONUL în totalitate ALBASTRU, iar ca drapel secundar drapelul albastru cu culorile celorlalte ordine.

Drapelul principal al Cavalerilor Danubieni era drapelul galben, iar când poporul nordic al goților se va uni şi el cu cei din Agartha vor adopta CULOAREA ROŞIE. Elita acestora va fi încorporată în Ordinul Cavalerilor Danubieni care aveau astfel doi dragoni principali, unul galben şi celălalt roşu.

Aceste ordine se ocupau cu înmormântarea în secret a regilor celor trei neamuri din Agartha. Când un rege murea, era îmbălsămat după rețetele lor, după care elita cavalerilor din ordin îl purtau într-o călătorie de trei zile şi îl înmormântau în locuri neştiute oamenilor de rând. Mormintele regilor agathârşi de la Şona, Făgăraş, au o vechime de peste 7000 de ani.

Stindardul sarmaților

Ca să îşi piardă urma regii agathârşi împreună cu Cavalerii celor Trei Ordine care acționau după principiul MESEI ROTUNDE (practică reînviată de către regele Arthur, care era rege de origine arwiană) au schimbat drapelul înlocuind capul de dragon cu cel de lup, animal predominant în Carpați, vopsind dragonul în cele trei culori.

În secolul VI î.H în fața expansiunii Imperiului Roman, condus de către atlanții puri, agathîrşii strâng rândurile tracilor şi sarmaților, şi asimilează o parte a goților (pe care i-au numit geți) veniți cu aryenii (druizii) din Nord.

Se schimbă numele Agarthei în DACIA, astfel, atât tracii, cât şi o parte din sarmați, devin DACI. Goții devin GEȚI. Singurii care îşi păstrează numele sunt agathîrşii, care mențin denumirile vechi ale Cavaleriei Sarmate şi ale Ordinelor Cavalereşti.

În jurul anilor 90 î.e.n. iese la lumină pentru a organiza lucrurile regele agathîrs DECENEUS (despre care istoria “consemnează” că ar fi fost un mare preot al lui Zamolxe care îl împinge în față pe BUREBISTAS (boer-e-bistas – în traducere cel care duce cuvântul sau cel care vorbeşte)).

♦ Anul 82 î.e.n. Apare în istorie un personaj numit BUREBISTA. Unii susțin că Burebista ar fi moştenit regatul cunoscut sub numele de Dacia, însă nu ni se spune şi de la cine.

♦ Burebista dezgroapă zidul în forrmă de cap de dragon care înconjura Agartha devenită Dacia.

♦ Burebista îi învinge pe celții conduşi de către aryenii care îşi ziceau DRUIZI. Aceşti celți erau tot o rasă de goți care locuiau în insula Gotland de astăzi. Sub conducerea aryenilor care şi-au spus druizi, au revenit spre Agartha, sub numele de goți (geți). În urma a trei bătălii succesive, determinându-i pe aceştia să se îndrepte definitiv către Europa Occidentală. Preoții celților erau DRUIZII. Druizii aveau funcții de preoți şi de regi. O parte din aceşti celți au rămas în Belgia şi Olanda de astăzi, iar o parte au ajuns până în Anglia. Cu ajutorul triburilor de goți aliați dacilor, cunoscute şi sub numele de geți, Burebista amenință Roma, inițiind câteva campanii împotriva teritoriilor de la marginea imperiului. Este pentru prima oară când populațiile oamenilor liberi din Agartha (Dacia) intră în « legalitate », apărând în scrierile istorice sub numele de daco-geți.

Foto druizi

Culorile acestei uniuni erau negru-culoarea agathîrşilor, galben-culoarea sarmaţilor şi albastru-culoarea tracilor. Adoptându-i şi pe goţi, le-au adoptat şi culoarea specifică, roşul. Au schimbat capul dragonului din stindard cu un cap de lup, lupul fiind un animal specific Pădurilor din apropierea Carpaţilor.

ACEASTĂ ISTORIE A POPULAŢIILOR DIN AGARTHA SE POATE REGĂSI ÎN CELEBRELE PLĂCUŢE DE LA SINAIA ŞI TĂRTĂRIA.

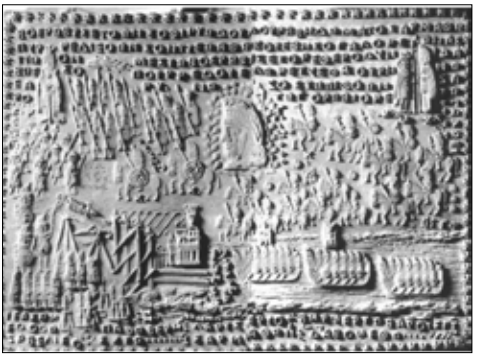

Tăbliţele de la Sinaia

Tăbliţele de la Sinaia

Castelul Peleş, construit pe locul unde s-au găsit tăbliţele (veche locaţie extraterestră)

Tăbliţele de la Tărtăria

♦ În ciuda provocărilor din partea lui Burebista, înregistrate la hotare, atlanții din Roma au evitat o ciocnire cu daco-geții lui Burebista. Avea să se întâmple aproximativ 25 de ani mai târziu.

Harta Daciei în timpul lui Burebista

♦Anul 101e.n. Roma atacă Dacia, trecând Dunărea pe Podul care i-a fost atribuit celebrului Apolodor din Damasc, dar care în realitate a fost construit în vremea lui Burebista, când granițele Daciei erau dincolo de Dunăre. În fața acestei provocări răsare Regele DIURPANEUS, numit şi DECEBALLUS (în traducere Diurpaneus Zece Dragoni), numit astfel, probabil fiindcă avea sub comanda-i personală zece corpuri de oaste, fiecare având dragonul original ca stindard, care îi întâmpină la TAPAE. Asta înseamnă că Diurpaneus era însuşi regele poporului Agathîrs, coborât el însuşi să-şi conducă poporul la luptă. Trupele normale aveau ca stindard de lupta balaurul cu cap de lup, în vreme ce

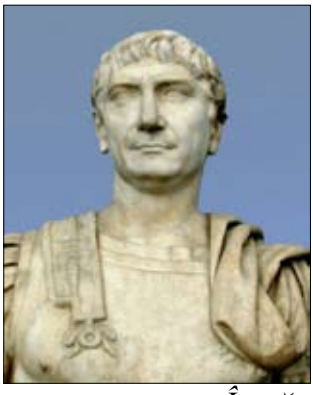

Împăratul Traian şi Columna lui

doar războinicii agathîrşi luptau sub dragonul original. Asta înseamnă că Regele Agathîrs Diurpaneus Deceballus a participat la războaiele dacice în fruntea a zece corpuri de oaste.

Dincolo de relatările istoricilor romani şi reprezentările de pe Columnă, romanii au suferit una din cele mai dezastruoase înfrângeri, soldată cu decapitarea comandantului roman FUSCUS şi obligarea romanilor de a construi cetățile dărâmate.

Regele agathîrs DIURPANEUS supranumit şi DECEBALUS (în traducere - zece dragoni)

Apolodor din Damasc

Podul de la Cernavodă construit de Burebista

♦ Romanii trec Dunărea şi contrar tuturor relatărilor istorice, reuşesc să ocupe doar zonele de câmpie (aproximativ 14% din suprafaţa Daciei), ei fiind obligaţi să se oprească în faţa munţilor. În primul război din anul 101 e.n., bătălia a fost câştigată de către agathîrşi, comandantul roman FUSCUS pierzându-şi viaţa pe câmpul de bătaie. La Roma s-a scris că bătălia a fost oarecum indecisă, raportul de forţe fiind egal. În anul 106 e.n., după câteva ciocniri între "daci"

şi romani, agathîrşii şi regele DIURPANEUS DECEBALLUS decid cumpărarea păcii. Romanilor le este plătit un tribut în aur şi argint, teritoriul ocupat le este lăsat în păstrare, şi le sunt concesionate câteva mine în Munţii Apuseni, cât mai departe de Arcul Carpatic. O legiune romană este lăsată să treacă de munţi până la SARMISEGETUSA (SARMES E GETS SUSA- în traducere capitala sarmaţilor şi a geţilor sau goţilor), pentru a-şi ridica tributul de aur şi argint.

♦ Întorşi la Roma, pe Columnă au zugrăvit o istorie care în realitate nu prea se potriveşte cu ce s-a întâmplat de fapt. DECEBALLUS NU S-A SINUCIS, populaţiile din Dacia nu au fost duse în sclavie la Roma, capul lui DECEBALLUS nu a fost aruncat pe treptele GEMINEI şi Roma, deşi a avut câteva castre pe teritoriul Daciei, nu a colonizat-o niciodată.

O întrebare logică este: DE CE DACĂ ROMANII L-AU CAPTURAT PE DECEBAL, NU L-AU CONSERVAT ÎN SARE, PENTRU A-L EXPUNE, AŞA CUM ERA OBICEIUL, ÎN URMA CARULUI DE TRIUMF AL ÎMPĂRATULUI TRAIAN?

Limba latină care este de fapt limba poporului etrusc, era o limbă care se vorbea atât la Roma, cât şi în Munţii Carpaţi. Roma la începuturi a avut şapte regi de origine etruscă, dintre care trei se numeau TARQINUS SEVERUS, TARQUINUS PRISCUS şi TARQINUS SUPERBUS [adică thîrcaar (rege) INUS (Ion) Cel Dur, INUS Cel Frumos şi]. Regilor agathîrşi li se spunea THÎRCAARI în limba lor, încă o dovadă că la Roma şi în Carpaţi se vorbea aceeaşi limbă, este terminaţia « us » care este comună celor două populaţii. Exemplu : Deceballus-Tiberius. De la cumpărarea păcii şi până la retragerea aureliană, dacii liberi din vechea Agartha, au avut aproape 200 de ani de pace.

♦ Norii negri ai invaziei hunilor (o altă specie de goţi din categoria popoarelor finice) încep să se profileze la orizont.

- -

Constantin Cel Mare

- Aproximativ anul 300 e.n. –

♦ Imperiul roman se confruntă cu probleme serioase, creştinismul devenind neoficial religia majoritară între graniţele imperiului.

CONSTANTIN, împărat la acea vreme, se consultă cu vârfurile sacerdoţilor, care decid că a venit timpul unei reforme religioase.

Panteonul roman devenise foarte complicat din cauza numărului mare de zeități (aproximativ 3000).

Convertirea lui Constantin la creştinism

♦ Ajung la concluzia că o religie unică în tot imperiul îi poate da acestuia o stabilitate. Printr-un decret imperial Constantin aruncă spada în balanța creştinilor, schimbând vechea religie cu cea nouă. Au loc câteva revolte separate care sunt înnăbuşite în faşă. Prigoniții de ieri devin prigonitorii de astăzi.

♦ Sacerdoții schimbă macazul şi încep să se autointituleze PĂRINȚI şi SFINȚI PĂRINȚI ai bisericii. Constantin oferă imperiul cadou Bisericii, iar Biserica îl dă inapoi, « Constantin creştinându-se cu mare pompă ». Sacerdoții încep să organizeze noua doctrină, ceea ce îi face ca nu o dată să intre în divergențe de opinie cu adevărații creştini. Dacă l-au confiscat pe Josia, devenit Iisus evreilor, sacerdoții trebuiau să meargă mai departe. Miriamne devine Fecioara Maria. Inspirându-se din trecutul păgân, sunt adoptate tot soiul de zeități cu numele schimbate. IISUS devine FIUL LUI DUMNEZEU prin intermediul DUHULUI SFÂNT care o lasă însărcinată pe MARIA, fecioară fiind. Ucenicii sunt ridicați la rang de APOSTOLI. Se deformează intenționat termenul MESIAH, afirmându-se că doar Iisus avea dreptul la acest titlu, în calitate de Fiu al lui Dumnezeu. Este adoptată duminica, ca şi zi de odihnă. Dintre toate evangheliile ucenicilor, care sunt în jur de 88, şi ignorând clar scrisorile Claudiei Proculla, scrisori care ar putea fi numite, pe bună dreptate, Evangheliile după Claudia, sacerdoții aleg doar scrierile a patru ucenici: Matei, Luca, Marcu şi Ioan. Nu au uitat nici de partea ce se cuvine lui Dumnezeu, adică 10% din tot ce posezi, precum şi 10% din tot ce câştigi, parte ce trebuia depusă în numele reprezentanților Săi. Adică al lor. Conducerea noii religii, intră în conflict cu adevarații creştini, care protestează, cerând ca Biserica să revină la învățăturile primilor ucenici. Conflictul se accentuează când sacerdoții propun şi impun iconografia în Biserică, în vreme ce tradiționaliştii le considerau chipuri cioplite. Ia naştere o facțiune care ulterior se va numi Biserica Ortodoxă, facțiune care se opune sacerdoților atlanți.

♦ Sacerdoții trec puterea din mân politicului în mâna noii înființate Biserici, pe care o numesc CATOLICĂ (Universală). Sub paravanul Bisericii, încep să gestioneze teritoriul vast al

imperiului. Biserica începe să se implice direct în probleme de stat. Se debarasează de provinciile nerentabile, cum ar fi : Nordul Africii şi Britannia (unde au lăsat în voia sorţii teritoriul de dincolo de zidul lui HADRIAN). Ulterior, în faţa presiunilor dacilor liberi, trec Dunărea, strabilind o graniţă naturală. Ca să controleze şi mai bine acest imperiu, Biserica îl împarte în feude, conduse de oameni devotaţi lor, recrutaţi din rândul soldaţilor, ridicaţi la rangul de CAVALERI. Circul « înnobilării » unor brute şi « investirea » lor ca şi conducători de feude, când sacralitatea atingea omenescul făcea o deosebită impresie asupra prostimii.

♦ Bisericii Ortodoxe i se dă în stăpânire Constantinopolul. *Această BISERICĂ ORTODOXĂ va fi vândută de Vatican împreună cu Constantinopolul lui Mahomed I, sultanul turcilor.*

♦ În secolele imediat următoare, Europa cade din BEZNA involuţiei, în BEZNA Evului Mediu, singurul luminator fiind Biserica cu rugurile ei. Atacurile barbarilor se succed la frontierele Imperiului feudizat. Vikingii, danezii şi suevii pătrund în Nordul Franţei şi Angliei de astăzi, comiţând adevărate masacre. Aşteptând zadarnic ajutor din partea Domnului, populaţia se organizează. În urma unor bătălii urmate de tratative şi compromisuri, şefii barbarilor devin creştini, Biserica ieşind din nou în câştig fără să fi mişcat un deget. Feudele împărţite sunt reîmpărţite, fapt ce antrenează alte dispute care au ca rezultat doar morţi.

♦ La sfârşitul secolului al III-lea, între Imperiul Roman condus de către sacerdoţii care se ascundeau în spatele Bisericii Catolice şi dacii liberi, au avut loc câteva bătălii. Cavaleria sarmată semănase groază în toate armatele care încercau să invadeze Dacia, şi astfel se face că în ultima bătălie dintre romani şi daci, două legiuni romane refuză să lupte împotriva unui grup de peste 700 de sarmaţi, care nu mai aveau nimic de pierdut, oferindu-le pentru curajul lor, o pace onorabilă. Pace onorabilă însemna, în afară de plata unui tribut în bani, şi lăsarea unor copiii de familie nobilă ostateci la Roma. Aceşti copiii erau învăţaţi să lupte, după care erau încorporaţi în legiuni. Cele mai celebre au fost Legiunea Sarmatică, Legiunea Macedonică şi ulterior Legiunea Gemina.

♦ Două legiuni sarmate ajung să lupte pentru imperiu în Britannia, pe la sfârşitul secolului al IV-lea. În secolul IV, sarmaţii din Dacia erau împărţiţi în SARMAŢI ROXOLANI (ruxalani sau rusalani) , din care se trag ruşii, şi SARMAŢI IAGIZI.

Harta sarmaților roxolani și iagizi

Uther Pendragon

♦ UTHER PENDRAGON (Uther Cinci Dragoni) era unul dintre copiii lasați ostateci la Roma, din elita sarmaților și ajunge guvernator al provinciei romane Britannia. Legiuni sarmate strămutate din Dacia sunt cantonate pe teritoriul Britanniei.

Murind în timpul unei bătălii împotriva celților, conducerea provinciei îi revine fiului său, AARTHUR (numit astfel probabil în memoria Agarthei).

Aarthur

Biserica Catolică renunță la provincie, retrăgându-i lui Aarthur subsidiile. Aarthur se revoltă împotriva Romei și pregătindu-și o strategie de apărare împotriva celților în spatele zidului lui Hadrian, izgonește toți reprezentanții Romei, cleri și funcționari, și se proclama rege. Cum sarmații și celții erau dușmani vechi, bătălia între ei fiind care pe care, legiunile sarmate se unesc cu tribul britanilor. Aarthur reușește să-i învingă pe celți, însă pierderile de trupe sunt însemnate. Aarthur cere ajutor populațiilor de origine sarmată din Sud-Vestul Franței, căutând o alianță matrimonială în

familia regilor Merovingieni, care şi ei, la rândul lor, erau ostili Romei. Regii Merovingieni ajunseseră să-şi exercite puterea până la Viena. O fiică regelui Aarthur se va căsători cu o descendentă a merovingienilor din Casa Saint Claire. Roma îi atrage pe celții din Nordul Insulei Britanice de partea ei, ajungând în secolele imediat următoare să îi şi creştineze.Pentru curajul lui de a se ridica împotriva Romei, « istoricii » Romei l-au transformat pe Aarthur dintr-un personaj real într-o legendă, i-au falsificat originile şi ne-au spus ce au vrut despre el. Regele Aarthur caută o alianță de sânge regal (nu ştim exact pentru cine, pentru el sau pentru descendenții lui), la regii merovingieni. Legendele bisericii au transformat expresia « sânge regal » în « Sangraal », despre care susțineau că este un vas sfânt. Legenda vasului Sangraal ar putea să-şi aibă originea şi în harta pământului în primă fază de construcție când arăta ca un pocal. Cei care aveau această hartă, puteau găsi vechile aşezări extraterestre. Astfel se explică faptul că Aarthur ŞTIA EXACT CE CAUTĂ.

În Bătălia de la Hastings, regele HAROLD al II-lea, descendent al regelui Aarthur, este părăsit de către familia Saint Claire şi pierde bătălia cu Wilhelm Cuceritorul, sprijinit de armatele Romei. Pe tapiseria de la BAYEUX se văd steagurile ale lui Harald, care nu erau altceva decât celebrii balauri dacici, rămaşi de pe vremea regelui Aarthur.

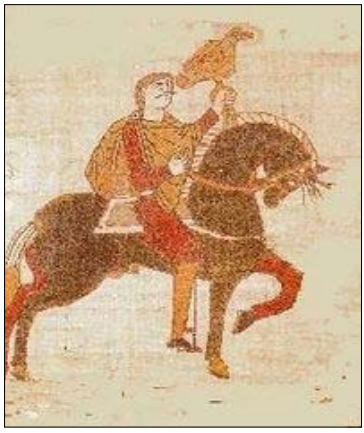

Harold al II-lea

Steagurile “dacice” ale lui Harold

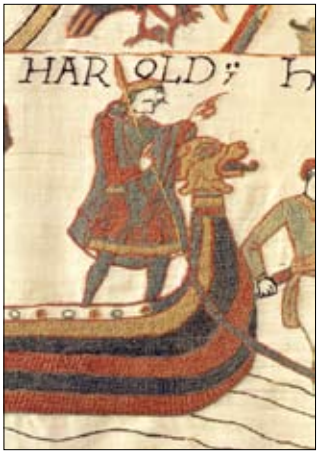

Tapiseria de la Bayeux

♦ Până în apropierea secolului al IX-lea, Biserica s-a confruntat cu frământări interne, dar încet încet începe să facă ca lucrurile să se aşeze. O coaliţie anticatolică se profila în Sudul Franţei şi în Anglia de astăzi, însă ameninţările nordicilor erau mult mai presante pentru Biserică. Vreme de aproape 600 de ani, Anglia, partea Sud-Vestică a Franţei şi Spania se aflau sub stăpânirea unei dinastii eseniano-sarmate. Cu puţin timp înaintea anului 1000, are loc orchestrarea evenimentului care ar putea rămâne în istoria Europei Occidentale sub numele de MARE SĂRĂCIRE ÎN MASĂ. Preoţii catolici încep să propovăduiască de la înălţimea amvoanelor bisericeşti revenirea glorioasă a lui Iisus Hristos, Judecata de Apoi şi deci implicit SFÂRŞITUL LUMII, conform calculelor făcute de către sfinţii părinţi ai bisericii, calcule bazate pe şi mai « Sfintele Scripturi ». Sărmana omenire îngrozită de perspectiva Judecăţii de Apoi şi a Iadului veşnic, ajunsese să rupă uşile bisericilor, duminică de duminică. Donaţiile curgeau gârlă, prostimea ajungând să se vândă şi pe ea însăşi în speranţa căpătării unui loc în Paradis . Ca totul să pară real, preoţii însăşi încep să facă « donaţii » (SIC) Bisericii, fiind urmaţi de capetele încoronate într-o publicitate de nedescris. S-au găsit totuşi şi unii sceptici care se întrebau ce nevoie mai avea Biserica de aceste bunuri de vreme ce tot venea Sfârşitul ? Câteva zeci de mii de sceptici au sfârşit-o prost în acea perioadă, acuzaţi de EREZIE, eterna vină a celor cărora Biserica nu reuşise să le spele în totalitate creierul, prin termeni ca EXCOMUNICARE, IAD VEŞNIC, JUDECATA DE APOI, RAI şi alte debilisme care vrând nevrând, le erau PLANTATE în conştiinţă din frageda pruncie, fiindcă se născuseră ATUNCI şi ACOLO. Cei ce puneau întrebări dăunătoare FIRMEI erau arşi pe rug. Li se spusese oamenilor că cel care îl va vedea primul pe Hristos va avea locul asigurat în Paradis. SANCTA SIMPLICITAS.

Anul 1000 a trecut tot aşa cum a venit şi nici pomeneală de « Sfârşit » şi nici de « Revenire Glorioasă ». Dezamăgită şi frustrată, gloata începe să ceară explicaţii. Situaţia începuse să devină « movă » pentru Biserică, mult mai movă chiar decât tichiile cuvioşilor cardinali, mai ales datorită faptului că printre dezamăgiţi, sau mai bine zis, printre « pârliţi » erau şi câţiva nobili de ţară, care nefiind la curent ca vârfurile nobilimii de Mare Excrocherie, s-au ruinat şi ei în isteria populară. Primele explicaţii « oficiale » au fost că Domnul s-a răzgândit, fiindcă ei credincioşii nu erau încă pregătiţi pentru eveniment. Prostimea ajutată şi de nobilii rămaşi calici, a început să priceapă înşelătoria, şi cum era firesc, la început mai cu sfială, apoi din ce în ce mai hotărâţi, oamenii încep să reclame bunurile de care au fost spoliaţi.

Preoţii devin dintr-o dată « indignaţi » de « atâta necredinţă ». Ameninţări cu afurisenia şi excomunicarea încep să plutească deasupra capetelor celor răzvrătiţi. Un bun odată dat Domnului,

rămânea tot timpul un bun dat Domnului. Aleluia. Constantin nu dăruise imperiul bisericii şi un bun dăruit rămăsese ? Dacă Domnul n-a venit, asta nu este vina Bisericii. Domnul face ce vrea. În ciuda amenințărilor cu afurisenia si excomunicarea, răzmeriţele încep să se ţină lanţ. Încolţită, Biserica începe să mai dea pe ici pe colo cu o mână ce luase, nu cu multă vreme în urmă cu două. Însă nu la toţi. Cu ajutorul marii nobilimi reuşeşte din nou « Slavă Domnului », să pună şaua pe cei care i-au nenorocit. IADUL TERESTRU era mult mai aproape de aceşti nefericiţi, care nu aveau altă vină decât că s-au născut în acele vremuri, decât IPOTETICUL IAD BIBLIC. Rugurile, SOLUȚIA FINALĂ cu care Biserica a rezolvat toate problemele au fost aprinse din nou. (Astfel stăpânii din spatele Bisericii Catolice au reuşit să ajungă proprietari pe aproape l’ din zona europeană, care era sub influența lor. Astfel se face că astăzi, în Europa Occidentală, 3 din 5 case aparțin Sfintei Biserici. Astfel se face că , în vreme ce mulți cetățeni au teren doar în parcurile publice, « Sfânta Biserică » deține vaste teritorii). Spoliații se întorc la muncă pe pământurile pe care până mai ieri fuseseră proprietari, în vreme ce alții, fie încep să vagabondeze, fie iau calea codrilor devenind tâlhari. În ambele cazuri, mirosea sigur a spânzurătoare. Situația era destul de complicată, aşa că Biserica a găsit o soluție.

♦ Prima soluție găsită de Biserică a fost ca din aceşti spoliați să se constituie o armată, şi punându-l în frunte pe Wilhelm Cuceritorul, îl trimit asupra Angliei. După înfrângerea regelui Harold al II-lea, Insula Britanică, cade temporar sub controlul Vaticanului, preoții catolici ocupându-se de « RESCRIEREA » istoriei Angliei până la acea dată. Abuzurile Vaticanului îl fac pe împăratul german Henric al IV-lea (rudă a regelui Harold al II-lea), să se revolte împotriva « Sfântului Scaun ». Împăratul Henric al IV-lea al Germaniei, denunță ticăloşiile clerului catolic şi împreună cu celebrul Godefroy, baron de Bouillon, au invadat Roma. Papa Grigore al VII-lea îl excomunică şi aruncă anatema asupra Imperiului German. La presiunea poporului, împăratul este obligat să se umilească în fața Papei la Canossa.

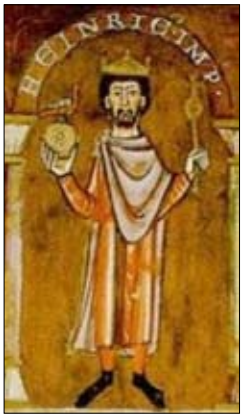

Henric al IV-lea

Umilirea de la Canossa

Godefroy, baron de Bouillon

♦ O nouă găselniță a Bisericii explică, că Sfârşitul Lumii nu a avut loc datorită faptului că Mormântul Sfânt şi Sfânta Cetate a Ierusalimului se aflau în mâinile musulmanilor. Începe predicarea Cruciadei, iar Godefroy, baron de Bouillon (din familia Saint Claire şi Merovingieni), pentru a fi iertat, este desemnat de Roma de a fi conducătorul şi sponsorul primei mari Cruciade. În anul 1095, Papa Urban al II-lea predica prima mare Cruciadă.

Papa Urban al II-lea

♦ "Dumnezeu vrea, Dumnezeu vrea" striga Papa isterizat în strigătele entuziaste ale mulțimii. A băgat puțin şi degetele în pungă, dar nu prea mult căci punga Domnului era cam strâmtă la gură când era vorba de dat. În schimb, saci de binecuvântări şi făgăduințe celor ce voiau să devină "soldați ai crucii". Regii Europei au contribuit şi ei în măsura posibilităților la scrierea a încă unei pagini sângeroase şi sălbatice din istoria rasei umane. Oricum am privi lucrurile şi indiferent pe ce poziție ne-am aşeza, concluzia este mereu aceeaşi. ÎN NUMELE UNUI DUMNEZEU PE CARE NU L-A VĂZUT NIMENI ŞI DESPRE CARE NU AVEM NICI O DOVADĂ PALPABILĂ CĂ EXISTĂ ÎN AFARĂ DE AFIRMAȚIILE PREOȚILOR, UN GRUP DE OAMENI I-AU ÎMPINS PE ALȚI OAMENI LA COMITEREA UNOR CRIME ABOMINABILE.

Predicarea primei cruciade

♦ Un exaltat pe jumătate nebun rămas în istorie sub numele de PETRU EREMITUL, sub pretextul unor « Arătări Divine » frecvente şi normale în epoca respectivă cu binecuvântarea sfântului părinte este pus în fruntea « Avangarzilor Crucii », avangărzi formate din toți disperații rămaşi pe drumuri. Cu surle şi

trâmbițe pornesc în misiune « sfântă » a eliberării « Țării Promise » de sub jugul Islamului. În drumul lor, chiar în țările creştine pe care le traversau, se dedau la cele mai josnice jafuri, violuri şi tâlhării. Grăbiți să scape de ei, mai marii acestor țări fac tot ce le stă în putință să-i vadă ajunşi cât mai curând pe pământ musulman. Cu puțină şansă, din cauza efectului surpriză, reuşesc să câştige două bătălii, după care se ciocnesc cu trupele regulate ale conducătorilor musulmani. În urma unei bătălii decisive, aceştia îi înfrâng, şi pentru a da un exemplu construiesc piramide din căpățânile lor. Scăpat ca prin minune, Petru Emeritul se întoarce la Roma, după care se închide într-o mănăstire până la sfârşitul vieții lui. După moarte este sanctificat.

- -- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -- -

♦ Secolul I e.n. După « răstignirea » lui Iisus Hristos, esenienii cu ajutorul lui Pilat şi Longhin Dacul (Longinus Dacus) se instalează în Sudul Franței, de unde se întind în Spania şi Portugalia (până în secolul al XIV-lea, marile familii nobiliare aveau sânge evreiesc).

Fiul lui Pilat şi al Claudiei Proculla se căsătoreşte cu fiica lui Iisus Hristos şi a Mariei din Magdala, punând bazele dinastiei MEROVINGIENILOR. Dintr-o ramură a merovingienilor se desprinde familia SAINT CLAIRE din Scoția.

♦ Secolul II e.n. Roma atacă Dacia. Primul război (anul 101) se termină indecis. În cel de-al doilea război, dacii cumpără pacea, plătind romanilor un tribut de război, concesionându-le câteva mine şi lăsându-le 14% din teritoriu în stăpânire.

♦ Secolul III e.n. Sacerdoții atlanți schimbă religia în imperiu, renunțând la vechii zei în favoarea creştinismului. Constantin Cel Mare, împărat la acea vreme, este unul dintre artizanii acestei schimbări. Până la definitivarea dogmelor noii religii, între sacerdoții atlanți constituiți în BISERICA CATOLICĂ şi adevărații creştini au loc divergențe serioase. Aceste divergențe vor continua până în secolul al XI-lea, când va avea loc Marea Schismă. Între sarmații din Dacia şi legiunile romane au loc ciocniri repetate. Acestea vor înceta după ce elita din Dacia este obligată să-şi lase copiii zălog la Roma.

♦ Secolul IV e.n. Sacerdoții atlanți, prin Biserica Catolică, încep să reorganizeze imperiul. Se renunță la posesiunile din Africa, Egipt şi Britannia. Lăsat fără subsidii şi descoperit în fața celților, Aarthur (fiul comandantului legiunilor sarmatice în Britannia), ajuns la comanda legiunilor, se retrage până la zidul lui Hadrian. Face o alianță cu britanii, reuşind o victorie în fața celților. Întărindu-şi regatul, caută alianță la regii merovingieni pentru a se ridica împotriva Romei. Regele Aarthur se înrudeşte cu familia Saint Claire, ramură desprinsă

din regii merovingieni (datorită faptului că Biserica Catolică i-a mistificat personalitatea lui Aarthur, transformându-l într-o legendă, datele despre acesta şi descendenţii lui sunt foarte alambicate). Pare-se că o fiică de-al lui Aarthur s-a căsătorit cu un membru al Casei MEROVINGIENILOR, autonumindu-se familie de SANG CLAR (sânge limpede), derivarea la Saint Claire nefiind decât o chestiune de timp. Regele Aarthur plănuieşte o campanie contra Romei. Biserica Catolică ţese o perdea de intrigi, începând să îi creştineze pe celţii din Nord, trimiţându-i să atace fragilul regat. Campania lui Aarthur împotriva Romei se prelungeşte până când nu mai are loc.

♦ Secolul V e.n. Biserica Catolică începe să stabilizeze imperiul, împărţindu-l în feude, în fruntea cărora sunt numiţi regi sau împăraţi. Începând cu secolele VI-VII, atacurile scandinavilor asupra teritoriilor imperiului se înmulţesc. Pentru a avea pace, multe dintre căpeteniile Nordicilor sunt « înnobilate », distribuindu-li-se vaste teritorii, în funcţie de interese şi de situaţie.

♦ Secolul X e.n. Are loc MAREA SĂRĂCIRE ÎN MASĂ.

♦ Secolul XI e.n. Având Nordul Britanniei sub control, prin creştinarea celţilor, Biserica Catolică îşi îndreaptă privirea către Anglia. Wilhelm Cuceritorul susţinut de către Vatican, debarcă în Anglia, înlăturându-l pe Harold al II-lea, regele legitim *[regele Harald al II-lea, împotriva a tot ce se spune, era descendent al regelui Aarthur şi al familiei SANG CLAR (Saint Claire). Învins la Hastings, nu a murit aşa cum se spune, cu o săgeată în ochi, existând surse care susţin că după bătălie ar fi plecat în exil în Germania, punându-se sub protecţia familiei de Bouillon (descendenţi ai legendarului cavaler al Mesei Rotunde, BALIAN)]*. Fiica sa, Githa de Wessex, se căsătoreşte cu Vladimir Monomahul, cneaz al Rusiei Kievene. O nepoată de-a regelui Harald, din familia Saint Claire, îi este promisă lui Godefroy, baron de Bouillon, al doilea fiu al lui Eustache al II-lea, conte de Bouillon, şi al Idei de Ardenne. În 1076, Godefroy, la numai 16 ani ajunge ca moştenitor al unchiului său, stăpânul unui teritoriu ce se întindea între Franţa şi Rin. Când Împăratul Henric al IV-lea al Germaniei intră în conflict cu Curia Papală, denunţând ticăloşiile clerului, Godefroy nu ezită să se alăture împăratului, intrând în Roma cu armele în mâini. Excomunicat, Henric al IV-lea, este obligat de popor să cedeze, în vreme ce Godefroy de Bouillon, pentru a fi «iertat», este desemnat ca şef şi sponsor al Primei Cruciade, de către Papa Urban al II-lea, în 1095. Pentru finanţarea plecării în Cruciadă, vinde Castelul de Bouillon lui Otobert Evec de Liege şi Stenay-ul Evec-ului de Verdun. Plecat din Bouillon în 15 august 1096 în fruntea unei puternice armate, trece prin Ratisbonne, Viena, Belgrad şi Sofia, ajungând la Constantinopol, unde se întâlneşte cu Alexis Commen-ul, împăratul Bizanţului. După

lungi negocieri cu acesta, privind traversarea Bosforului, se angajează să-i restituie acestuia teritoriile pe care i le ocupaseră turcii. Debarcat în Asia, cucereşte mai întâi Niccea, îi învinge pe turci la Doryle, după care ocupă Antiochia.

Cucerind Ierusalimul în iunie 1099, îi este propusă coroana regatului Ierusalim, pe care însă o refuză, spunând că el nu poate purta o coroana de aur, în vreme ce Iisus a purtat una de spini.

Accepta titlul de Apărător al Sfântului Mormânt, considerând Ierusalimul ca proprietate a lui Hristos. Ce nu ştie foarte multă lume este faptul că, marea majoritate a familiilor aristocratice europene descind din regi merovingieni, regi care au fost protejați de către esenieni, ca descendenți ai regelui David. Cucerirea Ierusalimului şi în general a Palestinei, de către Godefroy, i-a fost facilitată de către esenienii care aveau legături în Palestina. Celula esenienilor din Palestina era cunoscută şi sub numele de ASASINII (după unele surse, numele li se trăgea de la Hasisimi sau consumatori de haşiş).

Odată ajuns la Ierusalim, la scurt timp, Godefroy îşi înscenează moartea şi se alatură elitei esenienilor, intrând în CONSILIUL din SION (Prioria din Sion), în anul 1100. Se întoarce incognito în Germania, trimițându-şi unicul fiu rezultat din căsătoria cu o membră a familiei Saint Claire, pe nume tot Godefroy, la Ierusalim.

Conform cronicarului german Albert d'Aix, după « moartea » lui Godefroy, opt cavaleri din garda acestuia şi anume Garnier de Gres, Raoul de Mouzon, Wicher Germanul, Wiric Flămândul, Mathieu Scutierul şi Godefroy Camerierul, împreună cu Evec-ul de Ramla şi Arno-ul Malencorn, fost patriarh al Ierusalimului, se duc la Edessa, cerându-i lui Baudoin, fratele mai mic al lui Godefroy, să preia coroana Ierusalimului:

« Noi cavalerii regatului Ierusalim, care am servit sub ducele Godefroy, ți-anunțăm moartea acestuia şi te invităm să vii imediat să-l înlocuieşti şi să ocupi tronul ».

♦ În anul 1118, şase cavaleri din garda lui Godefroy, împreuna cu alți doi care li s-au alăturat, şi cu fiul acestuia, au format « ORDINUL CAVALERILOR TEMPLIERI ».

Nu insistăm asupra lucrurilor care se ştiu, ci punem accent pe lucrurile care nu se ştiu. Înființat ca un ordin cavaleresc ce avea ca scop lupta contra « necredincioşilor » musulmani şi protejării pelerinilor, acesta nu se supunea decât ordinelor « Suveranului Pontif ». Făcându-şi cartierul general pe locul unde odată fusese Templul lui Solomon (de unde le vine şi numele de templieri), aceştia întreprind, după planuri bine determinate, săpături sub acest templu, săpături care au durat aproape 9 ani, de unde au scos la suprafață tezaurul ascuns de către regii evrei înainte de robia Babiloniană. Ce nu ştie multă lume, este faptul

că cel de-al doilea templu de la Ierusalim, clădit sub ZOROBABEL, nu a fost construit pe locul templului lui Solomon. Aşa se explică de ce templierii, vreme de 9 ani, au săpat tunele subterane pentru a ajunge în locul fostului templu. Ordinul cavalerilor templieri avea misiunea de a proteja Consiliul din Sion. Ordinul este structurat după structura sectei esenienilor, fiind compus din nouă cavaleri, dintre care era ales un Mare Maestru. În mai puţin de 200 de ani, ordinul construieşte comanderii şi biserici în toată Europa.

♦ Esenienii le dau templierilor PERGAMENTUL DE BRONZ, o hartă a tuturor tezaurelor Consiliului din Sion, îngropate în diverse locuri în Palestina. Printre alte lucruri, este adus în Europa şi CHIVOTUL lui MOISE, care avea cadavrul de extrateretru mumificat, cadavru care în sânul elitei templierilor devenise obiect de cult (venerație). Acesta este celebrul BAFOMET (BAPHOMET), idolul cu ochi de pisică şi proeminenţe craniene, la care se închinau templierii. Templierii găsesc la Ierusalim documente compromițătoare în ceea ce priveşte aşa zisa « DIVINITATE » a lui Iisus Hristos, precum şi alte documente care, probabil, ar fi dat peste cap toată religia creştină. Templierii şantajează Vaticanul, beneficiind de puteri depline în Imperiul Catolic.

♦ În jurul anului 1200, Europa Occidentală se găsea sub dominația sacerdoților atlanți, reprezentați de Biserica Catolică, în vreme ce esenienii Consiliului din Sion încercau să-şi impună pretențiile din umbră.

♦ În anul 1147 apare pentru Biserică pericolul CATHAR.

Catharii (CEI PURI), spun sursele oficiale, au apărut în secolul X, în Sud-Vestul Franței, în regiunea LANGUEDOC din Munții Pirinei, doctrina lor întinzându-se în aproape toată Europa de Vest. În realitate, catharii erau discipolii esenienilor, ducând ca şi aceştia o viață bazată pe o morală ascetică. Catharii sau albingezii, cum mai erau numiți, aveau o doctrină dualistă, considerând că lumea este constituită din două principii: BINELE şi RĂUL. Catharii respingeau tot ce este pământesc, condamnau inavuțirea şi averile, iar teologic negau patimile lui Iisus: crucea, Judecata de Apoi, Iadul şi Raiul. Refuzau cea mai mare parte a scrierilor Vechiului Testament. Cruciada împotriva catharilor (1209-1229), a fost o campanie militară inițiată de Biserica Catolică, care avea ca scop eliminarea religiei practicate de catharii din Languedoc. Inițial, cavalerii templieri sunt chemați de către Vatican să lupte împotriva catharilor, însă aceştia refuză, pretextând că ei luptă doar împotriva musulmanilor. Această sectă a catharilor era protejată de nobilii locali şi sprijinită de toată populația şi oraşele din regiunea care este astăzi Franța Mediterană Occidentală, pe atunci parte a Confederației catalano-aragoleză. Doctrina cathară va fi continuată de către BOGUMILI (după numele preotului Bogumil).

Cavalerii Templieri se vor menține neutri în acest conflict. La fel vor face şi cei din Consiliul din Sion când va rămâne indiferent la soarta templierilor în anul 307.

♦ Principalul susținător şi şef al catharilor a fost puternicul conte Raymond al VI-lea de Toulouse, înrudit cu merovingienii şi care voia tronul Franței. Bunicul acestui conte luptase alături de primii templieri în Palestina.

♦ În 1198, Papa Inocențiu al III-lea, a hotărât să reprime mişcarea cathară. Aristocrații care îi protejau pe cathari au fost excomunicați. Papa face apel la regele Franței, Filip al II-lea, să ia atitudine împotriva nobililor care îi protejau pe aceştia. Inchiziției i-au fost date puteri nelimitate în lupta de suprimare a mişcărilor « eretice ».

♦ În anul 1209, în fața refuzului templierilor de a-i ataca pe cathari, Vaticanul recrutează o armată de 10.000 de mercenari sub comanda lui Simon de Montfort, cărora le promite oraşele cathare. Armata s-a strâns la Lyon, îndreptându-se spre Montpellier şi spre comunitățile de cathari din zona Albi şi Carcassonne. După o luptă care a durat până în 1255, Biserica Catolică câştigă supremație asupra oraşelor cathare. Catharii primeau ajutor şi din Anglia.

♦ Cruciada condusă de Simon de Montfort reuşeşte să înfrângă rezistența cathară. MONTSEGUR, ultimul centru de rezistență cathar

Simon de Montfort

(asemenea Massadei), a rezistat unui asediu de 9 luni, şi odată cu căderea lui, ultimii cathari au fost arşi pe rug.

Fortăreața Montsegur

♦ Templierii, nemaigăsind Palestina interesantă, vor să renunțe la fiefurile de acolo și să se retragă în Malta. Vaticanul îi amenință pe Templieri cu dizolvarea ordinului, în vreme ce templierii amenință Vaticanul cu dezvăluirea unor secrete care ar fi putut zgudui lumea creştină din temelii.

♦ Între templieri şi Vatican începe un război de culise. O confruntare directă între ei ar fi fost catastrofală Vaticanului. Templierii dispuneau de o armată proprie, comanderii în toată Europa, precum şi mijloace financiare colosale. Templierii, avându-i sprijin pe cei din familia Sang Clar (Saint Claire), îl atrag de partea lor pe regele Henric I al Angliei, care obligă Biserica Catolică din Anglia să-i plătească taxe. În timpul domniei fiului său, Henric al II-lea, acesta se căsătoreşte cu Elionor de Aquitania, după ce aceasta divorțase de regele Franței, Carol al V-lea, aducând astfel Aquitania dotă coroanei engleze.

Henric al II-lea

Elionor de Aquitania

♦ Henric al II-lea supune Biserica şi clerul Catolic din Anglia justiției regale, ceea ce-l face să intre în conflict cu THOMAS BECKET, arhiepiscop de Canterbury. Thomas Becket este asasinat de către… însăşi Biserica Catolică făcându-l astfel un martir şi aruncându-i fapta în cârca lui Henric al II-lea. Acesta, ca şi Henric al IV-lea al Germaniei, nu poate face față poporului îndoctrinat de secole cu « adevărul catolic », foarte sensibili la termeni ca « excomunicarea » şi « afurisenia ». (Cei doi fii mai mari ai săi sunt asasinați, prințul Henric fiind otrăvit, iar Geofrey răpus într-un turnir la Paris).

Thomas Becket

Catedrala Canterbury

Asasinarea lui Thomas Becket de către Vatican

Oficial, Thomas Becket este ucis de oamenii lui Henric al II-lea.

♦ Cel de-al treilea fiu al regelui Henric, celebrul RICHARD INIMĂ DE LEU, este atras de partea Bisericii Catolice şi numit şef al unei noi cruciade îndreptate împotriva musulmanilor. Isprăvile (citeşte crimele) comise de Richard, în numele Domnului, au rămas în memoria musulmanilor până în zilele noastre.

Richard, rege al Angliei, Duce de Normandia, Conte de Angevins

♦ În timpul domniei lui Ioan Fără Ţară (cel de-al patrulea fiu al lui Henric al II-lea), Biserica Catolică reuşeşte să-şi recâştige poziţiile în Anglia. Regele este obligat de către Marii Seniori să facă o serie de concesii bisericii şi să semeze Tratatul numit MAGNA CARTA.

Ioan Fără de Ţară semnând Magna Carta

Magna Carta Libertum

♦ Astfel stând lucrurile în Anglia, templierii îl atrag de partea lor pe regele francez, Filip al IV-lea Cel Frumos, căruia îi salvează viaţa într-o confruntare cu cetăţenii Parisului. Aceştia îl finanţează pe Filip şi îi întăresc domnia. Imiţând modelul regilor englezi, Filip al IV-lea, pune bir pe bunurile bisericii. Vaticanul ameninţă pe regele Frantei cu excomunicarea. Marele Maestru Templier, Jaques de Molay devine naşul Isabelei, fiica lui Filip.

Filip IV, Rege al Franţei şi al Navarrei, Conte de Champagne

Isabella a Angliei

♦ Conflictul dintre Filip al IV-lea (sprijinit de templieri) şi Vatican explodează când trupele trimise de acesta îl iau prizonier şi îl molestează pe Papa Bonifaciu al VIII-lea la Agnani. Scăpat ca prin minune din mâinile soldaţilor lui Filip, conduşi de către cavalerul de Nogaret, Papa moare la scurt timp. Următorul Papă ales, BENEDICT al XI-lea, moare otrăvit, otrava fiindu-i administrată pe când degusta smochine. Marii Sacerdoţi îşi văd puse în pericol propria-le existenţă şi de această dată încep planurile de distrugere al ordinului. Urmarea se cunoaşte. După moartea lui Bonifaciu, este ales un Papă francez, celebrul Bertrand de Got, cunoscut sub numele de Papa Clement al V-lea. Este mutat la Avignon pentru a face lucrurile să se deruleze cum trebuie timp în care Vaticanul funcţionează cu doi papi. Filip al IV-lea este obligat să se alăture Vaticanului. Cum Marele Maestru al ordinului era francez, tot acest complot trebuia să apară ca o afacere franceză : un rege francez, un Papă francez, un Mare Maestru francez. O agenţie de spionaj, numită Agenţia Lombardă, este plantată la Paris sub masca unei bresle de negustori cinstiţi, aceştia făceau spionaj pentru atlanţii ascunşi la Vatican. Templierii cad în capcana agenţilor lombarzi, oferindu-le un împrumut uriaş, împrumut ce nu le va mai fi rambursat niciodată. Cu o parte din aceşti bani, Vaticanul îl plăteşte pe Filip al IV-lea Cel Frumos ca să îi trădeze şi să-i aresteze pe templieri.

Eduard al II-lea, soţul Isabellei

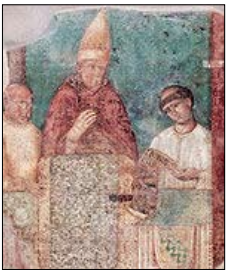

Papa Bonifaciu al VIII-lea

Papa Benedict al XI-lea

Papa Clement al V-lea

Monedă cu efigia lui Papa Clement

♦ Papa Clement al V-lea se mută special la Avignon, pentru buna desfăşurare a « evenimentelor ».

♦ 13 OCTOMBRIE 1307. În toată Franța, templierii sunt arestați la această dată, împreună cu Marele lor Maestru, JACQUES de MOLAY.

Castelul Papal de la Avignon

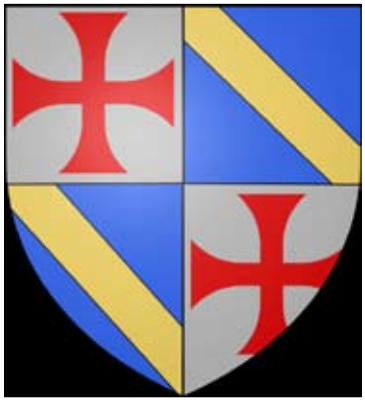

Blazonul lui De Molay

Jacques de Molay

De interogatoriile lor se ocupă INCHIZITORII PAPALI, şi nicidecum oamenii lui Filip.

♦ Ordinul Templier este învinuit de EREZIE. Sub tortură, Marele Maestru recunoaşte că aveau ca obiect de venerație pe BAFOMET (extraterestrul din Chivotul lui Moise adus o dată cu acesta de către templieri în Europa), precum şi multe alte secrete ale Ordinului.

Marelui Maestru i se promite viaţa şi chiar libertatea în schimbul unei părţi din tezaurul ordinului. În schimbul acestei promisiuni, Marele Maestru "recunoaşte" tot ce i se cere şi cedează o parte din fondurile Ordinului din Franţa. O altă parte este scoasă din Franţa de către Consiliul din Sion. În general Marii Maeştri ai Ordinului nu aveau destule cunoştinţe în ceea ce privea Consiliul din Sion, Ordinul fiind o vitrină a Consiliului.

Reprezentări ale lui BAFOMET

Pentagrama lui BAFOMET

♦ Marele Maestru este "judecat" şi găsit vinovat. Contrar promisiunii care i s-a făcut, este condamnat la temniță pe viață, ceea ce-l determină ca într-un moment de demnitate să renege toate declarațiile şi să denunțe în gura mare abuzurile Vaticanului.

♦ 18 MARTIE 1314. Marele Maestru împreună cu Godefroy de Charny, Înalt Comandor al Ordinului, care i s-a alăturat în denunțuri, sunt condamnați şi arşi pe rug la Paris.

Execuția lui De Molay

♦ Odată cu arderea pe rug al Marelui Maestru, în anul 1314, Biserica a considerat pericolul templier înlăturat. Urmează înlăturarea celor implicați în poveste. În mai puțin de un an, Papa Clement al V-lea, GUILLAUME IMPERT, Marele Inchizitor şi regele Filip al IV-lea, mor asasinați. Urmează apoi falsificarea poveştii, în care ni se spune că Filip al IV-lea, rege lacom şi orgolios a distrus cel mai nobil ordin al creştinătății. De la înălțimea rugului, Marele Maestru Jaques de Molay aruncăun « blestem-profeție » : « Tu, Papa Clement, tu ,mare inchizitor şi tu, rege Filip, într-un an de zile vă chem la Judecata lui Dumnezeu . Rege Filip, blestemat să fii până la al treisprezecelea neam”. *[13 regi din dinastia Capet, începând cu Ludovic al X-lea al Franței şi terminând cu Richard al III-lea al Angliei, au murit asasinați de către templierii scăpați. Coborâți pe linia Isabelei (fiica lui Filip şi soția lui Eduard al II-lea al Angliei), în afară de fiul acesteia, Eduard al III-lea, toți regii de sânge capețian au fost omorâți, ultimul fiind Richard al III-lea].*

Eduard I al Angliei

♦ 18 martie 1314. Insula Evreilor. Marele Maestru al Cavalerilor Templieri, Jacques de Molay împreună cu Comandorul Godefroy de Charney, sunt arşi pe rug. Un grup de 7 templieri deghizați în ZIDARI au asistat la supliciu celor doi. Printre aceşti cavaleri se afla şi un cavaler-comandor, pe nume RICHARD, fiu nelegitim al regelui Angliei, EDUARD I, fiu pe care acesta îl oferise Ordinului. Strângând cenuşa Maestrului, aceştia s-au întors în Anglia, unde s-au întâlnit cu alți doi cavaleri templieri, jurând în secret să continue Ordinul.

AU JURAT SĂ DUCĂ LA ÎNDEPLINIRE BLESTEMUL ARUNCAT DE CĂTRE MARELE MAESTRU, SĂ FACĂ O REPUBLICĂ MONDIALĂ, ŞI SĂ DISTRUGĂ VATICANUL.

În cazul Papei Clement al V-lea, a inchizitorului Guillaume Impert şi în cazul lui Filip, templierii au fost « ajutați » chiar de către stăpânii Vaticanului. Afacerea era prea sensibilă pentru ca protagoniştii să trăiască mult.

Papei Clement al V-lea i se pune sticlă pisată în mâncare. În mai puțin de două luni de la moartea Marelui Maestru, Papa Clement îl urmează în eternitate.

Marele Inchizitor al Franței, Guillaume Impert, este otrăvit.

Filip al IV-lea Cel Frumos, rege al Franței, este găsit fără cunoştință în pădure, în urma unei partide de vânătoare. Moare câteva zile mai târziu fără să poată să pronunțe un sunet.

♦ Fiul nelegitim al regelui Angliei (avut cu o prințesă scoțiană din familia Saint Claire), RICHARD, devine în secret Mare Maestru al noului Ordin al Cavalerilor Templieri.

♦ Noul Ordin al Cavalerilor Templieri înființează patru LOJI MASONICE (MASON însemnând ZIDAR, cu trimitere la cei şapte templieri deghizați în zidari). Aceste patru loji sunt : LOJA de la EDINBURGH, LOJA de la STOCHOLM, LOJA de la MILANO şi LOJA de la PARIS. ACESTE LOJE FRANCMASONICE (derivare de la « FREE MASON » - care înseamnă ZIDAR LIBER) FUNCȚIONAU CA AGENȚII DE SPIONAJ, rolul principal al acestora fiind recrutarea de artişti (sculptori, pictori, arhitecți, etc.) liberi, care erau plasați în anturajul Vaticanului şi al familiilor aristocratice, cu scopul de a face spionaj.

♦ După ce în Franța au stins linia regelui Filip al IV-lea (fiii şi nepotul acestuia fiind otrăviți rând pe rând înainte să împlinească vârsta de 33 de ani), templierii îi urmăresc linia din Anglia, ştiindu-se faptul că Isabela, fiica acestuia, s-a căsătorit cu Eduard al II-lea (frate vitreg cu RICHARD, NOUL MARE MAESTRU AL NOULUI ORDIN TEMPLIER).

♦ Din motive care ne scapă, singurul care a scăpat de destinul crunt al « blestemului templier », a fost fiul Isabelei, regele Angliei, Eduard al III-lea.

Iată lista celor 13 regi, omorâți de templieri, din sângele lui Filip al IV-lea Cel Frumos:

Ludovic al X-lea

- Ludovic al X-lea (fiul lui Filip, rege al Frantei) - mort otrăvit.

Filip al V-lea

- Ioan I Postumul (fiul lui Ludovic al X-lea) – născut în urma morții tatălui său, este încoronat ca rege al Franței când avea doar câteva zile, moare otrăvit chiar în ziua încoronării.

- Filip al V-lea (al doilea fiu al lui Filip al IV-lea) – rege al Franței. Moare otrăvit după o domnie de câțiva ani. Nu lasă moştenitori de parte bărbătească.

Carol al V-lea

- Carol al V-lea (cel de-al treilea fiu al lui Filip al IV-lea) – rege al Franței. Moare otrăvit după o domnie scurtă. Nu lasă moştenitori de parte bărbătească.

ACEASTA ESTE LINIA FRANCEZĂ A REGILOR DESCENDENȚI DIRECT DIN FILIP al IV-lea, ASASINAȚI DE CĂTRE TEMPLIERI.

Regina Filipa de Anglia

LINIA ENGLEZĂ :

- REGELE EDUARD al III-lea este singurul rege iertat (din cvarii cauze), care moare de moarte bună.

Eduard al III-lea

- În schimb, PRINȚUL NEGRU, cunoscut sub numele de Edward de Woodstock, fiu al lui Eduard al III-lea, moare înainte să ajungă rege, într-o bătălie în Aquitania.

Richard al II-lea, Rege al Angliei Lord al Irlandei

- Richard al II-lea, fiul Prințului Negru, ajuns rege al Angliei la vârsta de 10 ani, va fi detronat de către vărul său, Henric Bolingbroke şi asasinat în temniță.

Eduard al III-lea şi Prințul Negru

13 OCTOMBRIE 1399, la 85 de ani de la moartea Marelui Maestru, templierii schimbă dinastia în Anglia cu familia de LANCASTER (JOHN GAUNT, baron de Lancaster, fratele regelui Eduard al III-lea), care uzurpează tronul.

John Gaunt, baron de Lancaster

Henric al IV-lea

- Henric de Bolingbroke – fiul lui John Gaunt, baron de Lancaster, se încoronează ca rege al Angliei sub numele de HENRIC al IV-lea. Este otrăvit lent şi moare de o boală incurabilă şi chinuitoare.

Henric al V-lea

- Henric al V-lea (fiul lui Henric al IV-lea) – rege al Angliei. Moare de "dezinterie".

Henric al VI-lea

- Henric al VI-lea (fiul lui Henric al V-lea) – ajunge rege al Angliei. Moare asasinat în Turnul Londrei.

În timpul domniei lui Henric al VI-lea, templierii sprijină Casa de YORK, care pretinde tronul Angliei, denunțând familia de Lancaster ca uzurpatori. Între cele două familii începe războiul cunoscut sub numele de Războiul Celor 2 ROZE, Eduard de YORK,

Turnul Londrei

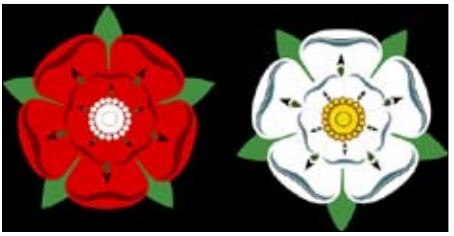

LANCASTER *YORK*

detronându-l pe Henric al VI-lea, pe care îl asasinează în TURNUL LONDREI.

Eduard al IV-lea

- Eduard al IV-lea – primul rege al Angliei din Casa de York, după câțiva ani de domnie prosperă. Moare pe neașteptate în condiții necunoscute.

Eduard al V-lea și fratele său, Richard de Shrrewsbury

- Eduard al V-lea (fiul lui Eduard al IV-lea) – rege al Angliei încoronat minor. Atât el cât și fratele lui, Richard de Shrrewsbury, sunt strangulați în Turnul Londrei. Vina unei fapte atât de odioase a fost aruncată în cârca lui Richard al III-lea, unchiul lor, ceea ce este TOTAL NEADEVĂRAT.

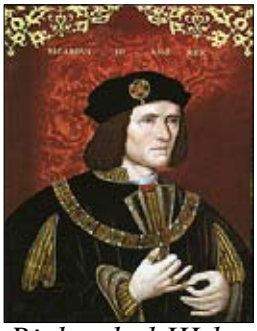

Richard al III-lea

- Richard de Shrewsbury

Henric al VII-lea, primul rege al Angliei din dinastia TUDORILOR

- Richard al III-lea (frate al regelui Eduard al IV-lea și ultimul rege din Casa de York) – rege al Angliei. Moare în condiții violente în bătălia de la Bosworth, când dinastia de York este schimbată cu dinastia TUDORILOR.

♦ 22 august 1485 DINASTIA DE YORK ESTE SCHIMBATĂ CU DINASTIA TUDORILOR.

♦ Noul Ordin al Cavalerilor Templieri, care au activat în umbra Ordinului Teuton, și cu sprijinul familiei Saint Claire, în Scoția au acționat independent de CONSILIUL din SION până la îndeplinirea blestemului-profeție al lui Jaques de Molay, însă după instalarea TUDORILOR în Anglia, încep să colaboreze cu acesta. În secolele imediat următoare, Lojile Masonice se dezvoltă.

DEZVOLTAREA LOJILOR MASONICE COINCIDE RENAȘTERII. Printre cei mai mari spioni, care s-au perindat în anturajul Vaticanului, a fost nimeni altul decât, LEONARDO DA VINCI, ajuns în funcția de Mare Maestru al Consiliului din Sion. A trăit toată viața în anturajul familiei de SAVOYA, ascuns în spatele meseriei de pictor.

♦ UN "OBSCUR" BANCHER EVREU, UN OARECARE AMSCHEL MAYER ESTE DESEMNAT DE CĂTRE TEMPLIERI CU FINANȚATEA LOJELOR MASONICE *[un urmaş al acestui Amschel Mayer, numit tot Amschel Meyer-Bauer, va fi ridicat post-mortem la rang de baron, de către WILHELM I de HESSA-CASEL, şi va intra în istorie sub numele de BARONUL DE ROTHSCHILD (Rothschild derivat de la « cărămidă roşie »)]*.

♦ Templierii Noului Ordin şi Consiliul din Sion şi-au jurat credință şi împreună au juraseră distrugerea Vaticanului şi instaurarea unei REPUBLICI MONDIALE, principiile eseniene fiind principii de bază.

♦ Templierii Noului Ordin strâng legăturile cu ORDINUL CAVALERILOR TEUTONI din Germania.

♦ Templierii îl susțin în Germania pe MARTIN LUTHER, care deschide ochii poporului german asupra ticăloşiilor Vaticanului, prin celebrele TEZE DE LA WITTENBERG. Data afişării Tezelor de la Wittenberg este… 31 OCTOMBRIE (13 inversat). Reforma lui Martin Luther pune probleme serioase Bisericii Catolice.

Martin Luther

Catedrala de la Wittenberg, unde Martin Luther a expus cele 95 de teze în care denunța TICĂLOŞIILE VATICANULUI

♦ ANUL 1776 (în cifre romane MDCCLXXVI). Familia bancherilor evrei Mayer (gestionarii agenției numită Francmasonerie), trădează Consiliul din Sion şi pe templieri, vânzându-se Vaticanului cu tot cu agenție. Acest an este un an de referință în istoria rasei lor şi a noastre, drept pentru care acest an în cifre latine se regăseşte la baza piramidei de pe bancnota de 1 dolar americană de astăzi.

După trecerea Francmasoneriei de partea Vaticanului, interesele templiere în America au primit o lovitură serioasă, stăpânii Bisericii Catolice triumfând şi peste ocean. În replică, aceştia dezvoltă mişcările neoprotestante ce se bazau pe scrierile marilor reformatori (Luther, Calvin etc.) şi mişcarea QUAKERILOR. Ulterior vor apărea Martorii lui Iehova şi ADVENTIŞTII.

♦ Familia ROTHSCHILD confiscă acest semn botezându-l “Steaua lui David” şi făcându-l emblema poporului evreu, deşi acest semn îl găsiți în peştera de la ŞINCA VECHE (România). Începând din secolul al XVIII-lea interesele atlanților puri şi ale francmasoneriei se fac simțite în Agartha-Dacia devenită România, investițiile americane şi europene în ea atingând apogeul în perioada monarhiei reprezentată de familia Hohenzollern. Primele trei mari familii francmasonice (Rotschild, Rockefeller, Habsburg prin familia Hohenzollern) investesc masiv în România, „modernizând-o”. Grupuri masive de cetățeni evrei se stabilesc aici, în vreme ce familia Rockefeller investeşte în afaceri cu petrol. Stoparea pentru moment a intereselor francmasoneriei şi Vaticanului în Agartha-România s-a produs după declanşarea celor două „războaie mondiale”, şi ajungerea la putere în România a lui Nicolae Ceauşescu sprijinit de către Cavalerii Templieri în asociere cu Cavalerii Ordinului Dragonului. Poporul evreu este un popor care a plătit şi plăteşte scump asocierea cu clanul de Rotschild care îl manevrează şi se foloseşte de el în atingerea scopurilor lor ticăloase.

♦ Până la această dată (anul 1776), Anglia avea simpatii protempliere. Odată cu trecerea Francmasoneriei în tabăra Vaticanului, interesele financiare fac, ca şi Anglia să treacă în tabăra duşmanilor templierilor şi implicit al Consiliului din Sion.

♦ Consiliul din Sion şi templierii îl aduc la putere în Franța pe NAPOLEON BONAPARTE (în 1804 a fost încoronat împărat).

Placa comemorativă în locul unde a fost ars Jacques de Molay

♦ Anul 1807 (500 de ani de la arestarea templierilor). Napoleon Bonaparte reabilitează memoria Marelui Maestru al Templierilor, Jacques de Molay, făcându-i comemorare națională.

Napoleon Bonaparte

♦ Napoleon intră în Roma şi ocupă Vaticanul. Papa Pius al VIII-lea este luat prizonier, iar Napoleon se încoronează singur ca şi împărat.

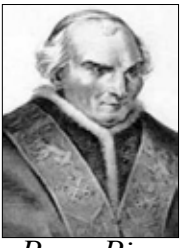

Papa Pius al VIII-lea

♦ NAPOLEON PUNE SECHESTRU PE BUNURILE VATICANULUI. CU ACEASTĂ OCAZIE IEŞIND LA IVEALA MULTE DINTRE SECRETELE ASCUNSE ALE BISERICII CATOLICE. DATORITĂ ACESTOR SECRETE DE LA ACEASTĂ DATĂ ŞI PÂNĂ ASTĂZI RASA UMANĂ A EVOLUAT, AJUNGÂND CA ÎN DOAR 200 DE ANI SĂ PĂŞEASCĂ ÎN SPAŢIU. EVOLUŢIA RASEI UMANE AR FI FOST MULT MAI AVANSATĂ DACĂ AM FI SCĂPAT DE ACEŞTI TICĂLOŞI, CHIAR ŞI ÎN URMA CU 1000 DE ANI.

Napoleon încoronându-se împărat în prezența Papei Pius al VIII-lea

♦ Napoleon este îmbătat de succes şi încet-încet începe să nu mai respecte sarcinile trasate de templieri.

♦ Napoleon intra în conflict cu templierii şi întorcându-se împotriva lor, dizolvă Ordinul Cavalerilor Teutoni (în anul 1809), aliați tradiționali ai acestora (templierii şi teutonii au luptat împreună la Ierusalim).

♦ Napoleon este măturat de pe tron de către englezi, cu concursul susținut al templierilor (1815).

- - - -

război, care a început în 1914 şi s-a terminat în 1945, având două faze distincte : faza 1914-1918, cunoscută sub numele de Primul Război Mondial, şi faza 1939-1945, cunoscută sub numele de cel de-al II-lea Război Mondial.

♦ Rolul primului război a fost ca să-l pregătească pe cel de-al doilea.

♦ Rolul primului război :

- TREBUIA ÎNLĂTURATĂ MONARHIA DIN GERMANIA, AUSTRIA, TURCIA ŞI RUSIA PENTRU A SE FACE LOC UNOR GUVERNE LA DISPOZIȚIA TEMPLIERILOR ŞI CONSILIULUI DIN SION.
- TREBUIA ANIHILATĂ BISERICA ORTODOXĂ, CARE NEOFICIAL PLĂTEA SUBSIDII VATICANULUI. Cea mai mare Biserică Ortodoxă se găsea în Rusia. În acest scop a fost debarcat comunismul în Rusia. Doctrina comunismului este tulburător de asemănătoare cu doctrina esenienilor, şi tulburător de asemănătoare cu viața de comunism de kibutz, pe care sclavii evrei au trăit-o în Deşertul Sion.

Vladimir Lenin

Ultimul Țar al Rusiei din familia Romanov

♦ Imediat după începerea “Primului Război Mondial” în Rusia este debarcat cel cunoscut sub numele de VLADIMIR ILICI LENIN, care va declanşa ceea ce a rămas în istorie sub numele de “Revoluția din Octombrie”, care a avut ca rezultat înlăturarea monarhiei din Rusia. Ultimul Țar al Rusiei din familia Romanov este executat împreună cu familia.

♦ În Germania este adus la putere PARTIDUL NAZIST, condus de cel cunoscut sub numele de ADOLF HITLER (despre al cărui tată ştim că a fost conceput într-una din casele familiei de ROTSCHILD la Viena), şi despre care ştim că îi ura teribil pe Rothchield datorită comportamentului lor față de bunica lui, care a lucrat pe domeniul

acestora. Templierii l-au ajutat să cultive această ură, Adolf Hitler fiind singurul care a crezut cu adevărat şi a murit ca un om de onoare pe câmpul de bătaie. Astăzi poporul german este stigmatizat pentru ororile celor două războaie, însă singurii care trebuiesc stigmatizaţi sunt atlanţii puri şi reptilienii, protejaţi de Vatican şi Francmasonerie, care AU FOST ŞI SUNT încă rădăcina tuturor relelor de care am avut parte în ultima sută de mii de ani.

Adolf Hitler

♦ Înainte de începerea celui de-al doilea Război Mondial, templierii din spatele Partidului Nazist propun Angliei o înţelegere care prevedea printre altele: DESFIINŢAREA VATICANULUI, JUDECAREA CRIMELOR SĂVÂRŞITE DE VATICAN ŞI ÎMPĂRŢIREA AVERILOR VATICANULUI ÎNTRE ANGLIA ŞI TEMPLIERI. ÎNSĂ ANGLIA REFUZĂ DIN NOU.

♦ ANGLIA CĂZUTĂ ÎN SFERA DE INFLUENŢĂ A FRANCMASONILOR ASERVIŢI VATICANULUI, REFUZĂ.

♦ PENTRU PRIMA OARĂ, TEMPLIERII DOREAU UN PROCES JUST LA LUMINA ZILEI PENTRU CRIME ÎNTREPRINSE CONTRA RASEI UMANE ŞI CONTRA ORDINULUI.

Culorile Cavalerilor Templieri erau alb, roşu, negru şi auriu (galben). Culorile Partidului Nazist din Germania erau alb, roşu şi negru. Pentru cei NEINIŢIAŢI, svastica este un semn oarecare, « importat » din India. PENTRU CEI IMPLICAŢI ÎN CONFLICT, SVASTICA ESTE CRUCEA CU BRAŢELE FRÂNTE. DRAPELELE ŢĂRILOR CARE AU LUPTAT ALĂTURI DE GERMANIA (exemplu Finlanda sau Norvegia) AU DRAPELELE CU CRUCEA RĂSTURNATĂ.

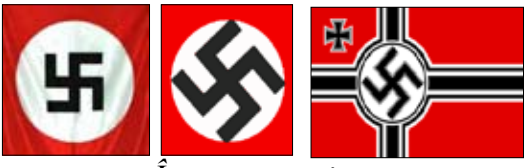

Însemne naziste

POPORUL GERMAN (ca şi alte popoare) ESTE SCOS ASTĂZI ŢAP ISPĂŞITOR PENTRU ACEASTĂ ISTORIE DE RĂZBOI, ÎNSĂ ADEVARAŢII RESPONSABILI AI ACESTOR NENOROCIRI SE AFLĂ LA VATICAN.

Steagul Finlandei

Steagul Norvegiei

În ultimii 600 de ani, istoria Europei a fost marcată de acest război început în 1314, şi care în culise continuă şi astăzi. Nici un eveniment desfăşurat, care a avut impact asupra omenirii, nu s-a petrecut din întâmplare. Totul s-a petrecut după planuri făcute pe termen lung şi în principiu, bine puse la punct. Când intervenea câte un neprevăzut, neprevăzutul era înlăturat într-un fel sau altul. Totul era doar o chestie de timp.

După « experimentul » Napoleon, Consiliul din Sion şi templierii nu mai făceau compromisuri.

ÎN CELEBRELE LAGĂRE DE LA AUSCHWITZ AU FOST INTERNAŢI FRANCMASONI ŞI EVREI DIN FRANCMASONERIE CARE AU TRĂDAT CAUZA TEMPLIERĂ. VICTIMELE HOLOCAUSTULUI AU FOST MULT EXAGERATE, DUPĂ CEL DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL.

♦ Schema războiului, în principiu, a fost foarte simplă. Guvernul Nazist face o înţelegere cu Guvernul Italian, condus de Musolini, să protejeze Vaticanul, până când ţările aliate acestuia erau înfrânte. Pentru templierii din spatele celui de-al III-lea Reich, judecarea Vaticanului şi înfiinţarea unei republici universale, erau cele mai importante obiective.

REICHSTAG

În perioada de pace dintre cele două războaie, naziştii construiesc REICHSTAG-ul. Atât comuniştii, cât şi naziştii, erau creaţii ale templierilor şi aserviţii acestora, fiecare având un plan foarte bine determinat. Comuniştii erau o creaţie, în special, a Consiliului din Sion, în vreme ce naziştii erau o creaţie a templierilor. Alianţa dintre ei, consemnată în Pactul Ribentrop-Molotov, era doar o oficializare a legăturilor lor. Dacă la început "ura" dintre comunişti şi nazişti era o simulare, când Consiliul din Sion a început să dea semne că ar vrea să încheie un armistiţiu cu Vaticanul, naziştii dirijaţi de templieri au invadat Rusia, spre marea nedumerire a lui IOSIF V. STALIN, care fiind o marionetă, nu înţelegea prea bine cum stau lucrurile cu politica. Când a înţeles, s-a întors împotriva Consiliului din Sion, deportându-i pe evrei în Siberia.

Pactul Ribentrop-Molotov

Stimaţi cetăţeni ai ISRAELULUI, vă lăsăm pe dumneavoastră să vedeţi cine v-au fost duşmanii în realitate, cine s-au folosit şi se mai folosesc de dumneavoastră ca naţie, şi vă lăsăm să trageţi singuri concluzia dacă cei pe care îi numiţi responsabili de crime contra dumneavoastră, sunt chiar atât de responsabili.

♦ Luate prin surprindere, ţările fidele Vaticanului, au capitulat în faţa armatelor naziste.

♦ Din motive necunoscute, când trebuia să se treacă la faza a doua a planului, CONSILIUL DIN SION ÎI TRĂDEAZĂ PE TEMPLIERI , TRECÂND ASEMENI FRANCMASONILOR, de partea Vaticanului. Temându-se de un atac pe la spate din partea comuniştilor aserviţi Consiliului din Sion, templierii iau războiul pe cont propriu şi Germania atacă Rusia. Slabiţi din strânsoare, francmasonii din America îşi ajută familia din Europa, făcând ca Statele Unite să intre în război. Intrarea Statelor Unite în război aduce cu sine înfrângerea Germaniei, şi implicit a templierilor. Finalul îl cunoaştem.

♦ Ce nu cunoaştem este faptul că, dacă armatele naziste triumfau, rasele umane aveau astăzi PESTE 50 DE ANI DE LIBERTATE. Faptul că « barbarii » germani au fost învinşi, ne-a adus înapoi sub « aripa atotprotectoare » a « divinităţii » şi istoria a fost scrisă aşa cum fiecare dintre noi o ştim.

Deşi sistemul comunist fusese plantat cu rolul precis de a distruge Biserica Ortodoxă, după trecerea Consiliului din Sion în tabara Vaticanului şi câştigarea războiului, CEI CARE AU ÎNVINS au decis să menţină acest sistem, împărţind astfel lumea în două. Pentru o bună manipulare a oamenilor, întotdeauna trebuie să existe BĂIEŢII BUNI şi BĂIEŢII RĂI. Deşi « sistemul comunist » care, ca şi ideologie, era net superior capitalismului ticăloşit impus omenirii de către diabolica alianţă Vatican-Francmasonerie-Consiliul din Sion, au reuşit prin manipulare să facă ca acest sistem să fie foarte hulit.

IOSEF VISARIONOVICI STALIN, urmând indicaţiile Consiliului din Sion, a compromis comunismul ca şi ideologie, prin crime gratuite şi nejustificate contra oamenilor, crime care aparent nu aveau nici o logică. Logica vine când aceste crime au fost mult amplificate şi mediatizate, când societăţile oculte francmasonice puteau să arate oamenilor ADEVĂRUL LOR. Minunata societate creată de către ei pentru oameni, trebuia să pară un adevărat paradis în comparaţie cu gulagurile din Siberia.

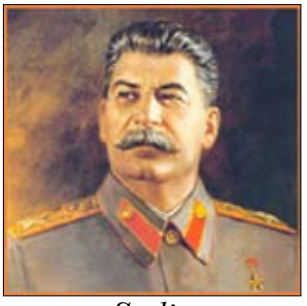

Stalin

Însemne comuniste

♦ Dacă o Republică Mondială era unul dintre planurile principale ale templierilor, odată cu trecerea Consiliului din Sion de partea atlanților de la Vatican, ideea este preluată şi continuată de către aceştia, sub numele de NOUA ORDINE MONDIALĂ.

♦ ELITA ULTIMILOR TEMPLIERI, DUPĂ SFÂRŞITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL, REUŞEŞTE SĂ SCAPE DE « JUSTIȚIA » VATICANULUI, REFUGIINDU-SE ÎN ROMÂNIA, UNDE AVEAU LEGĂTURI CU CAVALERII ORDINULUI DRAGONULUI.

În România, după război, Consiliul din Sion, care se ascundea în spatele lui Stalin, îşi impun oamenii lor în structura guvernului, impunându-l pe GHEORGHE GHEORGHIU DEJ ca şi preşedinte.

Gheorghe Gheorghiu Dej

♦ Contrar a tot ce se cunoaşte, "celebrul proletar NICOLAE CEAUŞESCU", se trăgea din familia domnească a BASARABILOR. Originară din SOHODOL-BRAN familia BASARABILOR se trăgea dintr-o ramură secundară a regilor agathîrşi. Din secolul al VIII-lea şi până la asasinarea lui VLAD ȚEPEŞ DRACULA, aceştia au fost "vitrina" după care s-a ascuns poporul agathîrs. Odată cu asasinarea lui VLAD ȚEPEŞ, deşi oficial ştim că fiul acestuia, MIRCEA, a fost asasinat şi el, în realitate el a fost ascuns de către oamenii Bisericii Ortodoxe şi preluat de la aceştia de către Cavalerii Ordinului Dragonului, care l-au dus şi l-au crescut în Țara Luanei.

(Deşi sursele oficiale susțin că atât Vlad Dracul, tatăl lui Vlad Țepeş, cât şi acesta ar fi fost membri în cadrul Ordinului Dragonului, aşa numitul "Ordin" din care făceau ei parte, era o parodie. Inventatorii acestui "Ordin" nu aveau măcar nici cea mai vagă idee cum arată adevăratul COLAN al acestui Ordin. Prin înființarea sub patronajul regelui SIGISMUND a acestui preudo-ordin al Dragonului, catolicii îi întind o capcană lui Vlad Dracul, invitându-l să adere la acesta. Nemuşcând mumeala, acesta aderă "bucuros". Alăturat aveți însemnele acestui preudo-ordin, din care "reiese clar" cum DRAGONUL ESTE SUPUS PUTERII CRUCII).

Vlad Dracul

Vlad Țepeş

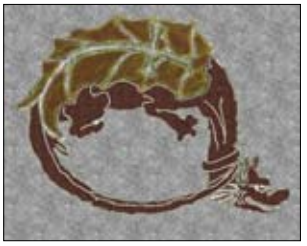

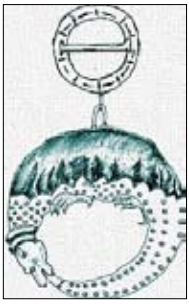

Din stirpea lui MIRCEA, fiu al lui VLAD ŢEPEŞ se trage familia "CEAUŞESCU", ai căror înaintaşi au fost strămutaţi pe la începutul secolului al XVIII-lea pe OLT până la SCORNICEŞTI, ca urmare a unor cutremure şi alunecări de teren care au avut loc în regiunea ŢĂRII LUANEI, alunecări care au surprins pe mulţi dintre agathîrşi în interior. Pentru confirmarea acestui lucru se pot studia rapoarte seismologice. NICOLAE a fost ales datorită temperamentului şi datorită rezonanţei numelui NICOLAE. Basarabii au mai avut un domn Nicolae printre ei.

"Familia Ceauşescu" a fost cantonată în satul TĂTĂRĂI DE SCORNICEŞTI şi Nicolae Ceauşescu a fost ataşat BRESLEI CIZMARILOR, pregătit şi plasat în sfera oamenilor Consiliului din Sion. (Simbolul breslei cizmarilor era PLACHIUL. Ceauşescu a comandat un tablou în care cravata lui abundă de plachiuri - vezi cravata din foto.)

Tânărul „revoluţionar" Nicolae Ceauşescu este „arestat" la Târgovişte ajungând în foarte scurt timp în anturajul liderului comunist Gheorghe Gheorghiu Dej, devenindu-i aproape indispensabil.

După moartea lui GHEORGHE GHEORGHIU DEJ şi "stabilizarea" ţării, cei din Ordinul Dragonului împreună cu templierii ÎL IMPUN pe NICOLAE BASARAB-CEAUŞESCU CA PREŞEDINTE AL ROMÂNIEI.

[Pentru detalii suplimentare ar fi putut fi întrebat ION GHEORGHE MAURER (Prim Ministru în vremea lui DEJ, care în mod normal ar fi trebuit să fie succesorul acestuia), care a renunţat în favoarea lui NICOLAE.

Vi s-a arătat foaia matricolă din Şcoala Primară din care lumea a tras concluzia că Nicolae era un "semianalfabet". Acest semianalfabet a fost la un moment dat cel mai puternic conducător de stat şi mai marii lumii nu ştiau ce să mai facă ca să îi intre în graţii. Sub acest conducător a fost făcută CASA POPORULUI, a doua clădire din lume după Pentagon, şi tot sub el, pentru prima oară în ultimii 1500 de ani, o ţară îşi achita integral datoriile, devenind de sine stătătoare, putând astfel să-şi stabilească singură preţul produselor, nemaiacceptând preţul de mizerie impus de Băncile Organizaţiilor Oculte la care eram datori. S-a vorbit enorm despre tezaurul României care a fost luat de ruşi.

Sincer, mă bucur că l-au luat ei, căci dacă nu, ni-l luau ceilalți, deci la noi tot nu rămânea. Priviți-l pe regele CAROL DE HOHENZOLERN care a topit cele peste 200 de tăblițe din aur masiv de la Sinaia, ca să construiască castelul Peleş. Îi "mulțumim" Mariei Sale că a avut bunul simț să le recreeze în bronz. Informațiile cuprinse în tăblițele de la Sinaia pot să confirme multe lucruri pe care eu le-am afirmat aici, informațiile cuprinse în tăblițe fiind tot atât de prețioase în ceea ce priveşte istoria noastră, cât un munte de aur. Deşi oficial Nicolae era "preşedinte", era domn din osul Basarabiei şi cu toate acestea a lăsat deschis turismului Castelul Bran, Cetatea Râşnov şi Castelul Peleş, cu toate că ar fi putut să se mute în ele, justificat de originile lui. Atât Castelul Bran, cât şi Cetatea Râşnov, de exemplu, au fost construite de Cavalerii Teutoni în baza tratatului de pace pe care THRCOMIR (TACOMERIUS în latină-TIHOMIR-THÎRCAAR MIHU li l-a impus la Sf. Gheorghe. Din anul în care au fost construite aceste Castele, ele au fost întotdeauna în custodia Basarabilor. Castelul Bran i-a aparținut lui Mircea Cel Mare, care a ajuns moştenire la Vlad Țepeş.]

În vremea lui "NICOLAE CEAUŞESCU" peste 90% din cetățenii țării aveau locuințe, proprietate personală, în vreme ce în Occidentul "luminos", peste 60% dintre cetățeni locuiau cu chirie, iar 4% în adăposturi sociale.

NICOLAE BASARAB-CEAUŞESCU

Inginerul Henri Coandă este cooptat de către templieri şi cei din Ordinul Caverilor Dragonului şi i se pun la dispoziție planuri şi tehnologie extraterestră din Carpați. Acest inginer genial va revoluționa omenirea, redescoperind ceea ce a fost numit „EFECTUL COANDĂ“.

♦ În anul 1968, în urma unor atacuri verbale agresive ale lui Nicolae Ceauşescu la adresa Moscovei, după ce trupele sovietice au atacat Cehoslovacia, României i se declară război. România este atacată din două părți: Ungaria şi Rusia.

CEAUŞESCU RESPINGE ATACUL SOVIETIC CU TEHNOLOGIE EXTRATERESTRĂ GĂSITĂ ÎN MUNŢII CARPAŢI ŞI REPARATĂ DE INGINERUL HENRI COANDĂ, MAI EXACT O ARMĂ BAZATĂ PE UN LASER DE MARE PUTERE, CARE EFECTIV A TOPIT ŞENILELE TANCURILOR INVADATORILOR, DUPĂ CARE AMENINŢĂ KREMLINUL CU RADEREA DE PE FAŢA PĂMÂNTULUI. NEÎNŢELEGÂND CE SE ÎNTÂMPLĂ, SOVIETICII DAU ÎNAPOI.

HENRI COANDĂ PRIMEŞTE ONORURI NAŢIONALE.

♦ Ceauşescu, prin armele pe care le deţinea, devine un pericol pentru Noua Ordine Mondială, în plan de desfăşurare, drept pentru care, mai marii zilei încep să-l curteze cu disperare, fapt ce declanşează în acesta o pasiune distrugătoare de colecţionare de titluri.

Nicolae şi Regina Elisabeta a II-a a Angliei

Nicolae şi Carter

Nicolae şi Nixon

♦ În faţa noului pericol, atât comuniştii, cât şi francmasonii, fac schimb de informaţii pentru a afla secretul armei lui Ceauşescu.

♦ Când au aflat ce armă deţine Ceauşescu, Ceauşescu se transformă în Campion al Păcii, colindând ţările lumii şi acumulând titluri. În ultima perioadă a guvernării, Ceauşescu afişează adevărata istorie, punându-se alături de Domnii Basarabi în panoplii şi tablouri, parcă vrând să spună: SUNT DIN NEAMUL LOR. Cei care nu ştiau cum stau lucrurile, l-au acuzat de megalomanie.

♦ Ceauşescu construieşte CASA POPORULUI, a doua clădire din lume după PENTAGON.

CASA POPORULUI

♦ Între templieri şi Ceauşescu intervine o ruptură (ale cărei motive le voi trece pe moment sub tăcere).

♦ Şeful SECURITĂŢII, IOAN MIHAI PACEPA, fuge în Occident şi scrie cartea ORIZONTURI ROŞII.

♦ CEAUŞESCU MOARE ÎN NOIEMBRIE 1988, an în care templierii părăsesc România, refugiindu-se în Irak. Nu am suficiente probe pentru ce afirm, dar nu cred că sunt străini de invadarea KUWEIT-ului. Interesele Francmasoneriei în zonă au primit o lovitură devastatoare.

♦ Vreme de peste 1 an, până în decembrie 1989, SECURITATEA ascunde acest lucru, manevrând o sosie de-a lui Ceauşescu, spre marea disperare a forţelor francmasonice.

(Începe « Revoluţia », iar sosia este instruită să "nu declare nimic" decât în faţa Marii Adunări Generale. Că sosia şi soţia lui Nicolae au fost împuşcaţi pe bune sau a fost o simulare, sunt detalii. Domnul Iliescu şi compania, vă pot spune mai bine cum s-au întâmplat lucrurile. Ce ştim noi este că nimeni nu aprobă deshumarea lor, nici măcar la cererea expresă a familiei. Asta se întâmplă în general în cazurile când…"este ceva putred în Danemarca").

♦ Se termină Războiul Rece şi se « dezgheaţă » relaţiile dintre ţări. Sistemul comunist nu mai este la modă şi trebuiesc găsite alte modalităţi de manipulare a oamenilor.

♦ DE LA COMUNISM SE TRECE LA TERORISM. Terorist este cuvântul « la modă » în perioada imediat următoare. "Terorismul" este o formă de manipulare a oamenilor, care aduce venituri foarte profitabile celor care ştiu să-l manipuleze. « Celule teroriste » acţionează peste tot în lume, aruncând în aer ambasade, avioane şi omorând oameni. Statele Unite, în calitate de « SUPERPUTERE MONDIALĂ », se erijează în JANDARM MONDIAL, în lupta pentru stârpirea terorismului.

IATĂ UNUL DINTRE CELE MAI MARI EXEMPLE DE « TERORISM », CU ACTE ÎN REGULĂ, FĂCUT PE FAŢĂ, ZIUA ÎN AMIAZA MARE, care demonstrează încă o dată, dacă mai era nevoie, puterea şi lipsa de scrupule în atingerea unui scop, a acestor indivizi care ne zâmbesc frumos în faţă şi ne salută cu amandouă mâinile.

♦ Anul 1988. Armata SUA cere bani suplimentari pentru creerea de noi arme. Un grup de senatori ai Statelor Unite conving Senatul că au alte priorităţi, că SUA este un stat puternic şi ca atare această cerere este respinsă.

♦ Anul 2000. În SUA, francmasonii îl aleg preşedinte pe GEORGE W. BUSH. "ALEGEREA" s-a făcut cam cu cântec, dar nu intrăm în detalii!

George W. ASH-ington

Primul preşedinte alb al SUA

Ultimul preşedinte alb al SUA

ALFA şi OMEGA

ÎNCEPUTUL şi SFÂRŞITUL

SIMPLĂ COINCIDENŢĂ

George W. BUSH

♦ 11 SEPTEMBRIE 2001. Membrii din structura de conducere a SUA, în complicitate cu Bush, “atacă America din interior”, dărâmând TURNURILE GEMENE, unul dintre simbolurile Americii, după ce în prealabil fuseseră asigurate fiecare la o sumă de 3 miliarde de dolari. “Isprava” este aruncată în cârca “terorismului” internaţional, şi astfel, lumea află de existenţa GRUPĂRII AL-QAIDA şi de şeful acesteia OSAMA BIN LADEN. Poporul American este minţit, manipulat şi antrenat într-un război contra unor “terorişti” imaginari, singurii terorişti reali fiind chiar cei care-l conduc. Ţări ca Afganistanul şi Irakul sunt invadate şi antrenate în războaie civile, al căror singur rezultat nu sunt decât distrugeri şi morţi.

Turnurile gemene

Osama Bin Laden

În fiecare lucru rău există şi un bine. Bine că au reuşit să scape de tiranul Sadam, care avea la Basorah, în vechea colonie Edhen, ceva tehnologie care e putea da bătăi de cap. Sadam ne-a fost prezentat cu funia de gât, în vreme ce băieţii

savurau şampania, în numele "democraţiei", pe care aveau sa le-o planteze poporului Irakian.

♦ În 2 mandate însumând 8 ani, acest George W. Bush face jocurile triunghiului Vatican-Francmasonerie-Consiliul din Sion. Aceste jocuri sunt bazate pe venituri fabuloase, obţinute din petrolul ţărilor invadate, sânge şi lacrimi, copiii orfani, femei văduve şi oameni mutilaţi.

♦ Pentru alegerile din 2008, francmasonii din America, o aveau "pregătită" pentru preşedenţie pe doamna HILARY CLINTON, însă cum George W. Bush devenise atât de impopular, şi cum presa liberă din SUA dezvăluise faptul că toţi făceau parte din aceeaşi "FAMILIE", francmasonii pun la cale o lovitură de maestru, lansându-l în cursa prezidenţială pe BARACK OBAMA, candidat de culoare.

Hilary Clinton

Barack Obama

♦ Barack Obama este făcut "popular" şi "contrar aşteptărilor" devine primul preşedinte de culoare al SUA. El este iepurele din pălăria francmasonilor, arătat publicului spectator. De rest nu vă îngrijiţi, America este pe mâini bune. O va conduce Doamna Hilary Clinton.

Hilary şi Barack

♦ AMERICA ESTE ŢARA TUTUROR POSIBILITĂŢILOR.

♦ După căderea cortinei de fier, « ţările din blocul comunist », cad încet încet sub influenţa « TRIUNGHIULUI DE AUR » (Vatican-Francmasonerie-Consiliul din Sion). Ţări ca România, Ungaria, Bulgaria, Cehia, Slovacia sunt atrase încet încet în sfera intereselor francmasonice.

♦ LE-AU FOST PLANTATE guverne aservite francmasoneriei, care le-au îndatorat băncilor francmasonice, distrugându-le economia.

Cele care nu s-au lăsat atrase au fost antrenate în războaie (exemplu Iugoslavia).

♦ UNIUNEA EUROPEANĂ şi ALIANŢA NORD-ATLANTICĂ, două organisme în care au grupat toţi membrii raselor umane, căzuţi sub influenţa lor.

Uniunea Europeană

Alianţa Nord-Atlantică

♦ Acelaşi lucru l-au încercat şi în Rusia, însă marea şansă a Rusiei a fost faptul că după ELTZIN, puterea a ajuns în mâinile unor oameni puternici, cărora nu prea le plac ticăloşiile şi compromisurile.

♦ ASTĂZI RUSIA ESTE SINGURA ŢARĂ CARE POATE AJUTĂ RASA UMANĂ SĂ RUPĂ LANŢURILE SCLAVIEI CU CARE A FOST LEGATĂ DE-A LUNGUL ISTORIEI NOASTRE.

Departe de mine gândul de a-i peria pe ruşi, dar o axă BELGRAD-BUCUREŞTI-MOSCOVA, poate fi pentru prima oară în istoria rasei noastre, calea către depăşirea condiţiei. Popoarele din Iugoslavia, România şi Rusia au trăit împreună aici în această parte de lume, o poveste de milioane de ani, poveste care ne-a fost întreruptă vreme de 200 de ani, timp în care am fost asmuţiţi unii împotriva celorlalţi. Dacă am fost capabili să convieţuim alături atâtea milioane de ani în respect reciproc, de ce nu am putea să facem şi de acum încolo încă atâtea milioane de ani?

Vladimir Putin

ECCE HOMO (IATĂ OMUL)

ISTORIA AGARTHEI-DACIA-ROMÂNIA

2000 de ani î.e.n. Agartha era cel mai stabil şi echitabil stat al perioadei respective. Populaţiile de rasă albă, venite din continentul Nord American, cunoscute astăzi sub numele de celţi şi apoi vikingi, se împărţiseră în două. O parte îşi aveau centrul pe Insula Gotland (de unde şi-au spus şi goţi), în vreme ce, cealaltă parte migrase spre insulele britanice. Aceste populaţii nordice de rasă albă europeană s-au amestecat cu sarmaţii, generând, după conceptul roman, toate aşa zisele popoare "barbare".

Secolul I î.e.n. În faţa tendinţei de expansiune a Imperiului Roman, dirijat de către atlanţii puri, agathîrşii dispun gruparea populaţiilor din Agatha (traci, sarmaţi) în interiorul CAPULUI DE DRAGON.

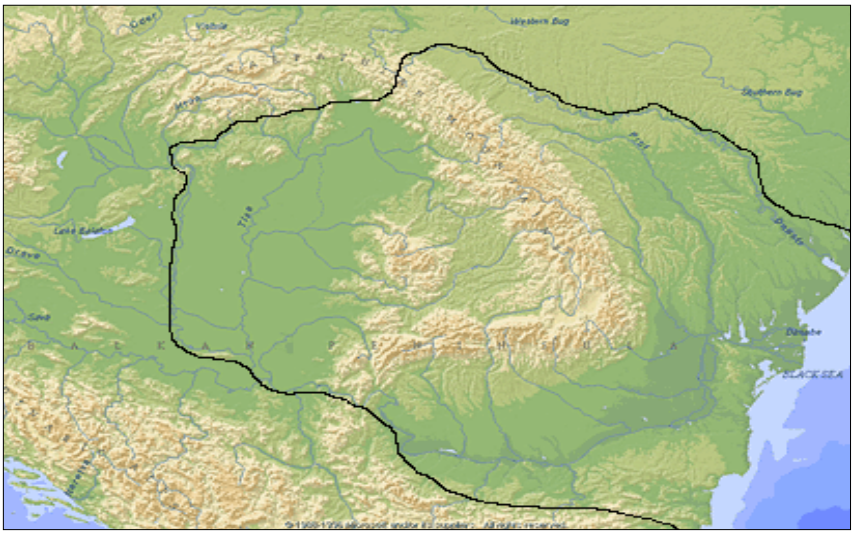

O parte a celţilor se pun sub protecţia Agathei, fiind cunoscuţi sub numele de goţi, derivat în geţi, fiind cantonaţi în interiorul Capului de Dragon.

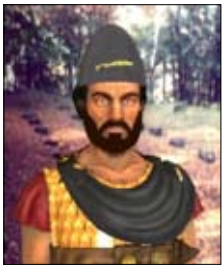

♦ Atlanţii puri de la Roma, îi plătesc pe celţi să atace Agartha. În faţa pretenţiilor Romei, agathîrşii se mobilizează şi astfel apare de nicăieri BUREBISTA, avându-l în umbră pe Deceneus.

Burebista îi bate pe celţii conduşi de druizi (o ramură a aryenilor), împingându-i dincolo de graniţele Germaniei.

Secolul II e.n. Atlanţii puri atacă Agartha prin Împăratul Traianus, războaiele fiind cunoscute sub numele de RĂZBOAIELE DACICE. După un prim război (anii 101-102), care se dă cât mai departe de centrul Carpaţilor, care se sfârşeşte cu înfrângerea romanilor, în cel

de-al doilea (anul 105-106), agathîrşii preferă să-şi cumpere pacea (cedând o importantă cantitate de aur şi argint), decât să se confrunte cu ororile războiului. Corpul de oaste regrupat sub un dragon (stindardul agathîrs) număra 10.000 de soldaţi, aceasta însemnând că Diurpaneus dispunea de o elită de oaste de 100.000 de soldaţi, în afara celorlalte triburi. Întrebarea logică care se pune este când vreodată o armată străină, care nu cunoştea topografia locului, ar fi putut să-l învingă în Arcul Carpaţilor pe Diurpaneus Decebalus?

Contrar minciunilor învăţate la şcoală, scrise în cartea lor de "istorie", regele DIURPANEUS-DECEBALUS-ZECE DRAGONI, nu s-a sinucis, iar capul nu i-a fost aruncat pe treptele Geminei, ci dimpotrivă a murit de moarte bună, corpul său întreg putând fi găsit în MORMINTELE REGILOR AGATHÎRŞI DE LA SONA-FĂGĂRAŞ, ROMÂNIA.

Mormintele regilor Agathîrşi de la Sona - Făgăraş

ŢIN SA-I AVERTIZEZ PE NEAVIZAŢI CĂ, COMPLEXUL DE MORMINTE DE LA SONA SE AFLĂ SUB PROTECŢIA ORDINULUI CAVALERILOR DRAGONULUI. SCRIERILE VECHI AVERTIZEAZĂ CĂ CEI CARE VOR TULBURA SOMNUL MARILOR REGI, VOR FI AJUNŞI DE MUŞCĂTURA DRAGONULUI. Intrarea în Complex se face din râul Olt, care curge în apropiere. În interiorul complexului, ca în toate marile complexe funerare există capcane menite să-i descurajeze pe curioşi. Acest complex a fost realizat demontându-se trei piramide din complexul de la Măgura Codlei, ale căror lespezi au fost transportate peste râul Olt, într-un loc splendid ca şi amplasare, dar foarte ferit de ochii curioşilor. Faptul că în România nu există construcţii de talia celor din "lumea civilizată", demonstrează că acestea au fost lăsate deliberat în anonimat pentru a se păstra secretul locurilor.

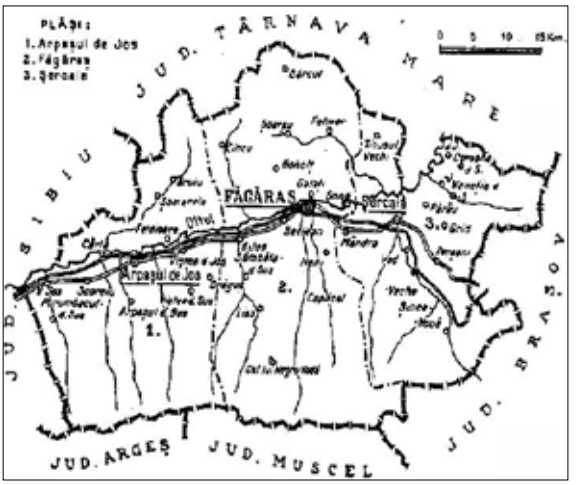

Secolele III-IV e.n. sunt marcate de ciocniri la graniţa Imperiului, între sarmaţi şi romani, ciocniri care se sfârşesc odată cu încheierea unei păci, care prevedea un tribut în aur şi angajarea a 5 legiuni sarmate în slujba imperiului.

Astfel se face că, la sfârşitul secolului IV, UTHER PENDRAGON (5 dragoni), căpetenie a sarmaţilor, ajunge să servească interesele Imperiului în Britannia. Fiul acestuia, AGARTHUS (devenit ulterior regele AARTHUR - în latină AARTHORIUS), va pune bazele regatului Angliei.

DUPĂ SECOLUL IV, ÎN URMA ACESTOR EVENIMENTE, AGATHÎRŞII ŞI O PARTE DIN ELITA SARMAŢILOR DISPAR DEFINITIV DIN PEISAJ, RELATĂRILE DESPRE EI FIIND FOARTE RARE. ÎN JURUL MUNŢILOR DIN AGARTHA SUNT ADUSE TRIBURI ALE SARMAŢILOR CARE VOR FI NUMITE CARPI (în traducere CARP - PIATRĂ - MUNTE), DE UNDE ŞI NUMELE DE MUNŢII CARPAŢI.

Drapele cu dragoni se regăsesc în Spania şi în Portugalia.

Relatări despre agathîrşi sunt foarte rare, am putea spune chiar inexistente, acest popor fiind un popor fantomă.

Numele celei mai vechi populaţii consemnate în Transilvania, Agathirsoi (Agatârşii) înseamnă “conducătorii cu toiege” (thirsus = toiag, munte). Ei se ocupau cu extragerea şi prelucrarea metalelor. De acolo vine expresia “a conduce cu toiag de fier”.

Herodot menţionează în scrierile sale că agatârşii care s-au stabilit pe văile Mureşului superior şi a Târnavelor prin secolul al VI-lea î.e.n., deţineau vii renumite. Colindele păstrate în folclorul din acest spaţiu geografic ne comunică peste veacuri că locuitorii acestor meleaguri se ocupau cu plugărit, oierit şi viticultură. Aristotel (Probl.XIX, 28) menţionează că la agatârşi legile se cântau, pentru a fi invăţate pe dinafară. Poate acelaşi izvor a acreditat informaţia că agatârşii se tatuau, preluată şi de textele târzii (Mela II, 10; Servius in Verg., Aen. IV, 146). Scito-agatârşii exploatau materiile din nisipurile aluvionare şi zăcămintele de minereuri din zona Roşia Montană.

Populație localizată de Herodot (IV;48) la izvoarele rîului Maris. Același autor vorbește și de vecinatatea agatîrșilor cu sciții (IV; 100—IV; 125) ceea ce ar presupune situarea în afara arcului carpatic. Este de remarcat că cele doua localizari ale lui Herodot provin din perioade diferite; prima relatează situația din momentul prezenței acestuia la Olbia (450 ien), a doua se referă la perioada războiului scito-persan (514 i.e.n.) , ceea ce ar presupune o restrângere a ariei agatârșilor în cursul sec V i.e.n.

Arheologic, agatârșii au fost identificați în grupul de morminte de pe Mureșul superior, de tipul Ciumbrud, care prezintă trăsături aparte, în contrast cu zonele înconjuratoare. Mormintele au fost datate în perioada 550-450 i.e.n., ceea ce ar corespunde textelor. Analogii cu situația arheologica din Moldova centrală ar indica că agatârșii locuiau atât în Transilvania centrală, cât și la Est de Carpați, ceea ar fi în acord cu textele. Această accepțiune vagă ar putea fi interpretată ca reflectând existența unei puteri politice, o uniune de triburi, condusă de agatârși, în perioada 550-450 i.e.n. și care s-a opus expansionismului scitic.

Herodot îi amintește pe agâtirși în conflict cu sciții (IV; 78; 100; 119; 125), fapt ce s-ar opune ipotezei moderne care îi consideră o ramura a sciților. Legenda transmisă de Herodot (IV; 10),după care Skytes și Agathirsos erau fii legendari ai lui Heracles, poate cel mult întări ipoteza că agatârșii erau iranieni, ca și sciții. Ei ar fi migrat spre apus sub presiunea sciților, în jurul anului 600 i.e.n. Herodot (IV, 104) îi apropie de traci, distingând totuși la agatârși unele trăsături aparte, cum ar fi gingășia, bogăția în aur și proprietatea comună asupra femeilor.

Numele s-a menținut în tradiția literară antică pînă târziu, în epoca romană, când unele izvoare îi localizează, pe agatârși, împreuna cu alte popoare dispărute la acea vreme (dar menționatee în texte în virtutea tradiției), undeva în spațiul eurasiatic (Dion. Perieg. 310-319; Ptol. Geogr. III, 10 si altii). Ca antroponim, numele de Agathyrsos apare în unele inscripții din sec. 1-2 e.n. din Italia (CIL XV, 461-470; CIL XIV 2161 si altele) poate, în amintirea legendarului fiu al lui [Heracles]. Arheologic agatârșii au fost identificați în grupul de morminte de înhumane de pe Mureșul superior, tipul de morminte Ciumbrud, care prezintă trăsături aparte, în contrast cu zonele înconjuratoare.

Iată ce relatează Alexandru Vlahuță despre agathîrși, în lucrarea “Din Trecutul Nostru”- România Pitorească :

Demult, cu opt sute de ani înainte de Hristos, trăia pe văile acestea un neam de oameni războinici, aspri la fire și la chip, cu numele de sciți. Ei stăpâneau, de călare, toată câmpia întinsă din Marea Neagră până-n pustiurile mlăștinoase ale Donului; iar în partea muntoasă, în mândra cetate a Carpaților, hălăduiau agatîrșii, o viță mai aleasă, desfăcută din neamul cel mare al tracilor. Retraşi

din vadul gloatelor pribege, apărați de întăriturile munților şi aproape neştiuți de lume, agatîrşii duceau acolo o viață aşezată şi liniştită, îndeletnicindu-se unii cu creşterea vitelor, alții cu viile, ori cu albinele, de răul cărora se zicea că nu poate nimeni pătrunde la ei, - cei mai dinlăuntru strângând aur din prundul râurilor, sau scoțându-l din desfundăturile munților, şi toți laolaltă alcătuind o familie de oameni voinici, harnici şi sănătoşi, care se purtau gătiți în haine strălucitoare, trăiau în belşug şi-n bună înțelegere, îşi iubeau țara lor frumoasă şi păzită, din care nu ieşeau niciodată, aveau cârmuitori paşnici, înlesniri multe, şi legi puține, pe care le puneau în versuri şi le-nvățau pe dinafara cântându-le.

În jurul secolului VIII e.n., agathîrşii numesc, pentru a li se şterge urma, teritoriul din jurul Arcului Carpatic VLAHIA, iar cel intracarpatic BÂRSA sau ȚARA BÂRSEI, derivare de THRSA, devenită ulterior TRANSILVANIA. În secolul X ies la lumina o familie care va conduce acest teritoriu şi care va fi cunoscută sub numele de Familia BASARABILOR [derivare din THRSA (BÂRSA) şi SARAB care înseamnă conducător]. Această familie a basarabilor este originară din SOHODOL, regiune cuprinsă între RÂŞNOV şi BRAN, județul Braşov şi în spatele lor s-au ascuns elita agathîrşilor.

În limba veche regele agathîrs se numea thrcaar, iar regina se numea thercear. Familia regală în totalitate se numea familie thrcă, iar membrii care o compuneau se numeau thrcari. Cuvântul thrcar îşi are corespondent în titlul lati CAESAR, respectiv ȚAR în slavonă (titlul de țar a fost utilizat de regii sârbi în secolul XIV, domeniul condus de țar numindu-se țarat. Limba agathîrşilor era foarte complexă, un obiect sau un lucru putând avea chiar 8 denumiri. În perioada Evului Mediu până în anul 1907 Ordinul Cavalerilor Dragonului a activat în umbra Bisericii Ortodoxe folosindu-se de aceasta şi preoții ei în realizarea planurilor lor. În anul 1820 serdarul Radu Poenaru ridică biserica Thrcă Vitan, în București, ca semn de mulțumire pentru agathîrşii scăpați din galerii. O altă categorie de oameni pe care se sprijineau cei din ordin erau haiducii. Biserica Ortodoxă fusese vândută turcilor de către Vatican odată cu Constantinopolul. ***(După instalarea Hohenzollernilor în România, când vârfurile Bisericii Ortodoxe se vând francmasonilor, între aceştia şi Ordin intervine o ruptură. După cel de-al II-lea Război Mondial bisericile neoprotestante din România se vor bucura de sprijinul Ordinului până la mascarada numită „Revoluția Română" când TOATE BISERICILE CREŞTINE NEOPROTESTANTE VOR CĂDEA ŞI ELE SUB INFLUENȚA VATICANULUI ŞI FRANCMASONERIEI.)***

Harta Braşovului cu Sohodol

În paralel cu Basarabii, Ordinul Cavalerilor Dragonului vegheau asupra elitei lor. Ordinul Cavalerilor Traci se uneşte cu Ordinul Cavalerilor Danubieni, devenind Ordinul Cavalerilor Teutoni, Ordin care activa underground cu mult înainte ca să iasă la lumină.

Castelul Bran

Cetatea din Râşnov

În secolul XII e.n. Cavalerii Teutoni asociaţi ai Cavalerilor Templieri, pătrund în interiorul Arcului Carpatic, îndreptându-se spre centrul Carpaţilor în fruntea unei oşti numeroase.

Regele agathîrs THRCOMIR (în latină TACOMERIUS) îi întâmpină în apropiere de oraşul numit astăzi SF. GHEORGHE-COVASNA, unde le IMPUNE un tratat de pace. În urma acestui eveniment, regiunea intracarpatică de la Făgăraş în sus, este cedată Cavalerilor Teutoni, în schimbul construirii cetaţilor Bran, Râşnov şi Făgăraş.

Din familia Basarabilor este ales şi confirmat oficial primul rege al Vlahilor, pe nume NEGRU VODĂ, care este confundat cu acest rege THRCOMIR. Regele agathîrs THRCOMIR (thîrcaar MIHU) se retrage în anonimat, lăsându-i locul lui NEGRU VODĂ, care se instalează la Curtea de Argeş, unde construieşte MĂNĂSTIREA ARGEŞULUI.

Mănăstirea Argeşului

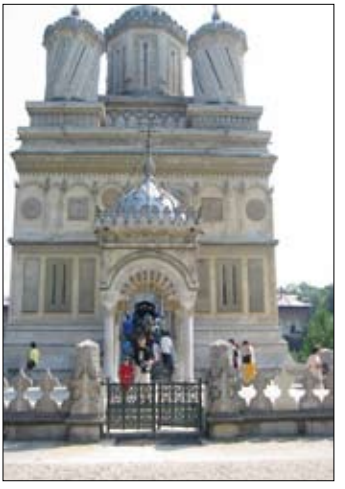

Ordinul Cavalerilor Dragonului încheie o alianţă cu Cavalerii Teutoni, şi deci implicit cu Cavalerii Templieri, iar acest lucru va fi deformat de către Vatican prin scoaterea unor efigii prin care sugerau că Dragonul a fost supus.

Cu această ocazie a luat naştere şi LEGENDA SFÂNTULUI GHEORGHE.

În timpul lui MIRCEA CEL MARE, cel de-al cincilea rege din familia Basarabilor, regatul acestuia se întindea ca în hărţile de mai jos, având titlurile *„Eu, Io Mircea mare voievod şi domn din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpânind şi domnind peste toată Ţara Ungrovlahiei şi a părţilor de peste munţi, încă şi către părţile tătăreşti şi Amlaşului şi Făgăraşului herţeg şi domnitor al Banatului Severinului şi pe amândouă părţile pe toată Podunavia, încă până la marea cea mare şi stăpânitor al cetăţii Dârstorului”*.

Ştefan Cel Mare vine să ceară ajutor agathîrşilor în bătălia cu otomanii (legenda Vrâncioarei).

Secolul XVII e.n. Ţara Luanei, locul unde agathîrşii s-au ascuns milenii de-a rândul, este cuprinsă de mişcări seismice, galeriile unde locuiau aceştia surpându-se peste ei. Un număr redus dintre ei au reuşit să scape, răspândindu-se, în vreme ce elita lor a rămas în apropiere. Aşa cum spuneam anterior, regii agathîrşi se numeau thrcaari. În regiunea Ţării Luanei există un sat care se numeşte DEALUL LUNG, iar la câţiva km de acesta, un altul, care se

numeşte ŞOTÎRCARI, iar un altul TÎRCOV. Toate acestea se găsesc în Submunții Buzăului.

Secolele XVIII-XIX e.n. Pătrund influențele francmasonice occidentale. Sub francmasonul ALEXANDRU IOAN CUZA, are loc „UNIREA" PRINCIPATELOR ROMÂNE. După acesta este adusă la cârma țării familia de HOHENZOLLERN, ramură a marii familii de HABSBOURG.

"Ia naştere" ROMÂNIA. România este obligată să participe la cele două Războaie Mondiale. Ordinul Cavalerilor Dragonului protejează o familie din ramura Basarabilor, un reprezentant al acesteia cunoscut sub numele de NICOLAE CEAUŞESCU, ajungând să conducă țara.

Părinții lui "Nicolae Ceauşescu"

RESTUL ISTORIEI ÎL CUNOAŞTEM

ÎN CĂTUNUL FUNDUL PELETICULUI din satul DEALUL LUNG, Comuna GURA CALIȚEI, Județul VRANCEA-România, se naşte în anul 1901 din familia regală a agathîrşilor MIHU (scris în actele moderne sub numele de TÎRCĂ MIHU), ca cel de-al treilea fiu. Datorită deceselor fraților mai mari, precum şi a descendenților acestora, MIHU devine THÎRCAARUL (regele) poporului Agathîrs.

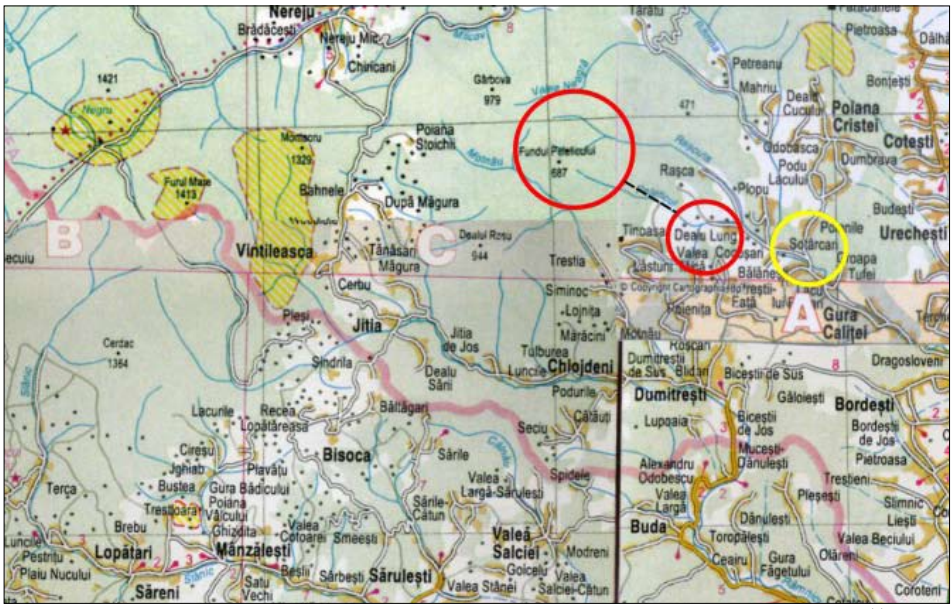

Acest MIHU este cooptat în BISERICA ADVENTISTĂ din România, Organizație care s-a instalat în România după cel de-al doilea Război Mondial, fiind susținută de către templierii refugiați în România şi ulterior de Cavalerii Ordinului Dragonului. Membrii acestor organizații erau mici meseriaşi şi meşteşugari (croitori, cizmari, cojocari, dulgheri, tâmplari, zidari, țesători, etc.). Cea mai puternică comunitate adventistă se găsea la MATCA GALAȚI.

MEMBRII DE RÂND AI BISERICII ADVENTISTE CA ŞI CARACTER ŞI PRINCIPII SUNT NIŞTE OAMENI EXCEPŢIONALI, ÎNSĂ, CA TOŢI OAMENII EXCEPŢIONALI, ACEŞTIA SUNT VICTIME ALE ESCROCILOR CARE-I CONDUC. LIDERII ACESTEI BISERICI AU CĂZUT ÎN SFERA DE INFLUENŢĂ A VATICANULUI ŞI ASTĂZI SUNT SUBORDONAŢI ŞI ASERVIŢI FRANCMASONERIEI, IAR O PARTE DIN FONDURILE STRÂNSE SÂMBĂTĂ DE SÂMBĂTĂ SUB FORMĂ DE ZECIMI ŞI DARURI AJUNG ÎN VISTIERIA VATICANULUI. CREŞTINISMUL ESTE CA ŞI AFACEREA COCA COLA. SE GĂSEŞTE PRETUTINDENI, ÎNSĂ TREBUIE SĂ PLĂTEŞTI FIRMEI MAMĂ. VATICANUL ESTE CEL CARE A PUS PE PIAŢĂ RELIGIA CREŞTINĂ.

Cel care s-a ocupat de destinele Bisericii Adventiste în perioada comunistă a fost şeful acesteia TICU POPA despre care ştim că avea rang de Cavaler Templier. Această biserică adventistă a fost un paravan de care templierii şi securitatea s-au folosit pentru plasarea spionilor în Occident.

În cadrul acestei organizaţii, MIHU este cizelat şi se căsătoreşte cu o oarecare ILEANA PANĂ din Pechea, Galaţi.

În urma căsătoriei au rezultat copiii PAULINA şi CONSTANTIN.

Biserica Adventistă îl ajută pe Constantin să intre în breasla croitorilor. Tot în cadrul Bisericii Adventiste o întâlneşte pe AFRODITA PÂNDARU, o descendentă a boierului DĂNULESCU, care avea proprietăţi în apropierea Râmnicului Sărat. Se căsătoresc şi după căsătorie, cu concursul Bisericii Adventiste se stabilesc la BRAN.

Se nasc VALENTIN, LARISA, LAURENŢIU şi FLORENTINA.

VALENTIN, în jurul vârstei de 10 ani, intră în atenţia Ordinului Cavalerilor Dragonului, care vreme de 15 ani l-au educat pentru a-şi lua locul în schemă. "Educaţia" şi-a făcut-o în Israel, Franţa, Spania, Germania, Anglia, etc.

REFUZÂND SĂ INTRE ÎN ORDIN, ARGUMENTÂND CĂ NU VROIA SĂ PRIMEASCĂ ÎNNOBILAREA ÎN GENUNCHI ŞI CĂ TOATE ACESTE CUNOŞTINŢE ACUMULATE DE-A LUNGUL TIMPULUI NU AU NICI O VALOARE DACĂ SUNT CUNOSCUTE DOAR DE UN GRUP RESTRÂNS, VALENTIN ÎN BAZA VECHILOR LEGI, AMENINŢĂ ORDINUL CU DIZOLVAREA. VALENTIN SE RUPE DE ORDIN ŞI ÎN ANUL 2004 CÂND CAVALERUL DESEMNAT CU EDUCAŢIA LUI MOARE, DECIDE SĂ SCRIE ACEASTĂ CARTE.

Această carte se speră că va fi flacăra CARE VA AJUTA RASA UMANĂ SĂ SE RIDICE DIN GENUNCHI.

“ÎNNOBILAT” SAU NU, “ÎNCORONAT” SAU NU, VALENTIN ESTE PRIMUL DINTRE ULTIMII AGATHÎRŞI.

La ora actuală, familia TÎRCĂ numără în jur de 80 de persoane, jumătate dintre ele fiind doamnele care au obținut numele prin căsătorie. Toți din această familie au plecat dintr-un singur loc, mai exact FUNDĂTURA PELETICULUI, satul DEALUL LUNG, comuna GURA CALIȚEI, **ŞI CONFORM TUTUROR SCRIERILOR GĂSITE ÎN INTERIORUL TERITORIULUI CUPRINS DE CAPUL DE DRAGON EI SUNT FAMILIA REGALĂ A POPORULUI AGATÎRS.**

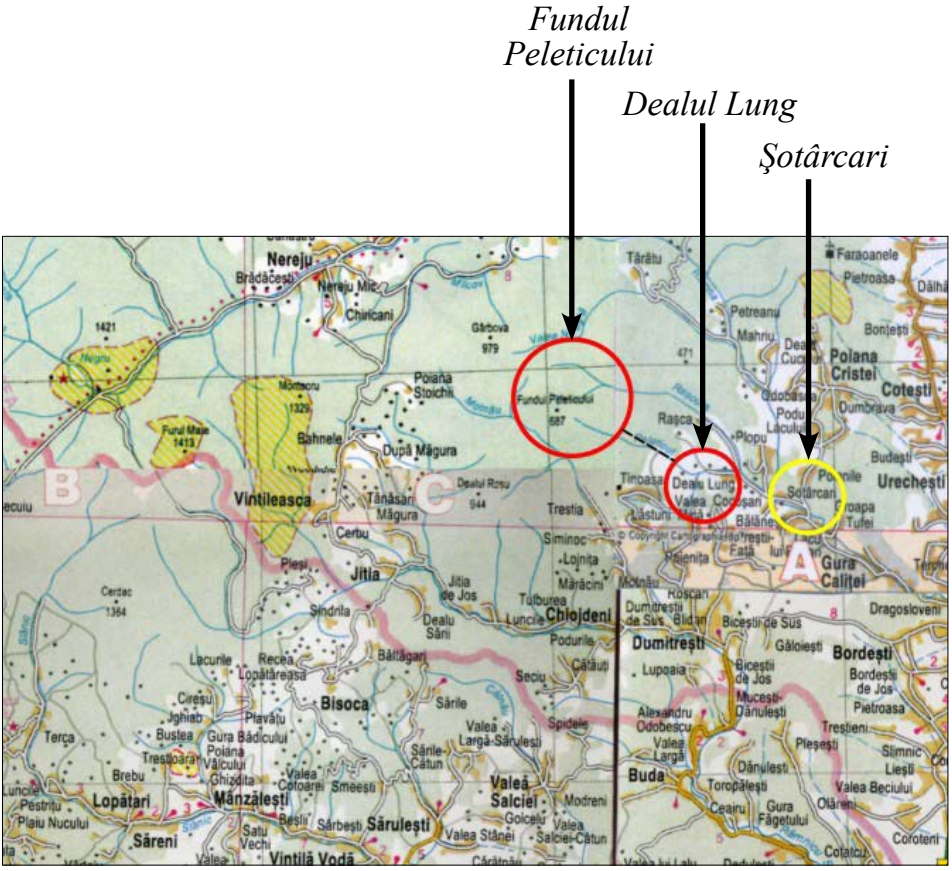

MESAJUL REGELUI AGATHÎRS VALENTIN CĂTRE ATLANȚII PURI, FRANCMASONI ŞI CONSILIUL DIN SION

(Există o tradiție a regilor agathîrşi să iasă la lumină în momentele în care țara are într-adevăr nevoie de ei. Privind situația dezastruoasă a țării, adusă în acest stadiu de către forțele care au interese aici: peste 140 de miliarde de euro datorie, economie şi agricultură distruse, exodul masiv de creiere, oameni plecați în bejanie, funcționari şi parlamentari corupți NU CREDEM CĂ ȚARA ÎN TOATĂ ISTORIA EI S-A AFLAT ÎNTR-UN MOMENT MAI GREU. Toate acestea ni s-au întâmplat din cauza vestigiilor şi tehnologiei extraterestre care se găsesc în TRIUNGHIUL MĂGURA CODLEI, CURTEA DE ARGEŞ, ȚARA LUANEI, vestigii şi tehnologie pe care stăpânii Vaticanului (ATLANȚII PURI) şi ai Francmasoneriei (FAMILIA ROTSCHILD) şi le doresc mai presus decât orice alt lucru în această lume. De aceea mesajul Regelui Agathîrs este foarte simplu:) DACĂ POPOARELE OCCIDENTALE VĂ MAI ACCEPTĂ ÎN SPATELE LOR ACUM CÂND CINEVA LE-A SPUS CAM CUM STAU LUCRURILE ASTA ESTE TREABA LOR. ÎN CEEA CE NE PRIVEŞTE MESAJUL ESTE FOARTE CLAR:

NU VĂ VREM LA NOI ŞI DECI:

JOS MÂINILE DE PE AGARTHA (ROMÂNIA) !

VESTIGIILE EXTRATERESTRE DIN CARPAȚI SUNT PROPRIETATEA EXCLUSIVĂ A POPORULUI AGATHÎRS (al cărui rege sunt în baza celor mai vechi scrieri atestate) **CARE ARE DATORIA MORALĂ SĂ LE ÎMPARTĂ CU POPOARELE TRACILOR ŞI SARMAȚILOR.**

DE-A LUNGUL TIMPULUI AȚI FĂCUT NENUMĂRATE SAMAVOLNICII ŞI CRIME. AȚI CĂLCAT ÎN PICIOARE ŞI AȚI DISTRUS ORICE TENTATIVĂ A RASEI UMANE DE A-ŞI DEPĂŞI CONDIȚIA CA ŞI SPECIE, ÎNSĂ ÎNCERCAREA DE A PUNE MÂNA PE AGARTHA VĂ VA FI ULTIMA DINTRE SAMAVOLNICII. (AR FI DE DORIT SĂ LUAȚI ACEASTA STRICT CA PE O INFORMAȚIE ŞI NU CA O AMENINȚARE. TOT STRICT CA PE O INFORMAȚIE PUTEȚI LUA ŞI ACEASTA:)

ORICE TENTATIVĂ DE AGRESIUNE ÎMPOTRIVA AGARTHEI SAU ÎMPOTRIVA REGELUI AGATHÎRS VA AVEA CA URMARE DISTRUGEREA VATICANULUI ŞI A LUMII VOASTRE TICĂLOASE DE 8 ORI. VECHILE "PROFEȚII" SPUN CĂ DACĂ NU AVEM MARE GRIJĂ ACEST SECOL AR PUTEA FI ULTIMUL SECOL AL RASEI UMANE, IAR PERIMETRUL

CUPRINS ÎN TRIUNGHIUL MĂGURA CODLEI, CURTEA DE ARGEŞ, ŢARA LUANEI POATE FI

ARMAGHEDONUL RASEI NOASTRE

ÎN CEEA CE NE PRIVEŞTE PREFERĂM SĂ DISPĂREM CA POPOR ŞI CA SPECIE DECÂT SĂ STĂM CU BRAŢELE ÎNCRUCIŞATE, SIMPLI OBSERVATORI LA ÎNROBIREA ÎN CONTINUARE DE CĂTRE VOI A RASELOR UMANE CU TEHNOLOGIA CE NE-A FOST LĂSATĂ NOUĂ DE CĂTRE CIVILIZAŢIILE EXTRATERESTRE. IMPASIBILITATEA, ACUM CÂND ŞTIM CE AVEŢI DE GÂND, VA FI O PATĂ DE RUŞINE PE CARE NU O ACCEPTĂM PE BLAZONUL NOSTRU INDIFERENT DE PREŢ.

PREFERĂM SĂ MURIM CU CAPUL SUS DECÂT SĂ CÂŞTIGĂM CEVA ÎN GENUNCHI.

TOT CU ACEASTĂ OCAZIE DECLARĂM CA FIIND ILEGALĂ INTEGRAREA ROMÂNIEI ÎN UE ŞI NATO, PRECUM DECLARĂM CA ILEGAL APARATUL POLITIC CARE ASTĂZI CONDUCE ROMÂNIA ÎN NUMELE INTERESELOR FRANCMASONERIEI.

NU EXCLUDEM POSIBILITATEA DIALOGULUI ÎNSĂ NUMAI ÎN PREZENŢA FRAŢILOR SARMAŢI ŞI TRACI.

CU ACEASTĂ OCAZIE DECLARĂM ILEGALĂ RETROCEDAREA CASTELULUI BRAN ŞI A CELORLALTE DOMENII FAMILIEI HOHENZOLLERN.

CASTELUL BRAN APARŢINE FAMILIEI REGALE A AGATHÎRŞILOR CARE L-A CEDAT BASARABILOR. ÎN ACESTE CONDIŢII PROPRIETARUL DE DREPT ESTE VALENTIN BASARAB CEAUŞESCU CARE VA AVEA BUNUL SIMŢ SĂ-L FACĂ CADOU POPORULUI ACESTEI ŢĂRI.

Astăzi, în sânul Bisericii Ortodoxe Române există o facţiune care nu recunoaşte conducerea aservită francmasoneriei şi Vaticanului. Dacă această facţiune renunţă la pretenţiile privind

originea divină a lui Isus Hristos şi recunoaşterea lui drept cea mai mare personalitate ca şi caracter uman al ultimelor două milenii, ne putem aşeza la masă.

În memoria lui RAREŞ OBANCEA
plecat prea devreme dintre noi

SEMNELE FRANCMASONERIEI

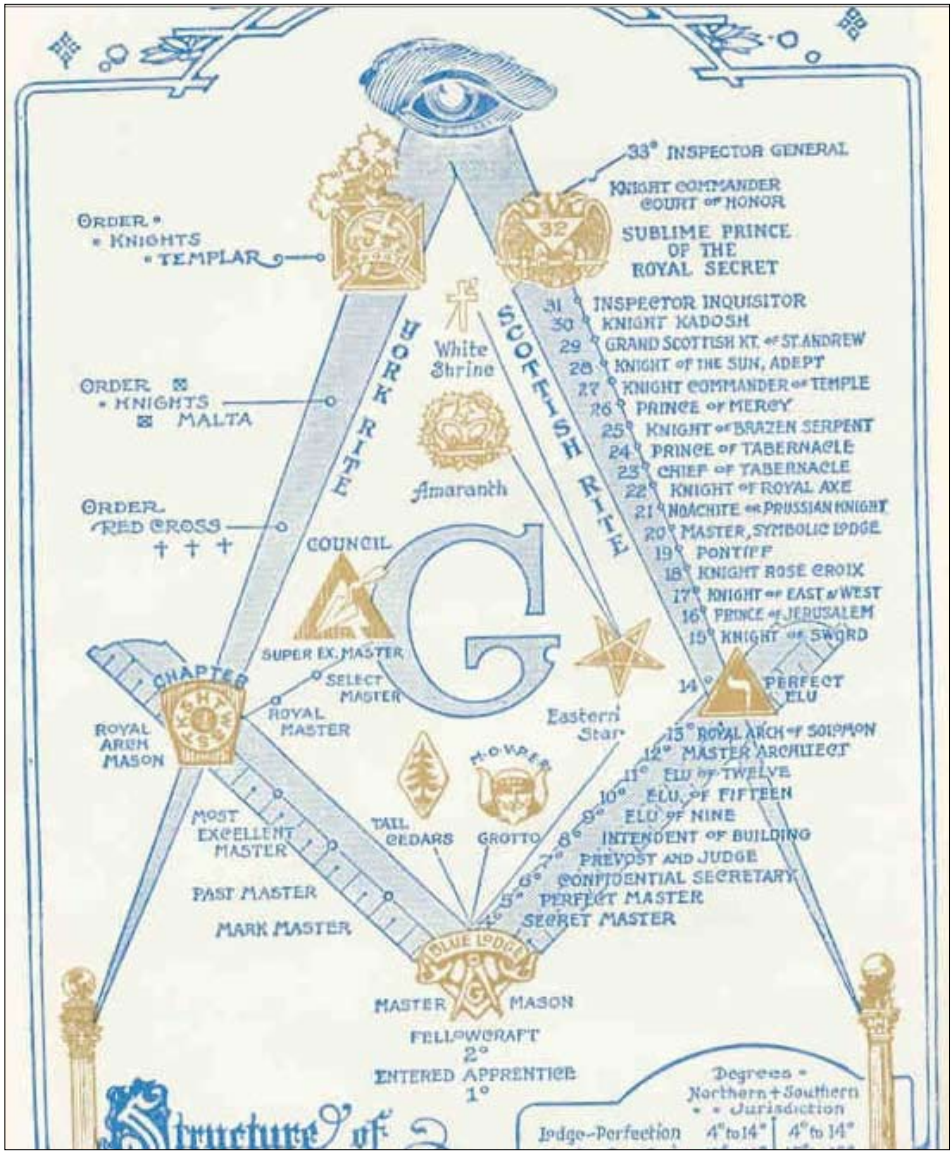

STRUCTURA ŞI IERARHIA FRANCMASONERIEI

SEMNELE FAMILIEI ROTSCHILD ŞI ROCKEFELLER